

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1154 z 20. júna 2019 o viacročnom pláne obnovy stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 1967/2006 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2107** 1
- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1155 z 20. júna 2019, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex)** 25
- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1156 z 20. júna 2019, ktorým sa uľahčuje cezhraničná distribúcia podnikov kolektívneho investovania a ktorým sa menia nariadenia (EÚ) č. 345/2013, (EÚ) č. 346/2013 a (EÚ) č. 1286/2014⁽¹⁾** 55
- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1157 z 20. júna 2019 o posilnení zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb⁽¹⁾** 67

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1158 z 20. júna 2019 o rovnováhe medzi pracovným a súkromným životom rodičov a osôb s opatrovateľskými povinnosťami, ktorou sa zrušuje smernica Rady 2010/18/EÚ** 79
- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2019/1159 z 20. júna 2019, ktorou sa mení smernica 2008/106/ES o minimálnej úrovni prípravy námorníkov a zrušuje smernica 2005/45/ES o vzájomnom uznávaní osvedčení námorníkov vydávaných v členských štátoch⁽¹⁾** 94

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1160 z 20. júna 2019, ktorou sa mení smernica 2009/65/ES a smernica 2011/61/EÚ, pokiaľ ide o cezhraničnú distribúciu podnikov kolektívneho investovania ⁽¹⁾ .....** 106
  - ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1161 z 20. júna 2019, ktorou sa mení smernica 2009/33/ES o podpore ekologických a energeticky úsporných vozidiel cestnej dopravy ⁽¹⁾ .....** 116
-

II *Nelegislatívne akty*

MEDZIINŠTITUCIONÁLNE DOHODY

- ★ **Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie .....** 131

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1154

z 20. júna 2019

o viacročnom pláne obnovy stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 1967/2006 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2107

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 43 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Cieľom spoločnej rybárskej politiky (ďalej aj „SRP“) v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 ⁽³⁾ je zabezpečiť využívanie morských biologických zdrojov za udržateľných hospodárskych, environmentálnych a sociálnych podmienok.
- (2) Únia je zmluvnou stranou Medzinárodného dohovoru o zachovaní atlantických tuniakov (ďalej len „dohovor ICCAT“).
- (3) Počas výročného zasadnutia Medzinárodnej komisie pre zachovanie atlantických tuniakov (ďalej len „ICCAT“), ktoré sa v roku 2016 konalo vo Vilamoura v Portugalsku, zmluvné strany dohovoru ICCAT a spolupracujúce nezmluvné strany, subjekty alebo rybolovné subjekty uznali potrebu riešiť znepokojujúci stav mečiara veľkého (*Xiphias gladius*) v Stredozemnom mori (ďalej len „stredomorská populácia mečiara veľkého“), ktorý je v posledných 30 rokoch lovený nadmerne. Na tento účel – ako aj s cieľom zabrániť zániku populácie – a po preskúmaní vedeckého odporúčania Stáleho výboru pre výskum a štatistiku (SCRS) prijalo ICCAT odporúčanie 16-05, ktorým sa stanovuje viacročný plán obnovy stredomorskej populácie mečiara veľkého (ďalej len „plán obnovy ICCAT“). Vzhľadom na to, že súčasné biologické vlastnosti, štruktúra a dynamika stredomorskej populácie mečiara veľkého neumožňujú dosiahnuť úroveň biomasy, pri ktorej možno v krátkodobom horizonte dosiahnuť maximálny udržateľný výnos (MSY) napriek tomu, že sa prijali drastické a naliehavé riadacie opatrenia ako úplný zákaz rybolovu, plán obnovy ICCAT sa má vzťahovať na roky 2017 – 2031. Odporúčanie ICCAT 16-05 nadobudlo účinnosť 12. júna 2017 a je pre Úniu záväzné.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 440, 6.12.2018, s. 174.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 4. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. júna 2019.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutie Rady 2004/585/ES (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (4) Únia informovala sekretariát komisie ICCAT listom z decembra 2016, že niektoré opatrenia uvedené v odporúčaní ICCAT 16-05 by mali nadobudnúť účinnosť v Únii v januári 2017, a to najmä v súvislosti s obdobím zákazu rybolovu od 1. januára do 31. marca a pridelovaním kvót pre rybolov v stredomorskej populácii mečiara veľkého. Všetky ostatné opatrenia uvedené v odporúčaní ICCAT 16-05, spoločne s niektorými už zavedenými opatreniami, by sa mali začleniť do plánu obnovy stanoveného týmto nariadením.
- (5) V súlade s článkom 29 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013 sa pozície Únie v rámci regionálnych organizácií pre riadenia rybárstva majú zakladať na najlepších dostupných vedeckých odporúčaní, aby sa zabezpečilo, že s rybolovnými zdrojmi sa hospodári v súlade s cieľmi SRP, najmä v súlade s cieľom postupnej obnovy a udržiavania populácií rýb nad úrovňami biomasy, pri ktorých možno dosiahnuť maximálny udržateľný výnos, aj keď v tomto konkrétnom prípade je termínom, dokedy sa má uvedený cieľ dosiahnuť, rok 2031, a s cieľom poskytnúť podmienky pre ekonomicky životaschopné a konkurencieschopné odvetvie rybolovu a spracovania rýb a pre činnosti na súši súvisiace s rybolovom. Zároveň sa zohľadňuje článok 28 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 1380/2013, v ktorom sa stanovuje, že sa podporujú rovnaké podmienky pre prevádzkovateľov Únie vo vzťahu k prevádzkovateľom z tretích krajín;
- (6) Plán obnovy ICCAT zohľadňuje špecifiká rôznych typov rybárskeho výstroja a rybolovných techník. Pri vykonávaní plánu obnovy ICCAT by sa Únia a členské štáty mali usilovať o podporu pobrežných rybolovných činností a výskumu a používania rybárskeho výstroja a rybolovných techník, ktoré sú selektívne, aby sa tak znížil vedľajší úlovok zraniteľných druhov, a ktoré majú menší vplyv na životné prostredie, vrátane výstroja a techník používaných v tradičnom a maloobjemovom rybolove, a prispievať tak k primeranej životnej úrovni miestnych hospodárstiev.
- (7) V nariadení (EÚ) č. 1380/2013 sa stanovuje koncepcia minimálnych ochranných referenčných veľkostí. S cieľom zabezpečiť konzistentnosť by sa koncepcia minimálnych veľkostí podľa dohovoru ICCAT mala implementovať do práva Únie vo forme minimálnych ochranných referenčných veľkostí.
- (8) Podľa odporúčania ICCAT 16-05 jedince zo stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktoré pri ulovení nedosahujú minimálnu ochrannú referenčnú veľkosť, sa musia odhodiť. To isté platí pre úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého presahujúce obmedzenie vedľajších úlovkov, ktoré členské štáty stanovili vo svojich ročných rybolovných plánoch. Aby si Únia splnila svoje medzinárodné záväzky, ktoré jej vyplývajú z dohovoru ICCAT, v článku 5a delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/98 ⁽⁴⁾ sa stanovujú výnimky z povinnosti vylodiť úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého podľa článku 15 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013. Delegovaným nariadením (EÚ) 2015/98 sa vykonávajú určité ustanovenia odporúčania ICCAT 16-05, ktoré stanovuje povinnosť odhadzovať úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého plavidlám, ktoré prekročili pridelené kvóty alebo maximálne množstvo povolených vedľajších úlovkov. Do rozsahu pôsobnosti uvedeného delegovaného nariadenia patria aj plavidlá, ktoré vykonávajú rekreačné rybárstvo.
- (9) Keďže plánom obnovy stanoveným v tomto nariadení sa bude vykonávať odporúčanie ICCAT 16-05, ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2107 ⁽⁵⁾ týkajúce sa stredomorskej populácie mečiara veľkého by sa mali vypustiť.
- (10) Rybolovné činnosti s použitím unášaných sietí zaznamenali v minulosti prudký nárast z hľadiska rybolovného úsilia a nedostatočnej selektívnosti. Nekontrolované rozšírenie týchto činností predstavovalo vážne riziko pre cieľové druhy a ich použitie bolo podľa nariadenia Rady (ES) č. 1239/98 ⁽⁶⁾ zakázané pri love rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti vrátane mečiara veľkého.

⁽⁴⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/98 z 18. novembra 2014 o vykonaní medzinárodných záväzkov Únie v súlade s článkom 15 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 v rámci Medzinárodného dohovoru o zachovaní atlantických tuniakov a Dohovoru o budúcej mnohostrannej spolupráci v oblasti rybárstva v severozápadnom Atlantiku (Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2015, s. 23).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2107 z 15. novembra 2017, ktorým sa stanovujú riadiace, ochranné a kontrolné opatrenia uplatniteľné v oblasti dohovoru Medzinárodnej komisie pre zachovanie atlantických tuniakov (ICCAT) a ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1936/2001, (ES) č. 1984/2003 a (ES) č. 520/2007 (Ú. v. EÚ L 315, 30.11.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1239/98 z 8. júna 1998, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 894/97 ustanovujúce určité technické opatrenia na ochranu zdrojov rybolovu (Ú. v. ES L 171, 17.6.1998, s. 1).

- (11) Na zabezpečenie súladu so SRP boli prijaté právne predpisy Únie, ktorými sa zaviedol systém kontrol, inšpekcií a presadzovania predpisov, ktorého súčasťou je boj proti nezákonnému, nenahlásenému a neregulovanému (NNN) rybolovu. V prvom rade bol nariadením Rady (ES) č. 1224/2009 ⁽⁷⁾ zriadený systém Únie na kontrolu, inšpekciu a presadzovanie pravidiel s globálnym a integrovaným prístupom, aby sa zaistilo dodržiavanie všetkých pravidiel SRP. Vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 404/2011 ⁽⁸⁾ sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia (ES) č. 1224/2009. Nariadením Rady (ES) č. 1005/2008 ⁽⁹⁾ sa zriaďuje systém Spoločenstva na zabraňovanie NNN rybolovu, na odrádzanie od neho a jeho odstránenie. Dané nariadenia už zahŕňajú viacero ustanovení vzťahujúcich sa na niekoľko opatrení uvedených v odporúčaní ICCAT 16-05. Tieto ustanovenia preto netreba opakovať v tomto nariadení.
- (12) V prípade dohôd o prenájme rybárskych plavidiel sú vzťahy medzi vlastníkom, nájomcom a vlajkovým štátom často nejasné. Niektorí prevádzkovatelia vykonávajúci NNN činnosti sa vyhýbajú kontrolám tým, že tieto dohody zneužívajú. Prenájom zakazuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1627 ⁽¹⁰⁾ v rámci rybolovu tuniaka modroplutvého. Ako preventívne opatrenie na ochranu obnovovanej populácie a v záujme súladu s právom Únie je vhodné prijať podobný zákaz v pláne obnovy stanovenom v tomto nariadení.
- (13) Právnymi predpismi Únie by sa mali vykonávať odporúčania ICCAT tak, aby sa na rybárov Únie a tretích krajín vzťahovali rovnaké podmienky a aby tieto pravidlá všetci akceptovali.
- (14) S cieľom urýchlene zaviesť do práva Únie budúce odporúčania ICCAT, ktorými sa zmení alebo doplní plán obnovy ICCAT, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o zmenu príloh k tomuto nariadeniu a určitých ustanovení tohto nariadenia týkajúcich sa lehôt na nahlasovanie informácií, trvaní období hájenia, minimálnych ochranných referenčných veľkostí, úrovni tolerance náhodných úlovkov a vedľajších úlovkov, technických vlastností rybárskeho výstroja, percenta využívania kvót na účely informovania Komisie, ako aj informácií, ktoré sa majú poskytnúť o rybárskych plavidlách. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽¹¹⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematický prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (15) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa vykonávacie právomoci mali preniesť na Komisiu, pokiaľ ide o formát pre výročnú správu o vykonávaní tohto nariadenia predkladanú členskými štátmi. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (16) Delegovanými aktmi a vykonávacími aktmi, ktoré sú stanovené v tomto nariadení, by nemalo byť dotknuté vykonávanie budúcich odporúčaní ICCAT do práva Únie prostredníctvom riadneho legislatívneho postupu.

⁽⁷⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Ú. v. EÚ L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 404/2011 z 8. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1224/2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky rybného hospodárstva (Ú. v. EÚ L 112, 30.4.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1005/2008 z 29. septembra 2008, ktorým sa ustanovuje systém Spoločenstva na zabraňovanie nezákonnému, nenahlásenému a neregulovanému rybolovu, na odrádzanie od neho a jeho odstránenie, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a ktorým sa zrušujú nariadenia (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999 (Ú. v. EÚ L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1627 zo 14. septembra 2016 o viacročnom pláne obnovy populácie tuniaka modroplutvého vo východnom Atlantiku a v Stredozemnom mori, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 302/2009 (Ú. v. EÚ L 252, 16.9.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Príloha II k nariadeniu Rady (ES) č. 1967/2006 ⁽¹³⁾ povoľuje plavidlám, ktoré cielene lovia mečiara veľkého, nasadiť alebo mať na palube maximálne 3 500 háčikov, zatiaľ čo odporúčania ICCAT 16-05 povoľujú maximálne 2 500 háčikov. S cieľom riadne transponovať toto odporúčanie do práva Únie treba zodpovedajúcim spôsobom zmeniť nariadenie (ES) č. 1967/2006.
- (18) Kapitola III oddiel 2 nariadenia (EÚ) 2017/2107, ktorým sa ustanovujú niektoré technické a kontrolné opatrenia týkajúce sa stredomorskej populácie mečiara veľkého. Opatrenia stanovené odporúčaním ICCAT 16-05, ktoré sa implementujú do práva Únie týmto nariadením, sú z hľadiska obnovy tejto populácie reštriktívnejšie alebo presnejšie. Kapitola III oddiel 2 nariadenia (EÚ) 2017/2107 by sa preto mala vypustiť a nahradiť príslušnými opatreniami stanovenými v tomto nariadení,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

HLAVA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

V tomto nariadení sa stanovujú všeobecné pravidlá, podľa ktorých má Únia v rokoch 2017 až 2031 vykonávať viacročný plán obnovy populácie mečiara veľkého (*Xiphias gladius*) v Stredozemnom mori (ďalej len „stredomorská populácia mečiara veľkého“), ktorý prijala ICCAT.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa uplatňuje na:

- a) rybárske plavidlá Únie a plavidlá Únie vykonávajúce rekreačné rybárstvo, ktoré:
  - i) lovia stredomorskú populáciu mečiara veľkého; alebo
  - ii) vykonávajú prekládky alebo prevážajú na palube stredomorskú populáciu mečiara veľkého, a to aj mimo oblasti dohovoru ICCAT;
- b) rybárske plavidlá tretích krajín a plavidlá tretích krajín vykonávajúce rekreačný rybolov, ktoré pôsobia vo vodách Únie a ktoré lovia stredomorskú populáciu mečiara veľkého;
- c) plavidlá tretích krajín, ktoré sa podrobujú inšpekciam v prístavoch členských štátov a majú na palube stredomorskú populáciu mečiara veľkého alebo produkty rybolovu stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktoré ešte neboli vylodené ani prekladané v prístavoch.

Článok 3

Cieľ

Odchyľne od článku 2 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013 je cieľom tohto nariadenia dosiahnuť do roku 2031, aby biomasa stredomorskej populácie mečiara veľkého zodpovedala aspoň so 60 % pravdepodobnosťou maximálnemu udržateľnému výnosu (MSY).

Článok 4

Vzťah k ostatným aktom Únie

Toto nariadenie sa uplatňuje okrem toho na tieto nariadenia, alebo ak tieto nariadenia stanovujú výnimky z neho:

- a) nariadenie (ES) č. 1224/2009;
- b) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2403 ⁽¹⁴⁾;
- c) nariadenie (EÚ) 2017/2107.

⁽¹³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1967/2006 z 21. decembra 2006 o riadiacich opatreniach pre trvalo udržateľné využívanie zdrojov rybného hospodárstva v Stredozemnom mori, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2847/93 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1626/94 (Ú. v. EÚ L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽¹⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2403 z 12. decembra 2017 o udržateľnom riadení vonkajších rybárskych flotíl, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1006/2008 (Ú. v. EÚ L 347, 28.12.2017, s. 81).

Článok 5

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „rybárske plavidlo“ je každé plavidlo s vybavením na komerčné využívanie morských biologických zdrojov;
2. „rybárske plavidlo Únie“ je rybárske plavidlo plaviace sa pod vlajkou členského štátu a zaregistrované v Únii;
3. „oblasť dohovoru ICCAT“ sú všetky vody Atlantického oceánu a príľahlých morí;
4. „Stredozemné more“ sú morské vody Stredozemného mora na východ od 5°36' z. d.;
5. „ZS“ sú zmluvné strany dohovoru ICCAT a spolupracujúce nezmluvné strany, subjekty alebo rybárske subjekty;
6. „oprávnenie na rybolov“ je oprávnenie vydané rybárskemu plavidlu Únie, ktoré ho oprávňuje vykonávať špecifické rybolovné činnosti počas špecifikovaného obdobia v danej oblasti alebo v rámci daného druhu rybolovu za špecifických podmienok;
7. „rybolovná možnosť“ je kvantifikovaný právny nárok na rybolov vyjadrený z hľadiska úlovkov alebo rybolovného úsilia;
8. „populácia“ je morský biologický zdroj, ktorý sa vyskytuje v danej oblasti hospodárenia;
9. „produkty rybolovu“ sú vodné organizmy, ktoré sa získali akoukoľvek rybolovnou činnosťou, alebo produkty, ktoré sa z nich získali;
10. „odhodené úlovky“ sú úlovky, ktoré sa vrátia do mora;
11. „rekreačné rybárstvo“ sú nekomerčné rybolovné činnosti, pri ktorých sa využívajú morské biologické zdroje na účely rekreácie, cestovného ruchu alebo športu;
12. „údaje systému monitorovania plavidiel“ sú údaje o identifikácii rybárskych plavidiel, zemepisnej polohe, dátume, čase, kurze a rýchlosti zasielané satelitnými sledovacími zariadeniami nainštalovanými na palube rybárskych plavidiel do strediska monitorovania rybolovu vlajkového členského štátu;
13. „vylozenie“ je prvé vyloženie akéhokoľvek množstva produktov rybárstva z paluby rybárskeho plavidla na pevninu;
14. „prekládka“ je vyloženie všetkých alebo niektorých produktov rybolovu z paluby jedného plavidla na iné plavidlo;
15. „prenájom“ je dohoda, na základe ktorej rybárske plavidlo plaviace sa pod vlajkou členského štátu počas vymedzeného obdobia zmluvne využíva prevádzkovateľ v inom členskom štáte alebo v tretej krajine bez toho, aby došlo k zmene vlajky;
16. „lovné šnúry“ sú rybársky výstroj, ktorý pozostáva z hlavnej šnúry, ku ktorej sú pripevnené nadväzné šnúry s háčikmi; dĺžka týchto šnúr a odstupy medzi nimi sa líšia v závislosti od cieľového druhu;
17. „háčik“ je zahnutý, zaostrený kúsok oceľového drôtu;
18. „udica“ je výstroj používaný rekreačnými rybármi, ktorý pozostávajú zo šnúry umiestnenej na prúte navinutej na otočnom mechanizme (navijaku), ktorý slúži na jej navíjanie.

HLAVA II

RIADIACE OPATRENIA, TECHNICKÉ OCHRANNÉ OPATRENIA A KONTROLNÉ OPATRENIA

KAPITOLA 1

Opatrenia na riadenie

Článok 6

Rybolovné úsilie

1. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby rybolovné úsilie rybárskych plavidiel plaviacich sa pod jeho vlajkou zodpovedalo rybolovným možnostiam pre stredomorskú populáciu mečiara veľkého, ktoré má tento členský štát k dispozícii.
2. Prenos nevyužitých kvót na stredomorskú populáciu mečiara veľkého sa zakazuje.

Článok 7

Pridelovanie rybolovných možností

1. V súlade s článkom 17 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013 členské štáty pri pridelení rybolovných možností, ktoré majú k dispozícii, používajú transparentné a objektívne kritériá vrátane kritérií environmentálnej, sociálnej a hospodárskej povahy a taktiež sa usilujú spravodlivo rozdeliť vnútroštátne kvóty medzi rôzne segmenty flotily s ohľadom na tradičný a maloobjemový tradičný rybolov a poskytovať stimuly rybárskym plavidlám Únie, ktoré používajú selektívny rybársky výstroj alebo rybolovné techniky so zníženým vplyvom na životné prostredie.
2. Každý členský štát stanoví v rámci svojej kvóty pre stredomorskú populáciu mečiara veľkého kvótu na vedľajšie úlovky tohto druhu, ktorú Komisii oznámi pri zasielaní svojho ročného rybolovného plánu v súlade s článkom 9. Takýmto opatrením sa zabezpečí, že sa z kvóty odpočítajú všetky mŕtve jedince zo stredomorskej populácie mečiara veľkého.
3. Členské štáty sa usilujú o pridelenie všetkých zvýšení rybolovných možností vyplývajúcich z úspešného vykonávania tohto nariadenia tým rybárskym plavidlám, ktorým predtým neboli pridelené kvóty pre stredomorskú populáciu mečiara veľkého a ktoré spĺňajú kritériá pridelenia rybolovných možností stanovené v článku 17 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013.

Článok 8

Obmedzenia kapacity

1. Počas trvania plánu obnovy stanoveného týmto nariadením sa uplatňuje obmedzenie kapacity rybárskych plavidiel podľa typu rybárskeho výstroja. Členské štáty obmedzia podľa typu rybárskeho výstroja počet rybárskych plavidiel, ktoré sa plavia pod ich vlajkou a sú oprávnené loviť v stredomorskej populácii mečiara veľkého, na priemerný ročný počet plavidiel, ktoré sa plavia pod ich vlajkou a ktoré v rokoch 2013 až 2016 lovíli, ponechávali na palube, vykonávali prekládky, prepravovali alebo vyloďovali jedincov zo stredomorskej populácie mečiara veľkého.
2. Bez ohľadu na odsek 1 sa členské štáty môžu rozhodnúť, že počet plavidiel, ktoré sa plavia pod ich vlajkou a ktoré v roku 2016 lovíli, ponechávali na palube, vykonávali prekládky, prepravovali alebo vyloďovali jedincov zo stredomorskej populácie mečiara veľkého, použijú na účely výpočtu obmedzenia kapacity, ak je uvedený počet nižší než priemerný ročný počet plavidiel počas obdobia 2013 – 2016. V prípade rybárskych plavidiel by sa uvedené obmedzenie kapacity malo uplatňovať podľa typu výstroja.
3. Na kapacitný limit uvedený v odseku 1 môžu členské štáty na roky 2018 a 2019 uplatniť 5 % toleranciu.
4. Členské štáty do 1. marca každého roka informujú Komisiu o opatreniach prijatých na obmedzenie počtu rybárskych plavidiel, ktoré sa plavia pod ich vlajkou a sú oprávnené loviť v stredomorskej populácii mečiara veľkého. Tieto informácie sa zahrnú do ročných rybolovných plánov predkladaných v súlade s článkom 9.

Článok 9

Ročné rybolovné plány

1. Členské štáty predložia svoje ročné rybolovné plány Komisii do 1. marca každého roka. Takéto ročné rybolovné plány musia byť predložené vo formáte stanovenom v usmerneniach ICCAT na predkladanie údajov a informácií a musia obsahovať podrobné informácie o kvótach pre stredomorskú populáciu mečiara veľkého pridelených podľa typu rybárskeho výstroja vrátane kvóty pridelené na rekreačný rybolov (v relevantných prípadoch) a na vedľajšie úlovky.
2. Komisia zhromaždí ročné rybolovné plány uvedené v odseku 1 a ich obsah začlení do rybolovného plánu Únie. Komisia postúpi uvedený rybolovný plán Únie sekretariátu komisie ICCAT do 15. marca každého roka.

KAPITOLA 2

Technické ochranné opatrenia

Oddiel 1

Rybárske sezóny

Článok 10

Obdobia zákazu rybolovu

1. Počas obdobia zákazu rybolovu sa nesmie loviť (či už ako cieľový druh alebo vedľajší úlovok), ponechávať na palube, prekladať ani vyloďovať stredomorská populácia mečiara veľkého. Obdobie zákazu rybolovu je každoročne od 1. januára do 31. marca.

2. V záujme ochrany stredomorskej populácie mečiara veľkého sa na plavidlá, ktoré od 1. októbra do 30. novembra každého roka cielene lovia v stredomorskej populácii tuniaka dlhoplutvého (*Thunnus alalunga*) lovnými šnúrami, uplatňuje obdobie zákazu rybolovu.

3. Členské štáty monitorujú účinnosť období zákazu rybolovu uvedených v odsekoch 1 a 2 a každoročne predkladajú Komisii aspoň dva mesiace a 15 dní pred výročným zasadnutím komisie ICCAT všetky relevantné informácie o vhodných kontrolách a inšpekciách vykonaných v predchádzajúcom roku na účely dosiahnutia súladu s týmto článkom. Komisia každoročne postúpi dané informácie sekretariátu komisie ICCAT najmenej dva mesiace pred výročným zasadnutím komisie ICCAT.

Oddiel 2

Minimálna ochranná referenčná veľkosť, náhodné úlovky a vedľajšie úlovky

Článok 11

Minimálna ochranná referenčná veľkosť jedincov zo stredomorskej populácie mečiara veľkého

1. Odchyľne od článku 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013 sa zakazuje cielene loviť, ponechávať na palube, prekladať, vyloďovať, prepravovať, skladovať, predávať, vystavovať alebo ponúkať na predaj stredomorskú populáciu mečiara veľkého vrátane úlovkov v rámci rekreačného rybárstva:

- a) ktorých dĺžka meraná od dolnej čeľuste po vidlicu chvostovej plutvy je menej ako 100 cm; alebo
- b) ktorých hmotnosť je menej ako 11,4 kg živej hmotnosti alebo 10,2 kg v prípade jedincov bez žiabier a vnútorností.

2. Ponechať na palube, prekladať, vyloďovať alebo prepravovať prvou prepravou po vylodení možno len celé jedince stredomorskej populácie mečiara veľkého, z ktorých nebola odstránená žiadna vonkajšia časť, alebo jedince zbavené žiabier a vnútorností.

Článok 12

Náhodné úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktoré nedosahujú minimálnu ochrannú referenčnú veľkosť

Bez ohľadu na článok 11 ods. 1 rybárske plavidlá, ktoré cielene lovia v stredomorskej populácii mečiara veľkého, môžu ponechávať na palube, prekladať, premiestňovať, vyloďovať, prepravovať, skladovať, predávať alebo vystavovať alebo ponúkať na predaj náhodné úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktoré nedosahujú minimálnu ochrannú referenčnú veľkosť, pokiaľ hmotnosť alebo počet jedincov ulovených dotknutými rybárskymi plavidlami nepresiahne 5 % z celkového úlovku zo stredomorskej populácie mečiara veľkého.

Článok 13

Vedľajšie úlovky

1. Vedľajšie úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého nesmú kedykoľvek po rybolovnej operácii presiahnuť obmedzenie vedľajších úlovkov, ktoré členské štáty stanovili vo svojich ročných rybolovných plánoch pre celkový úlovok na palube z hľadiska hmotnosti ani počtu kusov druhov.

2. Odchyľne od článku 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013 rybárske plavidlá, ktoré nelovia v stredomorskej populácii mečiara veľkého cielene, nesmú ponechávať na palube úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktoré prekračujú dané obmedzenie vedľajších úlovkov.

3. Odchyľne od článku 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013 platí, že ak dôjde k vyčerpaniu kvóty pre stredomorskú populáciu mečiara veľkého pridelenú vlajkovému členskému štátu, všetky jedince stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktoré boli chytené živé, sa vypustia.

4. Ak dôjde k vyčerpaniu kvóty pre stredomorskú populáciu mečiara veľkého pridelenú vlajkovému členskému štátu, spracovanie a komerčné využitie mŕtvych jedincov zo stredomorskej populácie mečiara veľkého sa zakazuje a všetky úlovky sa musia zaznamenať. O množstve takýchto mŕtvych jedincov zo stredomorskej populácie mečiara veľkého členské štáty každoročne informujú Komisiu, ktorá ich v súlade s článkom 21 postupuje sekretariátu komisie ICCAT.

Oddiel 3

Technické vlastnosti rybárskeho výstroja

Článok 14

Technické vlastnosti rybárskeho výstroja

1. Rybárske plavidlá cielene loviace v stredomorskej populácii mečiara veľkého môžu nasadiť alebo mať na palube maximálne 2 500 háčikov.
2. Odchylne od odseku 1 platí, že v prípade dlhších ako dvojdnových výjazdov môžu mať rybárske plavidlá na palube náhradnú súpravu 2 500 pripravených háčikov za predpokladu, že je riadne priviazaná a uskladnená v podpalubí tak, aby sa nedala bezprostredne použiť.
3. Veľkosť háčikov nesmie byť menej ako 7 cm na výšku.
4. Pelagické lovné šnúry nesmú byť dlhšie ako 30 námorných míľ (55,56 km).

KAPITOLA 3

Kontrolné opatrenia

Oddiel 1

Register plavidiel

Článok 15

Oprávnenia na rybolov

1. Členské štáty vydávajú oprávnenia rybárskym plavidlám cielene loviacim v stredomorskej populácii mečiara veľkého a plaviacim sa pod ich vlajkou v súlade s príslušnými ustanoveniami stanovenými v nariadení (EÚ) 2017/2403, najmä jeho článkami 20 a 21.
2. Povolenie na cielený lov, ponechávanie na palube, prekladanie, vyloďovanie, prepravovanie alebo spracovávanie jedincov zo stredomorskej populácie mečiara veľkého majú iba plavidlá Únie zapísané v registri ICCAT pre plavidlá v súlade s postupom stanoveným v článkoch 16 a 17, a to bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 13 o vedľajších úlovkoch.
3. Veľkokapacitné rybárske plavidlá s oprávnením od členských štátov musia byť zapísané v registri ICCAT pre plavidlá s najväčšou dĺžkou 20 metrov alebo viac, ktoré majú oprávnenie pôsobiť v oblasti dohovoru ICCAT.

Článok 16

Informácia o plavidlách s oprávnením loviť stredomorské populácie mečiara veľkého a tuniaka dlhoplutvého v tomto roku

1. Členské štáty predložia elektronicky každý rok Komisii tieto informácie vo formáte stanovenom v usmerneniach komisie ICCAT k predkladaniu údajov a informácií:
  - a) do 1. januára informácie týkajúce sa rybárskych plavidiel, ktoré sa plavia pod ich vlajkou a sú oprávnené loviť v stredomorskej populácii mečiara veľkého, ako aj plavidiel, ktoré sú oprávnené loviť v stredomorskej populácii mečiara veľkého v rámci rekreačného rybárstva;
  - b) do 1. marca informácie týkajúce sa rybárskych plavidiel, ktoré sa plavia pod ich vlajkou a sú oprávnené cielene loviť v stredomorskej populácii tuniaka dlhoplutvého.

Komisia každoročne zašle sekretariátu komisie ICCAT informácie uvedené v písmene a) do 15. januára a informácie uvedené v písmene b) do 15. marca.

Informácie o rybárskych plavidlách uvedených v prvom pododseku písm. a) a b) tohto odseku obsahujú názov plavidla a číslo v registri rybárskej flotily Únie (Community fleet register number, CFR) ako je vymedzené v prílohe I k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) 2017/218 ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/218 zo 6. februára 2017 o registri rybárskej flotily Únie (Ú. v. EÚ L 34, 9.2.2017, s. 9).

2. Okrem informácií podľa odseku 1 členské štáty oznámia Komisii každú zmenu informácií týkajúcich sa rybárskych plavidiel podľa odseku 1 do 30 dní od tejto zmeny. Komisia do 45 dní odo dňa zmeny postúpi dané informácie sekretariátu ICCAT.

3. Okrem informácií zaslaných sekretariátu ICCAT v súlade s odsekmi 1 a 2 tohto článku Komisia podľa potreby v súlade s článkom 7 ods. 6 nariadenia EÚ 2017/2403 bezodkladne zašle aktualizované údaje o plavidlách uvedených v odseku 1 tohto článku sekretariátu ICCAT.

Článok 17

Informácie o plavidlách, ktoré boli počas predchádzajúceho roku oprávnené na cieľný lov v stredomorskej populácii mečiara veľkého harpúnou alebo pelagickou lovnou šnúrou

1. Členské štáty elektronicky predkladajú Komisii do 30. júna každého roka tieto informácie týkajúce sa rybárskych plavidiel plaviacich sa pod ich vlajkou, ktoré boli počas predchádzajúceho roka oprávnené cielene loviť v stredomorskej populácii mečiara veľkého pelagickou lovnou šnúrou alebo harpúnou:

- a) názov plavidla (ak názov neexistuje, registračné číslo bez kódu krajiny);
- b) číslo v registri rybárskej flotily Únie v zmysle prílohy I k vykonávaciemu nariadeniu (EÚ) 2017/218;
- c) číslo v registri ICCAT.

2. Informácie uvedené v odseku 1 sa predkladajú vo formáte stanovenom v usmerneniach komisie ICCAT k predkladaniu údajov a informácií.

3. Komisia zašle informácie uvedené v odseku 1 sekretariátu komisie ICCAT do 31. júla každého roka.

Oddiel 2

Monitorovanie a dohľad

Článok 18

Systém monitorovania plavidiel

1. Z dôvodov kontroly sa prenos údajov systému monitorovania plavidiel (ďalej len „systém VMS“) z rybárskych plavidiel s oprávnením na lov v stredomorskej populácii mečiara veľkého počas prítomnosti uvedených plavidiel v prístave nepreruší.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich strediská monitorovania rybolovu postúpili Komisii a ňou určenému orgánu v reálnom čase a vo formáte „https data feed“ hlásenia systému VMS zaslané rybárskymi plavidlami, ktoré sa plavia pod ich vlajkou. Komisia dané správy zašle elektronicky sekretariátu komisie ICCAT.

3. Členské štáty zabezpečia, aby:

- a) hlásenia systému VMS od rybárskych plavidiel, ktoré sa plavia pod ich vlajkou, boli postupované Komisii aspoň každé dve hodiny;
- b) v prípade technickej poruchy systému VMS alternatívne hlásenia doručené podľa článku 25 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 404/2011, ktoré zasiela rybárske plavidlo plaviace sa pod ich vlajkou, boli postupované Komisii do 24 hodín po prijatí ich strediskami monitorovania rybolovu;
- c) hlásenia systému VMS postúpené Komisii boli číslované podľa poradia (jedinečným identifikačným číslom), čím sa zabráni dvojitému hláseniam;
- d) hlásenia systému VMS postupované Komisii boli v súlade s článkom 24 ods. 3 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 404/2011.

4. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa so všetkými hláseniami systému VMS sprístupnenými jeho inšpekčným plavidlám zaobchádzalo dôverne a aby sa použili výlučne na účely inšpekcie operácií na mori.

Článok 19

Prenájom rybárskych plavidiel Únie

Prenájom rybárskych plavidiel Únie na cieľný lov v stredomorskej populácii mečiara veľkého sa zakazuje.

Článok 20

Vnútroštátne programy vedeckých pozorovateľov pre plavidlá na lov pelagickou lovnou šnúrou

1. Každý členský štát s kvótou pre lov v stredomorskej populácii mečiara veľkého zavedie vnútroštátny vedecký program pozorovateľov pre plavidlá plaviace sa pod jeho vlajkou a určené na cielený lov v stredomorskej populácii mečiara veľkého pelagickou lovnou šnúrou v súlade s týmto článkom. Vnútroštátny program pozorovateľov musí spĺňať minimálne požiadavky stanovené v prílohe I.
2. Každý dotknutý členský štát zabezpečí, aby vnútroštátni vedeckí pozorovatelia boli prítomní najmenej na 10 % plavidiel s najväčšou dĺžkou viac ako 15 metrov plaviacich sa pod jeho vlajkou a určených na cielený lov v stredomorskej populácii mečiara veľkého pelagickou lovnou šnúrou. Percentuálny podiel sa meria ako počet rybolovných dní, záťahov, plavidiel alebo výjazdov.
3. Každý dotknutý členský štát musí navrhnúť a uplatňovať metódu vedeckého monitorovania s cieľom zozbierať informácie o činnostiach pelagických plavidiel s dlhými lovnými šnúrami a s najväčšou dĺžkou do 15 metrov plaviacich sa pod jeho vlajkou. Každý vlajkový členský štát do roku 2020 vo svojom ročnom rybolovnom pláne uvedenom v článku 9 predloží Komisii podrobné údaje o tejto metóde vedeckého monitorovania.
4. Komisia ihneď postúpi podrobné údaje o metóde vedeckého monitorovania uvedenej v odseku 3 na vyhodnotenie Stálemu výboru ICCAT pre výskum a štatistiku (ďalej len „SCRS“). Skôr, ako sa metódy vedeckého monitorovania začnú používať, musí ich na svojom výročnom zasadnutí schváliť komisia ICCAT.
5. Členské štáty vydajú svojim vnútroštátnym vedeckým pozorovateľom úradný doklad totožnosti.
6. Okrem plnenia úloh stanovených v prílohe I členské štáty požadujú od vedeckých pozorovateľov, aby posudzovali a nahlasovali tieto údaje týkajúce sa stredomorskej populácie mečiara veľkého:
  - a) množstvo odhodených jedincov, ktoré nedosahujú minimálnu ochrannú referenčnú veľkosť;
  - b) veľkosť a vek dosiahnutia pohlavnej zrelosti pre daný región;
  - c) využívanie biotopov na účely porovnania dostupnosti stredomorskej populácie mečiara veľkého pre rôzne druhy rybolovu vrátane porovnania medzi tradičným rybolovom a rybolovom mezopelagickou lovnou šnúrou;
  - d) vplyv rybolovu mezopelagickou lovnou šnúrou z hľadiska zloženia úlovku, úlovku na jednotku úsilia a zloženia úlovku podľa veľkosti; a
  - e) mesačný odhad podielu pohlavne zrejlých rýb a doplnkov v úlovku.
7. Členské štáty predložia Komisii do 30. júna každého roka informácie za predchádzajúci rok získané v rámci svojich vnútroštátnych programov vedeckých pozorovateľov. Komisia postúpi dané informácie sekretariátu komisie ICCAT do 31. júla každého roka.

Oddiel 3

Kontrola úlovkov

Článok 21

Zaznamenávanie a oznamovanie úlovkov

1. Kapitán každého rybárskeho plavidla oprávneného na lov v stredomorskej populácii mečiara veľkého vedie rybársky denník v súlade s požiadavkami stanovenými v prílohe II a predkladá informácie z lodného denníka vlajkovému členskému štátu.
2. Bez toho, aby boli dotknuté nahlasovacie povinnosti členských štátov podľa nariadenia (ES) č. 1224/2009, členské štáty zasielajú Komisii štvrťročné správy o všetkých úlovkoch zo stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktoré ulovili oprávnené plavidlá plaviace sa pod ich vlajkou, pokiaľ sa takéto informácie nezasielajú v mesačných intervaloch. Tieto štvrťročné správy sa zasielajú vo formáte správy o súhrnných údajoch o úlovkoch najneskôr do 15 dní po skončení každého štvrťroka (a to do 15. apríla, 15. júla a 15. októbra každého roka a 15. januára nasledujúceho roka). Komisia zasiela tieto informácie sekretariátu komisie ICCAT do 30. apríla, 30. júla a 30. októbra každého roka a do 30. januára nasledujúceho roka.

3. Okrem informácií uvedených v odseku 1 členské štáty predkladajú Komisii do 30. júna každého roka tieto informácie týkajúce sa rybárskych plavidiel Únie, ktoré boli počas predchádzajúceho roku oprávnené cielene loviť v stredomorskej populácii mečiara veľkého pelagickou lovnou šnúrou alebo harpúnou:

- a) informácie týkajúce sa rybolovných činností podľa cieľového druhu a oblasti, buď na základe odberu vzoriek alebo za celú flotilu, vrátane:
  - i) obdobia/období rybolovu a celkového počtu rybolovných dní plavidla za rok;
  - ii) geografických oblastí (rozčlenené podľa štatistických obdĺžnikov ICCAT) pre rybolovné činnosti plavidla;
  - iii) typu plavidla;
  - iv) počtu háčikov, ktoré plavidlo použilo;
  - v) počtu sád lovných šnúr, ktoré plavidlo použilo;
  - vi) celková dĺžka všetkých sád lovných šnúr plavidla;
- b) údaje o úlovkoch za čo najkratšie časovo-priestorové úseky vrátane:
  - i) veľkosti a pokiaľ možno aj vekového zloženia úlovkov;
  - ii) úlovkov a zloženia úlovkov na plavidlo;
  - iii) rybolovného úsilia (priemerný počet rybolovných dní na plavidlo, priemerný počet háčikov na plavidlo, priemerný počet sád lovných šnúr na plavidlo, priemerná celková dĺžka lovných šnúr na plavidlo).

Komisia postúpi uvedené informácie sekretariátu komisie ICCAT do 31. júla každého roka.

4. Informácie uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 sa predkladajú vo formáte stanovenom v usmerneniach komisie ICCAT k predkladaniu údajov a informácií.

Článok 22

Údaje o využívaní kvót

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 34 nariadenia (ES) č. 1224/2009, každý členský štát bezodkladne informuje Komisiu, keď sa predpokladá, že bolo dosiahnuté 80 % využitie kvóty pre lov v stredomorskej populácii mečiara veľkého pridelené pre daný typ rybárskeho výstroja.
2. Ak akumulované úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého dosiahli 80 % vnútroštátnej kvóty, vlajkové členské štáty zasielajú údaje o úlovkoch Komisii každý týždeň.

Oddiel 4

Vyloďovanie a prekládky

Článok 23

Určené prístavy

1. Úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého, vrátane vedľajších úlovkov a úlovkov v rámci rekreačného rybárstva, v prípade ktorých nie je každý jedinec označený štítkom podľa článku 30, sa môžu vyloďovať alebo prekladať iba v určených prístavoch.
2. Každý členský štát určí v súlade s článkom 43 ods. 5 nariadenia (ES) č. 1224/2009 prístavy, v ktorých sa uskutočňujú vyloďovania a prekládky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého uvedené v odseku 1.
3. Každý rok do 15. februára členské štáty predložia Komisii zoznam určených prístavov. Každý rok do 1. marca Komisia zašle uvedený zoznam sekretariátu komisie ICCAT.

Článok 24

Predchádzajúce oznámenie

1. Na kapitánov rybárskych plavidiel Únie s najväčšou dĺžkou 12 metrov alebo viac, ktoré sú zapísané v zozname plavidiel uvedenom v článku 16 tohto nariadenia, sa uplatňuje článok 17 nariadenia (ES) č. 1224/2009. Predchádzajúce oznámenie stanovené v článku 17 nariadenia (ES) č. 1224/2009 sa zašle príslušnému orgánu členského štátu alebo ZS, ktorých prístavy alebo zariadenia na vylozenie chcú použiť, ako aj vlajkovému členskému štátu, ak nejde o prístavný členský štát.
2. Kapitáni rybárskych plavidiel Únie s najväčšou dĺžkou menej ako 12 metrov, ktoré sú zapísané v zozname plavidiel uvedenom v článku 16, oznámia príslušnému orgánu členského štátu alebo ZS, ktorých prístavy alebo zariadenia na vylozenie chcú použiť, ako aj vlajkovému členskému štátu, ak nejde o prístavný členský štát, najneskôr štyri hodiny pred predpokladaným časom príchodu do prístavu tieto informácie:
  - a) predpokladaný čas príchodu;
  - b) odhadované množstvo úlovkov zo stredomorskej populácie mečiara veľkého držaných na palube; a
  - c) informácie o geografickej oblasti, z ktorej úlovk pochádza.
3. Ak je rybolovný revír menej než štyri hodiny od prístavu, odhadované množstvá stredomorskej populácie mečiara veľkého ponechané na palube možno zmeniť kedykoľvek pred príchodom.
4. Príslušné orgány prístavných členských štátov vedú záznamy o všetkých predchádzajúcich oznámeniach za aktuálny rok.

Článok 25

Prekládky

1. Prekládky na mori vykonávané plavidlami Únie, ktoré prevážajú na palube úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého, alebo plavidlami tretích krajín vo vodách Únie sú zakázané za každých okolností.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 51, článok 52 ods. 2 a 3 a články 54 a 57 nariadenia (EÚ) 2017/2107, plavidlá môžu prekladať úlovky zo stredomorskej populácie mečiara veľkého iba v určených prístavoch.

Oddiel 5

Inšpekcie

Článok 26

Ročné plány inšpekcii

1. Každý rok do 31. januára členské štáty predložia Komisii svoje ročné plány inšpekcii. Pri vypracovaní týchto ročných plánov inšpekcii treba zohľadniť:
  - a) ciele, priority a postupy, ako aj kritériá pre inšpekčné činnosti stanovené vo vykonávacom rozhodnutí Komisie (EÚ) 2018/1986⁽¹⁶⁾; a
  - b) vnútroštátny kontrolný akčný program pre stredomorskú populáciu mečiara veľkého vypracovaný podľa článku 46 nariadenia (ES) č. 1224/2009.
2. Komisia zhromaždí vnútroštátne plány inšpekcii a ich obsah začlení do plánu inšpekcii Únie. Plán inšpekcii Únie zašle sekretariátu komisie ICCAT na schválenie zo strany ICCAT spolu s ročnými rybolovnými plánmi uvedenými v článku 9.

⁽¹⁶⁾ Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2018/1986 z 13. decembra 2018, ktorým sa zriaďujú špecifické kontrolné a inšpekčné programy pre rybolov určitých druhov a ktorým sa zrušujú vykonávacie rozhodnutia 2012/807/EÚ, 2013/328/EÚ, 2013/305/EÚ a 2014/156/EÚ (Ú. v. EÚ L 317, 14.12.2018, s. 29).

Článok 27

Program ICCAT pre spoločné medzinárodné inšpekcie

1. Spoločné medzinárodné inšpekcie sa vykonávajú v súlade s programom ICCAT pre spoločné medzinárodné inšpekcie (ďalej len „program ICCAT“) stanoveným v prílohe III.
2. Členské štáty, ktorých rybárske plavidlá sú oprávnené loviť v stredomorskej populácii mečiara veľkého, pridelia v rámci programu ICCAT inšpektorov a vykonávajú inšpekcie na mori. Inšpektorov Únie pôsobiacich v rámci programu ICCAT môže prideliť Komisia alebo ňou určený orgán.
3. Zakaždým, keď v oblasti dohovoru ICCAT vykonáva rybolov v stredomorskej populácii mečiara veľkého súčasne viac ako 50 rybárskych plavidiel, ktoré sa plavia pod vlajkou jedného členského štátu, daný členský štát vyše inšpekčné plavidlo na účely inšpekcie a kontroly na mori v Stredozemnom mori, a to na celé obdobie činnosti daných plavidiel. Táto povinnosť sa považuje za splnenú vtedy, keď členské štáty spolupracujú na vyslaní inšpekčného plavidla alebo keď sa do oblasti Stredozemného mora vyše inšpekčné plavidlo Únie.
4. Činnosti dohľadu a inšpekcie vykonávané v mene Únie koordinuje Komisia alebo ňou určený orgán. V koordinácii s príslušným členským štátom môže Komisia pripraviť spoločné inšpekčné programy, aby si Unia mohla plniť povinnosti v rámci programu ICCAT. Členské štáty, ktorých rybárske plavidlá vykonávajú rybolov v stredomorskej populácii mečiara veľkého, prijímú opatrenia potrebné na uľahčenie realizácie spoločných inšpekčných programov najmä z hľadiska potrebných ľudských a materiálnych zdrojov a období a geografických oblastí používania daných zdrojov.
5. Každý rok do 1. decembra členské štáty oboznámia Komisiu s menami inšpektorov a názvami inšpekčných plavidiel, ktoré počas nasledujúceho roka plánujú prideliť na program ICCAT. Komisia na základe daných informácií v spolupráci s členskými štátmi vypracuje ročný plán účasti Únie na programe ICCAT a zašle ho sekretariátu komisie ICCAT do 1. januára každého roka.

Článok 28

Inšpekcie v prípade porušení

Ak sa plavidlo plaviace sa pod vlajkou členského štátu dopustí porušenia ustanovení tohto nariadenia, tento členský štát zabezpečí, aby bola v rámci jeho právomoci vykonaná fyzická inšpekcia uvedeného plavidla v jeho prístavoch, alebo keď sa plavidlo nenachádza v žiadnom z jeho prístavov, aby takúto inšpekciu vykonala ním určená osoba.

KAPITOLA 4

Rekreačný rybolov

Článok 29

Riadiace opatrenia

1. Každý členský štát, ktorý povoľuje rekreačný rybolov mečiara veľkého v Stredozemnom mori, stanoví v rámci svojej vnútroštátnej kvóty kvótu na vedľajšie úlovky v rámci rekreačného rybárstva, ktorú Komisii oznámi pri zasielaní svojho ročného rybolovného plánu v súlade s článkom 9. Týmto opatrením sa zabezpečí, že sa z kvóty odpočítajú všetky mŕtve jedince zo stredomorskej populácie mečiara veľkého.
2. Členské štáty uvedené v odseku 1 tohto článku musia zabezpečiť, aby plavidlá plaviace sa pod ich vlajkou, ktoré sú zapojené do rekreačného rybolovu mečiara veľkého v Stredozemnom mori, boli zahrnuté do informácií o oprávnených plavidlách uvedených v článku 30 ods. 2. Plavidlá, ktoré nie sú uvedené v rámci týchto informácií, nie sú oprávnené loviť v stredomorskej populácii mečiara veľkého.
3. Zakazuje sa predávať a uvádzať na trh akoukoľvek inou formou jedince zo stredomorskej populácie mečiara veľkého ulovené v rámci rekreačného rybárstva.
4. Bez ohľadu na článok 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013 je v rámci rekreačného rybárstva zakázané loviť, ponechávať na palube, prekladať alebo vyloďovať viac ako jedného jedinca stredomorskej populácie mečiara veľkého na plavidlo na deň. Dotknuté členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými sa v čo najväčšej možnej miere zabezpečí a uľahčí vypúšťanie jedincov stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktoré boli chytené živé v rámci rekreačného rybárstva, a môžu prijať prísnejšie opatrenia, ktoré zlepšujú ochranu stredomorskej populácie mečiara veľkého.

Článok 30

Kontrolné opatrenia

1. Oprávnenie na lov v stredomorskej populácii mečiara veľkého v rámci rekreačného rybárstva majú len plavidlá s udicou.
2. Medzi informácie o oprávnených rekreačných plavidlách zasielané sekretariátu komisie ICCAT v súlade s článkom 16 ods. 1 písm. a) patrí:
  - a) názov plavidla (ak názov neexistuje, registračné číslo bez kódu krajiny);
  - b) prípadne predchádzajúci názov plavidla;
  - c) najväčšia dĺžka plavidla;
  - d) meno a adresa vlastníka a prevádzkovateľa plavidla.
3. V súlade s článkom 21 sa zaznamenávajú a oznamujú údaje o každom jedincovi zo stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktorý bol ulovený, držaný na palube alebo vylodený v rámci rekreačného rybárstva, vrátane dĺžky od konca spodnej čeľuste po vidlicu chvostovej plutvy a živej hmotnosti.
4. Jedince zo stredomorskej populácie mečiara veľkého sa môžu vylodovať iba celé alebo bez žiabier a vypitvané, a to buď v určenom prístave v súlade s článkom 23, alebo so štítkom pripevnenom na každom jedincovi. Každý štítok má jedinečné číslo špecifické pre členský štát a je chránený proti neoprávnenej manipulácii.
5. Členské štáty vytvoria program označovania štítkom na účely tohto nariadenia a zahrnú jeho špecifikácie do svojich ročných rybolovných plánov uvedených v článku 9.
6. Každý členský štát povolí použitie štítkov len v prípade, ak akumulované množstvá úlovkov nepresahujú kvóty, ktoré mu boli pridelené.
7. Členské štáty každoročne Komisii zasielajú výročnú správu o vykonávaní programu označovania štítkom, aspoň dva mesiace a 15 dní pred výročným zasadnutím komisie ICCAT. Komisia zhromaždí informácie od členských štátov a najmenej dva mesiace pred výročným zasadnutím komisie ICCAT ich zašle sekretariátu komisie ICCAT.

HLAVA III

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 31

Výročná správa

1. Členské štáty predložia Komisii do 15. septembra každého roka správu za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorej uvedú informácie o vykonávaní tohto nariadenia a všetky ďalšie relevantné informácie.
2. Výročná správa obsahuje informácie o prijatých zmierňujúcich opatreniach na zníženie vedľajších úlovkov a obmedzenie odhadzovania úlovkov stredomorskej populácie mečiara veľkého, ktoré nedosahujú minimálnu ochrannú referenčnú veľkosť, ako aj o akomkoľvek relevantnom výskume v tejto oblasti.
3. Komisia zhromaždí informácie doručené podľa odsekov 1 a 2 a do 15. októbra každého roku ich postúpi ho sekretariátu komisie ICCAT.
4. V súvislosti s podrobnými požiadavkami na formát výročnej správy uvedenej v tomto článku môže Komisia prijať vykonávacie akty. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 36 ods. 2.

Článok 32

Preskúmanie

Komisia podá Európskemu parlamentu a Rade správu o výsledkoch plánu obnovy stanoveného v tomto nariadení do 31. decembra 2025.

Článok 33

Financovanie

Plán obnovy stanovený v tomto nariadení sa na účely nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 508/2014 ⁽¹⁷⁾ považuje za viacročný plán v zmysle článku 9 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013.

Článok 34

Postup prijímania zmien

1. Pokiaľ je to potrebné na účely transpozície odporúčaní ICCAT, ktorými sa mení alebo dopĺňa plán obnovy ICCAT a ktoré sa pre Úniu stanú záväznými, do práva Únie a pokiaľ zmeny práva Únie nepresahujú rámec odporúčaní ICCAT, je Komisia splnomocnená prijímať v súlade s článkom 35 delegované akty na účely zmeny:

- a) lehôt na nahlasovanie informácií, ako sa uvádza v týchto článkoch: článok 9 ods. 1 a 2, článok 10 ods. 3, článok 16 ods. 1 a 3, článok 17 ods. 1 a 3, článok 21 ods. 2 a 3, článok 22 ods. 2, článok 23 ods. 3, článok 26 ods. 1, článok 27 ods. 5 a článok 31 ods. 1 a 3;
  - b) období zákazu rybolovu podľa článku 10 ods. 1 a 2;
  - c) minimálnej ochrannej referenčnej veľkosti jedincov stanovenej v článku 11 ods. 1;
  - d) úrovni tolerancie uvedených v článkoch 12 a 13;
  - e) technických vlastností rybárskeho výstroja uvedených článku 14 ods. 1 až 4;
  - f) percenta využitia kvót uvedeného v článku 22 ods. 1 a 2;
  - g) informácií o plavidlách uvedených v článku 16 ods. 1 a 2, článku 17 ods. 1, článku 21 ods. 1 až 4 a článku 30 ods. 2 a
  - h) príloh I, II a III.
2. Všetky zmeny prijaté v súlade s odsekom 1 sa striktno obmedzujú na implementáciu zmien alebo doplnení zodpovedajúcich odporúčaní ICCAT v práve Únie.

Článok 35

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 34 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 15. júla 2019. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 34 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

⁽¹⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 508/2014 z 15. mája 2014 o Európskom námornom a rybárskom fonde, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011 (Ú. v. EÚ L 149, 20.5.2014, s. 1).

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 34 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 36

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre rybolov a akvakultúru uvedený v článku 47 nariadenia (EÚ) č. 1380/2013. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 37

Zmeny nariadenia (EÚ) 2017/2107

V nariadení (EÚ) 2017/2107 sa vypúšťajú články 20 až 26.

Článok 38

Zmeny nariadenia (ES) č. 1967/2006

V prílohe II k nariadeniu (ES) č. 1967/2006 sa odsek 6 bod 2 nahrádza takto:

- „2. 2 500 hákov na plavidlo cielene loviace mečiara veľkého (*Xiphias gladius*), keď tento druh predstavuje aspoň 70 % živej váhy úlovku po triedení;“.

Článok 39

Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

PRÍLOHA I

MINIMÁLNE NORMY ICCAT PRE PROGRAMY VEDECKÝCH POZOROVATEĽOV RYBÁRSKÝCH PLAVIDIEL

Všeobecné ustanovenia

1. Táto príloha obsahuje minimálne normy pre programy vedeckých pozorovateľov uvedené v odporúčaní ICCAT 16-14.

Kvalifikácie pozorovateľov

2. Bez toho, aby bola dotknutá odborná príprava alebo technické kvalifikácie, ktoré odporúča výbor SCRS, zmluvné strany dohovoru zabezpečia, aby ich pozorovatelia mali tieto minimálne kvalifikácie na plnenie svojich úloh:
  - a) dostatočné znalosti a skúsenosti na identifikáciu druhov ICCAT a konfigurácií rybárskeho výstroja;
  - b) schopnosť sledovať a presne zaznamenávať informácie, ktoré sa majú zhromažďovať v rámci programu;
  - c) schopnosť plniť úlohy stanovené v odseku 7 ďalej v texte;
  - d) schopnosť odoberať biologické vzorky; a
  - e) absolvovaná minimálna a adekvátne odborná príprava v oblasti bezpečnosti a prežitia na mori.
3. V záujme zabezpečenia integrity svojich vnútroštátnych programov pozorovateľov zmluvné strany dohovoru okrem toho zabezpečia, aby pozorovatelia:
  - a) neboli členmi posádky pozorovaného rybárskeho plavidla;
  - b) neboli zamestnancami vlastníka ani skutočného vlastníka pozorovaného rybárskeho plavidla; a
  - c) nemali aktuálne finančné záujmy alebo iný prospech v súvislosti s pozorovaným typom rybolovu.

Podiel pozorovaných plavidiel

4. Každá zmluvná strana dohovoru zabezpečí v súvislosti so svojimi vlastnými programami pozorovateľov:
  - a) podiel pozorovaných plavidiel by mal zodpovedať minimálne 5 % rybolovného úsilia pri rybolove, na ktorý sa používajú pelagické lovné šnúry, lode s návnadou, pasce, žiabrovky a vlečné siete (v zmysle definície v glosári ICCAT). Podiel pozorovaných plavidiel sa vypočíta:
    - i) v prípade rybolovu lovnou šnúrou v počte rybolovných dní, záťahov alebo výjazdov;
    - ii) v prípade rybolovu loďami s návnadou a pascami v rybolovných dňoch;
    - iii) v prípade rybolovu žiabrovkami v rybolovných hodinách alebo dňoch; a
    - iv) v prípade rybolovu vlečnými sieťami v rybolovných záťahoch alebo dňoch;
  - b) Bez ohľadu na písmeno a) platí, že pokiaľ v prípade plavidiel s najväčšou dĺžkou menej ako 15 metrov potenciálne hrozí mimoriadne bezpečnostné riziko, ktoré znemožňuje prítomnosť pozorovateľa na palube, môže zmluvná strana dohovoru použiť alternatívnu metódu vedeckého monitorovania, pomocou ktorej sa zhromaždia údaje rovnocenné s údajmi špecifikovanými v odporúčaní ICCAT 16-14 spôsobom, ktorým sa zaručí porovnateľný podiel. V každom takomto prípade musia zmluvné strany dohovoru, ktoré majú záujem použiť alternatívnu metódu, predložiť podrobné údaje o danej metóde na posúdenie výboru SCRS. Výbor SCRS poskytne ICCAT svoje vyjadrenie k vhodnosti alternatívnej metódy z hľadiska splnenia povinností zberu údajov stanovených v odporúčaní ICCAT 16-14. Skôr, ako sa alternatívna metóda na základe tohto ustanovenia začne používať, musí ju na svojom výročnom zasadnutí schváliť ICCAT.
  - c) Reprezentatívna vzorka činnosti flotily z hľadiska času a priestoru s cieľom zabezpečiť zhromaždenie primeraných a vhodných údajov v zmysle požiadaviek odporúčania ICCAT 16-14 a požiadaviek akéhokoľvek ďalšieho vlastného programu pozorovateľov zmluvnej strany dohovoru s prihliadnutím na vlastnosti flotily a druh rybolovu.
  - d) Zber údajov o relevantných aspektoch rybolovnej operácie vrátane úlovku (viac v odseku 7).
5. Zmluvné strany dohovoru môžu uzatvárať bilaterálne dohody, na základe ktorých jedna zmluvná strana dohovoru vyšle svojich vlastných pozorovateľov na plavidlá plávajúce pod vlajkou inej zmluvnej strany dohovoru s výhradou splnenia všetkých ustanovení odporúčania ICCAT 16-14.
6. Zmluvné strany dohovoru sa vynasnažia zabezpečiť, aby pozorovatelia neboli stále vysielaní na rovnaké plavidlo.

Povinnosti pozorovateľa

7. Zmluvné strany požadujú od pozorovateľov, aby okrem iného plnili tieto úlohy:

- a) zaznamenávanie a nahlásovanie rybolovnej činnosti pozorovaného plavidla, t. j. minimálne:
  - i) zber údajov, medzi ktoré patrí kvantifikácia celkových úlovkov cieľových druhov, odhodnotených úlovkov a vedľajších úlovkov (vrátane žralokov, morských korytnačiek, morských cicavcov a vtákov), odhad alebo v prípade potreby meranie zloženia podľa veľkosti, zaobchádzanie s úlovkom (t. j. ponechané, odhodnené mŕtve, vypustené živé) a biologické vzorky na účely štúdií životného cyklu (napríklad gonády, sluchové kamienky, chrbtica, šupiny);
  - ii) zber a nahlásovanie všetkých nájdených označení;
  - iii) informácie o rybolovnej operácii vrátane:
    - lokality úlovku podľa zemepisnej šírky a dĺžky;
    - miery úsilia (ako napríklad počet záťahov, počet háčikov atď.);
    - dátum každej rybolovnej operácie a v prípade potreby aj čas začiatku a ukončenia rybolovnej činnosti;
    - používanie objektov na zhlukovanie rýb vrátane zariadení na zhlukovanie rýb (ďalej len „FAD“); a
    - všeobecný stav vypustených živočíchov z hľadiska miery prežitia (t. j. mŕtve/živé, zranené atď.);
- b) pozorovanie a zaznamenávanie používania zmiernujúcich opatrení na zamedzenie vedľajším úlovkom a iných relevantných informácií;
- c) v možnom rozsahu pozorovanie a zaznamenávanie podmienok na mori (napríklad stav mora, poveternostné a hydrologické parametre atď.);
- d) pozorovanie a nahlásovanie zariadení FAD v súlade s programom pozorovateľov ICCAT prijatého v rámci viacročného programu ochrany a riadenia tropických tuniakov; a
- e) vykonávanie akýchkoľvek iných vedeckých úloh odporúčaných výborom SCRS a schválených ICCAT.

Povinnosti kapitána

8. Zmluvné strany dohovoru zabezpečia, aby pozorovateľ:

- a) nezasahoval do elektronického vybavenia plavidla;
- b) bol oboznámený s núdzovými postupmi na palube plavidla vrátane umiestnenia nafukovacích záchranných člnov, hasiacich prístrojov a lekárničiek;
- c) komunikoval podľa potreby s kapitánom o relevantných aspektoch a úlohách pozorovania;
- d) nerušil rybolovné činnosti a bežnú prevádzku plavidla, ani do nich nezasahoval;
- e) zúčastňoval sa na informačných stretnutiach so zástupcami vedeckých inštitúcií alebo vnútroštátnych orgánov zodpovedných za realizáciu programu pozorovateľov.

Povinnosti kapitána

9. Zmluvné strany dohovoru zabezpečia, aby kapitán plavidla, na ktoré bol pridelený pozorovateľ:

- a) povolil potrebný prístup k plavidlu a jeho operáciám;
- b) umožnil pozorovateľovi efektívne vykonávať povinnosti, okrem iného tak, že:
  - i) poskytne primeraný prístup k výstroju, dokumentácií (vrátane elektronických a papierových lodných denníkov) a úlovkov plavidla;
  - ii) kedykoľvek komunikoval s relevantnými zástupcami vedeckého inštitútu alebo vnútroštátneho orgánu;
  - iii) zabezpečil primeraný prístup k elektronickému a inému vybaveniu súvisiacemu s rybolovom vrátane (no nie výhradne) týchto zariadení:
    - satelitné navigačné zariadenie;
    - prostriedky elektronickej komunikácie;

- iv) zabezpečil, že nikto na palube pozorovaného plavidla nebude zasahovať do vybavenia ani dokumentácie pozorovateľa, ani ich nezničí; nebude zamedzovať činnosti pozorovateľa ani do nej zasahovať, ani konať spôsobom, ktorý by mohol zbytočne mariť plnenie jeho úloh; nebude žiadnym spôsobom zastrášať ani obťažovať pozorovateľa, ani mu nespôsobí ujmu; nepodplatí ani sa nepokúsi podplatiť pozorovateľa;
- c) zabezpečil pozorovateľom ubytovanie vrátane stravy a primeraného sanitárneho vybavenia a zdravotnej starostlivosti, ako majú ako dôstojníci;
- d) zabezpečil, aby pozorovatelia mali primeraný priestor na mostíku alebo vo veliteľskej kabíne na vykonávanie svojich povinností, ako aj priestor na palube potrebný na plnenie svojich povinností.

Povinnosti zmluvných strán dohovoru

10. Každá zmluvná strana dohovoru:

- a) požaduje od svojich plavidiel, aby pri rybolove druhov ICCAT mali na palube vedeckého pozorovateľa v súlade s ustanoveniami odporúčania ICCAT 16-14;
- b) dozerá na bezpečnosť svojich pozorovateľov;
- c) v realizovateľných a primeraných prípadoch podporuje vedeckú inštitúciu alebo vnútroštátny orgán svojej krajiny, aby uzavreli dohodu s vedeckými inštitúciami alebo vnútroštátnymi orgánmi iných zmluvných strán dohovoru na účely vzájomnej výmeny správ pozorovateľov a údajov z činnosti pozorovateľov;
- d) poskytne vo svojej výročnej správe určenej ICCAT a výboru SCRS konkrétne informácie o plnení odporúčania ICCAT 16-14, okrem iného aj:
  - i) podrobné informácie o štruktúre a koncepcii svojho programu vedeckých pozorovateľov, okrem iného aj tieto:
    - cieľový podiel pozorovaných plavidiel podľa druhu rybolovu a typu rybárskeho výstroja, ako aj spôsob, akým sa meria,
    - povinne zbierané údaje,
    - zber údajov a používané protokoly na spracovanie údajov,
    - informácie o tom, ako sa vyberajú plavidlá, na ktoré sa prideľujú inšpektori, aby sa dosiahol cieľový podiel pozorovaných plavidiel, ktorý si stanovila zmluvná strana dohovoru,
    - požiadavky na odbornú prípravu pozorovateľov a
    - požiadavky na kvalifikáciu pozorovateľov;
  - ii) počet monitorovaných plavidiel a podiel pozorovaných plavidiel podľa druhu rybolovu a typu rybárskeho výstroja; a
  - iii) podrobné informácie o spôsobe výpočtu uvedeného podielu;
- e) po úvodnom predložení informácií vyžadovaných na základe odseku 10 písm. d) bodu i) nahlási vo svojej výročnej správe prípadné zmeny štruktúry alebo koncepcie svojho programu pozorovateľov. Zmluvné strany dohovoru aj naďalej každoročne nahlasujú ICCAT informácie požadované podľa odseku 10 písm. d) bodu ii);
- f) každý rok prostredníctvom elektronických formulárov, ktoré vypracoval výbor SCRS, nahlasuje výboru SCRS informácie, ktoré vďaka vlastným programom pozorovateľov zhromaždil pre ICCAT, najmä na účely posúdenia stavu populácií a iné vedecké účely, a to v súlade s platnými postupmi a inými požiadavkami na nahlasovanie údajov, ktoré zodpovedajú vnútroštátnymi požiadavkami na dôvernoscť.
- g) zabezpečí, aby jeho pozorovatelia používali pri vykonávaní svojich úloh podľa odseku 7 spoľahlivé protokoly zberu údajov vrátane prípadného použitia fotografií.

Povinnosti výkonného tajomníka

- 11. Výkonný tajomník uľahčí výboru SCRS a ICCAT prístup k relevantným údajom a informáciám, ktoré boli predložené na základe odporúčania ICCAT 16-14.

Povinnosti výboru SCRS

12. Povinnosti výboru SCRS sú:

- a) v potrebných a vhodných prípadoch vypracuje príručku práce pozorovateľa, ktorý môžu zmluvné strany dobrovoľne používať na účely svojich vlastných programov pozorovateľov; takýto manuál by okrem iného mal obsahovať vzorové formuláre na zber údajov a štandardizované postupy zberu údajov, pričom pri jeho tvorbe výbor SCRS zohľadní iné existujúce príručky práce pozorovateľa a súvisiace materiály od iných zdrojov, ktorými môžu byť okrem iného zmluvné strany dohovoru, regionálne a subregionálne orgány a iné organizácie;
- b) vypracuje pokyny týkajúce sa elektronických systémov monitorovania zameraných na konkrétne druhy rybolovu;
- c) poskytne ICCAT zhrnutie vedeckých údajov a informácií, ktoré zhromaždil a nahlásil v súlade s odporúčaním ICCAT 16-14, ako aj všetky ostatné relevantné súvisiace zistenia;
- d) v potrebných a vhodných prípadoch vypracuje odporúčania k spôsobom, ako zlepšiť účinnosť programov vedeckých pozorovateľov tak, aby ICCAT dostávala všetky údaje, ktoré potrebuje vrátane zmien odporúčania ICCAT 16-14, alebo s prihliadnutím na to, ako zmluvné strany využívajú tieto minimálne normy a protokoly.

Elektronické systémy monitorovania

13. V prípade, že výbor SCRS rozhodol, že pri konkrétnom druhu rybolovu je účinné používať elektronické systémy monitorovania, možno tieto systémy nainštalovať na palube rybárskych plavidiel na doplnenie práce nalodeného pozorovateľa alebo (kým sa čaká na odporúčanie výboru SCRS a rozhodnutie ICCAT) jeho nahradenie.
  14. Zmluvné strany dohovoru by sa mali riadiť všetkými platnými pokynmi k používaniu elektronických systémov monitorovania, ktoré schválil výbor SCRS.
  15. Výbor SCRS nabáda zmluvné strany, aby mu nahlasovali, aké majú skúsenosti s používaním systémov elektronického monitorovania pri rybolove v oblasti pôsobnosti komisie ICCAT ako doplnenia programu pozorovateľov. Výbor SCRS nabáda zmluvné strany dohovoru, ktoré takéto systémy zatiaľ nezaviedli, aby ich vyskúšali a nahlásili svoje zistenia výboru SCRS.
-

PRÍLOHA II

POŽIADAVKY NA RYBÁRSKE DENNÍKY

Minimálne špecifikácie pre rybárske denníky:

1. Listy denníka sú očíslované.
2. Zápisy do denníka sa vykonávajú každý deň do polnoci alebo pred príchodom do prístavu.
3. Do denníka je nutné zapisovať inšpekcie na mori.
4. K denníku je ako príloha pripojená jedna kópia jeho listov.
5. Na palube je potrebné uchovávať denníky pokrývajúce jeden rok činnosti plavidla.

Minimálne štandardné informácie zapisované do rybárskeho denníka:

1. Meno a adresa kapitána.
2. Dátumy a prístavy odchodu, dátumy a prístavy príchodu.
3. Názov plavidla, registračné číslo, registračné číslo ICCAT, medzinárodný rádiový volací znak a číslo IMO (ak je k dispozícii).
4. Rybársky výstroj:
  - a) kód typu podľa FAO;
  - b) rozmery (napr. dĺžka, veľkosť ôk, počet háčikov).
5. Operácie na mori (minimálne) s jednou šnúrou na deň výjazdu, s uvedením týchto údajov:
  - a) činnosť (napr. rybolov, plavba);
  - b) pozícia: presné denné polohy (v stupňoch a minútach) zaznamenané za každú rybársku operáciu alebo na poludnie v prípade, že sa počas uvedeného dňa nevykonával rybolov;
  - c) záznamy o úlovkoch vrátane:
    - i) kódu FAO;
    - ii) zaokrúhlenej hmotnosti (RWT) v kg na deň;
    - iii) počtu jedincov na deň.
6. Podpis kapitána.
7. Spôsob merania hmotnosti: odhad, váženie na palube.
8. Do denníka sa zaznamenáva hmotnosť v ekvivalente živej hmotnosti rýb a uvádzajú sa koeficienty prepočtu použité pri hodnotení.

Minimálne údaje zaznamenávané do rybárskych denníkov v prípade vylodenia alebo prekládky:

1. Dátum a prístav vylodenia alebo prekládky.
2. Výrobky:
  - a) druhy a úprava podľa kódu FAO;
  - b) počet rýb alebo prepraviek a množstvo v kg.
3. Podpis kapitána alebo zástupcu plavidla.
4. V prípade prekládky: názov prijímajúceho plavidla, jeho vlajka a registračné číslo ICCAT.

PRÍLOHA III

PROGRAM ICCAT PRE SPOLOČNÉ MEDZINÁRODNÉ INŠPEKCIE

Podľa článku IX odseku 3 dohovoru ICCAT, ICCAT odporúča, aby sa v záujme uplatňovania dohovoru ICCAT a opatrení platných v jeho rámci neho zaviedli tieto ustanovenia pre medzinárodnú kontrolu mimo vôd patriacich do právomoci štátov:

I. Hrubé priestupky

1. Na účely týchto postupov hrubý priestupok je jedno z týchto porušení ustanovení ochranných a riadiacich opatrení ICCAT prijatých komisiou ICCAT:
  - a) rybolov bez licencie, povolenia alebo oprávnenia vydaného vlajkovou zmluvnou stranou dohovoru;
  - b) nevedenie dostatočných záznamov o úlovkoch a údajoch spojených s úlovkami v súlade s požiadavkami komisie ICCAT na podávanie správ alebo predkladanie značne chybných správ o takýchto úlovkoch alebo s nimi súvisiacich údajoch;
  - c) rybolov v uzavretej oblasti;
  - d) rybolov počas obdobia hájenia;
  - e) úmyselný výlov alebo držba druhov v rozpore s ktorýmkoľvek uplatniteľným ochranným a riadiacim opatrením, ktoré prijala komisia ICCAT;
  - f) závažné porušenie obmedzení úlovkov alebo kvót platných podľa predpisov ICCAT;
  - g) používanie zakázaného rybárskeho výstroja;
  - h) falšovanie alebo úmyselné schovávanie označenia, identifikácie alebo registrácie rybárskeho plavidla;
  - i) zatajenie, pozmenenie alebo odstránenie dôkazov týkajúcich sa vyšetrovania priestupku;
  - j) niekoľkonásobné priestupky, ktoré spoločne predstavujú hrubé nedodržanie opatrení platných podľa predpisov ICCAT;
  - k) napadnutie oprávneného inšpektora alebo pozorovateľa, odpor voči nemu, jeho zastrašovanie, sexuálne obťažovanie, zasahovanie do jeho činnosti či zamedzovanie alebo zdržovanie jeho činnosti;
  - l) úmyselné pozmeňovanie alebo vypnutie systému VMS;
  - m) ďalšie podobné priestupky, ktoré môže určiť komisia ICCAT po ich zahrnutí do revidovaného a ďalej rozširovaného znenia týchto postupov;
  - n) zásahy do satelitného systému monitorovania alebo prevádzky lode bez systému VMS;
  - o) prekládka na mori.
2. V prípade, že počas nalodenia na rybárske plavidlo a inšpekcie daného plavidla oprávnení inšpektori spozorujú činnosť alebo okolnosť, ktorá by mohla predstavovať závažné porušenie v zmysle odseku 1, orgány vlajkového štátu inšpekčného plavidla ihneď informujú vlajkový štát rybárskeho plavidla, a to priamo aj cez sekretariát ICCAT. V takýchto situáciách by mal inšpektor informovať aj všetky inšpekčné plavidlá vlajkového štátu rybárskeho plavidla, ktoré sa podľa jeho informácií nachádzajú v blízkosti.
3. Inšpektori ICCAT zaevidujú vykonané inšpekcie a (prípadne) zistené porušenia do lodného denníka rybárskeho plavidla.
4. Vlajkový štát, ktorý je zmluvnou stranou dohovoru, zabezpečí, že po inšpekcii uvedenej v odseku 2 príslušné rybárske plavidlo ukončí všetky rybolovné činnosti. Vlajkový štát, ktorý je zmluvnou stranou dohovoru, uloží rybárskemu plavidlu povinnosť, aby sa do 72 hodín dostavilo do ním určeného prístavu, kde sa začne vyšetrovanie.
5. V prípade, že sa pri inšpekcii zistí činnosť alebo stav, ktorý by mohol predstavovať závažné porušenie, plavidlo by sa malo podrobiť kontrole podľa postupov uvedených v odporúčaní ICCAT 11-18, ktorým sa znovu mení odporúčanie ICCAT 09-10 Zostavenie zoznamu plavidiel, o ktorých sa predpokladá, že vykonávali nezákonné, nenahlásené a neregulované rybolovné činnosti v oblasti dohovoru ICCAT s prihliadnutím na všetky nadväzujúce opatrenia a ďalšie následné činnosti.

II. Vykonávanie inšpekcíí

6. Inšpekcie vykonávajú inšpektori určení vládami zmluvných strán. Názvy oprávnených vládnych agentúr a mená jednotlivých inšpektorov, ktorých na daný účel určila príslušná vláda, sa oznámia komisii ICCAT.
7. Inšpekčné plavidlá, ktoré vykonávajú medzinárodné povinnosti nalodenia a inšpekcíí v súlade s touto prílohou, sa plavia pod špeciálnou vlajkou alebo zástavou, ktoré schválila komisia ICCAT a poskytol sekretariát ICCAT. Názvy plavidiel používaných na tento účel sa oznámia sekretariátu ICCAT, a to čím skôr pred začiatkom činností inšpekcie. Sekretariát ICCAT sprístupní informácie o určených inšpekčných plavidlách všetkým zmluvným stranám dohovoru, okrem iného aj uverejnením na svojej heslom chránenej webovej lokalite.
8. Inšpektori nosia pri sebe vhodný doklad totožnosti vydaný orgánmi vlajkového štátu, ktorý zodpovedá vzoru v odseku 21.
9. S výhradou opatrení dohodnutých podľa bodu 16 platí, že rybárske plavidlo plaviace sa pod vlajkou zmluvnej strany, ktoré loví tuniaky alebo tuniakovité ryby v oblasti dohovoru ICCAT mimo vôd patriacich pod právomoc svojho štátu, preruší plavbu, keď od inšpekčného plavidla plaviaceho sa pod zástavou ICCAT podľa bodu 7, na palube ktorého sa nachádza inšpektor, dostane príslušný signál v medzinárodnom signálnom kóde; výnimku predstavuje prípad, keď rybárskeho plavidlo práve vykonáva rybolovné operácie – v tom prípade preruší plavbu okamžite po ukončení takýchto operácií. Kapitán rybárskeho plavidla umožní inšpekčnému tímu podľa bodu 10 nastúpiť na loď a je povinný poskytnúť palubné závesné schody. Kapitán umožní inšpekčnému tímu kontrolu vybavenia, úlovku alebo výstroja a všetkých relevantných dokumentov, pokiaľ to inšpektor považuje za potrebné z hľadiska overenia dodržiavania odporúčaní ICCAT platných pre vlajkový štát rybárskeho plavidla, ktoré sa podrobujú inšpekcii. Okrem toho môžu inšpektori požiadať o objasnenie akýchkoľvek otázok, ktoré považujú za potrebné.
10. Veľkosť inšpekčného tímu určí veliaci dôstojník inšpekčného plavidla s prihliadnutím na konkrétnu situáciu. Počet členov inšpekčného tímu by mal byť čo možno najnižší, no musí postačovať na bezpečné a spoľahlivé vykonanie úloh stanovených v tejto prílohe.
11. Po nalodení sa každý inšpektor preukáže dokladom totožnosti opísaným v odseku 8 tejto prílohy. Inšpektori sa riadia všeobecne uznávanými medzinárodnými predpismi, postupmi a zvyklosťami v záujme bezpečnosti rybárskeho plavidla, ktoré je predmetom inšpekcie, ako aj jeho posádky, a čo možno najmenej zasahujú do rybolovných činností alebo skladovania produktov a v rámci možností sa zdržiavajú vykonávaní činností, ktoré by sa mohli negatívne prejavovať na kvalite úlovku na palube. Inšpektori obmedzia svoje pôsobenie na overenie skutočností, ktoré súvisia s dodržiavaním odporúčaní ICCAT platných pre vlajkový štát dotknutého rybárskeho plavidla. Pri vykonávaní inšpekcie môžu požiadať kapitána rybárskeho plavidla o akúkoľvek potrebnú pomoc. Inšpektori vypracujú správu o inšpekcii vo formáte schválenom komisiou ICCAT. Inšpektori podpisujú správu v prítomnosti kapitána rybárskeho plavidla, ktorý má právo doplniť alebo dať doplniť do správy všetky pripomienky, o ktorých sa domnieva, že sú vhodné, a tieto pripomienky musí podpísať.
12. Kópie správy dostane kapitán rybárskeho plavidla a vláda inšpekčného tímu, ktorá kópie postúpi príslušným orgánom vlajkového štátu rybárskeho plavidla, ktoré bolo podrobené inšpekcii, a komisii ICCAT. V prípadoch, že došlo k odhaleniu porušovania odporúčaní ICCAT, inšpektor vo všetkých možných prípadoch informuje aj všetky inšpekčné plavidlá vlajkového štátu rybárskeho plavidla, ktoré sa podľa jeho informácií nachádzajú v blízkosti.
13. V prípade kladení odporu voči inšpektorom alebo nedodržiavania ich pokynov koná vlajkový štát rybárskeho plavidla, ktoré je podrobované inšpekcii, podobne, ako by konal v prípade takýchto prejavov voči národnému inšpektorovi.
14. Inšpektori vykonávajú svoje povinnosti v rámci týchto opatrení v súlade s pravidlami stanovenými v tomto nariadení, zostávajú však pod operačnou kontrolou svojich vnútroštátnych orgánov a im sa aj zodpovedajú.
15. Zmluvné vlády zohľadňujú správy o inšpekcii, zápisy o pozorovaniach podľa odporúčania ICCAT 94-09 a vyhlásenia vyplývajúce z kontrol podkladov vyhotovené zahraničnými inšpektormi a konajú na ich základe podľa týchto ustanovení podobne, ako by pristupovali k správam národných inšpektorov podľa vlastnej vnútroštátnej legislatívy. Ustanovenia tohto odseku neukladajú zmluvnej vláde povinnosť prisúdiť správu od zahraničného inšpektora vyššiu preukaznú hodnotu, akú by mala v krajine inšpektora. Zmluvné strany spolupracujú v záujme uľahčenia súdneho alebo iného konania, ku ktorému dôjde na základe správy inšpektora predloženej podľa týchto ustanovení.

16. a) Do 1. januára každého roka zmluvné vlády informujú komisiu ICCAT o svojich predbežných plánoch vykonávania inšpekčných činností podľa odporúčania ICCAT 16-05 na daný kalendárny rok a komisia ICCAT môže zmluvným stranám predkladať návrhy týkajúce sa vzájomnej koordinácie národných operácií v tejto oblasti, okrem iného aj pokiaľ ide o počet inšpektorov a inšpekčných plavidiel;
- b) ustanovenia uvedené v odporúčaní ICCAT 16-05 a plány na účasť sa uplatňujú medzi zmluvnými vládami; výnimku predstavujú prípady, keď sa zmluvné vlády dohodnú inak, pričom takúto dohodu oznámia komisii ICCAT. Platí však podmienka, že ak jedna zo strán o danej veci upovedomí komisiu ICCAT, vykonávanie programu sa pozastaví, až kým nedôjde k naplneniu takejto dohody.
17. a) Rybársky výstroj sa podrobí inšpekcii v súlade s predpismi platnými pre podoblasť, v ktorej sa vykonáva inšpekcia. Vo svojej inšpekčnej správe inšpektori uvedú podoblasť, v ktorej sa konala inšpekcia, a opis všetkých zistených porušení;
- b) inšpektori majú právo podrobiť inšpekcii všetok rybársky výstroj, ktorý sa používa alebo nachádza na palube.
18. Inšpektori označia všetok skontrolovaný rybársky výstroj, ktorý sa zdá byť v rozpore s odporúčaniami ICCAT platnými pre vlajkový štát dotknutého rybárskeho plavidla, identifikačným znakom schváleným komisiou ICCAT, a zaznamenajú uvedenú skutočnosť vo svojej správe.
19. Inšpektori môžu fotografovať výstroj, vybavenie, dokumentáciu a všetky ďalšie prvky, v prípade ktorých to považujú za potrebné, a to tak, aby fotograficky zachytili vlastnosti, ktoré podľa ich názoru nie sú v súlade s platnými predpismi; v takom prípade je potrebné dané odfotoграфované prvky uviesť v správe a kópie fotografií pripojiť ku kópii správy určenej pre členský štát.
20. Inšpektori podľa potreby skontrolujú celý úlovok na palube na účely overenia dodržiavania odporúčaní ICCAT.
21. Vzor preukazu totožnosti inšpektorov:

Rozmery: šírka 10,4 cm, výška 7 cm.

<p style="text-align: center;">INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p style="text-align: center;">ICCAT</p> <p style="text-align: center;">Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date:</p> <p>Valid five years</p> <p>Photograph</p>	 <p style="text-align: center;">ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>..... Inspector</p>
--	---

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1155**z 20. júna 2019,****ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 2 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Spoločná politika Únie v oblasti víz je neoddeliteľnou súčasťou budovania priestoru bez vnútorných hraníc. Vízová politika by mala zostať kľúčovým nástrojom na uľahčenie cestovného ruchu a podnikania a zároveň by mala pomôcť čeliť bezpečnostným rizikám a riziku neregulárnej migrácie do Únie. Spoločná vízová politika by mala prispievať k rastu a byť v súlade s ostatnými politikami Únie, napríklad v oblasti vonkajších vzťahov, obchodu, vzdelávania, kultúry a cestovného ruchu.
- (2) Únia by mala využívať svoju vízovú politiku pri spolupráci s tretími krajinami, ako aj zabezpečovať lepšiu rovnováhu medzi obavami v súvislosti s migráciou a bezpečnosťou, hospodárskymi aspektmi a celkovými vonkajšími vzťahmi.
- (3) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽³⁾ sa stanovujú postupy a podmienky vydávania víz na plánované pobyty na území členských štátov, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.
- (4) Žiadosti o víza by mali posudzovať a rozhodovať o nich konzulárne úrady alebo, na základe odchýlky, ústredné orgány. Členské štáty by v záujme zabezpečenia integrity konania o udelení víza mali zabezpečiť, aby konzulárne úrady a ústredné orgány mali dostatočné znalosti miestnych pomerov.
- (5) Postup vybavovania žiadostí by mal byť pre žiadateľov čo najjednoduchší. Malo by byť jasné, ktorý členský štát je príslušný preskúmať žiadosť, najmä ak má žiadateľ v úmysle navštíviť viacero členských štátov. Ak je to možné, členské štáty by mali umožňovať elektronické vyplňovanie a podávanie formulárov žiadostí. Ak príslušný členský štát uznáva elektronický podpis, malo by sa tiež žiadateľom umožniť podpísať formulár žiadosti elektronicky. Pre jednotlivé fázy konania by sa mali stanoviť lehoty, a to najmä preto, aby sa cestujúcim umožnilo plánovať vopred a vyhnúť sa obdobiam zvýšeného záujmu o víza na konzulárnych úradoch.
- (6) Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽⁴⁾, a najmä jej článku 5 ods. 2, by sa od členských štátov nemalo požadovať zachovanie možnosti priameho prístupu na účely podávania žiadostí na konzulárnom úrade na miestach, kde bol zbieraním žiadostí v jeho mene poverený externý poskytovateľ služieb.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 440, 6.12.2018, s. 142.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. júna 2019.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (7) Vízový poplatok by mal zabezpečiť dostatočné finančné zdroje na pokrytie výdavkov na spracúvanie žiadostí vrátane vhodných štruktúr a dostatočného počtu pracovníkov na zabezpečenie kvality a integrity preskúmania žiadostí, ako aj dodržiavania lehôt. Výška vízového poplatku by sa mala revidovať každé tri roky na základe objektívnych posudzovacích kritérií.
- (8) Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí podliehajú vízovej povinnosti, by mali mať možnosť podať žiadosť v krajine svojho bydliska, aj keď príslušný členský štát nemá na účely zbierania žiadostí konzulárny úrad v danej tretej krajine a ani ho v nej nezastupuje žiaden iný členský štát. Na tento účel by sa členské štáty mali snažiť spolupracovať s externými poskytovateľmi služieb, ktorým by sa malo umožniť vyberať poplatok za služby. Uvedený poplatok za služby by v zásade nemal presiahnuť výšku vízového poplatku. Ak však takáto výška poplatku nepostačuje na zabezpečenie úplnej služby, externému poskytovateľovi služieb by sa malo umožniť vyberať vyšší poplatok za služby podliehajúci hornej hranici ustanovenej v tomto nariadení.
- (9) Dohody o zastúpení by sa mali zjednodušiť a uľahčiť, pričom je potrebné predchádzať prekážkam, ktoré bránia uzatváraniu takýchto dohôd medzi členskými štátmi. Zastupujúci členský štát by mal byť zodpovedný za celé konanie o udelení víza bez zapojenia zastupovaného členského štátu.
- (10) Ak sa jurisdikcia konzulárneho úradu zastupujúceho členského štátu nevzťahuje len na hostiteľskú krajinu, malo by byť možné, aby sa dohoda o zastúpení vzťahovala aj na takéto tretie krajiny.
- (11) V záujme zníženia administratívneho zaťaženia konzulárnych úradov a uľahčenia cestovania častým alebo pravidelným cestujúcim, mali by sa žiadateľom, ktorí spĺňajú podmienky vstupu počas celej platnosti udeľovaného víza, na základe objektívne stanovených spoločných kritérií udeľovať víza na viac vstupov s dlhou platnosťou bez obmedzenia na konkrétne účely cesty alebo kategórie žiadateľov. V uvedenom kontexte by členské štáty mali zvlášť prihliadať na osoby, ktoré cestujú na účely výkonu svojho povolania, ako sú podnikatelia, námorníci, umelci a športovci. Malo by byť možné udeľovať víza na viac vstupov s kratšou platnosťou, ak na to existujú opodstatnené dôvody.
- (12) Vzhľadom na rozdielne miestne podmienky, pokiaľ ide o migračné a bezpečnostné riziká, ako aj vzťahy, ktoré Únia udržiava s konkrétnymi krajinami, by konzulárne úrady v jednotlivých lokalitách mali posudzovať, či je potrebné prispôbiť pravidlá udeľovania víz na viac vstupov a umožniť tak priaznivejšie alebo prísnejšie uplatňovanie. V rámci priaznivejšieho prístupu pri vydávaní víz na viac vstupov s dlhou platnosťou by sa mala zohľadniť najmä existencia obchodných dohôd týkajúcich sa mobility podnikateľov. Na základe uvedeného posúdenia by Komisia mala prostredníctvom vykonávacích aktov prijať pravidlá týkajúce sa podmienok udeľovania takýchto víz, ktoré sa budú uplatňovať v každej jurisdikcii.
- (13) V prípade nedostatočnej spolupráce určitých tretích krajín, pokiaľ ide o readmisiu tých ich štátnych príslušníkov, ktorí boli zadržaní v neregulárnej situácii, a neochoty týchto tretích krajín účinne spolupracovať v rámci procesu návratu, by sa malo pristúpiť k reštriktívnemu a dočasnému uplatňovaniu určitých ustanovení nariadenia (ES) č. 810/2009 na základe transparentného mechanizmu vychádzajúceho z objektívnych kritérií s cieľom zlepšiť spoluprácu danej tretej krajiny v oblasti readmisie neregulárnych migrantov. Komisia by mala pravidelne a najmenej raz za rok posúdiť spoluprácu s tretími krajinami, pokiaľ ide o readmisiu, a preskúmať oznámenia členských štátov týkajúce sa spolupráce s treťou krajinou v oblasti readmisie neregulárnych migrantov. Komisia by mala vo svojom posúdení, či tretia krajina spolupracuje dostatočne a či je potrebné prijať opatrenia, zohľadniť celkovú spoluprácu danej tretej krajiny v oblasti migrácie, najmä v oblastiach riadenia hraníc, predchádzania a boja proti prevádzacstvu a predchádzania tranzitu neregulárnych migrantov cez jej územie. Ak Komisia dospeje k záveru, že tretia krajina nespupracuje dostatočne, alebo ak jednoduchá väčšina členských štátov oznámila, že tretia krajina nespupracuje dostatočne, mala by predložiť Rade návrh na prijatie vykonávacieho rozhodnutia a zároveň pokračovať v úsilí o zlepšenie spolupráce s dotknutou treťou krajinou. Okrem toho, ak Komisia v súvislosti s úrovňou spolupráce tretej krajiny s členskými štátmi pri readmisii neregulárnych migrantov posúdená na základe relevantných a objektívnych údajov dospeje k záveru, že tretia krajina spolupracuje dostatočne, mala by mať možnosť predložiť Rade návrh na prijatie vykonávacieho rozhodnutia týkajúceho sa žiadateľov alebo kategórie žiadateľov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi danej tretej krajiny a žiadajú o vízum na jej území, ktorým sa zavedie jedno alebo viacero zjednodušení vízového režimu.

- (14) S cieľom zabezpečiť, aby sa primerane zohľadnili všetky relevantné faktory a možné dôsledky uplatňovania opatrení na zlepšenie spolupráce tretej krajiny v oblasti readmisie, a so zreteľom na mimoriadne citlivú politickú povahu takýchto opatrení a ich horizontálne dôsledky pre členské štáty a samotnú Úniu, najmä pre ich vonkajšie vzťahy a celkové fungovanie schengenského priestoru, by sa mali na Radu preniesť vykonávacie právomoci, ktorá koná na návrh Komisie. Udeľením takýchto vykonávacích právomocí Rade sa primerane zohľadňuje potenciálne politicky citlivý charakter vykonávania opatrení na zlepšenie spolupráce tretej krajiny v oblasti readmisie, a to aj vzhľadom na dohody o zjednodušení vízového režimu, ktoré členské štáty uzavreli s tretími krajinami.
- (15) Žiadatelia, ktorým bolo udelenie víza zamietnuté, by mali mať právo na odvolanie. V oznámení o zamietnutí by mali byť uvedené podrobné informácie o dôvodoch zamietnutia a odvolacom konaní. Počas odvolacieho konania by žiadatelia mali mať prístup ku všetkým informáciám, ktoré sú pre ich prípad relevantné, v súlade s vnútroštátnym právom.
- (16) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava práva a zásady, ktoré sú uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Jeho účelom je predovšetkým zabezpečiť plné dodržiavanie práva na ochranu osobných údajov, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, práv dieťaťa a ochranu zraniteľných osôb.
- (17) Pre harmonizované uplatňovanie spoločnej vízovej politiky a správne posúdenie migračných a bezpečnostných rizík je rozhodujúca miestna schengenská spolupráca. V rámci uvedenej spolupráce by členské štáty mali posúdiť operačné uplatňovanie konkrétnych ustanovení so zreteľom na miestne podmienky a migračné riziko. Spoluprácu a výmenu medzi konzulárnymi úradmi v jednotlivých lokalitách by mali koordinovať delegácie Únie.
- (18) Členské štáty by mali pozorne a pravidelne monitorovať činnosti externých poskytovateľov služieb, aby zabezpečili dodržiavanie právneho nástroja, ktorým sa upravujú im zverené úlohy. Členské štáty by mali každý rok predložiť Komisii správu o spolupráci s externými poskytovateľmi služieb a ich monitorovaní. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol celý postup spracúvania žiadostí a spolupráce s externými poskytovateľmi služieb monitorovaný vyslanými pracovníkmi.
- (19) Mali by sa stanoviť pružné pravidlá, ktoré by členskými štátom umožnili optimalizovať spoločné využívanie zdrojov a rozšíriť konzulárne pokrytie. Spolupráca medzi členskými štátmi (schengenské vízové centrá) by mohla mať akúkoľvek formu, ktorá je vhodná vzhľadom na miestne podmienky, s cieľom rozšíriť geografické konzulárne pokrytie, znížiť náklady členských štátov, zvýšiť viditeľnosť Únie a zlepšiť služby poskytované žiadateľom.
- (20) Systémy elektronického podávania žiadostí sú dôležitým nástrojom na uľahčenie postupov vybavovania žiadostí. V budúcnosti by sa malo vyvinúť spoločné riešenie zamerané na digitalizáciu, čím by sa v plnej miere využil nedávno dosiahnutý pokrok v právnej a technologickej oblasti, aby bolo možné podať žiadosti online vychádzajúc v ústrety potrebám žiadateľov a aby sa do schengenského priestoru prilákalo viac návštevníkov. Mali by sa posilniť a jednotne uplatňovať jasné a racionalizované procesné záruky. Okrem toho by sa pohovory mohli podľa možnosti uskutočňovať prostredníctvom moderných digitálnych nástrojov a diaľkových komunikačných prostriedkov, ako sú napríklad volania alebo videohovory cez internet. Počas postupu vybavovania žiadostí by mali byť zaručené základné práva žiadateľov.
- (21) S cieľom zabezpečiť možnosť revidovať výšku vízových poplatkov stanovených v tomto nariadení by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), pokiaľ ide o zmenu tohto nariadenia v súvislosti s výškou vízových poplatkov. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽⁹⁾. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematický prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

(9) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (22) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania nariadenia (ES) č. 810/2009 by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (23) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.
- (24) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorých sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽⁷⁾; Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na jeho prijímaní, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (25) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽⁸⁾; Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (26) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* ⁽⁹⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES ⁽¹⁰⁾.
- (27) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽¹¹⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES ⁽¹²⁾.
- (28) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o prístupí Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽¹³⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ ⁽¹⁴⁾.
- (29) Pokiaľ ide o Cyprus, toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 ods. 2 Aktu o prístupí z roku 2003.

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Rozhodnutie Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁹⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o prístupí Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (30) Pokiaľ ide o Bulharsko a Rumunsko, toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 4 ods. 2 Aktu o prístupení z roku 2005.
- (31) Pokiaľ ide o Chorvátsko, toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 4 ods. 2 Aktu o prístupení z roku 2011.
- (32) Nariadenie (ES) č. 810/2009 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 810/2009 sa mení takto:

1. Článok 1 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Týmto nariadením sa stanovujú postupy a podmienky udeľovania víz na plánované pobyty na území členských štátov, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„4. Členské štáty pri uplatňovaní tohto nariadenia konajú v plnom súlade s právom Únie vrátane Charty základných práv Európskej únie. V súlade so všeobecnými zásadami práva Únie sa rozhodnutia o žiadostiach podľa tohto nariadenia prijímajú na individuálnom základe.“

2. Článok 2 sa mení takto:

a) v bode 2 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) plánovaný pobyt na území členských štátov, ktorého dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia, alebo“;

b) bod 7 sa nahrádza takto:

„7. „uznaný cestovný doklad“ je cestovný doklad, ktorý uznal jeden alebo viaceré členské štáty na účely prekročenia vonkajších hraníc a vlepenia víza podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 1105/2011/EÚ (*);

(*) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1105/2011/EÚ z 25. októbra 2011 o zozname cestovných dokladov, ktoré oprávňujú držiteľa na prekročenie vonkajších hraníc a do ktorých možno vyznačiť vízum, a o vytvorení mechanizmu na vytváranie tohto zoznamu (Ú. v. EÚ L 287, 4.11.2011, s. 9).“;

c) dopĺňajú sa tieto body:

„12. „námorník“ je každá osoba, ktorá je zamestnaná, najatá alebo pracuje v akomkoľvek pracovnom zaradení na palube lode plávajúcej sa na mori alebo v medzinárodných vnútrozemských vodách;

13. „elektronický podpis“ je elektronický podpis podľa článku 3 bodu 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 (*).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).“

3. V článku 3 ods. 5 sa písmená b) a c) nahrádzajú takto:

„b) štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného povolenia na pobyt vydaného členským štátom, ktorý sa nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, alebo členským štátom, ktorý ešte v plnej miere neuplatňuje ustanovenia schengenského *acquis*, alebo štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi jedného z platných povolení na pobyt uvedených v prílohe V, ktoré vydala Andorra, Kanada, Japonsko, San Maríno alebo Spojené štáty americké a ktoré zaručujú ich bezpodmienečnú readmisiu, alebo ktorí sú držiteľmi platného povolenia na pobyt pre jednu alebo viaceré zámorské krajiny a územia Holandského kráľovstva (Aruba, Curaçao, Svätý Martin, Bonaire, Svätý Eustach a Saba);

- c) štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného víza do členského štátu, ktorý sa nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, alebo členského štátu, ktorý ešte v plnej miere neuplatňuje ustanovenia schengenského *acquis*, alebo krajiny, ktorá je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore, alebo Kanady, Japonska alebo Spojených štátov amerických alebo držiteľmi platného víza pre jednu alebo viaceré zámorské krajiny a územia Holandského kráľovstva (Aruba, Curaçao, Svätý Martin, Bonaire, Svätý Eustach a Saba), pokiaľ cestujú do krajiny, ktorá vízum vydala, alebo akejkoľvek inej tretej krajiny, alebo ktorí sa po použití víza vracajú z krajiny, ktorá vízum vydala;

4. V článku 4 sa vkladá tento odsek:

„1a. Odchyľne od odseku 1 môžu členské štáty rozhodnúť, že žiadosti skúmajú a rozhodujú o nich ústredné orgány. Členské štáty zabezpečia, aby tieto orgány mali dostatočné znalosti o miestnych pomeroch krajiny, v ktorej sa žiadosť podáva, s cieľom posúdiť migračné a bezpečnostné riziko, ako aj dostatočnú znalosť jazyka na analýzu dokumentov a aby sa konzulárne úrady v prípade potreby podieľali na dodatočných skúmaniach a pohovoroch.“

5. V článku 5 ods. 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) ak návšteva zahŕňa viac ako jednu destináciu alebo ak sa má počas obdobia dvoch mesiacov uskutočniť viacero samostatných návštev, ten členský štát, ktorého územie predstavuje hlavnú destináciu návštev(-y) vzhľadom na dĺžku pobytu počítanú v dňoch alebo účel pobytu, alebo“

6. Článok 8 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členský štát môže súhlasiť, že bude zastupovať iný členský štát, ktorý je príslušný podľa článku 5, na účely skúmania žiadostí a rozhodovania o nich v mene tohto členského štátu. Členský štát môže tiež v obmedzenej forme zastupovať iný členský štát výhradne na účely zbierania žiadostí a registrácie biometrických identifikátorov.“;

b) odsek 2 sa vypúšťa;

c) odseky 3 a 4 sa nahrádzajú takto:

„3. Ak je zastúpenie obmedzené podľa druhej vety odseku 1, zhromažďovanie údajov a ich prenos zastúpenému členskému štátu sa uskutočňujú v súlade s príslušnými predpismi o ochrane a bezpečnosti údajov.

4. Medzi zastupujúcim členským štátom a zastúpeným členským štátom sa uzavrie dvojstranná dohoda. V tejto dohode:

a) sa stanoví trvanie zastúpenia, ak je len dočasné, a postupy jeho ukončenia;

b) sa môže stanoviť poskytnutie priestorov, pracovníkov a platieb zo strany zastúpeného členského štátu, najmä ak má zastúpený členský štát v dotknutej tretej krajine konzulárny úrad.“;

d) odseky 7 a 8 sa nahrádzajú takto:

„7. Zastúpený členský štát informuje Komisiu o dohodách o zastúpení alebo o ukončení takýchto dohôd najneskôr 20 kalendárnych dní pred nadobudnutím alebo ukončením ich platnosti, okrem prípadov zásahu vyššej moci.

8. Konzulárny úrad zastupujúceho členského štátu zároveň s informovaním podľa odseku 7 informuje konzulárne úrady ostatných členských štátov a delegáciu Únie v dotknutej jurisdikcii o dohodách o zastúpení alebo o ich ukončení.“;

e) dopĺňajú sa tieto odseky:

„10. Ak členský štát nie je prítomný ani zastúpený v tretej krajine, v ktorej má žiadateľ podať žiadosť, takýto členský štát sa v danej tretej krajine usiluje spolupracovať s externým poskytovateľom služieb v súlade s článkom 43.

11. Ak konzulárny úrad členského štátu v danej lokalite čelí dlhšie trvajúcim technickým problémom spôsobeným zásahom vyššej moci, uvedený členský štát sa usiluje o dočasné zastupovanie iným členským štátom v danej lokalite pre všetky alebo niektoré kategórie žiadateľov.“

7. Článok 9 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Žiadosti sa podajú najskôr šesť mesiacov a v prípade námorníkov pri výkone ich povinností najskôr deväť mesiacov pred začiatkom plánovanej návštevy a spravidla najneskôr 15 kalendárnych dní pred začiatkom plánovanej návštevy. V individuálnych odôvodnených naliehavých prípadoch môže konzulárny úrad alebo ústredné orgány povoliť podanie žiadostí neskôr ako 15 kalendárnych dní pred začiatkom plánovanej návštevy.“;

b) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 13, žiadosť môže podať:

a) žiadateľ;

b) akreditovaný sprostredkovateľský subjekt;

c) profesijné, kultúrne, športové alebo vzdelávacie združenie alebo inštitúcia v mene svojich členov.“;

c) dopĺňa sa tento odsek:

„5. Od žiadateľa sa nesmie vyžadovať, aby sa na účely podania žiadosti osobne dostavil na viac než jedno miesto.“

8. Článok 10 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Žiadatelia podajú žiadosť osobne, aby im mohli byť odobraté odtlačky prstov v súlade s článkom 13 ods. 2, 3 a článkom 13 ods. 7 písm. b). Bez toho, aby bola dotknutá prvá veta tohto odseku a článok 45, môžu žiadatelia v prípade možnosti podať svoje žiadosti elektronicky.“;

b) odsek 2 sa vypúšťa.

9. Článok 11 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„1. Všetci žiadatelia predložia ručne alebo elektronicky vyplnený formulár žiadosti uvedený v prílohe I. Formulár žiadosti musí byť podpísaný. Podpísať ho možno ručne, alebo ak členský štát, ktorý je príslušný žiadosť preskúmať a rozhodnúť o nej, uznáva elektronický podpis, elektronicky.“;

b) vkladajú sa tieto odseky:

„1a. Ak žiadateľ podpíše formulár žiadosti elektronicky, elektronický podpis musí byť kvalifikovaným elektronickým podpisom v zmysle článku 3 bodu 12 nariadenia (EÚ) č. 910/2014.

1b. Obsah prípadnej elektronickej verzie formulára žiadosti je stanovený v prílohe I.“;

c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Formulár je k dispozícii minimálne v týchto jazykoch:

a) v úradnom jazyku alebo jazykoch členského štátu, o ktorého vízum sa žiada, alebo zastupujúceho členského štátu a

b) v úradnom jazyku alebo jazykoch hostiteľskej krajiny.

Okrem jazyku alebo jazykov uvedených v písmene a) môže byť formulár k dispozícii aj v akomkoľvek inom úradnom jazyku či jazykoch inštitúcií Únie.“;

d) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Ak úradný jazyk alebo jazyky hostiteľského štátu nie sú súčasťou formulára, žiadateľom sa samostatne poskytne preklad do tohto jazyka alebo jazykov.“

10. Článok 14 sa mení takto:

a) odseky 3 až 5 sa nahrádzajú takto:

„3. Demonštratívny zoznam sprievodných dokladov, ktoré možno vyžadovať od žiadateľa na overenie splnenia podmienok uvedených v odsekoch 1 a 2, sa nachádza v prílohe II.

4. Členské štáty môžu od žiadateľov vyžadovať, aby vyplnením formulára vypracovaného každým členským štátom poskytli dôkaz o finančnom zabezpečení počas pobytu alebo súkromnom ubytovaní alebo o obidvoch. Vo formulári sa uvedú predovšetkým tieto údaje:

- a) či je jeho účelom preukázať finančné zabezpečenie alebo súkromné ubytovanie alebo oboje;
- b) či je sponzorom alebo pozývajúcou osobou fyzická osoba, spoločnosť alebo organizácia;
- c) totožnosť a kontaktné údaje sponzora alebo pozývajúcej osoby;
- d) údaje o totožnosti (meno a priezvisko, dátum narodenia, miesto narodenia a štátna príslušnosť) žiadateľa alebo žiadateľov;
- e) adresa ubytovania;
- f) dĺžka a účel pobytu;
- g) možné rodinné väzby so sponzorom alebo pozývajúcou osobou;
- h) informácie požadované podľa článku 37 ods. 1 nariadenia o VIS.

Formulár sa okrem úradného jazyka alebo jazykov členského štátu vypracuje aspoň v jednom ďalšom úradnom jazyku inštitúcií Únie. Vzor formulára sa zašle Komisii.

5. Konzulárne úrady v rámci miestnej schengenskej spolupráce posúdia uplatňovanie podmienok stanovených v odseku 1 s cieľom zohľadniť miestne pomery a migračné a bezpečnostné riziká.“

b) vkladá sa tento odsek:

„5a. Ak je to potrebné na účely zohľadnenia miestnych pomerov podľa článku 48, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme harmonizovaný zoznam sprievodných dokladov, ktoré sa majú používať v rámci jednotlivých jurisdikcií. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.“

c) odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Od požiadaviek uvedených v odseku 1 tohto článku možno oslobodiť žiadateľa, ktorý je konzulárnemu úradu alebo ústredným orgánom známy svojou bezúhonnosťou a spoľahlivosťou, najmä v súvislosti so zákonným využívaním predchádzajúcich víz, ak neexistuje pochybnosť, že v čase prekročenia vonkajších hraníc členských štátov bude spĺňať požiadavky uvedené v článku 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 (*).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2016, s. 1).“

11. V článku 15 ods. 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„2. Žiadatelia o vízum na viac vstupov preukážu, že majú primerané a platné cestovné zdravotné poistenie na obdobie prvej zamýšľanej návštevy.“

12. Článok 16 sa mení takto:

a) odseky 1 a 2 sa nahrádzajú takto:

„1. Žiadatelia zaplatia vízový poplatok vo výške 80 EUR.

2. Deti vo veku od šiestich do 12 rokov zaplatia vízový poplatok vo výške 40 EUR.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Ak Rada prijme vykonávacie rozhodnutie podľa článku 25a ods. 5 písm. b), vyžaduje sa vízový poplatok vo výške 120 EUR alebo 160 EUR. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na deti, ktoré nedovršili 12 rokov.“;

c) odsek 3 sa vypúšťa;

d) v odseku 4 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) výskumní pracovníci podľa článku 3 bodu 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801 (*), ktorí cestujú na účely uskutočňovania vedeckého výskumu alebo účasti na vedeckom seminári alebo vedeckej konferencii;

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801 z 11. mája 2016 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu, štúdiá, odborného vzdelávania, dobrovoľníckej služby, výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov a činnosti aupair (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 21).“;

e) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Od vízového poplatku môžu byť oslobodení:

a) deti vo veku od šiestich do 18 rokov;

b) držitelia diplomatických a služobných pasov;

c) osoby vo veku do 25 rokov vrátane, zúčastňujúce sa na seminároch, konferenciách, športových, kultúrnych, alebo vzdelávacích podujatiach, ktoré organizujú neziskové organizácie.“;

f) odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. V jednotlivých prípadoch sa môže vízový poplatok odpustiť alebo znížiť, ak to slúži na podporu kultúrnych alebo športových záujmov, záujmov v oblasti zahraničnej politiky, rozvojovej politiky a iných oblastí zásadného verejného záujmu, alebo z humanitárnych dôvodov alebo z dôvodu medzinárodných záväzkov.“;

g) v odseku 7 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Ak sa vízový poplatok vyberá v inej mene ako v eurách, jeho výška v danej mene sa určuje a pravidelne reviduje na základe referenčného výmenného kurzu eura, ktorý stanovuje Európska centrálna banka. Vybraná suma sa môže zaokrúhliť, pričom sa v rámci miestnej schengenskej spolupráce zabezpečí, aby sa vyberali podobné sumy.“;

h) dopĺňa sa tento odsek:

„9. Komisia každé tri roky posúdi, či je potrebné revidovať výšku vízových poplatkov uvedenú v odsekoch 1, 2 a 2a tohto článku, pričom zohľadní objektívne kritériá, ako napríklad všeobecnú mieru inflácie v Únii, ktorú uverejňuje Eurostat, a vážený priemer plátov štátnych úradníkov členských štátov. Na základe týchto posúdení Komisia prijme v prípade potreby delegované akty v súlade s článkom 51a týkajúce sa zmeny tohto nariadenia, pokiaľ ide o výšku vízových poplatkov.“

13. Článok 17 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„1. Externý poskytovateľ služieb uvedený v článku 43 môže vyberať poplatok za služby.“;

b) odsek 3 sa vypúšťa;

c) vkladajú sa tieto odseky:

„4a. Odchylne od odseku 4, v tretích krajinách, v ktorých príslušný členský štát nemá konzulárny úrad na účely zbierania žiadostí a v ktorých ani nie je zastúpený iným členským štátom, nesmie poplatok za služby v zásade presiahnuť 80 EUR.

4b. Ak poplatok vo výške uvedenej v odseku 4a vo výnimočných prípadoch nepostačuje na zabezpečenie úplnej služby, možno vybrať vyšší poplatok za služby až do výšky 120 EUR. Dotknutý členský štát v takomto prípade oznámi Komisii svoj úmysel povoliť vyberanie vyššieho poplatku za služby najneskôr tri mesiace pred začatím jeho uplatňovania. V tomto oznámení sa uvedú dôvody stanovenia výšky poplatku za služby, najmä podrobný rozpis nákladov, ktoré viedli k určeniu vyššej sumy.“;

d) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Dotknutý členský štát môže zachovať možnosť, aby všetci žiadatelia podávali svoje žiadosti priamo na jeho konzulárnych úradoch alebo na konzulárnom úrade členského štátu, s ktorým má dohodu o zastúpení podľa článku 8.“

14. Článok 19 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa úvodná časť nahrádza takto:

„1. Príslušný konzulárny úrad alebo ústredné orgány príslušného členského štátu overia, či:“;

b) v odseku 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„2. Ak príslušný konzulárny úrad alebo ústredné orgány príslušného členského štátu zistia, že podmienky uvedené v odseku 1 sú splnené, žiadosť je prípustná a konzulárny úrad alebo ústredné orgány:

- konajú podľa postupov uvedených v článku 8 nariadenia o VIS a
- ďalej skúmajú žiadosť.“;

c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Ak príslušný konzulárny úrad alebo ústredné orgány príslušného členského štátu zistia, že podmienky uvedené v odseku 1 nie sú splnené, žiadosť je neprípustná a konzulárny úrad alebo ústredné orgány bezodkladne:

- vrátia formulár žiadosti a všetky dokumenty, ktoré predložil žiadateľ,
- zničia zozbierané biometrické údaje,
- vrátia vízový poplatok a
- žiadosť neskúmajú.“;

d) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Žiadosť, ktorá nespĺňa požiadavky uvedené v odseku 1, možno odchylne od odseku 3 považovať za prípustnú z humanitárnych dôvodov, z dôvodov národného záujmu alebo z dôvodu medzinárodných záväzkov.“

15. Článok 21 sa mení takto:

a) odsek 3 sa mení takto:

i) úvodná časť sa nahrádza takto:

„3. Pri kontrole toho, či žiadateľ spĺňa požiadavky na vstup, konzulárny úrad alebo ústredné orgány overia:“;

ii) písmeno e) sa nahrádza takto:

„e) prípadne či má žiadateľ primerané a platné cestovné zdravotné poistenie pokrývajúce obdobie plánovaného pobytu alebo, ak sa žiada o vízum na viac vstupov, obdobie prvej plánovanej návštevy.“;

b) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Konzulárny úrad alebo ústredné orgány v prípade potreby overia dĺžku predchádzajúcich a plánovaných pobytov, aby overili, či žiadateľ neprekročil maximálnu dĺžku povoleného pobytu na území členských štátov, bez ohľadu na možné pobyty oprávnené na základe národných víz na dlhodobý pobyt alebo povolenia na pobyt.“;

c) v odseku 6 sa úvodná časť nahrádza takto:

„6. Pri skúmaní žiadosti o letiskové tranzitné vízum konzulárny úrad alebo ústredné orgány overia najmä:“;

d) odsek 8 sa nahrádza takto:

„8. Počas skúmania žiadosti môžu konzulárne úrady alebo ústredné orgány v odôvodnených prípadoch uskutočniť so žiadateľom pohovor a vyžiadať si dodatočné doklady.“

16. Článok 22 sa mení takto:

a) odseky 1 až 3 sa nahrádzajú takto:

„1. Členský štát môže z dôvodov ohrozenia verejného poriadku, vnútornej bezpečnosti, medzinárodných vzťahov alebo verejného zdravia vyžadovať, aby ústredné orgány iných členských štátov počas skúmania žiadostí podaných štátnymi príslušníkmi určitých tretích krajín alebo určitými kategóriami takýchto štátnych príslušníkov uskutočňovali konzultácie s jeho ústrednými orgánmi. Takéto konzultácie sa neuplatňujú pri žiadostiach o letiskové tranzitné víza.

2. Konzultované ústredné orgány poskytnú konečnú odpoveď čo najskôr, najneskôr však do siedmich kalendárnych dní od doručenia žiadosti o konzultáciu. Ak odpoveď v uvedenej lehote neposkytnú, znamená to, že nemajú žiadne dôvody namietat proti udeleniu víza.

3. Členské štáty oznámia Komisii zavedenie alebo zrušenie požiadavky na predchádzajúcu konzultáciu spravidla najneskôr 25 kalendárnych dní pred nadobudnutím jej účinnosti. Táto informácia sa poskytne aj v rámci miestnej schengenskej spolupráce v dotknutej jurisdikcii.“;

b) odsek 5 sa vypúšťa.

17. Článok 23 sa mení takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Túto lehotu možno v jednotlivých prípadoch predĺžiť najviac na 45 kalendárnych dní, najmä ak je potrebné ďalšie preskúmanie žiadosti.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. V individuálnych odôvodnených naliehavých prípadoch sa o žiadostiach rozhodne bezodkladne.“;

c) odsek 3 sa vypúšťa;

d) odsek 4 sa mení takto:

i) vkladá sa toto písmeno:

„ba) udelení letiskového tranzitného víza podľa článku 26 alebo“;

ii) písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) zamietnutí víza podľa článku 32.“;

iii) písmeno d) sa vypúšťa.

18. Článok 24 sa mení takto:

a) odsek 1 sa mení takto:

i) tretí pododsek sa vypúšťa;

ii) štvrtý pododsek sa nahrádza takto:

„Bez toho, aby bol dotknutý článok 12 písm. a), doba platnosti víza na jeden vstup zahŕňa „tolerančnú dobu“ 15 kalendárnych dní.“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Ak žiadateľ spĺňa podmienky vstupu stanovené v článku 6 ods. 1 písm. a) a písm. c) až e) nariadenia (EÚ) 2016/399, udelia sa víza na viac vstupov s dlhou platnosťou pre tieto doby platnosti, pokiaľ platnosť víza nepresiahne platnosť cestovného dokladu:

a) doba platnosti jeden rok, ak žiadateľ počas predchádzajúcich dvoch rokov získal a zákonne využil tri víza;

b) doba platnosti dva roky, ak žiadateľ počas predchádzajúcich dvoch rokov získal a zákonne využil predchádzajúce vízum na viac vstupov platné jeden rok;

c) doba platnosti päť rokov, ak žiadateľ počas predchádzajúcich troch rokov získal a zákonne využil predchádzajúce vízum na viac vstupov platné dva roky.

Letiskové tranzitné víza a víza s obmedzenou územnou platnosťou udelené podľa článku 25 ods. 1 sa na účely udeľovania víz na viac vstupov neberú do úvahy.“;

c) vkladajú sa tieto odseky:

„2a. Odchylné od odseku 2 možno dobu platnosti udeleného víza v individuálnych prípadoch skrátiť, ak existujú odôvodnené pochybnosti, či budú podmienky vstupu splnené počas celej doby.

2b. Odchylné od odseku 2, konzulárne úrady v rámci miestnej schengenskej spolupráce posúdia, či je vzhľadom na prijatie priaznivejších alebo prísnejších pravidiel v súlade s odsekom 2d potrebné prispôsobiť pravidlá udeľovania víz na viac vstupov uvedené v odseku 2 tak, aby zohľadňovali miestne pomery a migračné a bezpečnostné riziká.

2c. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, možno vízum na viac vstupov platné maximálne päť rokov udeliť žiadateľom, ktorí preukážu potrebu alebo odôvodnia svoj zámer často alebo pravidelne cestovať, za predpokladu, že preukážu svoju bezúhonnosť a spoľahlivosť, najmä zákonné využitie predchádzajúcich víz, svoju ekonomickú situáciu v krajine pôvodu a skutočný úmysel opustiť územie členských štátov pred skončením platnosti víza, o ktoré žiadajú.

2d. Ak je to potrebné na základe posúdenia uvedeného v odseku 2b tohto článku, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme pravidlá týkajúce sa podmienok udeľovania víz na viac vstupov stanovených v odseku 2 tohto článku, ktoré sa budú uplatňovať v každej jurisdikcii s cieľom zohľadniť miestne pomery, migračné a bezpečnostné riziká a celkové vzťahy Únie s dotknutou treťou krajinou. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.“

19. Vkladá sa tento článok:

„Článok 25a

Spolupráca v oblasti readmisie

1. V závislosti od úrovne spolupráce tretej krajiny s členskými štátmi pri readmisii neregulárnych migrantov, ktorá sa posúdi na základe relevantných a objektívnych údajov, sa článok 14 ods. 6, článok 16 ods. 1, článok 16 ods. 5 písm. b), článok 23 ods. 1 a článok 24 ods. 2 a 2c nevzťahuje na žiadateľov alebo kategórie žiadateľov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny, ktorá sa považuje podľa tohto článku za krajinu, ktorá dostatočne nespolupracuje.

2. Komisia pravidelne a aspoň raz ročne posudzuje spoluprácu tretích krajín v oblasti readmisie, pričom berie do úvahy predovšetkým tieto ukazovatele:
- a) počet rozhodnutí o návrate vydaných osobám z danej tretej krajiny, ktoré sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov;
  - b) počet skutočných nútených návratov osôb, ktorým boli vydané rozhodnutia o návrate, ako percento z počtu rozhodnutí o návrate vydaných štátnym príslušníkom danej tretej krajiny, a to prípadne aj na základe readmisných dohôd s Úniou alebo dvojstranných readmisných dohôd, počet štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí prechádzali cez územie danej tretej krajiny;
  - c) počet žiadostí o readmisiu rozčlenený na jednotlivé členské štáty, ktoré tretia krajina akceptovala, ako percento z počtu takýchto žiadostí, ktoré boli tejto tretej krajine predložené;
  - d) úroveň praktickej spolupráce v súvislosti s návratom v rôznych fázach konania o návrate, ako napríklad:
    - i) pomoc poskytovaná pri určovaní totožnosti osôb, ktoré sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov, a pri včasnom vydávaní cestovných dokladov;
    - ii) akceptovanie európskeho cestovného dokladu pre návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín alebo osobitného preukazu (*laissez-passer*);
    - iii) akceptovanie readmisie osôb, ktoré majú byť v súlade s právnymi predpismi vrátené do ich krajiny;
    - iv) akceptovanie návratových letov a operácií.

Takéto posúdenie je založené na používaní spoľahlivých údajov, ktoré poskytli členské štáty, ako aj inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie. Komisia pravidelne a aspoň raz za rok podá správu o svojom posúdení Rade.

3. Členský štát môže Komisii na základe rovnakých ukazovateľov ako v odseku 2 oznámiť, že čelí podstatným a pretrvávajúcim praktickým problémom pri spolupráci s treťou krajinou v oblasti readmisie neregulárnych migrantov. Komisia o tomto oznámení bezodkladne informuje Európsky parlament a Radu.

4. Komisia preskúma každé oznámenie podľa odseku 3 v lehote jedného mesiaca. Komisia o výsledkoch svojho preskúmania informuje Európsky parlament a Radu.

5. Ak Komisia na základe analýzy uvedenej v odsekoch 2 a 4 a po zohľadnení krokov, ktoré sama vykonala na zlepšenie úrovne spolupráce s dotknutou treťou krajinou v oblasti readmisie, a celkových vzťahov Únie s danou treťou krajinou, a to aj v oblasti migrácie, dospeje k záveru, že daná krajina nespôsobuje dostatočne a že je preto potrebné prijať opatrenia, alebo ak počas 12 mesiacov jednoduchá väčšina členských štátov zašle Komisii oznámenie podľa odseku 3, Komisia pokračuje v svojom úsilí o zlepšenie spolupráce s dotknutou treťou krajinou a zároveň predloží Rade návrh na prijatie:

- a) vykonávacieho rozhodnutia, ktorým sa dočasne pozastaví uplatňovanie niektorého alebo viacerých z týchto článkov – článku 14 ods. 6, článku 16 ods. 5 písm. b), článku 23 ods. 1 alebo článku 24 ods. 2 a 2c – na všetkých štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny alebo na určité kategórie týchto štátnych príslušníkov;
- b) vykonávacieho rozhodnutia, ktorým sa postupne uplatní jeden z vízových poplatkov stanovených v článku 16 ods. 2a na všetkých štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny alebo na určité kategórie týchto štátnych príslušníkov, ak sa na základe posúdenia zo strany Komisie označia opatrenia uplatňované v súlade s vykonávacím rozhodnutím uvedeným v písmene a) tohto odseku za neúčinné.

6. Komisia na základe ukazovateľov stanovených v odseku 2 nepretržite posudzuje a podáva správy, či možno konštatovať podstatné a trvalé zlepšenie spolupráce s dotknutou treťou krajinou v oblasti readmisie neregulárnych migrantov, a môže s prihliadnutím na celkové vzťahy Únie s uvedenou treťou krajinou predložiť Rade návrh na zrušenie alebo zmenu vykonávacích rozhodnutí uvedených v odseku 5.

7. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o pokroku, ktorý sa dosiahol, pokiaľ ide o spoluprácu danej tretej krajiny v oblasti readmisie, najneskôr šesť mesiacov po nadobudnutí účinnosti vykonávacích rozhodnutí uvedených v odseku 5.

8. Ak Komisia na základe analýzy uvedenej v odseku 2 a s ohľadom na celkové vzťahy Únie s dotknutou treťou krajinou, a to najmä pokiaľ ide o spoluprácu v oblasti readmisie, dospeje k záveru, že dotknutá tretia krajina spolupracuje dostatočne, môže predložiť Rade návrh na prijatie vykonávacieho rozhodnutia týkajúceho sa žiadateľov alebo kategórií žiadateľov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi danej tretej krajiny a ktorí žiadajú o vízum na území danej tretej krajiny, v ktorom sa ustanoví jedno alebo viaceré z týchto opatrení:

- a) zníženie vízového poplatku uvedeného v článku 16 ods. 1 na 60 EUR;
- b) skrátenie lehoty, v ktorej sa musí rozhodnúť o žiadosti, uvedenej v článku 23 ods. 1 na 10 dní;
- c) predĺženie doby platnosti víz na viac vstupov, uvedenej v článku 24 ods. 2.

Uvedené vykonávacie rozhodnutie sa uplatňuje najviac jeden rok. Jeho platnosť sa môže predĺžiť.“

20. Článok 27 sa mení takto:

- a) odseky 1 a 2 sa nahrádzajú takto:

„1. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme pravidlá vyplňania vízovej nálepky. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.

2. Členské štáty môžu do vízovej nálepky v časti „Poznámky“ vpisovať vnútroštátne záznamy. V týchto záznamoch sa neopakujú povinné údaje stanovené v súlade s postupom uvedeným v odseku 1.“;

- b) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Vízová nálepka pre vízum na jeden vstup sa môže vyplniť rukou len pri technických problémoch z dôvodu vyššej moci. Na vízovej nálepke vyplnenej rukou sa nesmú robiť žiadne zmeny.“

21. Článok 29 sa mení takto:

- a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Vízová nálepka sa vlepí do cestovného dokladu.“;

- b) vkladá sa tento odsek:

„1a. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme podrobné pravidlá vlepovania vízovej nálepky. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.“

22. Článok 31 sa mení takto:

- a) odseky 1 a 2 sa nahrádzajú takto:

„1. Členský štát môže vyžadovať, aby jeho ústredné orgány boli informované o vízach, ktoré iné členské štáty udelili štátnym príslušníkom konkrétnych tretích krajín alebo konkrétnym kategóriám týchto štátnych príslušníkov, s výnimkou letiskových tranzitných víz.

2. Členské štáty oznámia Komisii zavedenie alebo zrušenie požiadavky na takéto informovanie najneskôr 25 kalendárnych dní pred nadobudnutím jej účinnosti. Uvedená informácia sa poskytne aj v rámci miestnej schengenskej spolupráce v dotknutej jurisdikcii.“;

- b) odsek 4 sa vypúšťa.

23. Článok 32 sa mení takto:

- a) v odseku 1 písm. a) sa vkladá tento bod:

„ii) neodôvodní účel a podmienky zamýšľaného letiskového tranzitu.“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Rozhodnutie o zamietnutí a dôvody, na ktorých sa zakladá, sa žiadateľovi oznámia prostredníctvom štandardného formulára uvedeného v prílohe VI v jazyku členského štátu, ktorý prijal konečné rozhodnutie o žiadosti, a v ďalšom úradnom jazyku inštitúcií Únie.“;

c) odsek 4 sa vypúšťa.

24. Článok 36 sa mení takto:

a) odsek 2 sa vypúšťa;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme operačné pokyny týkajúce sa udeľovania víz námorníkom na hranici. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.“

25. V článku 37 sa odseky 2 a 3 nahrádzajú takto:

„2. Skladovanie vízových nálepiek a zaobchádzanie s nimi podlieha primeraným bezpečnostným opatreniam, aby sa predišlo podvodom alebo stratám. Každý konzulárny úrad vedie záznamy o svojej zásobe vízových nálepiek a zaznamenáva účel použitia každej vízovej nálepky. Všetky významné straty nevyplnených vízových nálepiek sa oznamujú Komisii.

3. Konzulárne úrady alebo ústredné orgány vedú archív žiadostí v papierovej alebo elektronickej forme. Každý jednotlivý spis obsahuje relevantné informácie umožňujúce v prípade potreby zrekonštruovať okolnosti prijatia rozhodnutia o žiadosti.

Jednotlivé spisy žiadostí sa uchovávajú najmenej jeden rok odo dňa prijatia rozhodnutia o žiadosti podľa článku 23 ods. 1 alebo, v prípade odvolania, do ukončenia odvolacieho konania, podľa toho, čo nastane neskôr. Ak je to možné, jednotlivé elektronické spisy žiadostí sa uchovávajú počas doby platnosti udeleného víza.“

26. Článok 38 sa mení takto:

a) názov sa nahrádza takto:

„Zdroje na skúmanie žiadostí a monitorovanie konaní o udelení víza“;

b) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty nasadia na konzulárne úrady potrebný počet vhodných pracovníkov na vykonávanie úloh spojených so skúmaním žiadostí, aby zabezpečili primeranú a harmonizovanú kvalitu služieb pre verejnosť.“;

c) vkladá sa tento odsek:

„1a. Členské štáty zabezpečia, aby bolo celé konanie o udelení víza na konzulárnych úradoch vrátane podania a vybavovania žiadostí, tlače vízových nálepiek a praktickej spolupráce s externými poskytovateľmi služieb monitorované vyslanými pracovníkmi a zabezpečila sa tak integrita všetkých fáz konania.“;

d) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Ústredné orgány členských štátov zabezpečia primeranú odbornú prípravu vyslaných pracovníkov a miestnych pracovníkov a sú zodpovedné za to, aby sa im poskytovali úplné, presné a aktualizované informácie o relevantnom práve Únie a vnútroštátnom práve.“;

e) vkladajú sa tieto odseky:

„3a. Ak ústredné orgány podľa článku 4 ods. 1a skúmajú žiadosti a rozhodujú o nich, členské štáty poskytnú špecifickú odbornú prípravu, aby zabezpečili, že pracovníci uvedených ústredných orgánov budú mať dostatočné a aktualizované informácie o miestnych sociálno-ekonomických pomeroch v danej krajine, ako aj úplné, presné a aktualizované informácie o relevantnom práve Únie a vnútroštátnom práve.

3b. Členské štáty tiež zabezpečia, aby konzulárne úrady disponovali dostatočným počtom riadne vyškolených pracovníkov, ktorí pomáhajú ústredným orgánom pri skúmaní žiadostí a rozhodovaní o nich, a to najmä tým, že sa zúčastňujú na zasadnutiach v rámci miestnej schengenskej spolupráce a výmene informácií s inými konzulárnymi úradmi a miestnymi orgánmi, pričom na miestnej úrovni zhromažďujú relevantné informácie o migračnom riziku a podvodných praktikách, a vykonávajú pohovory a dodatočné preskúmania.“;

f) dopĺňa sa tento odsek:

„5. Členské štáty zabezpečia zavedenie postupu, ktorým sa žiadateľom umožní podávať sťažnosti týkajúce sa:

a) správania sa personálu konzulárnych úradov a prípadne aj externého poskytovateľa služieb, alebo

b) postupu podávania žiadostí.

Konzulárne úrady alebo ústredné orgány vedú záznamy o sťažnostiach a opatreniach, ktorými sa na ne reagovalo.

Členské štáty zverejnia informácie o postupe stanovenom v tomto odseku.“

27. V článku 39 sa odseky 2 a 3 nahrádzajú takto:

„2. Pracovníci konzulárnych úradov a ústredných orgánov pri vykonávaní svojich povinností v plnej miere rešpektujú ľudskú dôstojnosť. Všetky prijaté opatrenia musia byť primerané cieľom, ktoré sa nimi sledujú.

3. Pracovníci konzulárnych úradov a ústredných orgánov vykonávajú svoje povinnosti tak, aby nedochádzalo k diskriminácii osôb z dôvodu pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie.“

28. Článok 40 sa nahrádza takto:

„Článok 40

Organizácia a spolupráca konzulárnych úradov

1. Každý členský štát je zodpovedný za organizovanie konaní týkajúcich sa žiadostí.

2. Členské štáty:

a) vybavujú svoje konzulárne úrady a orgány zodpovedné za udeľovanie víz na hraniciach, ako aj prípadné úrady svojich honorárnych konzulov zariadením potrebným na zbieranie biometrických identifikátorov podľa článku 42;

b) spolupracujú s jedným alebo viacerými členskými štátmi v rámci dohôd o zastúpení alebo akejkoľvek inej formy konzulárnej spolupráce.

3. Členský štát môže takisto spolupracovať s externým poskytovateľom služieb podľa článku 43.

4. Členské štáty oznámia Komisii organizáciu a spoluprácu svojich konzulárnych úradov pre každé miesto, kde sa konzulárne úrady nachádzajú.

5. V prípade ukončenia spolupráce s inými členskými štátmi sa členské štáty usilujú zabezpečiť, aby sa v plnej miere pokračovalo v poskytovaní služieb.“

29. Článok 41 sa vypúšťa.

30. Článok 43 sa mení takto:

a) odsek 3 sa vypúšťa;

b) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Externí poskytovatelia služieb nemajú za žiadnych okolností prístup do VIS. Prístup do VIS je vyhradený výlučne riadne oprávneným pracovníkom konzulárnych úradov alebo ústredných orgánov.“;

c) odsek 6 sa mení takto:

i) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) poskytovať všeobecné informácie o vízových požiadavkách podľa článku 47 ods. 1 písm. a) až c) a o formulároch žiadosti;“;

ii) písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) zbierať údaje a žiadosti (vrátane zbierania biometrických identifikátorov) a postúpiť žiadosť konzulárnemu úradu alebo ústredným orgánom;“;

iii) písmená e) a f) sa nahrádzajú takto:

„e) riadiť udeľovanie prípadných termínov stretnutí žiadateľa na konzulárnom úrade alebo v priestoroch u externého poskytovateľa služieb;

f) vyzdvihnúť cestovné doklady vrátane prípadného oznámenia o zamietnutí z konzulárneho úradu alebo ústredného orgánu a vrátiť ich žiadateľovi.“;

d) odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Pri výbere externého poskytovateľa služieb dotknutý členský štát posúdi spoľahlivosť a platobnú schopnosť danej organizácie alebo spoločnosti a zabezpečí, aby nedochádzalo ku konfliktu záujmov. Posúdenie zahŕňa podľa potreby kontrolu potrebných povolení, výpisu z obchodného registra, stanov a bankových zmlúv.“;

e) odsek 9 sa nahrádza takto:

„9. Členské štáty zodpovedajú za dodržiavanie pravidiel o ochrane osobných údajov a zabezpečia, aby bol externý poskytovateľ služieb monitorovaný dozornými orgánmi pre ochranu údajov podľa článku 51 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 (*).

(* Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).“;

f) odsek 11 sa mení takto:

i) v prvom pododseku sa písmená a) a b) nahrádzajú takto:

„a) všeobecných informácií o kritériách, podmienkach a postupoch predkladania žiadosti o vízum podľa článku 47 ods. 1 písm. a) až c) a o obsahu formulárov žiadostí, ktoré žiadateľom poskytuje externý poskytovateľ služieb;

b) všetkých technických a organizačných bezpečnostných opatrení potrebných na ochranu osobných údajov pred náhodným alebo nezákonným zničením alebo náhodnou stratou, zmenou, neoprávneným prístupnením alebo prístupom, najmä ak spolupráca zahŕňa prenos súborov a údajov konzulárnym úradom alebo ústredným orgánom dotknutých členských štátov, a tiež na ochranu pred všetkými inými nezákonnými formami spracovania osobných údajov;“;

ii) druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Na tento účel konzulárne úrady alebo ústredné orgány dotknutých členských štátov pravidelne a aspoň každých deväť mesiacov vykonávajú kontroly na mieste v priestoroch externého poskytovateľa služieb. Členské štáty sa môžu dohodnúť na spoločnom znášaní záťaže tohto pravidelného monitorovania.“;

g) vkladá sa tento odsek:

„11a. Členské štáty do 1. februára každého roku predložia Komisii správu o svojej spolupráci s externými poskytovateľmi služieb na celom svete a o ich monitorovaní, ako sa uvádza v prílohe X bode C.“

31. Článok 44 sa nahrádza takto:

„Článok 44

Šifrovanie a bezpečný prenos údajov

1. V prípade spolupráce medzi členskými štátmi a spolupráce s externým poskytovateľom služieb a využitia honorárnych konzulov dotknuté členské štáty zabezpečia, aby boli údaje plne šifrované, bez ohľadu na to, či sú prenášané elektronicky alebo fyzicky na elektronickom pamäťovom médiu.

2. V tretích krajinách, ktoré zakazujú, aby sa zašifrované údaje elektronicky prenášali, dotknuté členské štáty nedovolia elektronický prenos údajov.

V takýchto prípadoch dotknuté členské štáty zabezpečia, aby elektronické údaje prenášal fyzicky konzulárny úradník členského štátu v plne zašifrovanej forme na elektronickom pamäťovom médiu alebo, ak by si takýto prenos vyžadoval neprimerané alebo neopodstatnené opatrenia, iným bezpečným a zabezpečeným spôsobom, napríklad využitím uznávaných subjektov, ktoré majú skúsenosti s prepravou citlivých dokumentov a údajov v dotknutej tretej krajine.

3. Vo všetkých prípadoch sa úroveň bezpečnosti prenosu prispôsobí stupňu citlivosti údajov.“

32. Článok 45 sa mení takto:

a) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Činnosť akreditovaných sprostredkovateľských subjektov sa pravidelne monitoruje vykonávaním kontrol na mieste, ktoré zahŕňajú osobné alebo telefonické pohovory so žiadateľmi, overovanie ciest a ubytovania a vždy, keď sa to považuje za potrebné, overovanie dokladov, ktoré sa týkajú návratu skupiny.“

b) v odseku 5 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Každý konzulárny úrad a ústredný orgán zabezpečí zverejnenie zoznamu prípadných akreditovaných sprostredkovateľských subjektov, s ktorými spolupracuje.“

33. Článok 47 ods. 1 sa mení takto:

a) vkladajú sa tieto písmená:

„aa) kritériách, ktoré je potrebné splniť, aby sa žiadosť považovala za prípustnú, ako sa ustanovuje v článku 19 ods. 1;

ab) skutočnosti, že biometrické údaje sa v zásade majú zbierať každých 59 mesiacov počnúc dňom prvého zberu;“;

b) písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) mieste, kde je možné žiadosť podať (príslušný konzulárny úrad alebo externý poskytovateľ služieb);“;

c) dopĺňa sa toto písmeno:

„j) postupe podávania sťažností podľa článku 38 ods. 5.“

34. Článok 48 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Konzulárne úrady a delegácie Únie v rámci každej jurisdikcie spolupracujú, aby sa zabezpečilo harmonizované uplatňovanie spoločnej vízovej politiky pri zohľadnení miestnych pomerov.

Na tento účel Komisia v súlade s článkom 5 ods. 3 rozhodnutia Rady 2010/427/EÚ (*) vydá delegáciám Únie pokyny, aby vykonávali príslušné koordinačné úlohy stanovené v tomto článku.

Ak ústredné orgány podľa článku 4 ods. 1a skúmajú žiadosti podané v dotknutej jurisdikcii a rozhodujú o nich, členské štáty zabezpečia aktívnu účasť uvedených ústredných orgánov v rámci miestnej schengenskej spolupráce. Pracovníci prispievajúci k miestnej schengenskej spolupráci musia byť náležite vyškolení a zapojení do skúmania žiadostí v dotknutej jurisdikcii.

(*) Rozhodnutie Rady 2010/427/EÚ z 26. júla 2010 o organizácii a fungovaní Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (Ú. v. EÚ L 201, 3.8.2010, s. 30).“;

b) vkladá sa tento odsek:

„1a. Členské štáty a Komisia spolupracujú, a to najmä s cieľom:

- a) vypracovať harmonizovaný zoznam sprievodných dokladov, ktoré majú žiadatelia predkladať, a to pri zohľadnení článku 14;
- b) pripraviť miestne vykonávanie článku 24 ods. 2, pokiaľ ide o udeľovanie víz na viac vstupov;
- c) podľa potreby zabezpečiť spoločný preklad formulára žiadosti;
- d) vypracovať zoznam cestovných dokladov vydávaných hostiteľskou krajinou a pravidelne ho aktualizovať;
- e) vypracovať spoločný informačný dokument obsahujúci informácie uvedené v článku 47 ods. 1;
- f) podľa potreby monitorovať vykonávanie článku 25a ods. 5 a 6.“;

c) odsek 2 sa vypúšťa;

d) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členské štáty si v rámci miestnej schengenskej spolupráce vymieňajú tieto informácie:

- a) štvrtročné štatistické údaje o jednotných vízach, vízach s obmedzenou územnou platnosťou a letiskových tranzitných vízach, o ktoré bolo požiadané, ktoré boli udelené a ktoré boli zamietnuté;
- b) informácie týkajúce sa posúdenia migračných a bezpečnostných rizík, najmä informácie o:
  - i) sociálno-ekonomickej štruktúre hostiteľskej krajiny;
  - ii) zdrojoch informácií na miestnej úrovni vrátane sociálneho zabezpečenia, zdravotného poistenia, daňových registrov a registrácii vstupov a vycestovania;
  - iii) používaní falošných alebo pozmenených dokladov;
  - iv) trasách neregulárneho prístahovalectva;
  - v) trendoch podvodného konania;
  - vi) trendoch týkajúcich sa zamietnutí;
- c) informácie o spolupráci s externými poskytovateľmi služieb a dopravnými spoločnosťami;
- d) informácie o poisťovniach poskytujúcich vhodné cestovné zdravotné poistenie vrátane overenia druhu poistného krytia a možnej spoluúčasti.“;

e) v odseku 5 sa druhý pododsek vypúšťa;

f) dopĺňa sa tento odsek:

„7. V každej jurisdikcii sa každoročne do 31. decembra vypracuje výročná správa. Na základe týchto správ Komisia zostaví výročnú správu o stave miestnej schengenskej spolupráce a predloží ju Európskemu parlamentu a Rade.“

35. Článok 50 sa vypúšťa.

36. Článok 51 sa nahrádza takto:

„Článok 51

Pokyny týkajúce sa praktického uplatňovania tohto nariadenia

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme operačné pokyny týkajúce sa praktického uplatňovania ustanovení tohto nariadenia. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.“

37. Vkladá sa tento článok:

„Článok 51a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 16 ods. 9 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 1. augusta 2019. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 16 ods. 9 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva (*).

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 16 ods. 9 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

(*) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.“

38. Článok 52 sa nahrádza takto:

„Článok 52

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor (ďalej len „výbor pre víza“). Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (*).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

39. Príloha I sa nahrádza textom uvedeným v prílohe I k tomuto nariadeniu.

40. Príloha V sa nahrádza textom uvedeným v prílohe II k tomuto nariadeniu.

41. Príloha VI sa nahrádza textom uvedeným v prílohe III k tomuto nariadeniu.

42. Prílohy VII, VIII a IX sa vypúšťajú.

43. Príloha X sa nahrádza textom uvedeným v prílohe IV k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Monitorovanie a hodnotenie

1. Komisia do 2. augusta 2022 vypracuje hodnotenie uplatňovania nariadenia (ES) č. 810/2009 v znení zmenenom týmto nariadením. Toto celkové hodnotenie zahŕňa preskúmanie dosiahnutých výsledkov v porovnaní s cieľmi, ako aj preskúmanie vykonávania ustanovení nariadenia (ES) č. 810/2009 v znení zmenenom týmto nariadením.
2. Komisia zašle hodnotenie uvedené v odseku 1 Európskemu parlamentu a Rade. Komisia na základe tohto hodnotenia podľa potreby predloží vhodné návrhy.
3. Členské štáty do 2. mája 2020 poskytnú Komisii relevantné dostupné údaje o používaní cestovného zdravotného poistenia uvedeného v článku 15 nariadenia (ES) č. 810/2009 zo strany držiteľov víz počas ich pobytu na území členských štátov, ako aj o nákladoch, ktoré vznikli vnútroštátnym orgánom alebo poskytovateľom zdravotníckych služieb v súvislosti s držiteľmi víz. Na základe týchto údajov Komisia do 2. novembra 2020 vypracuje správu, ktorá sa zašle Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Uplatňuje sa od 2. februára 2020.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

PRÍLOHA I

„PRÍLOHA I

Harmonizovaný formulár žiadosti
ŽIADOSŤ O SCHENGENSKE VÍZUM

Tento formulár žiadosti je bezplatný

⁽¹⁾

Rodinní príslušníci občanov EÚ, EHP alebo Švajčiarska nevyplňajú kolónky č. 21, 22, 30, 31 a 32 (označené *).

Kolónky 1 – 3 sa vyplňajú v súlade s údajmi uvedenými v cestovnom doklade.

1. Priezvisko:			LEN NA ÚRADNÉ ÚČELY Dátum žiadosti: Číslo žiadosti:
2. Rodné priezvisko (predchádzajúce priezvisko/-á):			
3. Meno/-á (krstné meno/-á):			
4. Dátum narodenia (deň – mesiac – rok):	5. Miesto narodenia: 6. Krajina narodenia:	7. Súčasná štátna príslušnosť: Štátna príslušnosť pri narodení, ak je iná: Iné štátne príslušnosti:	Žiadosť podaná: ☐ na veľvyslanectve/konzulárnom úrade ☐ u poskytovateľa služieb ☐ u sprostredkovateľského subjektu
8. Pohlavie: ☐ muž ☐ žena	9. Osobný stav: ☐ slobodný/-á ☐ ženatý/vydatá ☐ registrované partnerstvo ☐ odlúčený/-á ☐ rozvedený/-á ☐ vdovec/vdova ☐ iný (uved'te):		☐ na hraniciach (názov): .... ☐ Inde:
10. Osoba vykonávajúca rodičovské práva a povinnosti (v prípade maloletých)/zákonný opatrovník (priezvisko, meno, adresa, ak sa líši od adresy žiadateľa, telefónne číslo, emailová adresa a štátna príslušnosť):			Spis vybavuje:
11. Vnútroštátne identifikačné číslo, ak existuje:			Sprievodné doklady: ☐ cestovný doklad ☐ prostriedky na pokrytie nákladov spojených s pobytom ☐ pozvanie

⁽¹⁾ V prípade Nórska, Islandu, Lichtenštajnska a Švajčiarska sa logo nevyžaduje.

12. Druh cestovného dokladu: ☐ bežný pas ☐ diplomatický pas ☐ služobný pas ☐ úradný pas ☐ špeciálny pas ☐ iný cestovný doklad (uved'te):				
13. Číslo cestovného dokladu:	14. Dátum vydania:	15. Platnosť do:	16. Vydal (krajina):	☐ cestovné zdravotné poistenie ☐ dopravný prostriedok ☐ iné: Rozhodnutie o víze: ☐ zamietnuté ☐ udelené: ☐ A ☐ C ☐ LTV ☐ Platnosť:
17. Osobné údaje prípadného rodinného príslušníka, ktorý je občanom EÚ, EHP alebo Švajčiarska				
Priezvisko:		Meno/-á (krstné meno/-á):		Od: Do:
Dátum narodenia (deň-mesiac-rok):	Štátna príslušnosť:	Číslo cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti:		
18. Prípadný rodinný vzťah s občanom EÚ, EHP alebo Švajčiarska: ☐ manžel/manželka ☐ dieťa ☐ vnúča ☐ závislý príbuzný po vzostupnej línii ☐ registrované partnerstvo ☐ iné:				
19. Adresa bydliska a e-mailová adresa žiadateľa:			Telefónne číslo:	
20. Bydlisko sa nachádza mimo krajiny súčasnej štátnej príslušnosti: ☐ Nie ☐ Áno. Povolenie na pobyt alebo ekvivalentný doklad ..... č. .... Platnosť do				
*21. Súčasný zamestnanie:				Počet vstupov: ☐ 1 ☐ 2 ☐ viac
*22. Zamestnávateľ, jeho adresa a telefónne číslo. V prípade študentov názov a adresa vzdelávacej inštitúcie:				Počet dní:
23. Účel/-y cesty: ☐ turistika ☐ služobne ☐ návšteva rodiny alebo priateľov ☐ kultúra ☐ šport ☐ oficiálna návšteva ☐ zdravotné dôvody ☐ štúdium ☐ letiskový tranzit ☐ iné (uved'te):				
24. Doplnujúce informácie o účele pobytu:				
25. Hlavný cieľový členský štát (a prípadné ostatné cieľové členské štáty):		26. Členský štát prvého vstupu:		
27. Počet požadovaných vstupov: ☐ jeden vstup ☐ dva vstupy ☐ viac vstupov Plánovaný dátum príchodu v rámci prvého plánovaného pobytu v schengenskom priestore: Plánovaný dátum odchodu zo schengenského priestoru po skončení prvého plánovaného pobytu:				

28. Odtlačky prstov odobraté v minulosti na účely podania žiadosti o schengenské vízum: Nie Áno.

Dátum, ak je známy ..... Číslo vízovej nálepky, ak je známe .....

29. Povolenie na vstup do prípadnej konečnej cieľovej krajiny:

Vydal ..... Platné od ..... do .....

*30. Priezvisko/-á a meno/-á pozývajúcej osoby/pozývajúcich osôb v členskom štáte/členských štátoch. Ak neexistujú, uveďte názov hotela/-ov alebo prechodnú/-é adresu/-y v členskom štáte/členských štátoch:

Adresa a emailová adresa pozývajúcej osoby/pozývajúcich osôb/hotela/hotelov/dočasnej adresy/dočasných adries:

Telefónne číslo:

*31. Meno a adresa pozývajúcej spoločnosti/organizácie:

Priezvisko, meno, adresa, telefónne číslo a emailová adresa kontaktnej osoby v spoločnosti/organizácii:

Telefónne číslo spoločnosti/organizácie:

*32. Cestovné výdavky a životné náklady počas pobytu žiadateľa hradí:

samotný žiadateľ

Prostriedky podpory:

hotovosť

cestovné šeky

kreditná karta

predplatené ubytovanie

predplatená doprava

iné (uveďte):

sponzor (hostiteľ, spoločnosť, organizácia), uveďte:

..... uvedené v kolónke 30 alebo 31

..... iné (uveďte):

Prostriedky podpory:

hotovosť

zabezpečené ubytovanie

uhradené celé náklady počas pobytu

predplatená doprava

iné (uveďte):

Som si vedomý/-á, že vízový poplatok sa nevracia, ak sa vízum zamietne.

Uplatiteľné v prípade žiadosti o vízum na viac vstupov:

Som si vedomý/-á, že na môj prvý pobyt a všetky ďalšie návštevy územia členských štátov je potrebné vhodné cestovné zdravotné poistenie.

Som si vedomý/-á nasledujúcich skutočností a súhlasím s nimi: poskytnutie údajov, ktoré sa v tomto formulári vyžadujú, fotografovania a prípadné odobratie odtlačkov prstov sú na účely preskúmania žiadosti povinné; a všetky osobné údaje týkajúce sa mojej osoby, ktoré sú uvedené v žiadosti, ako aj moje odtlačky prstov a moja fotografia budú poskytnuté príslušným orgánom členských štátov a spracované týmito orgánmi na účely rozhodnutia o mojej žiadosti.

Tieto údaje spolu s údajmi, ktoré sa týkajú rozhodnutia o mojej žiadosti alebo rozhodnutia o odvolaní, zrušení alebo predĺžení udeleného víza, budú vložené do vízového informačného systému (VIS) a budú v ňom uchovávané najviac päť rokov; počas tohto obdobia budú dostupné vízovým orgánom a príslušným orgánom, ktoré vykonávajú kontrolu víz na vonkajších hraniciach a v rámci členských štátov, imigračným a azylovým orgánom v členských štátoch na účely overenia, či boli splnené podmienky na oprávnený vstup na územie členských štátov a oprávnený pobyt na ňom, ako aj na určenie totožnosti osôb, ktoré tieto podmienky nesplňajú alebo prestali spĺňať, na posúdenie žiadosti o azyl a na určenie toho, kto je príslušný na takéto posúdenie. Za určitých podmienok budú tieto údaje dostupné určeným orgánom členských štátov a Europolu na účely predchádzania trestným činom terorizmu a iným závažným trestným činom, ich odhaľovania a vyšetrovania. Orgánom členského štátu zodpovedným za spracovanie údajov je: [(.....)].

Som si vedomý/-á, že vo všetkých členských štátoch mám právo byť oboznámený o údajoch týkajúcich sa mojej osoby, ktoré sú zaznamenané vo VIS, ako aj o členskom štáte, ktorý tieto údaje preniesol, a mám právo žiadať, aby boli nesprávne údaje týkajúce sa mojej osoby opravené a nezákonne spracované údaje týkajúce sa mojej osoby vymazané. Na moju výslovnú žiadosť ma bude orgán, ktorý moju žiadosť posudzuje, informovať o spôsobe, akým môžem uplatniť svoje právo na kontrolu mojich osobných údajov a ako môžem dosiahnuť ich opravu alebo vymazanie vrátane súvisiacich opravných prostriedkov v súlade s vnútroštátnym právom dotknutého členského štátu. Sťažnosti týkajúce sa ochrany osobných údajov bude vybavovať vnútroštátny dozorný orgán daného členského štátu [kontaktné údaje: .....].

Vyhlasujem podľa svojho najlepšieho vedomia, že údaje, ktoré som poskytol/-la, sú správne a úplné. Som si vedomý/-á, že akékoľvek nepravdivé vyhlásenia povedú k zamietnutiu mojej žiadosti alebo k zrušeniu už udeleného víza a môžu ma vystaviť prípadnému postihu v zmysle práva členského štátu, ktorý žiadosť vybavuje.

Zaväzujem sa, že v prípade udelenia víza opustím územie členských štátov pred skončením jeho platnosti. Bol/-a som poučený/-á, že udelenie víza je iba jednou z podmienok vstupu na európske územie členských štátov. Udelením víza mi nevzniká nárok na náhradu škody, ak nespĺním príslušné ustanovenia článku 6 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/399 (Kódex schengenských hraníc) a ak mi preto bude odoprený vstup. Splnenie podmienok vstupu sa znovu posúdi pri vstupe na európske územie členských štátov.

Miesto a dátum:

Podpis:

(za maloletých podpis osoby vykonávajúcej rodičovské práva a povinnosti/zákonného opatrovníka):“.

PRÍLOHA II

„PRÍLOHA V

ZOZNAM POVOLENÍ NA POBYT, KTORÉ DRŽITEĽA OPRÁVŇUJÚ NA TRANZIT CEZ LETISKÁ ČLENSKÝCH ŠTÁTOV
BEZ TOHO, ABY MUSEL MAŤ LETISKOVÉ TRANZITNÉ VÍZUM

ANDORRA:

- autorizació temporal (dočasné prísťahovalecké povolenie – zelené),
- autorizació temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (dočasné prísťahovalecké povolenie pre zamestnancov zahraničných podnikov – zelené),
- autorizació residència i treball (povolenie na pobyt a pracovné povolenie – zelené),
- autorizació residència i treball del personal d'ensenyament (povolenie na pobyt a pracovné povolenie pre pedagogických pracovníkov – zelené),
- autorizació temporal per estudis o per recerca (dočasné prísťahovalecké povolenie na účely štúdia alebo výskumu – zelené),
- autorizació temporal en pràctiques formatives (dočasné prísťahovalecké povolenie na účely stáží a odbornej prípravy – zelené),
- autorizació residència (povolenie na pobyt – zelené).

KANADA:

- permanent resident (PR) card (preukaz osoby s trvalým pobytom),
- permanent Resident Travel Document (PRTD) (cestovný doklad osoby s trvalým pobytom).

JAPONSKO:

- pobytový preukaz.

SAN MARÍNO:

- permesso di soggiorno ordinario (platnosť jeden rok s možnosťou predĺženia po skončení platnosti),
- osobitné povolenia na pobyt z týchto dôvodov (platnosť jeden rok s možnosťou predĺženia po skončení platnosti): univerzitné štúdium, šport, zdravotná starostlivosť, náboženské dôvody, osoby pracujúce ako zdravotné sestry a ošetrovatelia vo verejných nemocniciach, diplomatické funkcie, konkubinát, povolenie pre maloletých, humanitárne dôvody, rodičovské povolenie,
- sezónne a dočasné pracovné povolenia (platnosť 11 mesiacov s možnosťou predĺženia po skončení platnosti),
- preukaz totožnosti vydávaný osobám, ktoré majú úradný pobyt „residenza“ v San Maríne (platnosť päť rokov).

SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ:

- riadne udelené prísťahovalecké vízum, ktorému sa neskončila platnosť; môže byť potvrdené v mieste vstupu na jeden rok ako dočasný doklad o pobyte, kým bude vystavený preukaz I-551,
- riadne vystavený formulár I-551 (preukaz osoby s trvalým pobytom), ktorému sa neskončila platnosť; môže byť platný 2 až 10 rokov – v závislosti od kategórie vstupu; ak sa v preukaze neuvádza dátum skončenia platnosti, preukaz je platný na cestovné účely,
- riadne vystavený formulár I-327 (povolenie na opätovný vstup), ktorému sa neskončila platnosť,
- riadne vystavený formulár I-571 (cestovný doklad utečenca s potvrdzujúcou poznámkou „Permanent Resident Alien“ – „cudzinec s trvalým pobytom“), ktorému sa neskončila platnosť.“

PRÍLOHA III

„PRÍLOHA VI

ŠTANDARDNÝ FORMULÁR PRE OZNÁMENIE DÔVODOV ZAMIETNUTIA, ZRUŠENIA ALEBO ODVOLANIA VÍZA

ZAMIETNUTIE/ZRUŠENIE/ODVOLANIE VÍZA

Vážená pani/Vážený pán .....

veľvyslanectvo/generálny konzulárny úrad/konzulárny úrad/[iný príslušný orgán] ..... v .....
[v mene (názov zastúpeného členského štátu)];

[iný príslušný orgán] .....

orgány zodpovedné za kontroly osôb na .....

preskúmal/-i:

Vašu žiadosť;

Vaše vízum číslo: ....., udelené: ..... [deň/mesiac/rok].

Vízum bolo zamietnuté.

Vízum bolo zrušené.

Vízum bolo odvolané.

Toto rozhodnutie sa zakladá na tomto dôvode (týchto dôvodoch):

1. bol predložený falošný/pozmenený cestovný doklad
2. nebolo poskytnuté odôvodnenie účelu a podmienok plánovaného pobytu
3. neposkytli ste doklady preukazujúce, že máte k dispozícii dostatočné finančné prostriedky potrebné na pokrytie nákladov spojených s dĺžkou plánovaného pobytu alebo na návrat do krajiny pôvodu alebo bydliska, alebo na tranzit do tretej krajiny, ktorá Vás určite prijme
4. neposkytli ste doklady preukazujúce, že ste schopný zákonne nadobudnúť dostatočné finančné prostriedky potrebné na pokrytie nákladov spojených s dĺžkou plánovaného pobytu alebo na návrat do krajiny pôvodu alebo bydliska, alebo na tranzit do tretej krajiny, ktorá Vás určite prijme
5. na území členských štátov ste sa už zdržali 90 dní v rámci súčasného 180-dňového obdobia, a to na základe jednotného víza alebo víza s obmedzenou územnou platnosťou
6. v Schengenskom informačnom systéme (SIS) bol vydaný zápis na účely odopretia vstupu zo strany .....
(označenie členského štátu)
7. jeden alebo viacero členských štátov Vás považuje za hrozbu pre verejný poriadok alebo vnútornú bezpečnosť
8. jeden alebo viacero členských štátov Vás považuje za hrozbu pre verejné zdravie podľa článku 2 bodu 21 nariadenia (EÚ) 2016/399 (Kódex schengenských hraníc)

(1) V prípade Nórska, Islandu, Lichtenštajnska a Švajčiarska sa logo nevyžaduje.

9. jeden alebo viacero členských štátov Vás považuje za hrozbu pre ich medzinárodné vzťahy
10. informácie poskytnuté v súvislosti s odôvodnením účelu a podmienok plánovaného pobytu neboli dôveryhodné
11. existujú odôvodnené pochybnosti o spoľahlivosti poskytnutých vyhlásení, pokiaľ ide o ..... (uveďte)
12. existujú odôvodnené pochybnosti o spoľahlivosti alebo pravosti predložených sprievodných dokladov alebo o pravdivosti ich obsahu
13. existujú odôvodnené pochybnosti o Vašom úmysle opustiť územie členských štátov pred skončením platnosti víza
14. nebol poskytnutý dostatočný dôkaz o tom, že ste nemohli požiadať o vízum vopred, čo by odôvodňovalo žiadosť o vízum na hranici
15. nebolo poskytnuté odôvodnenie účelu a podmienok plánovaného letiskového tranzitu
16. neposkytli ste dôkaz o tom, že máte primerané a platné cestovné zdravotné poistenie
17. o odvolanie víza požiadal jeho držiteľ ^(?).

Ďalšie poznámky:

.....

.....

.....

.....

.....

Proti rozhodnutiu o zamietnutí/zrušení/odvolaní víza sa môžete odvolať.

Pravidlá týkajúce sa odvolania proti rozhodnutiam o zamietnutí/zrušení/odvolaní víza sú stanovené v (odkaz na vnútroštátne právne predpisy):

.....

Príslušný orgán, na ktorý je možné podať odvolanie (kontaktné údaje):

.....

Informácie o postupe, ktorý je potrebné dodržať, možno nájsť tu (kontaktné údaje):

.....

Odvolanie sa musí podať do (uveďte sa lehota):

.....

Dátum a odtlačok pečiatky veľvyslanectva/generálneho konzulárneho úradu/konzulárneho úradu/orgánov zodpovedných za kontroly osôb/iných príslušných orgánov:

Podpis dotknutej osoby ^(?): .....“

^(?) Proti odvolaniu víza z tohto dôvodu nie je možné podať odvolanie.

^(?) Ak sa vyžaduje podľa vnútroštátneho práva.

PRÍLOHA IV

„PRÍLOHA X

ZOZNAM MINIMÁLNYCH POŽIADAVIEK, KTORÉ SA ZAHRNÚ DO PRÁVNEHO NÁSTROJA V PRÍPADE SPOLUPRÁCE S EXTERNÝMI POSKYTOVATEĽMI SLUŽIEB

A. V právnom nástroji sa:

- a) uvádzajú úlohy, ktoré má vykonávať externý poskytovateľ služieb, v súlade s článkom 43 ods. 6 tohto nariadenia;
- b) uvádzajú miesta, na ktorých má externý poskytovateľ služieb pôsobiť, a konzulárny úrad, ktorému sa príslušné centrum pre podávanie žiadostí zodpovedá;
- c) uvádza zoznam služieb, ktoré sa poskytujú za povinný poplatok za služby;
- d) uvádza pokyn pre externého poskytovateľa služieb, aby jasne informoval verejnosť o tom, že ostatné poplatky sa vzťahujú na voliteľné služby.

B. Pokiaľ ide o ochranu údajov, externý poskytovateľ služieb pri výkone svojej činnosti:

- a) zabráňuje tomu, aby kedykoľvek došlo k akémukoľvek neoprávnenému čítaniu, kopírovaniu, úprave alebo mazaniu údajov, predovšetkým počas ich prenosu konzulárnym úradom členských štátov, ktoré sú zodpovedné za spracovanie žiadosti;
- b) v súlade s pokynmi vydanými dotknutými členskými štátmi prenáša údaje:
  - elektronicky, v zašifrovanej forme, alebo
  - fyzicky, zabezpečeným spôsobom;
- c) údaje prenáša čo najskôr:
  - v prípade fyzicky prenášaných údajov aspoň raz za týždeň,
  - v prípade elektronicky prenášaných zašifrovaných údajov najneskôr na konci dňa, počas ktorého sa zozbierali;
- d) zabezpečuje vhodné prostriedky na sledovanie pohybu jednotlivých spisov žiadostí na konzulárny úrad a z konzulárneho úradu;
- e) vymazáva údaje najneskôr sedem dní po ich prenose a zabezpečuje, aby jedinými údajmi, ktoré sa uchovávajú do vrátenia pasu žiadateľovi a vymažú päť dní po vrátení pasu, boli meno a kontaktné údaje žiadateľa na účely dohodnutia termínu na stretnutie a číslo pasu;
- f) zabezpečuje všetky technické a organizačné bezpečnostné opatrenia potrebné na ochranu osobných údajov pred náhodným alebo nezákonným zničením alebo náhodnou stratou, zmenou, neoprávneným sprístupnením alebo prístupom, najmä ak spolupráca zahŕňa zasielanie spisov a údajov konzulárnym úradom dotknutých členských štátov, a tiež na ochranu pred akoukoľvek inou formou nezákonného spracovania osobných údajov;
- g) spracúva údaje len na účely spracovania osobných údajov žiadateľov v mene dotknutých členských štátov;
- h) uplatňuje normy ochrany údajov, ktoré sú aspoň rovnocenné normám stanoveným v nariadení (EÚ) 2016/679;
- i) poskytuje žiadateľom informácie požadované podľa článku 37 nariadenia o VIS.

C. Pokiaľ ide o správanie pracovníkov, externý poskytovateľ služieb pri výkone svojej činnosti:

- a) zabezpečuje, aby jeho pracovníci boli náležite vyškolení;
- b) zabezpečuje, aby jeho pracovníci pri výkone svojich povinností:
  - zdvorilo prijímali žiadateľov,
  - rešpektovali ľudskú dôstojnosť a integritu žiadateľov, nediskriminovali osoby z dôvodu pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie a
  - dodržiavali pravidlá týkajúce sa dôvernosti; uvedené pravidlá sa uplatňujú aj po tom, čo pracovníci ukončia pracovný pomer alebo keď sa pozastaví alebo ukončí vykonávanie uvedeného právneho nástroja;

- c) zabezpečí, aby bolo kedykoľvek možné určiť totožnosť pracovníkov pracujúcich pre externého poskytovateľa služieb;
  - d) preukáže, že jeho pracovníci nemajú záznam v registri trestov a majú požadované odborné znalosti.
- D. Pokiaľ ide o kontrolu vykonávania jeho činnosti, externý poskytovateľ služieb:
- a) kedykoľvek umožňuje pracovníkom, ktorých na to poveril dotknutý členský štát alebo členské štáty, vstup do svojich priestorov bez prechádzajúceho oznámenia, predovšetkým na účely inšpekcie;
  - b) na účely inšpekcie umožňuje vzdialený prístup do svojho systému udeľovania termínov na stretnutia;
  - c) zabezpečuje používanie relevantných metód monitorovania (napr. testovací žiadatelia, webové kamery);
  - d) zabezpečuje prístup vnútroštátneho dozorného orgánu členského štátu na ochranu údajov k dôkazom o dodržiavaní predpisov o ochrane údajov vrátane oznamovacích povinností, externých auditov a pravidelných kontrol na mieste;
  - e) bezodkladne podáva dotknutým členským štátom písomné správy o akejkoľvek narušení bezpečnosti alebo akýchkoľvek sťažnostiach žiadateľov týkajúcich sa zneužívania údajov alebo neoprávneného prístupu a koordinuje svoju činnosť s dotknutým členským štátom alebo členskými štátmi s cieľom nájsť riešenie a poskytnúť žiadateľom rýchlu odpoveď na ich sťažnosť spolu s vysvetlením.
- E. Pokiaľ ide o všeobecné požiadavky, externý poskytovateľ služieb:
- a) koná na základe pokynov členského štátu alebo členských štátov príslušných na spracovanie žiadosti;
  - b) prijíma primerané opatrenia na boj proti korupcii (napr. primerané odmeňovanie pracovníkov, spolupráca pri výbere zamestnancov pracujúcich na danej úlohe, pravidlo dvojčlennosti, zásada rotácie);
  - c) v plnej miere dodržiava ustanovenia daného právneho nástroja, ktorý obsahuje doložku o pozastavení alebo ukončení vykonávania, najmä v prípade porušenia zavedených pravidiel, ako aj doložku o revízií s cieľom zabezpečiť, aby právny nástroj odrážal najlepšie postupy.“.
-

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1156**z 20. júna 2019,****ktorým sa uľahčuje cezhraničná distribúcia podnikov kolektívneho investovania a ktorým sa menia nariadenia (EÚ) č. 345/2013, (EÚ) č. 346/2013 a (EÚ) č. 1286/2014****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Odlišné prístupy v oblasti regulácie a dohľadu týkajúce sa cezhraničnej distribúcie alternatívnych investičných fondov (ďalej len „AIF“) v zmysle vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ ⁽³⁾ vrátane európskych fondov rizikového kapitálu (ďalej len „EuVECA“) v zmysle vymedzenia v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 345/2013 ⁽⁴⁾, európskych fondov sociálneho podnikania (ďalej len „EuSEF“) v zmysle vymedzenia v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 346/2013 ⁽⁵⁾ a európskych dlhodobých investičných fondov (ďalej len „ELTIF“) v zmysle vymedzenia v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/760 ⁽⁶⁾, ako aj podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (ďalej len „PKIPCP“) v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽⁷⁾ vedú k roztrieštenosti a prekážkam pri cezhraničnom uvádzaní AIF a PKIPCP na trh a prístupe k nim, čo by mohlo brániť ich uvádzaniu na trh v iných členských štátoch. PKIPCP môže byť spravovaný externe alebo interne v závislosti od jeho právnej formy. Každé ustanovenie tohto nariadenia týkajúce sa správcovských spoločností PKIPCP by sa malo vzťahovať na spoločnosti, ktorých bežnou činnosťou je správa PKIPCP, a na každý PKIPCP, ktorý neurčil správcovskú spoločnosť PKIPCP.
- (2) S cieľom posilniť regulačný rámec uplatniteľný na podniky kolektívneho investovania a lepšie chrániť investorov by marketingové oznámenia pre investorov do AIF a PKIPCP mali byť identifikovateľné ako také a mali by opisovať riziká a prínosy vyplývajúce z nákupu podielových listov alebo akcií AIF alebo PKIPCP rovnako zreteľným spôsobom. Všetky informácie zahrnuté v marketingových oznámeniach pre investorov by navyše mali byť poskytované nestranným, jednoznačným a nezáväzujúcim spôsobom. Na zabezpečenie ochrany investorov a rovnakých podmienok pre AIF a PKIPCP by sa na marketingové oznámenia o AIF a PKIPCP mali uplatňovať normy týkajúce sa marketingových oznámení.
- (3) V marketingových oznámeniach pre investorov do AIF a PKIPCP by sa malo presne určiť, kde, ako a v akom jazyku môžu investori získať súhrnné informácie o právach investorov, a malo by sa v nich jasne uviesť, že správca AIF, správca EuVECA, správca EuFSP alebo správcovská spoločnosť PKIPCP (spoločne len „správcovia podnikov kolektívneho investovania“) má právo zrušiť opatrenia prijaté na účely uvádzania na trh.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 367, 10.10.2018, s. 50.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2019 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. júna 2019.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 345/2013 zo 17. apríla 2013 o európskych fondoch rizikového kapitálu (Ú. v. EÚ L 115, 25.4.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 346/2013 zo 17. apríla 2013 o európskych fondoch sociálneho podnikania (Ú. v. EÚ L 115, 25.4.2013, s. 18).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/760 z 29. apríla 2015 o európskych dlhodobých investičných fondoch (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 98).

⁽⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

- (4) S cieľom zvýšiť transparentnosť a ochranu investorov a uľahčiť prístup k informáciám o vnútroštátnych zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach, ktoré sa uplatňujú na marketingové oznámenia, by príslušné orgány mali uverejňovať takéto texty na svojich webových sídlach aspoň v jazyku, ktorý sa obvykle používa v oblasti medzinárodných financií, ako aj ich neoficiálne súbry, ktoré by umožnili správcovi podnikov kolektívneho investovania získať široký prehľad o týchto zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach. Toto uverejňovanie by malo slúžiť len na informačné účely a nemalo by vytvárať právne záväzky. Z rovnakých dôvodov by európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010⁽⁸⁾ (ďalej len „ESMA“) mal vytvoriť centrálnu databázu obsahujúcu súbry vnútroštátnych požiadaviek na marketingové oznámenia a hypertextové odkazy na informácie uverejnené na webových sídlach príslušných orgánov.
- (5) Na podporu osvedčených postupov na ochranu investorov, ktoré sú zakotvené vo vnútroštátnych požiadavkách na nestranné a jednoznačné marketingové oznámenia, vrátane online aspektov takýchto marketingových oznámení, by orgán ESMA mal vydať usmernenia o uplatňovaní uvedených požiadaviek na marketingové oznámenia.
- (6) Príslušné orgány by mali mať možnosť požadovať poskytovanie marketingových oznámení vopred, a to na účely overenia vopred ich súladu s týmto nariadením a inými uplatniteľnými požiadavkami, napríklad, či sú marketingové oznámenia identifikovateľné ako také, či rovnako zreteľným spôsobom opisujú riziká a prínosy vyplývajúce z nákupu podielových listov PKIPCP, a ak členský štát umožní uvádzať AIF na trh pre retailových investorov, riziká a prínosy vyplývajúce z nákupu podielových listov alebo akcií AIF, a či sú všetky informácie v marketingových oznámeniach predložené nestranným, jednoznačným a nezáväzajúcim spôsobom. Uvedené overenie by sa malo vykonať v obmedzenom časovom rámci. Ak príslušné orgány vyžadujú, aby bolo poskytnutie marketingových oznámení vopred, nemalo by im to brániť v následnom overovaní marketingových oznámení.
- (7) Príslušné orgány by mali orgánu ESMA oznamovať výsledky uvedených overení, žiadosti o zmeny a všetky sankcie uložené správcovi podnikov kolektívneho investovania. S cieľom zvýšiť informovanosť a transparentnosť pravidiel uplatniteľných na marketingové oznámenia na jednej strane a zabezpečiť ochranu investorov na druhej strane by orgán ESMA mal každý druhý rok vypracovať a poslať Európskemu parlamentu, Rade a Komisii správu o uvedených pravidlách a ich praktickom uplatňovaní na základe overení vopred a následných overení marketingových oznámení príslušnými orgánmi.
- (8) Na zabezpečenie rovnakého zaobchádzania so správcami podnikov kolektívneho investovania a na uľahčenie ich rozhodovania, či sa majú zapojiť do cezhraničnej distribúcie investičných fondov, je dôležité, aby poplatky a platby vyberané príslušnými orgánmi za dohľad nad cezhraničnými činnosťami boli primerané vykonávaným úlohám dohľadu a verejne známe a aby na posilnenie transparentnosti boli uvedené poplatky a platby uverejňované na webových sídlach príslušných orgánov. Z toho istého dôvodu by sa na webovom sídle orgánu ESMA mali uverejňovať hypertextové odkazy na informácie uverejnené na webových sídlach príslušných orgánov a týkajúce sa poplatkov a platieb, a tak existovalo ústredné informačné miesto. Webové sídlo orgánu ESMA by malo obsahovať aj interaktívny nástroj umožňujúci orientačné výpočty uvedených poplatkov a platieb vybraných príslušnými orgánmi.
- (9) S cieľom zabezpečiť lepšie vymáhanie poplatkov alebo platieb a zvýšiť transparentnosť a jasnosť štruktúry poplatkov a platieb, ak sú takéto poplatky alebo platby vyberané príslušnými orgánmi, by správcovia podnikov kolektívneho investovania mali dostávať faktúru, individuálny výkaz platieb alebo platobný pokyn, na ktorých bude jasne uvedená výška splatných poplatkov alebo platieb a spôsoby platby.
- (10) Keďže orgán ESMA by v súlade s nariadením (EÚ) č. 1095/2010 mal monitorovať a posudzovať vývoj na trhu v oblasti jeho právomoci, je vhodné a potrebné zvýšiť úroveň znalostí orgánu ESMA rozšírením jeho existujúcich databáz tak, aby zahŕňali centrálnu databázu, v ktorej bude uvedený zoznam všetkých AIF a PKIPCP, ktoré podliehajú cezhraničnému uvádzaniu na trh, správcov týchto podnikov kolektívneho investovania a členských štátov, v ktorých sú uvádzané na trh. Na uvedený účel a s cieľom umožniť orgánu ESMA viesť aktualizovanú centrálnu databázu by príslušné orgány mali zasielať orgánu ESMA informácie o oznámeniach, oznamovacích listoch a informáciách, ktoré dostali podľa smerníc 2009/65/ES a 2011/61/EÚ v súvislosti s cezhraničnou činnosťou týkajúcou sa uvádzania na trh, ako aj informácie o všetkých zmenách uvedených informácií, ktoré by sa mali premietnuť do uvedenej databázy. V tejto súvislosti by orgán ESMA mal zriadiť oznamovací portál, do ktorého by príslušné orgány mali ukladať všetky dokumenty týkajúce sa cezhraničnej distribúcie PKIPCP a AIF.

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (11) S cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky medzi kvalifikovanými fondmi rizikového kapitálu v zmysle vymedzenia v nariadení (EÚ) č. 345/2013 alebo kvalifikovanými fondmi sociálneho podnikania v zmysle vymedzenia v nariadení (EÚ) č. 346/2013 na jednej strane a inými AIF na strane druhej je nevyhnutné do uvedených nariadení zahrnúť pravidlá týkajúce sa predmarketingu, ktoré budú totožné s pravidlami týkajúcimi sa predmarketingu stanovenými v smernici 2011/61/EÚ. Takéto pravidlá by správcom zaregistrovaným v súlade s uvedenými nariadeniami mali umožniť, aby sa zamerali na investorov testovaním ich ochoty využiť nadchádzajúce investičné príležitosti alebo stratégie prostredníctvom kvalifikovaných fondov rizikového kapitálu a kvalifikovaných fondov sociálneho podnikania.
- (12) V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1286/2014 ⁽⁹⁾ majú byť určité spoločnosti a osoby uvedené v článku 32 uvedeného nariadenia oslobodené od povinností podľa uvedeného nariadenia do 31. decembra 2019. V uvedenom nariadení sa takisto stanovuje, že Komisia ho má do 31. decembra 2018 preskúmať s cieľom posúdiť okrem iného aj to, či by sa uvedené prechodné oslobodenie malo predĺžiť alebo či by sa na základe zistenia potreby akýchkoľvek úprav mali ustanovenia o kľúčových informáciách pre investorov uvedené v smernici 2009/65/ES nahradiť alebo považovať za rovnocenné s dokumentom s kľúčovými informáciami stanoveným v uvedenom nariadení.
- (13) S cieľom umožniť Komisii vykonať preskúmanie v súlade s nariadením (EÚ) č. 1286/2014, ako bolo pôvodne stanovené, by sa lehota na uvedené preskúmanie mala predĺžiť o 12 mesiacov. Príslušný výbor Európskeho parlamentu by mal podporiť proces preskúmania Komisiou zorganizovaním vypočutia na túto tému s príslušnými zainteresovanými stranami zastupujúcimi záujmy odvetvia a spotrebiteľov.
- (14) S cieľom zabrániť tomu, aby investori dostávali dva rôzne dokumenty predbežného poskytnutia informácií, a to dokument s kľúčovými informáciami pre investorov, ako sa požaduje podľa smernice 2009/65/ES, a dokument s kľúčovými informáciami, ako sa požaduje podľa nariadenia (EÚ) č. 1286/2014, pre ten istý podnik kolektívneho investovania, dokiaľ sa neprijmú a nezačnú vykonávať legislatívne akty vyplývajúce z preskúmania Komisie v súlade s uvedeným nariadením, by sa prechodné oslobodenie od povinností podľa uvedeného nariadenia malo predĺžiť o 24 mesiacov. Bez toho, aby bolo dotknuté uvedené predĺženie, by sa všetky zúčastnené inštitúcie a orgány dohľadu mali usilovať čo najrýchlejšie ukončiť uplatňovanie uvedeného prechodného oslobodenia.
- (15) Komisia by mala byť splnomocnená prijímať vykonávacie technické predpisy vypracované orgánom ESMA, pokiaľ ide o štandardné formuláre, vzory a postupy pre príslušné orgány týkajúce sa uverejňovania a oznamovanie vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ako aj ich zhrnutí týkajúcich sa požiadaviek na uvádzanie na trh uplatniteľných na ich územiach, výšky poplatkov alebo platieb, ktoré vyberajú za cezhraničné činnosti, a prípadne príslušných metód výpočtu. Na zlepšenie prenosu informácií orgánu ESMA by sa mali prijať aj vykonávacie technické predpisy vzhľadom na oznámenia, oznamovacie listy a informácie o cezhraničných činnostiach týkajúcich sa uvádzania na trh, ktoré sú požadované podľa smerníc 2009/65/ES a 2011/61/EÚ, a technické opatrenia potrebné na fungovanie oznamovacieho portálu zriadeného orgánom ESMA. Komisia by mala prijímať uvedené vykonávacie technické predpisy prostredníctvom vykonávacích aktov podľa článku 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) a v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.
- (16) Je nevyhnutné určiť informácie, ktoré sa majú štvrťročne oznamovať orgánu ESMA na účely aktualizácie databáz všetkých podnikov kolektívneho investovania a ich správcov.
- (17) Akékoľvek spracúvanie osobných údajov uskutočňované v rámci tohto nariadenia, ako napríklad výmena alebo prenos osobných údajov príslušnými orgánmi, by sa malo vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ⁽¹⁰⁾ a akákoľvek výmena alebo prenos informácií orgánom ESMA by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 ⁽¹¹⁾.
- (18) S cieľom umožniť vnútroštátnym orgánom vykonávať funkcie, ktoré im boli pridelené v tomto nariadení, by členské štáty mali zabezpečiť, aby uvedené orgány mali všetky potrebné právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania.

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1286/2014 z 26. novembra 2014 o dokumentoch s kľúčovými informáciami pre štrukturalizované retailové investičné produkty a investičné produkty založené na poistení (PRIIP) (Ú. v. EÚ L 352, 9.12.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (19) Komisia by mala do 2. augusta 2024 vykonať hodnotenie uplatňovania tohto nariadenia. V hodnotení by sa mal zohľadniť vývoj na trhu a malo by sa posúdiť, či zavedené opatrenia zlepšili cezhraničnú distribúciu podnikov kolektívneho investovania.
- (20) Komisia by mala do 2. augusta 2021 uverejniť správu o investovaní a dopyte z vlastnej iniciatívy investora, pričom uvedie rozšírenosť uvedenej formy upisovania fondov, jej geografickú distribúciu, a to aj v tretích krajinách, a jej vplyv na režim európskeho povolenia.
- (21) Na zabezpečenie právnej istoty je potrebné zosynchronizovať dátumy začatia uplatňovania vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktorými sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1160⁽¹²⁾, a tohto nariadenia, pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa marketingových oznámení a predmarketingu.
- (22) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to posilnenie efektívnosti trhu pri budovaní únie kapitálových trhov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu jeho účinkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú jednotné pravidlá týkajúce sa uverejňovania vnútroštátnych ustanovení o požiadavkách na uvádzanie podnikov kolektívneho investovania na trh a marketingových oznámení pre investorov, ako aj spoločných zásad týkajúcich sa poplatkov a platieb vyberaných od správcov podnikov kolektívneho investovania v súvislosti s ich cezhraničnými činnosťami. Stanovuje sa v ňom aj vytvorenie centrálnej databázy cezhraničného uvádzania podnikov kolektívneho investovania na trh.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa vzťahuje na:

- správco alternatívnych investičných fondov;
- správcovské spoločnosti PKIPCP vrátane každého PKIPCP, ktorý neurčil správčovskú spoločnosť PKIPCP;
- správco EuVECA a
- správco EuSEF.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- „alternatívne investičné fondy“ alebo „AIF“ sú AIF v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2011/61/EÚ a zahŕňajú EuVECA, EuSEF a ELTIF;
- „správcovia alternatívnych investičných fondov“ alebo „správcovia AIF“ sú správcovia AIF v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2011/61/EÚ, ktorým bolo udelené povolenie v súlade s článkom 6 uvedenej smernice;
- „správca EuVECA“ je správca kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu v zmysle vymedzenia v článku 3 prvom odseku písm. c) nariadenia (EÚ) č. 345/2013 a zaregistrovaný v súlade s článkom 14 uvedeného nariadenia;
- „správca EuSEF“ je správca kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 346/2013 a zaregistrovaný v súlade s článkom 15 uvedeného nariadenia;

⁽¹²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1160 z 20. júna 2019, ktorou sa mení smernica 2009/65/ES a smernica 2011/61/EÚ, pokiaľ ide o cezhraničnú distribúciu podnikov kolektívneho investovania (pozri stranu 106 tohto úradného vestníka).

- e) „príslušné orgány“ sú príslušné orgány v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. h) smernice 2009/65/ES, alebo v článku 4 ods. 1 písm. f) smernice 2011/61/EÚ alebo príslušné orgány pre AIF z EÚ v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. h) smernice 2011/61/EÚ;
- f) „domovský členský štát“ je členský štát, v ktorom má správca AIF, správca EuVECA, správca EuSEF alebo správcovská spoločnosť PKIPCP svoje sídlo;
- g) „PKIPCP“ sú PKIPCP, ktorým bolo udelené povolenie v súlade s článkom 5 smernice 2009/65/ES;
- h) „správcovská spoločnosť PKIPCP“ je správcovská spoločnosť podľa vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. b) smernice 2009/65/ES.

Článok 4

Požiadavky na marketingové oznámenia

1. Správcovia AIF, správcovia EuVECA, správcovia EuSEF a správcovské spoločnosti PKIPCP zabezpečia, aby všetky marketingové oznámenia pre investorov boli identifikovateľné ako také a aby opisovali riziká a prínosy vyplývajúce z nákupu podielových listov alebo akcií AIF alebo podielových listov PKIPCP rovnako zreteľným spôsobom a aby všetky informácie obsiahnuté v marketingových oznámeniach boli nestranné, jednoznačné a nezáväzajúce.

2. Správcovské spoločnosti PKIPCP musia zabezpečiť, aby marketingové oznámenia obsahujúce konkrétne informácie o PKIPCP neboli v rozpore s informáciami uvedenými v prospekte podľa článku 68 smernice 2009/65/ES alebo s kľúčovými informáciami pre investorov podľa článku 78 uvedenej smernice, ani neznižovali význam uvedených informácií. Správcovské spoločnosti PKIPCP musia zabezpečiť, aby vo všetkých marketingových oznámeniach bolo uvedené, že existuje prospekt a že sú k dispozícii kľúčové informácie pre investorov. V takýchto marketingových oznámeniach sa musí uviesť kde, ako a v akom jazyku môžu investori alebo potenciálni investori získať prospekt a kľúčové informácie pre investorov a musia sa v nich uviesť hypertextové odkazy na uvedené dokumenty alebo adresy webového sídla, na ktorých sú uložené.

3. V marketingových oznámeniach uvedených v odseku 2 sa musí uviesť kde, ako a v akom jazyku investori alebo potenciálni investori môžu získať zhrnutie práv investorov a musí sa v nich uviesť hypertextový odkaz na takéto zhrnutie, ktoré prípadne zahŕňa informácie o prístupe k mechanizmu kolektívneho uplatňovania nárokov na nápravu na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni v prípade súdneho sporu.

Takéto marketingové oznámenia musia obsahovať aj jasnú informáciu o tom, že správca alebo správcovská spoločnosť uvedená v odseku 1 tohto článku sa môžu rozhodnúť zrušiť opatrenia prijaté na účely uvedenia svojich podnikov kolektívneho investovania na trh v súlade s článkom 93a smernice 2009/65/ES a s článkom 32a smernice 2011/61/EÚ.

4. Správcovia AIF, správcovia EuVECA a správcovia EuSEF zabezpečia, aby marketingové oznámenia obsahujúce výzvu na nákup podielových listov alebo akcií AIF, ktoré obsahujú konkrétne informácie o AIF, neboli v rozpore s informáciami, ktoré majú byť zverejnené investorom v súlade s článkom 23 smernice 2011/61/EÚ, s článkom 13 nariadenia (EÚ) č. 345/2013 alebo s článkom 14 nariadenia (EÚ) č. 346/2013, ani neznižovali ich význam.

5. Odsek 2 tohto článku sa primerane vzťahuje na AIF, ktoré uverejňujú prospekt v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1129⁽¹³⁾ alebo v súlade s vnútroštátnym právom, alebo uplatňujú pravidlá týkajúce sa formátu a obsahu kľúčových informácií pre investorov uvedených v článku 78 smernice 2009/65/ES.

6. Orgán ESMA vydá do 2. augusta 2021 a následne pravidelne aktualizuje usmernenia o uplatňovaní požiadaviek na marketingové oznámenia uvedené v odseku 1, v ktorých zohľadní online aspekty takýchto marketingových oznámení.

⁽¹³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1129 zo 14. júna 2017 o prospekte, ktorý sa má uverejniť pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie na regulovanom trhu, a o zrušení smernice 2003/71/ES (Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2017, s. 12).

Článok 5

Uverejňovanie vnútroštátnych ustanovení o požiadavkách na uvádzanie na trh

1. Príslušné orgány uverejňujú a vedú na svojich webových sídlach aktuálne a úplné informácie o platných vnútroštátnych zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach upravujúcich požiadavky na uvádzanie na trh, ktorými sa riadia AIF a PKIPCP, a ich zhrnutia, a to aspoň v jazyku bežnom v oblasti medzinárodných financií.

2. Príslušné orgány oznámia orgánu ESMA hypertextové odkazy na webové sídla príslušných orgánov, na ktorých sa uverejňujú informácie uvedené v odseku 1.

Príslušné orgány bez zbytočného odkladu oznámia orgánu ESMA každú zmenu v informáciách poskytnutých podľa prvého pododseku tohto odseku.

3. Orgán ESMA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov, v ktorých určí štandardné formuláre, vzory a postupy pre uverejňovanie a oznamovanie podľa tohto článku.

Orgán ESMA predloží uvedený návrh vykonávacích predpisov Komisii do 2. februára 2021.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 6

Centrálna databáza orgánu ESMA obsahujúca vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa požiadaviek na uvádzanie na trh

Orgán ESMA do 2. februára 2022 uverejní a vedie na svojom webovom sídle centrálnu databázu obsahujúcu zhrnutia uvedené v článku 5 ods. 1 a hypertextové odkazy na webové sídla príslušných orgánov uvedené v článku 5 ods. 2.

Článok 7

Overenie marketingových oznámení vopred

1. Príslušné orgány môžu výlučne len na účel overenia súladu s týmto nariadením a vnútroštátnymi opatreniami týkajúcimi sa požiadaviek na uvádzanie na trh požadovať vopred poskytnutie marketingových oznámení, ktoré správcovské spoločnosti PKIPCP zamýšľajú priamo alebo nepriamo použiť v styku s investormi.

Požiadavka na poskytnutie marketingových oznámení vopred uvedená v prvom pododseku nesmie predstavovať predbežnú podmienku uvádzania podielových listov PKIPCP na trh a nesmie byť súčasťou postupu oznamovania uvedeného v článku 93 smernice 2009/65/ES.

Ak príslušné orgány požadujú poskytnutie marketingových oznámení vopred, ako je uvedené v prvom pododseku, informujú do 10 pracovných dní po doručení marketingových oznámení správcovskú spoločnosť PKIPCP o každej požiadavke na zmenu jej marketingových oznámení.

Poskytnutie marketingových oznámení vopred uvedené v prvom pododseku sa môže požadovať systematicky alebo v súlade s akýmkoľvek inými postupmi overovania a nesmú ním byť dotknuté akékoľvek právomoci v oblasti dohľadu týkajúce sa následného overovania marketingových oznámení.

2. Príslušné orgány, ktoré požadujú poskytnutie marketingových oznámení vopred, stanovujú, uplatňujú a na svojich webových sídlach uverejňujú postupy týkajúce sa takéhoto poskytovania marketingových oznámení vopred. Vnútorné pravidlá a postupy musia zabezpečiť transparentné a nediskriminačné zaobchádzanie so všetkými PKIPCP bez ohľadu na členské štáty, v ktorých bolo PKIPCP udelené povolenie.

3. Ak správcovia AIF, správcovia EuVECA alebo správcovia EuSEF uvádzajú na trh podielové listy alebo akcie svojich AIF pre retailových investorov, odseky 1 a 2 sa primerane uplatňujú na uvedených správcov AIF, správcov EuVECA alebo správcov EuSEF.

Článok 8

Správa orgánu ESMA o marketingových oznámeniach

1. Príslušné orgány do 31. marca 2021 a následne každý druhý rok oznamujú orgánu ESMA tieto informácie:
  - a) v relevantných prípadoch počet žiadostí o zmenu marketingových oznámení vykonaných na základe overenia vopred;
  - b) počet žiadostí o zmenu a rozhodnutí prijatých na základe následného overenia, v ktorých sú jasne rozlíšené najčastejšie porušenia a ktoré zahŕňajú opis a povahu uvedených porušení;
  - c) opis najčastejších porušení požiadaviek uvedených v článku 4 a
  - d) jeden príklad každého porušenia uvedeného v písmenách b) a c).
2. Orgán ESMA predloží do 30. júna 2021 a následne každý druhý rok Európskemu parlamentu, Rade a Komisii správu obsahujúcu prehľad požiadaviek na uvádzanie na trh uvedených v článku 5 ods. 1 vo všetkých členských štátoch a analýzu účinkov vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktorými sa riadia marketingové oznámenia, a to aj na základe informácií získaných v súlade s odsekom 1 tohto článku.

Článok 9

Spoločné zásady týkajúce sa poplatkov alebo platieb

1. Ak poplatky alebo platby vyberajú príslušné orgány za vykonávanie svojich povinností súvisiacich s cezhraničnými činnosťami správcov AIF, správcov EuVECA, správcov EuSEF a správcovských spoločností PKIPCP, takéto poplatky alebo platby musia byť v súlade s celkovými nákladmi súvisiacimi s výkonom funkcií príslušného orgánu.
2. Príslušné orgány zasielajú v prípade poplatkov alebo platieb uvedených v odseku 1 tohto článku faktúru, individuálny výkaz platieb alebo platobný pokyn, ktoré jasne stanovujú spôsob platby a dátum splatnosti, na adresu uvedenú v článku 93 ods. 1 treťom pododseku smernice 2009/65/ES alebo v bode i) prílohy IV k smernici 2011/61/EÚ.

Článok 10

Uverejňovanie vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa poplatkov a platieb

1. Príslušné orgány na svojich webových sídlach do 2. februára 2020 uverejnia a vedú aktuálne informácie uvádzajúce poplatky alebo platby uvedené v článku 9 ods. 1 alebo prípadne metódy výpočtu uvedených poplatkov alebo platieb, a to aspoň v jazyku, ktorý je bežný v oblasti medzinárodných financií.
2. Príslušné orgány oznámia orgánu ESMA hypertextové odkazy na webové sídla príslušných orgánov, na ktorých sa uverejňujú informácie uvedené v odseku 1.
3. Orgán ESMA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov, v ktorých určí štandardné formuláre, vzory a postupy pre uverejňovanie a oznamovanie podľa tohto článku.

Orgán ESMA predloží uvedený návrh vykonávacích predpisov Komisii do 2. februára 2021.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

Článok 11

Uverejňovanie poplatkov a platieb orgánom ESMA

1. Orgán ESMA na svojom webovom sídle do 2. februára 2022 uverejní hypertextové odkazy na webové sídla príslušných orgánov uvedené v článku 10 ods. 2. Uvedené hypertextové odkazy sa priebežne aktualizujú.

2. Orgán ESMA do 2. februára 2022 vypracuje a sprístupní na svojom webovom sídle interaktívny nástroj, ktorý bude verejne prístupný aspoň v jazyku bežnom v oblasti medzinárodných financií a ktorý bude poskytovať orientačný výpočet poplatkov alebo platieb uvedených v článku 9 ods. 1. Uvedený nástroj sa priebežne aktualizuje.

Článok 12

Centrálna databáza orgánu ESMA o cezhraničnom uvádzaní AIF a PKIPCP na trh

1. Orgán ESMA do 2. februára 2022 na svojom webovom sídle uverejní centrálnu databázu o cezhraničnom uvádzaní AIF a PKIPCP na trh, ktorá bude verejne prístupná v jazyku bežnom v oblasti medzinárodných financií a v ktorej budú uvedené:

- a) všetky AIF, ktoré sa uvádzajú na trh v inom členskom štáte než v domovskom členskom štáte, ich správca AIF, správca EuSEF alebo správca EuVECA a členské štáty, v ktorých sa uvádzajú na trh, a
- b) všetky PKIPCP, ktoré sa uvádzajú na trh v inom členskom štáte než v domovskom členskom štáte PKIPCP v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. e) smernice 2009/65/ES, ich správcovská spoločnosť PKIPCP a členské štáty, v ktorých sa uvádzajú na trh.

Uvedená centrálna databáza sa priebežne aktualizuje.

2. Povinnosťami uvedenými v tomto článku a v článku 13, ktoré súvisia s databázou uvedenou v odseku 1 tohto článku, nie sú dotknuté povinnosti súvisiace so zoznamom uvedeným v článku 6 ods. 1 druhom pododseku smernice 2009/65/ES, s ústredným verejným registrom uvedeným v článku 7 ods. 5 druhom pododseku smernice 2011/61/EÚ, s centrálnou databázou uvedenou v článku 17 nariadenia (EÚ) č. 345/2013 a s centrálnou databázou uvedenou v článku 18 nariadenia (EÚ) č. 346/2013.

Článok 13

Štandardizácia oznámení orgánu ESMA

1. Príslušné orgány domovského členského štátu štvrtročne oznamujú orgánu ESMA informácie, ktoré sú potrebné na vytvorenie a vedenie centrálnej databázy uvedenej v článku 12 tohto nariadenia, pokiaľ ide o akékoľvek oznámenie, oznamovacie listy alebo informácie uvedené v článku 93 ods. 1 a článku 93a ods. 2 smernice 2009/65/ES a v článku 31 ods. 2, článku 32 ods. 2 a článku 32a ods. 2 smernice 2011/61/EÚ, a každú zmenu uvedených informácií, ak by takáto zmena viedla k zmene informácií v uvedenej centrálnej databáze.

2. Orgán ESMA zriadi oznamovací portál, do ktorého každý príslušný orgán uloží všetky dokumenty uvedené v odseku 1.

3. Orgán ESMA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov, v ktorých bližšie určí informácie, ktoré sa majú oznamovať, ako aj formuláre, vzory a postupy oznamovania informácií príslušnými orgánmi na účely odseku 1 a technické opatrenia potrebné na fungovanie oznamovacieho portálu uvedeného v odseku 2.

Orgán ESMA predloží uvedený návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 2. februára 2021.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku tohto odseku.

Článok 14

Právomoci príslušných orgánov

1. Príslušné orgány majú všetky právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania potrebné na plnenie ich úloh podľa tohto nariadenia.

2. Právomoci udelené príslušným orgánom podľa smerníc 2009/65/ES a 2011/61/EÚ a nariadení (EÚ) č. 345/2013, (EÚ) č. 346/2013 a (EÚ) 2015/760 vrátane právomocí týkajúcich sa sankcií alebo iných opatrení musia byť uplatňované s ohľadom na správcov uvedených v článku 4 tohto nariadenia.

Článok 15

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 345/2013

Nariadenie (EÚ) č. 345/2013 sa mení takto:

1. V článku 3 sa dopĺňa toto písmeno:

„o) ‚predmarketing‘ je priame alebo nepriame poskytovanie informácií alebo oznámení o investičných stratégiách alebo investičných zámeroch zo strany správcu kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu, alebo v jeho mene, potenciálnym investorom s bydliskom alebo so sídlom v Únii s cieľom preveriť ich záujem o zatiaľ nezaložený kvalifikovaný fond rizikového kapitálu alebo o kvalifikovaný fond rizikového kapitálu, ktorý je založený, ale ešte nebol oznámený pre uvedenie na trh v súlade s článkom 15, v tom členskom štáte, v ktorom majú potenciálni investori bydlisko alebo sídlo, a ktoré v jednotlivých prípadoch nepredstavuje ponuku ani umiestnenie u potenciálneho investora týkajúcu sa investovania do podielových listov alebo akcií daného kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 4a

1. Správca kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu môže vykonávať predmarketing v Únii s výnimkou prípadov, keď informácie predložené potenciálnym investorom:

- a) sú postačujúce na to, aby investorom umožnili zaviazat sa k nadobudnutiu podielových listov alebo akcií určitého kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu;
- b) predstavujú upisovacie formuláre alebo podobné dokumenty, či už vo forme návrhu alebo v konečnej podobe, alebo
- c) predstavujú zakladajúce dokumenty, prospekt alebo ponukové materiály ešte nezaloženého kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu v konečnej podobe.

Ak sa poskytuje návrh prospektu alebo ponukové materiály, nesmú obsahovať informácie postačujúce na to, aby investorom umožnili prijať investičné rozhodnutie, a musí sa v nich jasne uvádzať, že:

- a) nepredstavujú ponuku ani výzvu na upísanie podielových listov alebo akcií kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu, a
- b) na informácie, ktoré sú v nich predložené, sa nemožno spoliehať, pretože nie sú úplné a môžu sa zmeniť.

2. Príslušné orgány nesmú od správcu kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu požadovať, aby príslušným orgánom oznamoval obsah alebo adresátov predmarketingu ani aby pred vykonávaním predmarketingu splnil iné podmienky alebo požiadavky než tie, ktoré sú stanovené v tomto článku.

3. Správcovia kvalifikovaných fondov rizikového kapitálu zabezpečia, aby investori nenadobudli podielové listy alebo akcie v kvalifikovanom fonde rizikového kapitálu prostredníctvom predmarketingu a aby investori kontaktovaní v rámci predmarketingu mohli nadobudnúť podielové listy alebo akcie v danom kvalifikovanom fonde rizikového kapitálu len prostredníctvom uvedenia na trh povoleného podľa článku 15.

Každé upisovanie profesionálnymi investormi do 18 mesiacov po tom, ako správca kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu začal s predmarketingom, vzťahujúce sa na podielové listy alebo akcie kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu, na ktorý sa odkazuje v informáciách poskytnutých ako súčasť predmarketingu, alebo na podielové listy alebo akcie kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu, ktorého založenie je výsledkom predmarketingu, sa považuje za výsledok uvádzania na trh a podlieha uplatniteľným postupom oznamovania uvedeným v článku 15.

4. Správca kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu zašle do dvoch týždňov po tom, ako začal s predmarketingom, príslušným orgánom svojho domovského členského štátu neformálny list v papierovej podobe alebo elektronicky. V tomto liste uvedie členské štáty, v ktorých sa predmarketing uskutočňuje alebo sa uskutočnil, ako aj príslušné obdobie, stručný opis predmarketingu vrátane informácií o predložených investičných stratégiách a v relevantných prípadoch zoznam kvalifikovaných fondov rizikového kapitálu, ktoré sú alebo boli predmetom predmarketingu. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu o tom bezodkladne informujú príslušné orgány členských štátov, v ktorých správca kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu vykonával predmarketing. Príslušné orgány členského štátu, v ktorom sa predmarketing uskutočňuje alebo sa uskutočnil, môžu požiadať príslušné orgány domovského členského štátu správcu kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu o poskytnutie ďalších informácií o predmarketingu, ktorý sa uskutočňuje alebo sa uskutočnil na ich území.

5. Tretia strana smie vykonávať predmarketing v mene oprávneného správcu kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu, iba ak jej bolo udelené povolenie ako investičnej spoločnosti v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ (*), ako úverovej inštitúcie v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ (**), ako správcovskej spoločnosti PKIPCP v súlade so smernicou 2009/65/ES, ako správcovi alternatívneho investičného fondu v súlade so smernicou 2011/61/EÚ, alebo ak koná ako viazaný sprostredkovateľ v súlade so smernicou 2014/65/EÚ. Na túto tretiu stranu sa vzťahujú podmienky stanovené v tomto článku.

6. Správca kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu zabezpečí primerané zdokumentovanie predmarketingu.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).“

Článok 16

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 346/2013

Nariadenie (EÚ) č. 346/2013 sa mení takto:

1. V článku 3 sa dopĺňa toto písmeno:

„o) ‚predmarketing‘ je priame alebo nepriame poskytovanie informácií alebo oznámení o investičných stratégiách alebo investičných zámeroch zo strany správcu kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania, alebo v jeho mene, potenciálnym investorom s bydliskom alebo so sídlom v Únii s cieľom preveriť ich záujem o zatiaľ nezaložený kvalifikovaný fond sociálneho podnikania alebo o kvalifikovaný fond sociálneho podnikania, ktorý je založený, ale ešte nebol oznámený pre uvedenie na trh v súlade s článkom 16, v tom členskom štáte, v ktorom majú potenciálni investori bydlisko alebo sídlo, a ktoré v jednotlivých prípadoch nepredstavuje ponuku ani umiestnenie u potenciálneho investora týkajúce sa investovania do podielových listov alebo akcií daného kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 4a

1. Správca kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania môže vykonávať predmarketing v Únii s výnimkou prípadov, keď informácie predložené potenciálnym investorom:

- a) sú postačujúce na to, aby investorom umožnili zaviazat sa k nadobudnutiu podielových listov alebo akcií určitého kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania;
- b) predstavujú upisovacie formuláre alebo podobné dokumenty, či už vo forme návrhu alebo v konečnej podobe, alebo
- c) predstavujú zakladajúce dokumenty, prospekt alebo ponukové materiály ešte nezaloženého kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania v konečnej podobe.

Ak sa poskytuje návrh prospektu alebo ponukové materiály, nesmú obsahovať informácie postačujúce na to, aby investorom umožnili prijať investičné rozhodnutie, a musí sa v nich jasne uvádzať, že:

- a) nepredstavujú ponuku ani výzvu na upísanie podielových listov alebo akcií kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania, a
- b) na informácie, ktoré sú v nich predložené, sa nemožno spoliehať, pretože nie sú úplné a môžu sa zmeniť.

2. Príslušné orgány nesmú od správcu kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania požadovať, aby príslušným orgánom oznamoval obsah alebo adresátov predmarketingu ani aby pred vykonávaním predmarketingu splnil iné podmienky alebo požiadavky než tie, ktoré sú stanovené v tomto článku.

3. Správcovia kvalifikovaných fondov sociálneho podnikania zabezpečia, aby investori nenadobudli podielové listy alebo akcie v kvalifikovanom fonde sociálneho podnikania prostredníctvom predmarketingu a aby investori kontaktovaní v rámci predmarketingu mohli nadobudnúť podielové listy alebo akcie v danom kvalifikovanom fonde sociálneho podnikania len prostredníctvom uvedenia na trh, ktoré je povolené podľa článku 16.

Každé upisovanie profesionálnymi investormi do 18 mesiacov po tom, ako správca kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania začal s predmarketingom, vzťahujúce sa na podielové listy alebo akcie kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania, na ktorý sa odkazuje v informáciách poskytnutých ako súčasť predmarketingu, alebo na podielové listy alebo akcie kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania, ktorého založenie je výsledkom predmarketingu, sa považuje za výsledok uvádzania na trh a podlieha uplatniteľným postupom oznamovania uvedeným v článku 16.

4. Správca kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania zašle do dvoch týždňov po tom, ako začal s predmarketingom, príslušným orgánom svojho domovského členského štátu neformálny list v papierovej podobe alebo elektronicky. V tomto liste uvedie členské štáty, v ktorých sa predmarketing uskutočňuje alebo sa uskutočnil, ako aj príslušné obdobie, stručný opis predmarketingu vrátane informácií o predložených investičných stratégiách a v relevantných prípadoch zoznam kvalifikovaných fondov sociálneho podnikania, ktoré sú alebo boli predmetom predmarketingu. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania o tom bezodkladne informujú príslušné orgány členských štátov, v ktorých správca kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania vykonáva alebo vykonával predmarketing. Príslušné orgány členského štátu, v ktorom sa predmarketing uskutočňuje alebo sa uskutočnil, môžu príslušné orgány domovského členského štátu správcu kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania požiadať o poskytnutie ďalších informácií o predmarketingu, ktorý sa uskutočňuje alebo sa uskutočnil na ich území.

5. Tretia strana smie vykonávať predmarketing v mene oprávneného správcu kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania, iba ak jej bolo udelené povolenie ako investičnej spoločnosti v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ (*), ako úverovej inštitúcie v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ (**), ako správcovskej spoločnosti PKIPCP v súlade so smernicou 2009/65/ES, ako správcovi alternatívneho investičného fondu v súlade so smernicou 2011/61/EÚ, alebo ak koná ako viazaný sprostredkovateľ v súlade so smernicou 2014/65/EÚ. Na túto tretiu stranu sa vzťahujú podmienky stanovené v tomto článku.

6. Správca kvalifikovaného fondu sociálneho podnikania zabezpečí primerané zdokumentovanie predmarketingu.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).“

Článok 17

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 1286/2014

Nariadenie (EÚ) č. 1286/2014 sa mení takto:

1. V článku 32 ods. 1 sa dátum „31. decembra 2019“ nahrádza dátumom „31. decembra 2021“.
2. Článok 33 sa mení takto:
  - a) v odseku 1 prvom pododseku sa dátum „31. decembra 2018“ nahrádza dátumom „31. decembra 2019“;
  - b) v odseku 2 prvom pododseku sa dátum „31. decembra 2018“ nahrádza dátumom „31. decembra 2019“;
  - c) v odseku 4 prvom pododseku sa dátum „31. decembra 2018“ nahrádza dátumom „31. decembra 2019“.

Článok 18

Hodnotenie

Komisia do 2. augusta 2024 na základe verejnej konzultácie a v nadväznosti na diskusie s orgánom ESMA a príslušnými orgánmi vykoná hodnotenie uplatňovania tohto nariadenia.

Komisia do 2. augusta 2021 na základe konzultácie s príslušnými orgánmi, orgánom ESMA a inými príslušnými zainteresovanými stranami predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o investovaní a dopyte z vlastnej iniciatívy investora, v ktorej určí rozšírenosť uvedenej formy upisovania fondov, jej geografickú distribúciu, a to aj v tretích krajinách, a jej vplyv na režim európskych povolení. V uvedenej správe sa tiež preskúma, či by sa oznamovací portál zriadený v súlade s článkom 13 ods. 2 mal vytvoriť tak, aby sa prostredníctvom neho uskutočňovali všetky prenosy dokumentov medzi príslušnými orgánmi.

Článok 19

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. augusta 2019.

Avšak článok 4 ods. 1 až 5, článok 5 ods. 1 a 2, článok 15 a článok 16 sa uplatňujú od 2. augusta 2021.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1157**z 20. júna 2019****o posilnení zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 21 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Zmluvou o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) sa rozhodlo uľahčiť voľný pohyb osôb a pritom zaručiť bezpečnosť národov Európy utvorením priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v súlade s ustanoveniami Zmluvy o EÚ a Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).
- (2) Občianstvom Únie sa priznáva každému občanovi Únie právo na voľný pohyb s výhradou určitých obmedzení a podmienok. Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽³⁾ sa uvedené právo stáva účinným. Článkom 45 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) sa takisto zabezpečuje sloboda pohybu a pobytu. Sloboda pohybu znamená právo odchádzať z členských štátov a vstupovať do nich s platným preukazom totožnosti alebo pasom.
- (3) Podľa smernice 2004/38/ES majú členské štáty vydávať a obnovovať preukazy totožnosti alebo pasy svojim štátnym príslušníkom v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi. Okrem toho, uvedená smernica stanovuje, že členské štáty môžu žiadať od občanov Únie a ich rodinných príslušníkov, aby sa zaregistrovali na príslušných orgánoch. Od členských štátov sa vyžaduje, aby vydali občanom Únie registračné potvrdenia za podmienok stanovených v uvedenej smernici. Podľa uvedenej smernice sa od členských štátov takisto vyžaduje, aby vydali pobytové preukazy rodinným príslušníkom, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, a aby na požiadanie vydali doklady, ktorými sa osvedčuje trvalý pobyt, a aby vydali preukazy o trvalom pobyte.
- (4) Smernica 2004/38/ES stanovuje, že členské štáty môžu prijať potrebné opatrenia na odmietnutie, ukončenie alebo zrušenie akéhokoľvek práva priznaného podľa uvedenej smernice v prípade zneužívania práv alebo podvodu. Falšovanie dokladov alebo nesprávne predloženie vecnej skutočnosti týkajúcej sa podmienok súvisiacich s právom na pobyt boli identifikované ako typické príklady podvodu podľa uvedenej smernice.
- (5) Medzi úrovňami zabezpečenia národných preukazov totožnosti, ktoré vydávajú členské štáty, a povolení na pobyt pre občanov Únie, ktorí majú pobyt v inom členskom štáte, a ich rodinných príslušníkov existujú značné rozdiely. Uvedené rozdiely zvyšujú riziko pozmeňovania dokladov a s tým súvisiacich podvodov a tiež spôsobujú občanom aj praktické problémy, keď chcú uplatniť svoje právo na voľný pohyb. Štatistické údaje európskej siete pre analýzu rizika podvodov v oblasti dokladov ukazujú, že počet falšovaných preukazov totožnosti sa zvýšil.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 367, 10.10.2018, s. 78.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 4. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. júna 2019.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (6) Komisia vo svojom oznámení zo 14. septembra 2016 s názvom „Posilnenie bezpečnosti vo svete mobility: lepšia výmena informácií v boji proti terorizmu a lepšie chránené vonkajšie hranice“ zdôraznila kľúčový význam bezpečných cestovných dokladov a dokladov totožnosti vo všetkých prípadoch, keď je potrebné bez pochybností stanoviť totožnosť určitej osoby, a oznámila, že predloží akčný plán na riešenie podvodov týkajúcich sa cestovných dokladov. Podľa uvedeného oznámenia sa má zlepšený prístup opierať o odolné systémy na predchádzanie zneužívaniu a hrozbám pre vnútornú bezpečnosť vyplývajúcim zo zlyhaní v oblasti zabezpečenia dokladov, najmä v súvislosti s terorizmom a cezhraničnou trestnou činnosťou.
- (7) Podľa akčného plánu Komisie z 8. decembra 2016 na posilnenie európskej reakcie na podvody týkajúce sa cestovných dokladov (ďalej len „akčný plán z roku 2016“), najmenej tri štvrtiny falošných dokladov odhalených na vonkajších hraniciach, ale aj v oblasti bez kontrol na vnútorných hraniciach boli vydané členskými štátmi a krajinami pridruženými k schengenskému priestoru. Menej zabezpečené národné preukazy totožnosti vydávané členskými štátmi sú najčastejšie odhaľovanými falošnými dokladmi, ktoré sa používajú pri cestovaní v rámci schengenského priestoru.
- (8) Členské štáty by s cieľom odradiť od podvodov s osobnými údajmi mali vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch zabezpečiť primerané sankcie za pozmeňovanie a falšovanie dokladov totožnosti a používanie takýchto pozmenených alebo falšovaných dokladov.
- (9) V akčnom pláne z roku 2016 sa riešilo riziko vyplývajúce z podvodných preukazov totožnosti a dokladov o pobyte. Komisia sa v akčnom pláne z roku 2016, a vo svojej správe o občianstve EÚ za rok 2017 zaviazala analyzovať možnosti politiky s cieľom zlepšiť zabezpečenie preukazov totožnosti a dokladov o pobyte.
- (10) V súlade s akčným plánom z roku 2016 si vydávanie pravých a zabezpečených preukazov totožnosti vyžaduje spoľahlivý proces registrácie totožnosti a zabezpečené zdrojové dokumenty na podporu procesu podania žiadosti. Vzhľadom na vyššiu mieru používania falošných zdrojových dokumentov by Komisia, členské štáty a príslušné agentúry Únie mali naďalej spolupracovať, aby boli zdrojové dokumenty menej zraniteľné voči podvodu.
- (11) Týmto nariadením sa nevyžaduje, aby členské štáty zaviedli preukazy totožnosti alebo doklady o pobyte, ak nie sú ustanovené podľa vnútroštátneho práva, a nariadenie nemá vplyv ani na právomoc členských štátov vydávať podľa vnútroštátneho práva iné doklady o pobyte, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti práva Únie, napríklad pobytové preukazy vydávané všetkým osobám s pobytom na danom území bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.
- (12) Týmto nariadením sa členským štátom nebráni, aby nediskriminačným spôsobom uznávali na účely identifikácie iné doklady ako cestovné doklady, napríklad vodičské preukazy.
- (13) Doklady totožnosti, ktoré sú vydávané občanom, ktorých práva na voľný pohyb boli obmedzené podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva, a v ktorých sa výslovne uvádza, že sa nemôžu použiť ako cestovné doklady, by sa nemali považovať za doklady patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (14) Cestovné doklady, ktoré sú v súlade s časťou 5 dokumentu 9303 Medzinárodnej organizácie civilného letectva (ICAO) o strojovo čitateľných cestovných dokladoch (siedme vydanie, 2015) (ďalej len „dokument ICAO 9303“), ktoré neslúžia na účely identifikácie vo vydávajúcom členskom štáte, napríklad pasová karta vydávaná Írskom, by sa nemali považovať za doklady patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (15) Toto nariadenie nemá vplyv na používanie preukazov totožnosti a dokladov o pobyte s funkciou elektronickej identifikácie členskými štátmi na iné účely, ani nemá vplyv na pravidlá stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014⁽⁴⁾, ktorým sa zabezpečuje vzájomné uznávanie prostriedkov elektronickej identifikácie v rámci celej Únie v prístupe k verejným službám a pomáha sa občanom presúvajúcim sa do iného členského štátu tým, že sa vyžaduje vzájomné uznanie prostriedkov elektronickej identifikácie podliehajúce určitým podmienkam. Lepšie preukazy totožnosti by mali zabezpečiť jednoduchšiu identifikáciu a prispieť k lepšiemu prístupu k službám.

(⁴) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (16) Náležité overovanie preukazov totožnosti a dokladov o pobyte si vyžaduje, aby členské štáty používali správny názov pre každý typ dokladu, na ktorý sa vzťahuje toto nariadenie. S cieľom uľahčiť kontrolu dokladov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, v iných členských štátoch by mal byť názov dokladu uvedený aj aspoň v jednom ďalšom úradnom jazyku inštitúcií Únie. Ak už členské štáty používajú v prípade preukazov totožnosti zavedené označenia iné ako názov „preukaz totožnosti“, túto možnosť by mali mať naďalej vo svojom úradnom jazyku alebo jazykoch. V budúcnosti by sa však nemali zavádzať žiadne nové označenia.
- (17) Ochranné prvky sú potrebné na overenie toho, či je doklad pravý, a na zistenie totožnosti osoby. Stanovenie minimálnych bezpečnostných noriem a začlenenie biometrických údajov do preukazov totožnosti a pobytových preukazov rodinných príslušníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, predstavujú dôležité kroky k tomu, aby bolo ich používanie v Únii bezpečnejšie. Zaradenie týchto biometrických znakov by malo občanom Únie umožniť v plnej miere využívať svoje práva na voľný pohyb.
- (18) Uchovávanie podoby tváre a dvoch odtlačkov prstov (ďalej len „biometrické údaje“) v preukazoch totožnosti a pobytových preukazoch, ako sa už stanovilo v súvislosti s biometrickými pasmi a povoleniami na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín, je najvhodnejšou kombináciou spoľahlivej identifikácie a overovania so zníženým rizikom podvodu s cieľom posilniť zabezpečenie preukazov totožnosti a pobytových preukazov.
- (19) Na overenie pravosti dokladu a totožnosti jeho držiteľa by členské štáty mali v rámci všeobecne zaužívanej praxe overovať predovšetkým podobu tváre a v prípade potreby by mali v záujme jednoznačného potvrdenia pravosti dokladu a totožnosti držiteľa overiť aj odtlačky prstov.
- (20) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby v prípadoch, keď overenie biometrických údajov nepotvrdí pravosť dokladu ani totožnosť jeho držiteľa, kvalifikovaní pracovníci vykonali povinnú manuálnu kontrolu.
- (21) Toto nariadenie neposkytuje právny základ na vytvorenie alebo vedenie databáz na vnútroštátnej úrovni na účely uchovávanía biometrických údajov v členských štátoch, čo je záležitosť vnútroštátneho práva, ktoré musí byť v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov. Okrem toho, toto nariadenie neposkytuje právny základ na vytvorenie alebo vedenie centralizovanej databázy na úrovni Únie.
- (22) Biometrické identifikačné znaky by sa mali zbierať a uchovávať v pamäťovom médiu preukazov totožnosti a dokladov o pobyte na účely overenia pravosti dokladu a totožnosti držiteľa. Takéto overenie by mali vykonávať len riadne oprávnení pracovníci a len keď sa podľa zákona požaduje vystavenie dokladu. Okrem toho by sa biometrické údaje uchovávané na účely personalizácie preukazov totožnosti alebo dokladov o pobyte mali uchovávať nanajvýš bezpečným spôsobom, a len do dátumu vyzdvihnutia dokladu a v žiadnom prípade nie dlhšie ako 90 dní od dátumu vydania dokladu. Po uplynutí uvedenej doby by sa uvedené biometrické údaje mali okamžite vymazať alebo zničiť. Týmto by nemalo byť dotknuté žiadne iné spracúvanie uvedených údajov v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom v oblasti ochrany údajov.
- (23) Na účel tohto nariadenia by sa mali zohľadniť špecifikácie dokumentu ICAO 9303, ktorými sa zabezpečuje celosvetová interoperabilita aj vo vzťahu k strojovej čitateľnosti a použitiu vizuálnej kontroly.
- (24) Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, či do dokladu, na ktorý sa vzťahuje toto nariadenie, zahrnú rod osoby. Ak členský štát do tohto dokladu zahrnie aj rod osoby, mali by sa v náležitých prípadoch použiť špecifikácie dokumentu ICAO 9303 „F“, „M“ alebo „X“ alebo zodpovedajúce písmeno v jazyku alebo jazykoch tohto členského štátu.
- (25) S cieľom zabezpečiť, aby sa v náležitých prípadoch riadne zohľadnili budúce bezpečnostné normy a technické špecifikácie prijaté podľa nariadenia Rady (ES) č. 1030/2002 ⁽⁵⁾, pokiaľ ide o preukazy totožnosti a pobytové preukazy by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽⁶⁾. Na tento účel by mal Komissii pomáhať výbor zriadený článkom 6 nariadenia Rady (ES) č. 1683/95 ⁽⁷⁾. V prípade potreby by malo byť možné, aby prijaté vykonávacie akty zostali tajné s cieľom zabrániť riziku falšovania a pozmeňovania.

⁽⁵⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1683/95 z 29. mája 1995 stanovujúce jednotný formát víz (Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1).

- (26) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby boli zavedené primerané a účinné postupy zberu biometrických identifikačných znakov, a aby uvedené postupy boli v súlade s právami a zásadami stanovenými v charte, Dohovore Rady Európy o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Dohovore Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa. Členské štáty by mali zaistiť, aby sa počas celého postupu zberu v prvom rade zohľadňoval najlepší záujem dieťaťa. Na uvedený účel by mali kvalifikovaní pracovníci absolvovať primeranú odbornú prípravu v oblasti postupov zberu biometrických identifikačných znakov s ohľadom na potreby detí.
- (27) V prípade ťažkostí v súvislosti so zberom biometrických identifikačných znakov by členské štáty mali zabezpečiť, aby boli zavedené vhodné postupy rešpektujúce dôstojnosť danej osoby. Preto by sa mali osobitne zohľadňovať otázky súvisiace s rodom a osobitné potreby detí a zraniteľných osôb.
- (28) Zavedenie minimálnych bezpečnostných noriem a noriem formátu preukazov totožnosti by malo členským štátom umožniť spoľahnúť sa na pravosť týchto dokladov, keď občania Únie uplatňujú svoje právo na voľný pohyb. Zavedenie prísnejších bezpečnostných noriem by malo poskytnúť dostatočné záruky verejným orgánom a súkromným subjektom, aby sa mohli spoľahnúť na pravosť preukazov totožnosti, ak ich občania Únie používajú na účely identifikácie.
- (29) Rozlišovací znak v podobe dvojpísmenového kódu krajiny členského štátu, ktorý vydal doklad, vytlačeného inverzne v modrom obdĺžniku a obklopeného 12 žltými hviezdikami uľahčuje vizuálnu kontrolu dokladu, najmä ak jeho držiteľ uplatňuje právo na voľný pohyb.
- (30) Aj keď je zachovaná možnosť stanovenia ďalších vnútroštátnych prvkov, by členské štáty mali zaistiť, aby tieto prvky neznížili efektívnosť spoločných ochranných prvkov ani negatívne neovplyvnili cezhraničnú kompatibilitu preukazov totožnosti, ako napríklad možnosť, že preukazy totožnosti môžu byť čítané strojmi, ktoré sa používajú v iných členských štátoch než tých, ktoré preukazy totožnosti vydávajú.
- (31) Zavedenie bezpečnostných noriem do preukazov totožnosti a pobytových preukazov rodinných príslušníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, by nemalo viesť k neúmernému zvýšeniu poplatkov pre občanov Únie alebo štátnych príslušníkov tretích krajín. Členské štáty by mali zohľadňovať túto zásadu pri vyhlasovaní výziev na predkladanie ponúk.
- (32) Členské štáty by mali prijať všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby biometrické údaje správne identifikovali osobu, ktorej bol vydaný preukaz totožnosti. Na tento účel by členské štáty mohli zvážiť zber biometrických identifikačných znakov, najmä podoby tváre, a to priamo v kancelárii príslušného vnútroštátneho orgánu vydávajúceho preukazy totožnosti.
- (33) Členské štáty by si mali navzájom vymieňať tie informácie, ktoré sú potrebné na prístup k údajom obsiahnutým na bezpečnom pamäťovom médiu, na overenie ich pravosti a kontrolu. Formáty používané pre bezpečné pamäťové médium by mali byť interoperabilné, a to aj v súvislosti s automatizovanými hraničnými priechodmi.
- (34) Smernica 2004/38/ES sa týka situácie, keď sa občanom Únie alebo rodinným príslušníkom občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktorí nemajú potrebné cestovné doklady, má udeliť každá primeraná možnosť, aby dokázali inými prostriedkami, že sa na nich vzťahuje právo na voľný pohyb. Takéto prostriedky môžu zahŕňať dočasne používané identifikačné doklady a pobytové preukazy vydávané takýmto rodinným príslušníkom.
- (35) Týmto nariadením sa dodržiavajú záväzky stanovené v charte a Dohovore Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím. Členské štáty sa preto nabádajú, aby spolupracovali s Komisiou na zaradení ďalších prvkov, vďaka ktorým budú preukazy totožnosti prístupnejšie a ich používanie bude jednoduchšie pre ľudí so zdravotným postihnutím, ako sú napríklad osoby so zrakovým postihnutím. Členské štáty majú preskúmať využívanie riešení, ako sú napríklad mobilné registračné zariadenia, na vydávanie preukazov totožnosti osobám, ktoré sa nemôžu dostaviť do priestorov orgánov zodpovedných za vydávanie preukazov totožnosti.
- (36) Doklady o pobyte vydávané občanom Únie by mali obsahovať konkrétne informácie, aby sa zabezpečilo, že budú ako doklady o pobyte identifikované vo všetkých členských štátoch. Malo by sa tak uľahčiť uznávanie uplatňovanie práva občanov Únie na voľný pohyb a práv spojených s týmto uplatňovaním, ale harmonizácia by nemala presahovať to, čo je primerané na vyriešenie nedostatkov súčasných dokladov. Členské štáty si môžu zvoliť formát, v ktorom sú tieto doklady vydané, a mohli by ich vydávať vo formáte, ktorý je v súlade so špecifikáciami dokumentu ICAO 9303.

- (37) Pokiaľ ide o doklady o pobyte vydávané rodinným príslušníkom, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, je vhodné používať rovnaký formát a ochranné prvky ako tie, ktoré sú stanovené v nariadení (ES) č. 1030/2002 v znení zmenenom nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1954⁽⁸⁾. Okrem preukázania práva na pobyt sa týmito dokladmi takisto môžu oslobodiť ich držiteľia, ktorí inak podliehajú vízovej povinnosti, od požiadavky na získanie víza, ak sprevádzajú občana Únie na území Únie alebo sa k nemu pripájajú.
- (38) Smernica 2004/38/ES stanovuje, že doklady vydávané rodinným príslušníkom, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, sa majú volať „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana Únie“. S cieľom uľahčiť ich identifikáciu by mal pobytový preukaz rodinného príslušníka občana Únie obsahovať normalizovaný názov a kód.
- (39) Vzhľadom na bezpečnostné riziko a náklady, ktoré vznikajú členským štátom, by sa mali preukazy totožnosti, ako aj pobytové preukazy rodinného príslušníka občana Únie s nedostatočnými bezpečnostnými normami postupne zrušiť. Vo všeobecnosti by obdobie postupného rušenia v trvaní 10 rokov v prípade preukazov totožnosti a piatich rokov v prípade pobytových preukazov malo byť dostatočné na dosiahnutie rovnováhy medzi frekvenciou, s ktorou sa zvyčajne doklady nahrádzajú, a potrebou odstrániť existujúci bezpečnostný nedostatok v rámci Únie. V prípade preukazov, ktoré nemajú dôležité bezpečnostné prvky alebo nie sú strojovo čitateľné, je však z bezpečnostných dôvodov potrebné kratšie obdobie rušenia.
- (40) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679⁽⁹⁾ sa uplatňuje so zreteľom na osobné údaje, ktoré sa majú spracúvať v súvislosti s uplatňovaním tohto nariadenia. Je potrebné podrobnejšie stanoviť záruky vzťahujúce sa na spracované osobné údaje a najmä citlivé údaje, ako sú biometrické identifikačné znaky. Dotknuté osoby by mali byť informované o existencii pamäťového média v ich dokladoch, ktoré obsahuje ich biometrické údaje, vrátane jeho bezkontaktnej prístupnosti, ako aj o všetkých prípadoch, keď sa používajú údaje obsiahnuté v ich preukazoch totožnosti a dokladoch o pobyte. V každom prípade by dotknuté osoby mali mať prístup k osobným údajom spracovaným v ich preukazoch totožnosti a dokladoch o pobyte a mali by mať právo na ich opravu prostredníctvom vydania nového dokladu, ak sú tieto údaje chybné alebo neúplné. Pamäťové médium by malo byť nanajvýš bezpečné a malo by účinne chrániť osobné údaje, ktoré sú na ňom uchované, pred neoprávneným prístupom k nim.
- (41) Členské štáty by mali byť zodpovedné za riadne spracovanie biometrických údajov od zberu až po vloženie údajov na vysoko bezpečné pamäťové médium v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679.
- (42) Členské štáty by mali zachovávať osobitnú obozretnosť pri spolupráci s externým poskytovateľom služieb. Takáto spolupráca by nemala vylučovať žiadnu zodpovednosť členských štátov vyplývajúcu z práva Únie alebo vnútroštátneho práva za porušenie povinností v súvislosti s osobnými údajmi.
- (43) V tomto nariadení je potrebné stanoviť základ pre zber a uchovávanie údajov na pamäťovom médiu preukazov totožnosti a dokladov o pobyte. Členské štáty by v súlade právom Únie alebo vnútroštátnym právom a pri dodržiavaní zásad nevyhnutnosti a proporcionality mali mať možnosť uchovávať iné údaje na pamäťovom médiu na účel elektronických služieb alebo na iné účely súvisiace s preukazom totožnosti alebo dokladom o pobyte. Spracúvanie takýchto iných údajov vrátane ich zberu a účelov, na ktoré môžu byť použité, by malo byť povolené právom Únie alebo vnútroštátnym právom. Všetky vnútroštátne údaje by mali byť fyzicky alebo logicky oddelené od biometrických údajov, na ktoré sa odkazuje v tomto nariadení, a mali by sa spracúvať v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679.
- (44) Členské štáty by mali začať uplatňovať toto nariadenie najneskôr 24 mesiacov od dátumu nadobudnutia jeho účinnosti. Od dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia by členské štáty mali vydávať len doklady, ktoré sú v súlade s požiadavkami stanovenými v tomto nariadení.

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1954 z 25. októbra 2017, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Ú. v. EÚ L 286, 1.11.2017, s. 9).

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (45) Komisia by mala podať správu o vykonávaní tohto nariadenia dva roky, a potom 11 rokov od dátumu začatia jeho uplatňovania, a to aj o primeranosti úrovne bezpečnosti, s ohľadom na jeho vplyv na základné práva a zásady ochrany údajov. V súlade s Medziinštitucionálnou dohodou z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽¹⁰⁾ by Komisia mala šesť rokov od dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia a následne každých šesť rokov vykonať hodnotenie tohto nariadenia na základe informácií zozbieraných prostredníctvom osobitných monitorovacích opatrení s cieľom posúdiť skutočné účinky tohto nariadenia a potrebu prípadného ďalšieho opatrenia. Na účely monitorovania by členské štáty mali zbierať štatistické údaje o počte preukazov totožnosti a dokladov o pobyte, ktoré vydali.
- (46) Keďže ciele tohto nariadenia, a to zvýšenie bezpečnosti a uľahčenie uplatňovania práv voľného pohybu občanmi Únie a ich rodinnými príslušníkmi nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu a účinkov opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (47) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané najmä chartou vrátane ľudskej dôstojnosti, práva na nedotknuteľnosť osoby, zákazu neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania, práva na rovnosť pred zákonom a nediskriminácie, práv detí, práv starších osôb, rešpektovania súkromného a rodinného života, práva na ochranu osobných údajov, práva na voľný pohyb a práva na účinný prostriedok nápravy. Členské štáty by pri vykonávaní tohto nariadenia mali dodržiavať chartu.
- (48) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov vydal stanovisko 10. augusta 2018 ⁽¹¹⁾ a Agentúra pre základné práva vydala stanovisko 5. septembra 2018 ⁽¹²⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa posilňujú bezpečnostné normy vzťahujúce sa na preukazy totožnosti vydávané členskými štátmi ich štátnym príslušníkom a na doklady o pobyte vydávané členskými štátmi občanom Únie a ich rodinným príslušníkom pri uplatňovaní ich práva na voľný pohyb v Únii.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa vzťahuje na:

- a) preukazy totožnosti vydané členskými štátmi ich vlastným štátnym príslušníkom podľa článku 4 ods. 3 smernice 2004/38/ES.

Toto nariadenie sa neuplatňuje na dočasne vydávané identifikačné doklady s dobou platnosti kratšou ako šesť mesiacov;

- b) registračné potvrdenia vydávané v súlade s článkom 8 smernice 2004/38/ES občanom Únie, ktorí sa zdržiavajú viac ako tri mesiace v hostiteľskom členskom štáte a doklady potvrdzujúce trvalý pobyt vydávané v súlade s článkom 19 smernice 2004/38/ES občanom Únie na základe žiadosti;
- c) pobytové preukazy vydávané v súlade s článkom 10 smernice 2004/38/ES rodinným príslušníkom občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, a preukazy o trvalom pobyte vydávané v súlade s článkom 20 smernice 2004/38/ES rodinným príslušníkom občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu.

⁽¹⁰⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ Ú. v. EÚ C 338, 21.9.2018, s. 22.

⁽¹²⁾ Zatiaľ neuverejnené.

KAPITOLA II

NÁRODNÉ PREUKAZY TOTOŽNOSTI

Článok 3

Bezpečnostné normy/formát/špecifikácie

1. Preukazy totožnosti vydávané členskými štátmi sa vyhotovujú vo formáte ID-1 a obsahujú strojovo čitateľnú zónu (ďalej len „SČZ“). Takéto preukazy totožnosti vychádzajú zo špecifikácií a minimálnych bezpečnostných noriem stanovených v dokumente ICAO 9303 a spĺňajú požiadavky stanovené v písmenách c), d), f) a g) prílohy k nariadeniu (ES) č. 1030/2002 v znení zmenenom nariadením (EÚ) 2017/1954.

2. Údaje, ktoré sú súčasťou preukazov totožnosti, musia byť v súlade so špecifikáciami stanovenými v časti 5 dokumentu ICAO 9303.

Odchyľne od prvého pododseku sa číslo dokladu môže vložiť do zóny I, zatiaľ čo uvedenie rodu osoby je nepovinné.

3. Doklad musí mať názov „preukaz totožnosti“ alebo iné zavedené vnútroštátne označenie v úradnom jazyku alebo jazykoch vydávajúceho členského štátu a obsahovať slovné spojenie „preukaz totožnosti“ aspoň v jednom inom úradnom jazyku inštitúcií Únie.

4. Preukaz totožnosti musí na prednej strane obsahovať dvojpísmenový kód krajiny členského štátu, ktorý preukaz vydal, vytlačený inverzne v modrom obdĺžniku a obklopený 12 žltými hviezdikami.

5. Preukazy totožnosti musia obsahovať vysoko bezpečné pamäťové médium, ktoré obsahuje podobu tváre držiteľa preukazu a dva odtlačky prstov v interoperabilných digitálnych formátoch. Na zachytávanie biometrických identifikačných znakov členské štáty uplatňujú technické špecifikácie stanovené vo vykonávacom rozhodnutí Komisie C(2018)7767⁽¹³⁾.

6. Pamäťové médium má dostatočnú kapacitu a schopnosť zaručiť integritu, pravosť a dôvernosť údajov. Uložené údaje musia byť prístupné bezkontaktné a byť chránené, ako je stanovené vo vykonávacom rozhodnutí C(2018)7767. Členské štáty si vymieňajú informácie potrebné na overenie pamäťového média a na prístup k biometrickým údajom uvedeným v odseku 5 a ich kontrolu.

7. Deti mladšie ako 12 rokov môžu byť oslobodené od požiadavky poskytnúť odtlačky prstov.

Deti mladšie ako šesť rokov sú oslobodené od požiadavky poskytnúť odtlačky prstov.

Od požiadavky poskytnúť odtlačky prstov sú oslobodené osoby, od ktorých je fyzicky nemožné odobrať odtlačky prstov.

8. Ak je to nevyhnutné a primerané na dosiahnutie cieľa, členské štáty môžu uviesť také podrobnosti a poznámky na vnútroštátne použitie, ako sa požaduje v súlade s ich vnútroštátnym právom. Nesmie sa v dôsledku toho znížiť efektívnosť minimálnych bezpečnostných noriem ani cezhraničná kompatibilita preukazov totožnosti.

9. Ak členské štáty začlenia do preukazu totožnosti dvojité rozhranie alebo samostatné pamäťové médium, toto ďalšie pamäťové médium musí byť v súlade s príslušnými normami ISO a nesmie dochádzať k interferencii s pamäťovým médium uvedeným v odseku 5.

10. Ak členské štáty uchovávajú v preukazoch totožnosti údaje na účel elektronických služieb, ako je elektronická verejná správa a elektronický obchod, tieto vnútroštátne údaje musia byť fyzicky alebo logicky oddelené od biometrických údajov uvedených v odseku 5.

11. Ak členské štáty dopĺňajú do preukazov totožnosti ďalšie vnútroštátne ochranné prvky, nesmie sa v dôsledku toho znížiť cezhraničná kompatibilita takýchto preukazov totožnosti a efektívnosť minimálnych bezpečnostných noriem.

⁽¹³⁾ Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2018)7767 z 30. novembra 2018, ktorým sa stanovujú technické špecifikácie pre jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín a ktorým sa zrušuje rozhodnutie C(2002)3069.

Článok 4

Doba platnosti

1. Minimálna doba platnosti preukazov totožnosti je päť rokov a maximálna je 10 rokov.
2. Odchyľne od odseku 1 môžu členské štáty stanoviť dobu platnosti:
  - a) na menej ako päť rokov v prípade preukazov totožnosti vydaných maloletým;
  - b) vo výnimočných prípadoch na menej ako päť rokov v prípade preukazov totožnosti vydaných osobám za osobitných a obmedzených podmienok, a ak je doba platnosti obmedzená podľa práva Únie a vnútroštátneho práva;
  - c) na viac ako 10 rokov v prípade preukazov totožnosti vydaných osobám vo veku 70 rokov a viac.
3. Členské štáty vydajú preukaz totožnosti s dobou platnosti 12 mesiacov alebo menej, ak je dočasne fyzicky nemožné odobrať odtlačky prstov jedného z prstov žiadateľa.

Článok 5

Postupné zrušenie

1. Preukazy totožnosti, ktoré nespĺňajú požiadavky stanovené v článku 3, strácajú platnosť uplynutím ich doby platnosti alebo 3. augusta 2031 podľa toho, čo nastane skôr.
2. Odchyľne od odseku 1:
  - a) preukazy totožnosti, ktoré nespĺňajú minimálne bezpečnostné normy stanovené v časti 2 dokumentu ICAO 9303 alebo ktoré neobsahujú funkčnú SČZ, ako sa uvádza v odseku 3, strácajú platnosť uplynutím doby ich platnosti alebo 3. augusta 2026 podľa toho, čo nastane skôr;
  - b) preukazy totožnosti osôb vo veku 70 rokov a viac k 2. augustu 2021, ktoré spĺňajú minimálne bezpečnostné normy stanovené v časti 2 dokumentu ICAO 9303 a ktoré majú funkčnú SČZ, ako sa uvádza v odseku 3, strácajú platnosť po uplynutí doby ich platnosti.
3. Na účely odseku 2 je funkčná SČZ:
  - a) strojovo čitateľná zóna, ktorá je v súlade s časťou 3 dokumentu ICAO 9303, alebo
  - b) každá iná strojovo čitateľná zóna, v prípade ktorej vydávajúci členský štát oznámi pravidlá požadované na čítanie a zobrazovanie informácií, ktoré sú v nej obsiahnuté, pokiaľ členský štát neoznámi Komisii do 2. augusta 2021 nedostatočnú kapacitu na čítanie a zobrazovanie týchto informácií.

Po prijatí oznámenia uvedeného v písmene b) prvého pododseku Komisia zodpovedajúcim spôsobom informuje dotknutý členský štát a Radu.

KAPITOLA III

DOKLADY O POBYTE PRE OBČANOV ÚNIE

Článok 6

Minimálne informácie, ktoré sa majú uviesť

V dokladoch o pobyte vydávaných členskými štátmi občanom Únie sa uvádza aspoň:

- a) názov dokladu v úradnom jazyku alebo jazykoch príslušného členského štátu a aspoň v jednom ďalšom úradnom jazyku inštitúcií Únie;
- b) jasný odkaz, že doklad je vydaný občanovi Únie v súlade so smernicou 2004/38/ES;
- c) číslo dokladu;
- d) meno (priezvisko a meno/mená) držiteľa;
- e) dátum narodenia držiteľa;

- f) informácie, ktoré sa majú uvádzať v registračných potvrzeniach a dokladoch potvrdzujúcich trvalý pobyt, vydaných v súlade s článkami 8 a 19 smernice 2004/38/ES;
- g) vydávajúci orgán;
- h) na prednej strane dvojpísmenový kód krajiny členského štátu vydávajúceho doklad, vytlačený inverzne v modrom obdĺžniku a obklopený 12 žltými hviezdčkami.

Ak sa členský štát rozhodne odobrať odtlačky prstov, zodpovedajúcim spôsobom sa uplatňuje článok 3 ods. 7.

Od požiadavky poskytnúť odtlačky prstov sú oslobodené osoby, ktorých odtlačky prstov nie je fyzicky možné odobrať.

KAPITOLA IV

POBYTOVÉ PREUKAZY PRE RODINNÝCH PRÍSLUŠNÍKOV, KTORÍ NIE SÚ ŠTÁTNYMI PRÍSLUŠNÍKMI ČLENSKÉHO ŠTÁTU

Článok 7

Jednotný formát

1. Pri vydávaní pobytových preukazov rodinným príslušníkom občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, členské štáty používajú rovnaký formát, ktorý je stanovený nariadením (ES) č. 1030/2002 v znení zmenenom nariadením (EÚ) 2017/1954 a ako sa vykonáva vykonávacím rozhodnutím C(2018)7767.
2. Odchylné od odseku 1 sa preukaz označí názvom „Pobytový preukaz“, alebo „Preukaz o trvalom pobyte“. Členské štáty uvedú, že tieto doklady sú vydané rodinnému príslušníkovi občana Únie v súlade so smernicou 2004/38/ES. Na tento účel členské štáty použijú normalizovaný kód „Rodinný príslušník EÚ Čl. 10 (2004/38/ES)“ alebo „Rodinný príslušník EÚ Čl. 20 (2004/38/ES)“ v dátovom poli [10], ako sa uvádza v prílohe k nariadeniu (ES) č. 1030/2002 v znení zmenenom nariadením (EÚ) 2017/1954.
3. Členské štáty môžu zaznamenávať údaje na vnútroštátne použitie v súlade s vnútroštátnym právom. Pri zaznamenávaní a uchovávaní týchto údajov členské štáty dodržiavajú požiadavky, ktoré sú stanovené v druhom odseku článku 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 v znení zmenenom nariadením (EÚ) 2017/1954.

Článok 8

Postupné zrušenie existujúcich pobytových preukazov

1. Pobytové preukazy rodinných príslušníkov občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v článku 7, strácajú platnosť uplynutím ich doby platnosti alebo 3. augusta 2026 podľa toho, čo nastane skôr.
2. Odchylné od odseku 1 pobytové preukazy rodinných príslušníkov občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktoré nespĺňajú minimálne bezpečnostné normy stanovené v časti 2 dokumentu ICAO 9303 alebo ktoré neobsahujú funkčnú SČZ, ktorá je v súlade s časťou 3 dokumentu ICAO 9303, strácajú platnosť uplynutím ich doby platnosti alebo 3. augusta 2023 podľa toho, čo nastane skôr.

KAPITOLA V

SPOLOČNÉ USTANOVENIA

Článok 9

Kontaktné miesto

1. Každý členský štát určí aspoň jeden ústredný orgán ako kontaktné miesto na vykonávanie tohto nariadenia. Ak členský štát určil viac ako jeden ústredný orgán, určí, ktorý z týchto orgánov bude kontaktným miestom na vykonávanie tohto nariadenia. Názov tohto orgánu oznámi Komisii a ostatným členským štátom. Ak členský štát zmení svoj určený orgán, zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje Komisiu a ostatné členské štáty.

2. Členské štáty zabezpečia, aby boli kontaktné miesta informované o relevantných informačných a asistenčných službách na úrovni Únie zahrnutých do jednotnej digitálnej brány stanovenej v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 ⁽¹⁴⁾ a aby boli schopné spolupracovať s takýmito službami.

Článok 10

Zber biometrických identifikačných znakov

1. Biometrické identifikačné znaky zbierajú len kvalifikovaní a riadne oprávnení pracovníci určení orgánmi zodpovednými za vydávanie preukazov totožnosti alebo pobytových preukazov na účel vloženia týchto identifikačných znakov do vysoko bezpečného pamäťového média stanoveného v článku 3 ods. 5 v prípade preukazov totožnosti a v článku 7 ods. 1 v prípade pobytových preukazov. Odchyľne od prvej vety, odtlačky prstov odoberajú len kvalifikovaní a riadne oprávnení pracovníci takýchto orgánov, s výnimkou žiadostí predložených diplomatickým a konzulárnym orgánom členského štátu.

S cieľom zabezpečiť konzistentnosť biometrických identifikačných znakov s totožnosťou žiadateľa sa žiadateľ musí v priebehu procesu vydávania preukazu v prípade každej žiadosti dostaviť aspoň jedenkrát osobne.

2. Členské štáty zaručia zavedenie primeraných a účinných postupov zberu biometrických identifikačných znakov a súlad týchto postupov s právami a so zásadami stanovenými v charte, Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Dohovore Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa.

V prípade ťažkostí pri zbere biometrických identifikačných znakov členské štáty zabezpečia, aby boli zavedené vhodné postupy na zaručenie dôstojnosti danej osoby.

3. Okrem prípadu, keď je to potrebné na spracovanie v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom, sa biometrické identifikačné znaky uchovávané na účely personalizácie preukazov totožnosti alebo dokladov o pobyte uchovávajú nanajvýš bezpečným spôsobom a len do dátumu vyzdvihnutia dokladu, a v žiadnom prípade nie dlhšie ako 90 dní odo dňa vydania dokladu. Po uplynutí tejto doby sa tieto biometrické identifikačné znaky okamžite vymažú alebo zničia.

Článok 11

Ochrana osobných údajov a zodpovednosť

1. Bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (EÚ) 2016/679, členské štáty zaistia bezpečnosť, integritu, pravosť a dôvernú úroveň údajov zozbieraných a uchovávaných na účely tohto nariadenia.

2. Orgány zodpovedné za vydávanie preukazov totožnosti a dokladov o pobyte sa na účely tohto nariadenia považujú za prevádzkovateľa uvedeného v článku 4 ods. 7 nariadenia (EÚ) 2016/679 a sú zodpovedné za spracovanie osobných údajov.

3. Členské štáty zabezpečia, aby orgány dohľadu mohli v plnej miere vykonávať svoje úlohy uvedené v nariadení (EÚ) 2016/679 vrátane prístupu ku všetkým osobným údajom a všetkým potrebným informáciám, ako aj prístupu príslušných orgánov do akýchkoľvek priestorov alebo k akémukoľvek vybaveniu na spracovanie údajov.

4. Spolupráca s externými poskytovateľmi služieb nevyklučuje zodpovednosť členského štátu, ktorá môže vyplývať z práva Únie alebo vnútroštátneho práva, za porušenie povinností v súvislosti s osobnými údajmi.

5. Informácie v strojovo čitateľnej podobe sa do preukazu totožnosti alebo dokladu o pobyte vložia iba v súlade s týmto nariadením a vnútroštátnym právom vydávajúceho členského štátu.

6. Biometrické údaje uložené v pamäťovom médiu preukazov totožnosti a dokladov o pobyte používajú v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom len riadne oprávnení pracovníci príslušných vnútroštátnych orgánov a agentúr Únie na overenie:

a) pravosti preukazu totožnosti alebo dokladu o pobyte;

b) totožnosti držiteľa pomocou priamo dostupných porovnateľných znakov, ak sa podľa zákona vyžaduje predloženie preukazu totožnosti alebo dokladu o pobyte.

⁽¹⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 z 2. októbra 2018 o zriadení jednotnej digitálnej brány na poskytovanie prístupu k informáciám, postupom a asistenčným službám a službám riešenia problémov a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 1).

7. Členské štáty vedú a každoročne oznamujú Komisii zoznam príslušných orgánov, ktoré majú prístup k biometrickým údajom uloženým na pamäťovom médiu uvedenom v článku 3 ods. 5 tohto nariadenia. Komisia uverejní online súhrn takýchto národných zoznamov.

Článok 12

Monitorovanie

Komisia do 2. augusta 2020 stanoví podrobný program na monitorovanie výstupov, výsledkov a vplyvu tohto nariadenia vrátane jeho vplyvu na základné práva.

V monitorovacom programe sa stanoví spôsob zhromažďovania údajov a iných potrebných dôkazov, ako aj intervaly ich zhromažďovania. Určia sa v ňom opatrenia, ktoré má prijať Komisia a členské štáty v súvislosti so zberom a analýzou údajov a iných dôkazov.

Členské štáty poskytnú Komisii údaje a iné dôkazy potrebné na takéto monitorovanie.

Článok 13

Podávanie správ a hodnotenie

1. Komisia dva roky a 11 rokov po dátume začatia uplatňovania tohto nariadenia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o jeho vykonávaní, najmä o ochrane základných práv a osobných údajov.

2. Komisia vykoná šesť rokov po dátume začatia uplatňovania tohto nariadenia a následne každých šesť rokov hodnotenie tohto nariadenia a predloží správu o hlavných zisteniach Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. Správa sa zameria predovšetkým na:

- a) vplyv tohto nariadenia na základné práva;
  - b) mobilitu občanov Únie;
  - c) účinnosť biometrického overovania pri zaistovaní bezpečnosti cestovných dokladov;
  - d) prípadné používanie pobytových preukazov ako cestovných dokladov;
  - e) prípadnú ďalšiu vizuálnu harmonizáciu preukazov totožnosti;
  - f) potrebu zavedenia spoločných bezpečnostných prvkov dočasne používaných identifikačných dokladov s cieľom zabezpečiť ich lepšie uznanie.
3. Členské štáty a príslušné agentúry Únie poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie uvedených správ.

Článok 14

Dodatočné technické špecifikácie

1. S cieľom v náležitých prípadoch zabezpečiť, aby preukazy totožnosti a doklady o pobyte uvedené v článku 2 písm. a) a c) boli v súlade s budúcimi minimálnymi bezpečnostnými normami, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví dodatočné technické špecifikácie týkajúce sa:

- a) dodatočných ochranných prvkov a požiadaviek vrátane posilnených noriem zamedzujúcich pozmeňovaniu, napodobňovaniu a falšovaniu;
- b) technických špecifikácií pre pamäťové médium biometrických prvkov uvedených v článku 3 ods. 5 a ich zabezpečenia vrátane zamedzenia neoprávnenému prístupu a uľahčenia validácie;
- c) požiadaviek na kvalitu a spoločných technických noriem v súvislosti s podobou tváre a odtlačkami prstov.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2.

2. V súlade s postupom uvedeným v článku 15 ods. 2 možno rozhodnúť, že špecifikácie uvedené v tomto článku majú byť dôverné a nemajú sa zverejniť. V takomto prípade sa sprístupnia iba subjektom, ktoré členské štáty určia ako zodpovedné za tlač, a osobám, ktoré riadne splnomocnil členský štát alebo Komisia.

3. Každý členský štát určí jeden subjekt zodpovedný pre tlač preukazov totožnosti a jeden subjekt zodpovedný pre tlač pobytových preukazov rodinných príslušníkov občanov Únie a oznámi názvy týchto subjektov Komisii a ostatným členským štátom. Členské štáty sú oprávnené zmeniť tieto určené subjekty a zodpovedajúcim spôsobom o tom informujú Komisiu a ostatné členské štáty.

Členské štáty môžu takisto rozhodnúť, že určia iba jeden subjekt zodpovedný pre tlač preukazov totožnosti, ako aj pobytových preukazov rodinných príslušníkov občanov Únie a oznámia názov tohto subjektu Komisii a ostatným členským štátom.

Dva alebo viaceré členské štáty môžu takisto rozhodnúť, že na uvedené účely určia iba jeden subjekt, a zodpovedajúcim spôsobom o tom informujú Komisiu a ostatné členské štáty.

Článok 15

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený článkom 6 nariadenia (ES) č. 1683/95. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011. Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatní sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 2. augusta 2021.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1158

z 20. júna 2019

o rovnováhe medzi pracovným a súkromným životom rodičov a osôb s opatrovateľskými povinnosťami, ktorou sa zrušuje smernica Rady 2010/18/EÚ

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 153 ods. 2 písm. b) v spojení s článkom 153 ods. 1 písm. i),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V článku 153 ods. 1 písm. i) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) sa stanovuje, že Únia má podporovať a dopĺňať činnosti členských štátov v oblasti rovnosti medzi mužmi a ženami, pokiaľ ide o rovnaké príležitosti na trhu práce a rovnaké zaobchádzanie v práci.
- (2) Rovnosť medzi mužmi a ženami je základnou zásadou Únie. V článku 3 ods. 3 druhom pododseku Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) sa stanovuje, že Únia má podporovať rovnosť medzi ženami a mužmi. Obdobne sa v článku 23 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) vyžaduje, aby rovnosť medzi mužmi a ženami bola zabezpečená vo všetkých oblastiach vrátane zamestnania, práce a odmeňovania.
- (3) V článku 33 charty sa na účely zosúladenia rodinného a pracovného života stanovuje právo na ochranu pred prepustením z práce z dôvodu spojeného s materstvom, ako aj právo na platenú materskú dovolenku a rodičovskú dovolenku po narodení alebo osvojení dieťaťa.
- (4) Únia ratifikovala Dohovor Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím z roku 2006. Tento dohovor je preto neoddeliteľnou súčasťou právneho poriadku Únie a právne akty Únie sa musia čo možno najviac vykladať v súlade s uvedeným dohovorom. V dohovore sa najmä v článku 7 ods. 1 stanovuje, že jeho zmluvné strany majú prijať všetky nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečia deťom so zdravotným postihnutím plné využívanie všetkých ľudských práv a základných slobôd na rovnakom základe s ostatnými deťmi.
- (5) Členské štáty ratifikovali Dohovor Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z roku 1989. V článku 18 ods. 1 dohovoru sa stanovuje, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a že hlavným záujmom rodičov by mal byť najlepší záujem dieťaťa.
- (6) Politiky na zabezpečenie rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom by mali prispievať k dosahovaniu rodovej rovnosti, a to podporovaním účasti žien na trhu práce, rovnomerným rozdelením opatrovateľských povinností medzi mužmi a ženami a odstraňovaním rozdielov v príjmoch a odmeňovaní žien a mužov. Takéto politiky by mali zohľadňovať demografické zmeny, ako aj dôsledky starnutia obyvateľstva.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 129, 11.4.2018, s. 44.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 164, 8.5.2018, s. 62.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 4. apríla 2019 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. júna 2019.

- (7) Vzhľadom na výzvy vyplývajúce z demografických zmien spolu s vyplývajúcim tlakom na verejné výdavky v niektorých členských štátoch sa očakáva, že potrebnosť neformálnej opatery bude narastať.
- (8) Na úrovni Únie už niekoľko smerníc v oblasti rodovej rovnosti a pracovných podmienok upravuje určité otázky, ktoré sú relevantné pre zabezpečovanie rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom, najmä smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES⁽⁴⁾ a 2010/41/EÚ⁽⁵⁾ a smernice Rady 92/85/EHS⁽⁶⁾, 97/81/ES⁽⁷⁾ a 2010/18/EÚ⁽⁸⁾.
- (9) Zásady rodovej rovnosti a rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom sa potvrdili v zásadách 2 a 9 Európskeho piliera sociálnych práv, tak ako ho spoločne vyhlásili Európsky parlament, Rada a Komisia 17. novembra 2017.
- (10) Rovnováha medzi pracovným a súkromným životom zostáva aj naďalej veľkou výzvou pre mnohých rodičov a pracovníkov, ktorí majú opatrovateľské povinnosti, najmä z dôvodu predlžovania pracovného času a meniacich sa pracovných rozvrhov, čo má negatívny vplyv na zamestnanosť žien. Významným činiteľom, ktorý prispieva k nedostatočnému zastúpeniu žien na trhu práce, je náročnosť zosúladiť pracovné a rodinné povinnosti. Ženy, ak majú deti, spravidla pracujú menej hodín v platenom zamestnaní a viac času trávia plnením neplatených opatrovateľských povinností. Takisto sa ukázalo, že ak je v rodine chorý alebo odkázaný rodinný príslušník, má to negatívny vplyv na zamestnanosť žien a v dôsledku toho niektoré ženy úplne opustia trh práce.
- (11) Súčasný právny rámec na úrovni Únie poskytuje obmedzené stimuly pre mužov pre rovnomerné zdieľanie opatrovateľských povinností. Nedostatok platenej otcovskej a rodičovskej dovolenky v mnohých členských štátoch prispieva k tomu, že otcovia ju čerpajú v nízkej miere. Nerovnováha v koncepcii politík týkajúcich sa rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom medzi ženami a mužmi posilňuje rodové stereotypy a rozdiely v oblasti práce a opatrovateľských povinností. Cieľom politík v oblasti rovnakého zaobchádzania by malo byť riešenie otázok stereotypov v mužských aj ženských povolaniach a úlohách, a sociálni partneri by sa mali podieľať pri plnení svojej kľúčovej úlohy a informovať pracovníkov aj zamestnávateľov a zvyšovať ich informovanosť o boji proti diskriminácii. Okrem toho sa ukázalo, že využívanie foriem organizácie práce, ktoré zabezpečujú rovnováhu medzi pracovným a súkromným životom, otcami, napríklad dovoleniek alebo flexibilných foriem organizácie práce, má pozitívny vplyv na znižovanie pomerného množstva neplatených prác v domácnosti, ktorú vykonávajú ženy, a ženám tak poskytuje viac času na platené zamestnanie.
- (12) Pri vykonávaní tejto smernice by členské štáty mali brať do úvahy, že rovnaké čerpanie dovoleniek z rodinných dôvodov medzi mužmi a ženami závisí aj od iných vhodných opatrení, ako napríklad poskytovanie prístupných a cenovo dostupných služieb starostlivosti o deti a dlhodobej opatery, ktoré sú rozhodujúce pre to, aby rodičia a iné osoby, ktoré majú opatrovateľské povinnosti, mohli vstúpiť, zostať alebo sa vrátiť na trh práce. Odstránenie hospodárskych demotivačných faktorov môže podnietiť aj osoby v domácnosti, ktoré dosahujú nižšie zárobky, väčšinou ženy, aby sa plne zapojili na trh práce.
- (13) Na posúdenie vplyvu tejto smernice by Komisia a členské štáty mali naďalej navzájom spolupracovať s cieľom vypracovať porovnateľné štatistiky rozčlenené podľa pohlavia.
- (14) Komisia uskutočnila v súlade s článkom 154 ZFEÚ dvojfázovú konzultáciu so sociálnymi partnermi o výzvach súvisiacich s rovnováhou medzi pracovným a súkromným životom. Sociálni partneri nedosiahli dohodu o začatí rokovaní o uvedených záležitostiach vrátane rodičovskej dovolenky. Napriek tomu je dôležité podniknúť kroky v tejto oblasti, a to modernizáciou a adaptáciou súčasného právneho rámca za súčasného zohľadnenia výsledku uvedených konzultácií, ako aj verejnej konzultácie, ktorá sa uskutočnila s cieľom zistiť názory zainteresovaných strán a občanov.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a poyolania (Ú. v. EÚ L 204, 26.7.2006, s. 23).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/41/EÚ zo 7. júla 2010 o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania so ženami a mužmi vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby a o zrušení smernice Rady 86/613/EHS (Ú. v. EÚ L 180, 15.7.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Smernica Rady 92/85/EHS z 19. októbra 1992 o zavedení opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tehotných pracovníčok a pracovníčok krátko po pôrode alebo dojčiacich pracovníčok (desiata samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) (Ú. v. ES L 348, 28.11.1992, s. 1).

⁽⁷⁾ Smernica Rady 97/81/ES z 15. decembra 1997 týkajúca sa rámcovej dohody o práci na kratší pracovný čas, ktorú uzavreli UNICE, CEEP a ETUC (Ú. v. ES L 14, 20.1.1998, s. 9).

⁽⁸⁾ Smernica Rady 2010/18/EÚ z 8. marca 2010, ktorou sa vykonáva revidovaná Rámcová dohoda o rodičovskej dovolenke uzavretá medzi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a ETUC a zrušuje smernica 96/34/ES (Ú. v. EÚ L 68, 18.3.2010, s. 13).

- (15) Smernicou 2010/18/EÚ sa upravuje rodičovská dovolenka, a to uvedením do účinnosti rámcovej dohody uzatvorenej medzi sociálnymi partnermi. Táto smernica stavia na pravidlách stanovených v smernici 2010/18/EÚ a dopĺňa ich posilnením existujúcich a zavedením nových práv. Smernica 2010/18/EÚ by mala byť zrušená a nahradená touto smernicou.
- (16) Touto smernicou sa stanovujú minimálne požiadavky týkajúce sa otcovskej, rodičovskej a opatrovateľskej dovolenky a flexibilných foriem organizácie práce pre pracovníkov, ktorí sú rodičmi alebo pre osoby, s opatrovateľskými povinnosťami. Prostredníctvom zosúladenia pracovného a rodinného života takýchto rodičov a osôb s opatrovateľskými povinnosťami by mala táto smernica prispievať k plneniu cieľov rovnosti medzi mužmi a ženami zakotvených v zmluve, pokiaľ ide o príležitosti na trhu práce, rovnaké zaobchádzanie v práci a podporu vysokej úrovne zamestnanosti v Únii.
- (17) Táto smernica sa uplatňuje na všetkých pracovníkov, ktorí majú pracovnú zmluvu alebo sú v inom pracovno-právnom vzťahu, čo zahŕňa aj zmluvy týkajúce sa zamestnania alebo pracovnoprávneho vzťahu pracovníkov na kratší pracovný čas, pracovníkov so zmluvou na dobu určitú alebo osôb, ktoré majú pracovnú zmluvu alebo pracovnoprávny vzťah s agentúrou dočasného zamestnávania, ako sa predtým stanovovalo v smernici 2010/18/EÚ. S ohľadom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) týkajúcu sa kritérií na určenie statusu pracovníka, je na členských štátoch, aby vymedzili pracovné zmluvy a pracovnoprávne vzťahy.
- (18) Členské štáty majú právomoc vymedziť manželský stav a rodinný stav, ako aj určiť, ktoré osoby sa majú považovať za rodiča, matku a otca.
- (19) V záujme podpory rovnomernejšieho rozdelenia opatrovateľských povinností medzi ženami a mužmi a možnosti vytvorenia puta medzi otcami a deťmi už v ranom veku detí, by sa malo zaviesť právo na otcovskú dovolenku pre otcov alebo pre rovnocenných druhých rodičov, ak sú uznaní vo vnútroštátnom práve a v rozsahu, v akom sú v ňom uznaní. Takáto otcovská dovolenka by sa mala čerpať v čase okolo narodenia dieťaťa a mala by byť jasne spojená s narodením na účely poskytovania starostlivosti. Členské štáty môžu poskytovať otcovskú dovolenku aj v prípade narodenia mŕtveho dieťaťa. Je na členských štátoch, aby určili, či umožnia čerpať časť otcovskej dovolenky pred narodením dieťaťa, alebo či budú požadovať, aby sa celá táto dovolenka čerpala až po narodení, ďalej určili časový rámec, kedy sa má otcovská dovolenka vyčerpať a či a za akých podmienok bude možné, aby sa otcovská dovolenka čerpala na čiastočný úväzok, počas striedajúcich sa období, napríklad počas niekoľkých na seba nadväzujúcich dní dovolenky oddelených od seba pracovnými obdobiami, alebo iným flexibilným spôsobom. Členské štáty môžu určiť, či sa otcovská dovolenka vyjadruje v pracovných dňoch, týždňoch alebo iných časových jednotkách pri zohľadnení toho, že 10 pracovných dní zodpovedá dvom kalendárnym týždňom. V záujme zohľadnenia rozdielov medzi členskými štátmi, právo na otcovskú dovolenku by sa malo uplatňovať bez ohľadu na manželský stav alebo rodinný stav, ako je vymedzený vo vnútroštátnom práve.
- (20) Keďže väčšina otcov nevyužíva svoje právo na rodičovskú dovolenku alebo prevádza značnú časť svojho nároku na matky, táto smernica predlžuje z jedného na dva mesiace minimálne obdobie rodičovskej dovolenky, ktoré nemožno preniesť z jedného rodiča na druhého, s cieľom povzbudiť otcov, aby čerpali rodičovskú dovolenku, a zároveň zachovať právo každého rodiča minimálne na štyri mesiace rodičovskej dovolenky, ako sa stanovuje v smernici 2010/18/EÚ. Cieľom zabezpečenia toho, aby aspoň dva mesiace rodičovskej dovolenky boli k dispozícii výlučne každému rodičovi a nemohli byť prenesené na druhého rodiča, je podnietiť otcov, aby využili svoje právo na takúto dovolenku. Okrem toho sa tým podporuje a uľahčuje opätovné začlenenie matiek na trh práce po skončení materskej a rodičovskej dovolenky.
- (21) Podľa tejto smernice sa pracovníkom, ktorí sú rodičmi, zaručujú aspoň štyri mesiace rodičovskej dovolenky. Členské štáty sa podnecujú k tomu, aby priznali právo na rodičovskú dovolenku všetkým pracovníkom, ktorí vykonávajú rodičovské povinnosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi systémami.
- (22) Členské štáty by mali mať možnosť špecifikovať dĺžku lehoty, v rámci ktorej má pracovník zamestnávateľa informovať o svojej žiadosti o čerpanie rodičovskej dovolenky, a mali by mať možnosť rozhodnúť o tom, či je právo na rodičovskú dovolenku podmienené určitou dĺžkou pracovnoprávneho vzťahu. Vzhľadom na rastúcu rozmanitosť pracovných zmlúv, na účely výpočtu tejto dĺžky pracovnoprávneho vzťahu by sa mal vziať do úvahy súhrn po sebe nasledujúcich pracovných zmlúv na dobu určitú u toho istého zamestnávateľa. V záujme nastolenia rovnováhy medzi potrebami pracovníkov a zamestnávateľov by členské štáty takisto mali mať možnosť rozhodnúť o tom, či bude zamestnávateľom za určitých okolností umožnené oddialiť schválenie rodičovskej dovolenky, za podmienky, že zamestnávateľ takýto odklad písomne zdôvodní.

- (23) Vzhľadom na to, že vďaka flexibilitě je pravdepodobnejšie, že každý rodič, najmä otec, využije svoj nárok na rodičovskú dovolenku, pracovníci by mali mať možnosť požiadať o čerpanie rodičovskej dovolenky na plný alebo čiastočný úväzok, počas striedajúcich sa období, napríklad počas niekoľkých na seba nadväzujúcich týždňov dovolenky oddelených od seba pracovnými obdobiami, alebo inými flexibilnými spôsobmi. Zamestnávateľ by mal mať možnosť prijať alebo odmietnuť takúto žiadosť o rodičovskú dovolenku v inej forme, ako na plný úväzok. Členské štáty by mali posúdiť, či by mali byť podmienky nároku na rodičovskú dovolenku a podrobné náležitosti pre rodičovskú dovolenku prispôsobené osobitným potrebám rodičov v osobitne znevýhodnených situáciách.
- (24) Lehota, v rámci ktorej by pracovníci mali mať nárok na čerpanie rodičovskej dovolenky, by mala byť závislá od veku dieťaťa. Tento vek by sa mal stanoviť tak, aby sa obom rodičom umožnilo skutočne vyčerpať celú rodičovskú dovolenku, na ktorú majú nárok podľa tejto smernice.
- (25) V záujme uľahčenia návratu do práce po rodičovskej dovolenke sa pracovníci a zamestnávatelia vyzývajú, aby v priebehu rodičovskej dovolenky zostali v dobrovoľnom kontakte, zároveň sa môžu dohodnúť na vhodných opatreniach zameraných na uľahčenie opätovnej integrácie na pracovisku. O takýchto kontaktoch a opatreniach sa má rozhodnúť medzi dotknutými stranami, berúc do úvahy vnútroštátne právo, kolektívne zmluvy alebo zaužívanú prax. Pracovníci by mali byť informovaní o procesoch povýšenia a interných voľných miestach a mali byť mať možnosť zúčastniť sa na takýchto procesoch a uchádzať sa o takéto voľné miesta.
- (26) Štúdie preukazujú, že v členských štátoch, v ktorých sa poskytuje významná časť rodičovskej dovolenky pre otcov a v ktorých sa vypláca pracovníkovi platba alebo príspevok počas tejto dovolenky s relatívne vysokou mierou náhrady, je vyššia miera využívania zo strany otcov a pozitívny trend v miere zamestnanosti matiek. Je preto vhodné umožniť pokračovanie týchto systémov za predpokladu, že spĺňajú určité minimálne kritériá namiesto toho, aby poskytovali platbu alebo príspevok na otcovskú dovolenku, ako sa stanovuje v tejto smernici.
- (27) V záujme toho, aby mali muži a ženy s opatrovateľskými povinnosťami viac príležitostí zostať na trhu práce, každý pracovník by mal mať právo na opatrovateľskú dovolenku v trvaní päť pracovných dní ročne. Členské štáty môžu rozhodnúť, že takáto dovolenka sa môže čerpať v trvaní jedného alebo viacerých pracovných dní naraz. S cieľom zohľadniť rozdielne vnútroštátne systémy by členské štáty mali mať možnosť prideliť opatrovateľskú dovolenku na základe obdobia iného ako je jeden rok, a to s odkazom na osobu, ktorá potrebuje opateru alebo podporu, alebo podľa konkrétneho prípadu. V dôsledku starnutia obyvateľstva a súvisiaceho zvyšovania výskytu porúch súvisiacich s vekom, sa predpokladá pokračujúci nárast potrieb v oblasti opateru. Členské štáty by pri vypracúvaní svojich politík v oblasti opateru mali zohľadňovať nárast potrieb v oblasti opateru, a to aj pokiaľ ide o opatrovateľskú dovolenku. Členské štáty sa povzbudzujú, aby umožnili právo na opatrovateľskú dovolenku v súvislosti s ďalšími rodinnými príslušníkmi, ako sú starí rodičia a súrodenci. Členské štáty môžu vyžadovať vopred lekárske potvrdenie o potrebe rozsiahlej opateru alebo podpory na základe vážneho zdravotného dôvodu.
- (28) Popri práve na opatrovateľskú dovolenku stanovenom v tejto smernici by sa pre všetkých pracovníkov malo zachovať ich právo vziať si pracovné voľno, bez straty získaných alebo získavaných zamestnaneckých práv, z dôvodu vyššej moci v naliehavých a neočakávaných rodinných situáciách, ako je stanovené v smernici 2010/18/EÚ, v súlade s podmienkami určenými členskými štátmi.
- (29) S cieľom zvýšiť motiváciu pre pracovníkov, ktorí sú rodičmi, a najmä mužov, aby čerpali jednotlivé dovolenky v trvaní stanovenom v tejto smernici, by pracovníci mali mať právo na adekvátny príspevok počas takejto dovolenky.
- (30) Členské štáty by preto mali stanoviť úroveň platby alebo príspevku, pokiaľ ide o minimálne obdobie otcovskej dovolenky, ktoré by boli prinajmenšom rovnocenné s úrovňou nemocenských dávok v danom štáte. Keďže poskytovanie práv na otcovskú dovolenku a materskú dovolenku sledujú podobné ciele, konkrétne vytvorenie väzby medzi rodičom a dieťaťom, členské štáty sa vyzývajú, aby stanovili platbu alebo príspevok na otcovskú dovolenku, ktoré by sa na vnútroštátnej úrovni rovnali platbe alebo príspevku poskytovanému na materskú dovolenku.
- (31) Členské štáty by mali stanoviť platbu alebo príspevok za minimálne neprenosné obdobie rodičovskej dovolenky garantované podľa tejto smernice na primeranej úrovni. Pri stanovovaní úrovne platby alebo príspevku za minimálne neprenosné obdobie rodičovskej dovolenky by členské štáty mali zohľadniť skutočnosť, že čerpanie rodičovskej dovolenky často rodine spôsobuje stratu príjmu a že osoby s najvyšším príjmom v domácnosti môžu využiť svoje právo na rodičovskú dovolenku len v prípade, ak je dostatočne platená, aby si mohli zachovať dôstojnú životnú úroveň.

- (32) Hoci sa členské štáty môžu rozhodnúť, či poskytnú platbu alebo príspevok na opatrovateľskú dovolenku, povzbudzujú sa, aby zaviedli takúto platbu alebo príspevok s cieľom zaručiť účinné uplatňovanie práva zo strany osôb s opatrovateľskými povinnosťami, a to najmä zo strany mužov.
- (33) Touto smernicou nie je dotknutá koordinácia systémov sociálneho zabezpečenia podľa nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽⁹⁾ a (EÚ) č. 1231/2010 ⁽¹⁰⁾ a nariadenia Rady (ES) č. 859/2003 ⁽¹¹⁾. Členský štát, ktorý je príslušný pre sociálne zabezpečenie daného pracovníka, sa určuje uvedenými nariadeniami.
- (34) S cieľom stimulovať pracovníkov, ktorí sú rodičmi a osobami s opatrovateľskými povinnosťami k tomu, aby zostali na trhu práce, by takíto pracovníci mali mať možnosť prispôsobiť svoje rozvrhnutie pracovného času svojim osobným potrebám a preferenciám. Na tento účel a so zreteľom na potreby pracovníkov majú právo požiadať o flexibilné formy organizácie práce s cieľom prispôsobiť svoje rozvrhnutie pracovného času na účely plnenia opatrovateľských povinností, a to aj, ak je to možné, prostredníctvom využívania práce na diaľku, pružného pracovného času alebo skráteného pracovného času.
- (35) S cieľom zaoberať sa potrebami tak pracovníkov, ako aj zamestnávateľov by členské štáty mali mať možnosť obmedziť trvanie flexibilných foriem organizácie práce vrátane akéhokoľvek skráteného pracovného času či akejkolvek formy práce na diaľku. Hoci sa preukázalo, že práca na kratší pracovný čas je užitočná na to, aby niektorým ženám umožnila zostať na trhu práce aj po tom, ako majú deti alebo ako sa starajú o rodinných príslušníkov, ktorí potrebujú opateru alebo podporu, dlhé obdobia skráteného pracovného času môžu viesť k nižším príspevkom na sociálne zabezpečenie, čo sa môže ďalej premietnuť do nižších alebo absentujúcich nárokov na dôchodok.
- (36) Pri posudzovaní žiadostí o flexibilné formy organizácie práce by mali zamestnávateľi mať možnosť okrem iného zohľadňovať trvanie požadovanej flexibilnej formy organizácie práce, ako aj svoje zdroje a prevádzkovú kapacitu na ponúkanie takýchto foriem. Zamestnávateľ by mal mať možnosť rozhodnúť, či prijme alebo zamietne žiadosť pracovníka o flexibilné formy organizácie práce. Osobitné okolnosti, na základe ktorých vznikla potreba flexibilnej formy organizácie práce, sa môžu zmeniť. Pracovníci by preto mali mať nielen právo vrátiť sa po skončení vzájomne dohodnutého obdobia k svojmu pôvodnému pracovnému času, ale mali by mať takisto možnosť o to požiadať skôr, keď si to vyžiada zmena daných okolností.
- (37) Bez ohľadu na požiadavku posúdiť, či podmienky prístupu k rodičovskej dovolenke a podrobné náležitosti čerpania rodičovskej dovolenky by mali byť prispôbené osobitným potrebám rodičov, najmä v znevýhodnených situáciách, sa členským štátom odporúča, aby posúdili, či by sa podmienky prístupu a podrobné náležitosti pre uplatňovanie práva na otcovskú dovolenku, opatrovateľskú dovolenku a flexibilné formy organizácie práce mali prispôsobiť osobitným potrebám, napríklad potrebám osamelých rodičov, adoptívnych rodičov, rodičov so zdravotným postihnutím, rodičov detí so zdravotným postihnutím alebo dlhodobou chorobou či rodičov v osobitnej situácii, ako sú napríklad okolnosti týkajúce sa viacnásobného pôrodu a predčasného pôrodu.
- (38) Účelom ustanovení o dovolenkách je podporovať pracovníkov, ktorí sú rodičmi a osobami s opatrovateľskými povinnosťami počas určitého časového obdobia a cieľom týchto ustanovení je zachovať a presadzovať pokračujúcu väzbu pracovníkov na trh práce. Je preto vhodné výslovne stanoviť ochranu zamestnaneckých práv pracovníkov, ktorí čerpajú druhy dovolenky, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Touto smernicou sa chráni najmä právo pracovníkov vrátiť sa na to isté alebo rovnocenné pracovné miesto po vyčerpaní takejto dovolenky a právo na to, aby nedošlo k žiadnemu zhoršeniu podmienok ich pracovnej zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu v dôsledku čerpania takejto dovolenky. Pracovníci by si mali zachovať svoj nárok na príslušné práva, ktoré už nadobudli alebo ktoré nadobúdajú, a to až do konca takejto dovolenky.

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa rozširuje nariadenie (ES) č. 883/2004 a nariadenie (ES) č. 987/2009 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa tieto nariadenia doteraz nevzťahovali výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 859/2003 zo 14. mája 2003, ktorým sa rozširujú ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa doteraz tieto ustanovenia nevzťahujú výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 1).

- (39) Ako sa stanovuje v smernici 2010/18/EÚ, od členských štátov sa vyžaduje, aby vymedzili štatút pracovnej zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu počas rodičovskej dovolenky. Podľa judikatúry Súdneho dvora sa pracovnoprávny vzťah medzi pracovníkom a zamestnávateľom počas dovolenky zachováva a v dôsledku toho zostáva pracovník čerpajúci takúto dovolenku počas tohto obdobia pracovníkom v zmysle práva Únie. Pri vymedzovaní štatútu pracovnej zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu počas obdobia druhov dovolenky, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, aj pokiaľ ide o nárok na sociálne zabezpečenie, by členské štáty mali preto zaručiť zachovanie pracovnoprávneho vzťahu.
- (40) Pracovníci, ktorí si uplatňujú svoje právo na čerpanie dovolenky alebo právo požiadať o flexibilné formy organizácie práce, ako sa stanovuje v tejto smernici, by mali byť chránení pred diskrimináciou alebo znevýhodňovaním z dôvodu uplatnenia týchto práv.
- (41) Pracovníkom, ktorí si uplatňujú svoje právo čerpať dovolenku alebo právo požiadať o flexibilné formy organizácie práce, ako sa stanovuje v tejto smernici, by mala byť priznaná ochrana pred prepustením a akýmkoľvek prípravnými krokmi na možné prepustenie z dôvodu požiadania o takúto dovolenku alebo jej čerpania, či z dôvodu uplatnenia svojho práva požiadať o takéto flexibilné formy organizácie práce v súlade s judikatúrou Súdneho dvora vrátane jeho rozsudku vo veci C-460/06 ⁽¹²⁾. Pracovníci, ktorí sa domnievajú, že boli prepustení z dôvodu, že si uplatňovali takéto práva, by mali mať možnosť zamestnávateľa požiadať o náležité odôvodnenie ich prepustenia. Ak pracovník požiadal o otcovskú dovolenku, rodičovskú dovolenku alebo opatrovateľskú dovolenku, ako sa uvádza v tejto smernici, alebo takúto dovolenku čerpal, mal by zamestnávateľ písomne odôvodniť jeho prepustenie.
- (42) Dôkazné bremeno o tom, že k prepusteniu nedošlo z dôvodu, že pracovník požiadal o otcovskú, rodičovskú alebo opatrovateľskú dovolenku, ako sa uvádza v tejto smernici, alebo že takúto dovolenku čerpal, by mal niesť zamestnávateľ v prípade, keď pracovník informoval súd alebo iný príslušný orgán o skutočnostiach, na základe ktorých možno predpokladať, že k prepusteniu došlo z uvedených dôvodov.
- (43) Členské štáty by mali zaviesť účinné, primerané a odradzujúce sankcie pre prípady porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice alebo vnútroštátnych ustanovení, ktoré sú už platné v deň nadobudnutia účinnosti tejto smernice a ktoré sa týkajú práv, ktoré patria do jej rozsahu pôsobnosti. Takéto sankcie môžu zahŕňať administratívne a finančné sankcie, ako sú pokuty alebo vyplatenie náhrady, ako aj iné druhy sankcií.
- (44) Účinné uplatňovanie zásad rovnakého zaobchádzania a rovnosti príležitostí si vyžaduje primeranú súdnu ochranu pracovníkov pred nepriaznivým zaobchádzaním alebo nepriaznivými dôsledkami vyplývajúcim zo sťažnosti alebo konaní súvisiacich s právami priznanými touto smernicou. Je možné, že obeť sú odrádzané od uplatnenia svojich práv vzhľadom na riziko odvetných opatrení, a preto by mali byť chránení pred akýmkoľvek nepriaznivým zaobchádzaním, ak si uplatňujú svoje práva stanovené v tejto smernici. Takáto ochrana sa týka najmä zástupcov pracovníkov pri výkone ich funkcií.
- (45) S cieľom ďalej zlepšiť mieru ochrany práv stanovených v tejto smernici by vnútroštátne orgány pre rovnosť mali mať právomoci v súvislosti s otázkami týkajúcimi sa diskriminácie, ktoré spadajú do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, vrátane úlohy poskytovania nezávislej asistencie obetiam diskriminácie pri presadzovaní ich sťažností.
- (46) Touto smernicou sa stanovujú minimálne požiadavky, a tým sa členským štátom dáva možnosť zaviesť alebo zachovať ustanovenia, ktoré sú pre pracovníka výhodnejšie. Umožnenie toho, aby jeden z rodičov preniesol na druhého rodiča viac ako dva mesiace zo štyroch mesiacov rodičovskej dovolenky stanovenej v tejto smernici, nepredstavuje ustanovenie, ktoré je pre pracovníka výhodnejšie než minimálne ustanovenia stanovené v tejto smernici. Práva, ktoré už boli nadobudnuté ku dňu nadobudnutia účinnosti tejto smernice, by sa mali naďalej uplatňovať, pokiaľ táto smernica neustanovuje priaznivejšie ustanovenia. Vykonávanie tejto smernice by sa nemalo použiť na obmedzenie práv stanovených v existujúcich právnych predpisoch Únie, ani by sa nemalo považovať za platný dôvod na obmedzenie všeobecnej úrovne ochrany priznanej pracovníkom v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

⁽¹²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 11. októbra 2007 vo veci *Nadine Paquay/Société d'architectes Hoet + Mimme SPRL*, C-460/06, ECLI:EU:C:2007:601.

- (47) Konkrétne, nič v tejto smernici by sa nemalo vykladať ako obmedzenie práv stanovených v smerniciach 2010/18/EÚ, 92/85/EHS a 2006/54/ES vrátane článku 19 smernice 2006/54/ES.
- (48) Mikropodniky, malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“) vymedzené v prílohe k odporúčaniu Komisie 2003/361/ES⁽¹³⁾, ktoré predstavujú veľkú väčšinu podnikov v Únii, môžu mať obmedzené finančné, technické a ľudské zdroje. Pri vykonávaní tejto smernice by sa členské štáty mali snažiť neukladať také správne, finančné či právne obmedzenia, ktoré by odrádzali od vzniku a rozvoja MSP alebo by nadmerne zaťažovali zamestnávateľov. Členské štáty sa preto vyzývajú, aby dôkladne posúdili vplyv svojich vykonávacích opatrení na MSP s cieľom zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie so všetkými pracovníkmi, zabezpečiť, aby MSP neboli opatreniami neprimerane zasiahnuté, pričom osobitná pozornosť by sa mala venovať mikropodnikom a zabezpečiť, aby sa zabránilo akémukoľvek zbytočnému administratívne zaťaženiu. Členské štáty sa vyzývajú, aby MSP poskytovali stimuly, usmernenia a poradenstvo s cieľom pomôcť im pri plnení ich povinností podľa tejto smernice.
- (49) Akékoľvek pracovné voľno z rodinných dôvodov, najmä materská dovolenka, otcovská dovolenka, rodičovská dovolenka a opatrovateľská dovolenka, ktoré je k dispozícii podľa vnútroštátneho práva alebo kolektívnych zmlúv, by sa malo započítavať do plnenia požiadaviek na jednu alebo viaceré druhy dovolenky uvedených v tejto smernici a smernici 92/85/EHS, ak sú splnené minimálne požiadavky v uvedených smerniciach a ak nie je znížená všeobecná úroveň ochrany poskytovanej pracovníkom v oblastiach patriacich do ich rozsahu pôsobnosti. Pri vykonávaní tejto smernice sa od členských štátov nevyžaduje, aby premenúvali alebo inak menili rôzne druhy dovolenky z rodinných dôvodov, ktoré sú ustanovené vo vnútroštátnom práve alebo kolektívnych zmluvách a ktoré sa započítavajú na dosiahnutie súladu s touto smernicou.
- (50) Členské štáty sa povzbudzujú k tomu, aby v súlade s vnútroštátnou praxou podporovali sociálny dialóg so sociálnymi partnermi s cieľom podporiť zosúladenie pracovného a súkromného života, a to aj presadzovaním opatrení na zabezpečenie rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom na pracovisku, zavedením dobrovoľných certifikačných systémov, poskytovaním odbornej prípravy, zvyšovaním povedomia a uskutočňovaním informačných kampaní. Okrem toho sa členským štátom odporúča, aby sa zapájali do dialógu s príslušnými zainteresovanými stranami, ako sú mimovládne organizácie, miestne a regionálne orgány a poskytovatelia služieb, s cieľom podporiť politiky na zabezpečenie rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom v súlade s vnútroštátnym právom a zaužívanou praxou.
- (51) Sociálni partneri by sa mali povzbudzovať, aby podporovali dobrovoľné certifikačné systémy posudzovania rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom na pracovisku.
- (52) Keďže ciele tejto smernice, a to zabezpečiť uplatňovanie zásady rovnosti medzi mužmi a ženami, pokiaľ ide o príležitosti na trhu práce a zaobchádzanie v práci naprieč celou Úniou, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale možno ich z dôvodu ich rozsahu a účinkov lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa stanovujú minimálne požiadavky určené na dosiahnutie rovnosti medzi mužmi a ženami, pokiaľ ide o príležitosti na trhu práce a zaobchádzanie v práci, uľahčovaním zosúladenia pracovného a rodinného života pre pracovníkov, ktorí sú rodičmi alebo osobami s opatrovateľskými povinnosťami.

Na tento účel sa touto smernicou zabezpečujú individuálne práva súvisiace s:

- a) otcovskou dovolenkou, rodičovskou dovolenkou a opatrovateľskou dovolenkou;
- b) flexibilnými formami organizácie práce pre pracovníkov, ktorí sú rodičmi alebo osobami s opatrovateľskými povinnosťami.

⁽¹³⁾ Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 týkajúce sa definície mikropodnikov, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Táto smernica sa uplatňuje na všetkých pracovníkov a pracovníčky, ktorí majú pracovnú zmluvu alebo sú v pracovno-právnom vzťahu, ako sú vymedzené v práve, kolektívnych zmluvách alebo zaužívanej praxi platnými v každom členskom štáte, s prihliadnutím na judikatúru Súdneho dvora.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
  - a) „otcovská dovolenka“ je pracovné voľno pre otcov alebo pre rovnocenných druhých rodičov, ak sú uznaní vo vnútroštátnom práve a v rozsahu, v akom sú v ňom uznaní, pri príležitosti narodenia dieťaťa na účely poskytovania starostlivosti;
  - b) „rodičovská dovolenka“ je pracovné voľno pre rodičov, z dôvodu narodenia alebo adopcie dieťaťa na účely starostlivosti o toto dieťa;
  - c) „opatrovateľská dovolenka“ je pracovné voľno pre pracovníkov s cieľom poskytovať osobnú opateru alebo podporu rodinnému príslušníkovi alebo osobe žijúcej v rovnakej domácnosti ako pracovník, ktorá potrebuje rozsiahlu opateru alebo podporu na základe vážneho zdravotného dôvodu, ktorý vymedzuje každý členský štát;
  - d) „osoba s opatrovateľskými povinnosťami“ je pracovník poskytujúci osobnú opateru alebo podporu rodinnému príslušníkovi alebo osobe žijúcej v rovnakej domácnosti ako pracovník, a ktorá potrebuje rozsiahlu opateru alebo podporu na základe vážneho zdravotného dôvodu, ktorý vymedzuje každý členský štát;
  - e) „rodinný príslušník“ je syn, dcéra, matka, otec, manžel/manželka alebo partner v registrovanom partnerstve, ak sú takéto partnerstvá uznané vnútroštátnym právom;
  - f) „flexibilné formy organizácie práce“ je možnosť pre pracovníkov prispôsobiť svoj rozvrh pracovného času, a to aj prostredníctvom využívania práce na diaľku, pružného pracovného času alebo skráteného pracovného času.
2. Odkaz na pracovné dni v článkoch 4 a 6 sa chápe ako odkaz na model plného pracovného úväzku, ako je vymedzený v príslušnom členskom štáte.

Nárok pracovníka na dovolenku sa môže vypočítavať úmerne k pracovnému času pracovníka v súlade s pracovným úväzkom uvedeným v pracovnej zmluve pracovníka alebo v jeho pracovnoprávnom vzťahu.

Článok 4

Otcovská dovolenka

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby otcovia alebo rovnocenní druhí rodičia, ak sú uznaní vo vnútroštátnom práve a v rozsahu, v akom sú v ňom uznaní, mali právo na otcovskú dovolenku v rozsahu 10 pracovných dní, ktorú majú čerpať pri príležitosti narodenia dieťaťa pracovníka. Členské štáty môžu určiť, či sa otcovská dovolenka má čerpať čiastočne pred narodením dieťaťa alebo len po ňom, ako aj či sa môže čerpať vo flexibilných formách.
2. Právo na otcovskú dovolenku nie je podmienené požiadavkou na odpracované obdobie ani požiadavkou na určitú dĺžku pracovnoprávneho vzťahu.
3. Právo na otcovskú dovolenku sa priznáva bez ohľadu na pracovníkov manželský alebo rodinný stav, ako sú vymedzené vo vnútroštátnom práve.

Článok 5

Rodičovská dovolenka

1. Členské štáty prijímajú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby mal každý pracovník individuálne právo na rodičovskú dovolenku v trvaní štyroch mesiacov, ktorú má vyčerpať pred tým, než dieťa dovŕši určitý vek, maximálne do veku ôsmich rokov, ktorý stanoví každý členský štát alebo kolektívna zmluva. Tento vek sa určí tak, aby sa zabezpečilo, že každý rodič môže účinne uplatniť svoje právo na rodičovskú dovolenku na rovnakom základe.

2. Členské štáty zabezpečia, aby boli dva mesiace rodičovskej dovolenky neprenosné.
3. Členské štáty určia primeranú dĺžku lehoty, v rámci ktorej musia pracovníci zamestnávateľa informovať o uplatnení svojho práva na rodičovskú dovolenku. Členské štáty pri tom zohľadnia potreby zamestnávateľov, ako aj pracovníkov.

Členské štáty zabezpečia, aby sa v žiadosti pracovníka o rodičovskú dovolenku uvádzal plánovaný začiatok i koniec obdobia tejto dovolenky.

4. Členské štáty môžu podmieniť nárok na rodičovskú dovolenku požiadavkou na určité odpracované obdobie alebo určitú dĺžku pracovnoprávneho vzťahu, ktorá nesmie presiahnuť jeden rok. V prípade po sebe nasledujúcich pracovných zmlúv na dobu určitú v zmysle smernice Rady 1999/70/ES⁽¹⁴⁾ u toho istého zamestnávateľa sa na účely výpočtu kvalifikovateľného obdobia vezme do úvahy súhrn týchto zmlúv.
5. Členské štáty môžu vymedziť okolnosti, za ktorých môže byť zamestnávateľovi po konzultácii v súlade s vnútroštátnym právom, kolektívnymi zmluvami alebo zaužívanou praxou umožnené odložiť schválenie rodičovskej dovolenky o primeranú lehotu z dôvodu, že čerpanie rodičovskej dovolenky by v požadovanom čase vážnym spôsobom narušilo riadne fungovanie zamestnávateľa. Zamestnávateľia písomne odôvodnia akýkoľvek takýto odklad rodičovskej dovolenky.
6. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby pracovníci mali právo požiadať o čerpanie rodičovskej dovolenky flexibilným spôsobom. Členské štáty môžu špecifikovať podrobné náležitosti na uplatnenie takéhoto flexibilného spôsobu čerpania. Zamestnávateľ takéto žiadosti zváži a bude na ne reagovať s prihliadnutím na svoje potreby, ako aj potreby pracovníka. Zamestnávateľ písomne odôvodní akékoľvek zamietnutie takejto žiadosti v primeranej lehote po podaní žiadosti.
7. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby zamestnávateľia pri posudzovaní žiadostí o rodičovskú dovolenku na plný úväzok, pred akýmkoľvek odkladom v súlade s odsekom 5, v čo najväčšej možnej miere ponúkali flexibilné spôsoby čerpania rodičovskej dovolenky podľa odseku 6.
8. Členské štáty posúdia, či je potrebné prispôsobiť podmienky prístupu k rodičovskej dovolenke a podrobné náležitosti na jej uplatňovanie potrebám adoptívnych rodičov, rodičov so zdravotným postihnutím a rodičov s deťmi so zdravotným postihnutím alebo dlhodobou chorobou.

Článok 6

Opatrovateľská dovolenka

1. Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby mal každý pracovník právo na opatrovateľskú dovolenku v trvaní piatich pracovných dní ročne. Členské štáty môžu určiť dodatočné podrobnosti, pokiaľ ide o rozsah a podmienky opatrovateľskej dovolenky, v súlade s vnútroštátnym právom alebo zaužívanou praxou. Využitie tohto práva môže byť podmienené riadnym zdôvodnením v súlade s vnútroštátnym právom alebo zaužívanou praxou.
2. Členské štáty môžu prideliť opatrovateľskú dovolenku na základe iného referenčného obdobia ako je jeden rok, za osobu, ktorá potrebuje opateru alebo podporu, alebo za jednotlivý prípad.

Článok 7

Pracovné voľno z dôvodu vyššej moci

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby mal každý pracovník právo na pracovné voľno z dôvodu vyššej moci z naliehavých rodinných dôvodov v prípade choroby alebo úrazu, pri ktorých je nevyhnutná bezprostredná prítomnosť pracovníka. Členské štáty môžu obmedziť právo každého pracovníka na pracovné voľno z dôvodu vyššej moci na určité časové obdobie za každý rok, alebo na jednotlivé prípady alebo obidvoje.

⁽¹⁴⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 10.7.1999, s. 43).

Článok 8

Platba alebo príspevok

1. V súlade s vnútroštátnymi okolnosťami, ako sú vnútroštátne právo, kolektívne zmluvy alebo zaužívaná prax, a s prihliadnutím na právomoci delegované na sociálnych partnerov členské štáty zabezpečia, aby pracovníci, ktorí si uplatňujú svoje právo na dovolenku stanovenú v článku 4 ods. 1 alebo článku 5 ods. 2, dostali platbu alebo príspevok v súlade s odsekmi 2 a 3 tohto článku.
2. Pokiaľ ide o otcovskú dovolenku, ako sa uvádza v článku 4 ods. 1, takáto platba alebo príspevok zaručuje príjem rovnocenný aspoň príjmu, ktorý by dotknutý pracovník dostal v prípade prerušenia pracovnej činnosti z dôvodov súvisiacich s jeho zdravotným stavom, pričom sa uplatní akýkoľvek strop stanovený vnútroštátnym právom. Členské štáty môžu právo na platbu alebo príspevok podmieniť predchádzajúcimi obdobiami zamestnania, ktoré nesmú presiahnuť šesť mesiacov bezprostredne pred očakávaným dátumom narodenia dieťaťa.
3. Pokiaľ ide o rodičovskú dovolenku, ako sa uvádza v článku 5 ods. 2, takúto platbu alebo príspevok určí členský štát alebo sociálni partneri, a stanoví sa tak, aby sa uľahčilo čerpanie rodičovskej dovolenky oboma rodičmi.

Článok 9

Flexibilné formy organizácie práce

1. Členské štáty prijímajú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby pracovníci s deťmi do určitého veku, ktorý sa stanovuje minimálne na osem rokov, a osoby s opatrovateľskými povinnosťami mali právo požiadať o flexibilné formy organizácie práce na účely opatery. Dĺžka trvania takýchto flexibilných foriem organizácie práce môže podliehať primeranému obmedzeniu.
2. Zamestnávateľa zväžia žiadosti o flexibilné formy organizácie práce uvedené v odseku 1 a reagujú na ne v primeranej lehote s prihliadnutím na potreby zamestnávateľa, ako aj pracovníka. Zamestnávateľa odôvodnia akékoľvek zamietnutie takejto žiadosti alebo akýkoľvek odklad takýchto foriem organizácie práce.
3. Ak je dĺžka trvania flexibilných foriem organizácie práce uvedených v odseku 1 obmedzená, pracovník má právo vrátiť sa po skončení dohodnutého obdobia k svojmu pôvodnému rozvrhnutiu pracovného času. Pracovník má tiež právo požiadať o návrat k pôvodnému rozvrhnutiu pracovného času pred skončením dohodnutého obdobia, ak je to odôvodnené zmenou okolností. Zamestnávateľ zväžia žiadosti o skorší návrat k pôvodnému rozvrhnutiu pracovného času a reaguje na ne s prihliadnutím na svoje potreby, ako aj potreby pracovníka.
4. Členské štáty môžu podmieniť právo požiadať o flexibilné formy organizácie práce požiadavkou na určité odpracované obdobie alebo požiadavkou na určitú dĺžku pracovnoprávneho vzťahu, ktoré nesmú presiahnuť šesť mesiacov. V prípade po sebe nasledujúcich pracovných zmlúv na dobu určitú v zmysle smernice 1999/70/ES u toho istého zamestnávateľa sa na účely výpočtu kvalifikovateľného obdobia vezme do úvahy súhrn týchto zmlúv.

Článok 10

Zamestnanecké práva

1. Práva už nadobudnuté alebo v procese nadobúdania pracovníkmi ku dňu začatia dovolenky uvedenej v článkoch 4, 5 a 6 alebo pracovného voľna uvedeného v článku 7 sa zachovávajú až do konca takejto dovolenky alebo pracovného voľna. Po skončení takejto dovolenky alebo pracovného voľna sa uplatňujú uvedené práva vrátane akýchkoľvek ich zmien vyplývajúcich z vnútroštátneho práva, kolektívnych zmlúv alebo zaužívanej praxe.
2. Členské štáty zabezpečia, aby po skončení dovolenky uvedenej v článkoch 4, 5 a 6 mali pracovníci nárok vrátiť sa na svoje pracovné miesto alebo na rovnocenné pracovné miesto za podmienok, ktoré pre nich nie sú menej priaznivé, a aby sa na nich vzťahovalo akékoľvek zlepšenie pracovných podmienok, na ktoré by mali nárok, ak by túto dovolenku nečerpali.
3. Členské štáty vymedzia štatút pracovnej zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu počas obdobia dovolenky uvedenej v článkoch 4, 5 a 6 alebo pracovného voľna uvedeného v článku 7, aj pokiaľ ide o nároky na sociálne zabezpečenie vrátane príspevkov na dôchodkové zabezpečenie, a zároveň zabezpečia, aby bol pracovnoprávny vzťah počas daného obdobia zachovaný.

Článok 11

Diskriminácia

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na to, aby zakázali znevýhodňovanie pracovníkov z dôvodu požiadania o dovolenku uvedenú v článkoch 4, 5 a 6 alebo pracovné voľno uvedené v článku 7 alebo ich čerpania, či z dôvodu uplatnenia práv stanovených v článku 9.

Článok 12

Ochrana pred prepustením a dôkazné bremeno

1. Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na to, aby zakázali prepustenie a všetky prípravy na prepustenie pracovníkov z dôvodu požiadania o dovolenku stanovenú v článkoch 4, 5 a 6 alebo jej čerpania alebo z dôvodu uplatnenia práva požiadať o flexibilné formy organizácie práce uvedené v článku 9.
2. Pracovníci, ktorí sa domnievajú, že boli prepustení z dôvodu požiadania o dovolenku uvedenú v článkoch 4, 5 a 6 alebo jej čerpania alebo z dôvodu uplatnenia práva požiadať o flexibilné formy organizácie práce uvedené v článku 9, môžu zamestnávateľa požiadať o náležité odôvodnenie ich prepustenia. Pokiaľ ide o prepustenie pracovníka, ktorý požiadal o dovolenku uvedenú v článku 4, 5 alebo 6, alebo ju čerpá, zamestnávateľ písomne odôvodní toto prepustenie.
3. Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby v prípade, že pracovníci, ktorí sa domnievajú, že boli prepustení z dôvodov požiadania o dovolenku stanovenú v článkoch 4, 5 a 6 alebo jej čerpania, informujú súd alebo iný príslušný orgán o skutočnostiach, na základe ktorých možno predpokladať, že boli prepustení z takýchto dôvodov, bolo na zamestnávateľovi, aby dokázal, že k prepusteniu došlo z iných dôvodov.
4. Odsek 3 nebráni členským štátom, aby zaviedli pravidlá dokazovania, ktoré sú pre pracovníkov výhodnejšie.
5. Členské štáty nemusia uplatňovať odsek 3 na konania, v ktorých zisťovanie skutkových okolností prislúcha súdu alebo príslušnému orgánu.
6. Odsek 3 sa neuplatňuje na trestné konania, pokiaľ členské štáty neustanovia inak.

Článok 13

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice alebo príslušných, už účinných ustanovení týkajúcich sa práv, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 14

Ochrana pred nepriaznivým zaobchádzaním alebo nepriaznivými dôsledkami

Členské štáty zavedú opatrenia potrebné na ochranu pracovníkov vrátane pracovníkov, ktorí sú zástupcami pracovníkov, pred akýmkoľvek nepriaznivým zaobchádzaním zo strany zamestnávateľa alebo pred nepriaznivými dôsledkami vyplývajúcimi z podania sťažnosti v rámci podniku alebo akéhokoľvek právneho konania s cieľom vymôcť súlad s požiadavkami stanovenými v tejto smernici.

Článok 15

Orgány pre rodovú rovnosť

Bez toho, aby bola dotknutá právomoc inšpektorátov práce alebo iných orgánov, ktoré presadzujú práva pracovníkov, vrátane sociálnych partnerov, členské štáty zabezpečia, aby orgán alebo orgány určené podľa článku 20 smernice 2006/54/ES na zabezpečenie presadzovania, analýzy, monitorovania a podpory rovnakého zaobchádzania so všetkými osobami bez diskriminácie na základe pohlavia mali právomoc v záležitostiach týkajúcich sa diskriminácie, ktoré spadajú do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Článok 16

Úroveň ochrany

1. Členské štáty môžu zaviesť alebo zachovať ustanovenia, ktoré sú pre pracovníkov výhodnejšie než ustanovenia stanovené v tejto smernici.
2. Vykonávanie tejto smernice sa nepovažuje za dôvod oprávňujúci zníženie ochrany pracovníkov na všeobecnej úrovni v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Zákaz takéhoto zníženia úrovne ochrany sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov a sociálnych partnerov stanoviť vzhľadom na meniace sa okolnosti iné legislatívne, regulačné alebo zmluvné dojednania než tie, ktoré sú účinné k 1. augustu 2019, a to za predpokladu, že sú splnené minimálne požiadavky stanovené v tejto smernici.

Článok 17

Šírenie informácií

Členské štáty zabezpečia, aby boli o vnútroštátnych opatreniach, ktorými sa transponuje táto smernica, ako aj o príslušných, už účinných ustanoveniach týkajúcich sa predmetu úpravy uvedeného v článku 1, informovaní na ich území všetkými vhodnými prostriedkami pracovníci a zamestnávatelia vrátane zamestnávateľov, ktorí sú MSP.

Článok 18

Podávanie správ a preskúmanie

1. Členské štáty do 2. augusta 2027 oznámia Komisii všetky informácie týkajúce sa vykonávania tejto smernice, ktoré Komisia potrebuje na vypracovanie správy. Tieto informácie zahŕňajú dostupné súhrnné údaje o využívaní rôznych druhov dovolenky a flexibilných foriem organizácie práce mužmi a ženami podľa tejto smernice na účely umožnenia riadneho monitorovania a posúdenia vykonávania tejto smernice, najmä pokiaľ ide o rodovú rovnosť.
2. Komisia zašle správu uvedenú v odseku 1 Európskemu parlamentu a Rade. V prípade potreby sa k správe pripojí legislatívny návrh.

K správe sa tiež pripojí:

- a) štúdia vzájomného pôsobenia medzi rôznymi druhmi dovolenky stanovených v tejto smernici, ako aj inými druhmi dovolenky z rodinných dôvodov, ako je napríklad dovolenka z dôvodu adopcie, a
- b) štúdia o právach na dovolenku z rodinných dôvodov, ktoré sa poskytujú samostatne zárobkovo činným osobám.

Článok 19

Zrušenie

1. Smernica 2010/18/EÚ sa zrušuje s účinnosťou od 2. augusta 2022. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe.
2. Bez ohľadu na zrušenie smernice 2010/18/EÚ podľa odseku 1 tohto článku, akékoľvek obdobie alebo samostatné kumulatívne obdobia rodičovskej dovolenky, ktoré pracovník čerpal alebo preniesol podľa uvedenej smernice pred 2. augustom 2022, možno odpočítať od nároku tohto pracovníka na rodičovskú dovolenku podľa článku 5 tejto smernice.

Článok 20

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 2. augusta 2022. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.
2. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku, pokiaľ ide o platbu alebo príspevok zodpovedajúce posledným dvom týždňom rodičovskej dovolenky podľa článku 8 ods. 3, členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 2. augusta 2024. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.
3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach uvedených v odsekoch 1 a 2 alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.
4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblastiach pôsobnosti tejto smernice.
5. Podrobné pravidlá a podrobné náležitosti na uplatňovanie tejto smernice sa stanovujú v súlade s vnútroštátnym právom, kolektívnymi zmluvami alebo zaužívanou praxou pod podmienkou dodržania minimálnych požiadaviek a cieľov tejto smernice.
6. Na účely dosiahnutia súladu s článkami 4, 5, 6 a 8 tejto smernice a so smernicou 92/85/EHS môžu členské štáty vziať do úvahy akékoľvek obdobie pracovného voľna z rodinných dôvodov a súvisiace platby alebo príspevky, najmä materskú dovolenku, otcovskú dovolenku, rodičovskú dovolenku a opatrovateľskú dovolenku, ktoré sú k dispozícii na vnútroštátnej úrovni a ktoré presahujú rámec minimálnych noriem stanovených v tejto smernici alebo v smernici 92/85/EHS, a to za predpokladu, že sú splnené minimálne požiadavky pre takúto dovolenku a že nie je znížená všeobecná úroveň ochrany poskytovaná pracovníkom v oblastiach, na ktoré sa vzťahujú uvedené smernice.
7. Ak členské štáty zaistia platbu alebo príspevok vo výške aspoň 65 % čistej mzdy pracovníka, čo môže byť ohraničené stropom, aspoň po dobu šiestich mesiacov rodičovskej dovolenky pre každého rodiča, môžu rozhodnúť o tom, že radšej zachovávajú takýto systém než aby ustanovili platbu alebo príspevok podľa článku 8 ods. 2.
8. Členské štáty môžu poveriť sociálnych partnerov vykonávaním tejto smernice, ak o to sociálni partneri spoločne požiadajú a za predpokladu, že členské štáty podniknú všetky potrebné kroky, aby zabezpečili zaručenie výsledkov, ktoré táto smernica sleduje, za každých okolností.

Článok 21

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 22

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

_____

PRÍLOHA

TABUĽKA ZHODY

Smernica 2010/18/EÚ	Táto smernica
článok 1 ods. 1 prílohy	článok 1
článok 1 ods. 2 prílohy	článok 2
článok 1 ods. 3 prílohy	článok 2
článok 2 ods. 1 prílohy	článok 5 ods. 1
článok 2 ods. 2 prílohy	článok 5 ods. 1 a 2
článok 3 ods. 1 písm. a) prílohy	článok 5 ods. 6
článok 3 ods. 1 písm. b) prílohy	článok 5 ods. 4
článok 3 ods. 1 písm. c) prílohy	článok 5 ods. 5
článok 3 ods. 1 písm. d) prílohy	—
článok 3 ods. 2 prílohy	článok 5 ods. 3
článok 3 ods. 3 prílohy	článok 5 ods. 8
článok 4 ods. 1 prílohy	článok 5 ods. 8
článok 5 ods. 1 prílohy	článok 10 ods. 2
článok 5 ods. 2 prílohy	článok 10 ods. 1
článok 5 ods. 3 prílohy	článok 10 ods. 3
článok 5 ods. 4 prílohy	článok 11
článok 5 ods. 5 prvý pododsek prílohy	článok 10 ods. 3
článok 5 ods. 5 druhý pododsek prílohy	článok 8 ods. 3
článok 6 ods. 1 prílohy	článok 9
článok 6 ods. 2 prílohy	odôvodnenie 25
článok 7 ods. 1 prílohy	článok 7
článok 7 ods. 2 prílohy	článok 7
článok 8 ods. 1 prílohy	článok 16 ods. 1
článok 8 ods. 2 prílohy	článok 16 ods. 2
článok 8 ods. 3 prílohy	—
článok 8 ods. 4 prílohy	—
článok 8 ods. 5 prílohy	—
článok 8 ods. 6 prílohy	—
článok 8 ods. 7 prílohy	—

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1159**z 20. júna 2019,****ktorou sa mení smernica 2008/106/ES o minimálnej úrovni prípravy námorníkov a zrušuje smernica 2005/45/ES o vzájomnom uznávaní osvedčení námorníkov vydávaných v členských štátoch****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 100 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) S cieľom zachovať a zlepšiť vysokú úroveň námornej bezpečnosti a ochrany mora pred znečistením je nevyhnutné zachovať a prípadne zlepšiť úroveň vedomostí a zručností námorníkov Únie rozvíjaním prípravy a osvedčovania námorníkov v súlade s medzinárodnými pravidlami a technologickým pokrokom, ako aj prijať ďalšie kroky na posilnenie základne európskych námorných zručností.
- (2) Prípravu a osvedčovanie námorníkov upravuje na medzinárodnej úrovni Medzinárodný dohovor Medzinárodnej námornej organizácie o normách výcviku, kvalifikácie a strážnej služby námorníkov z roku 1978 v znení zmien (ďalej len „dohovor STCW“), ktorý bol naposledy podstatne revidovaný v roku 2010. V roku 2015 boli prijaté zmeny dohovoru STCW týkajúce sa požiadaviek na prípravu a kvalifikáciu námorníkov pracujúcich na palube lodí, na ktoré sa vzťahuje Medzinárodný kódex bezpečnosti pre lode používajúce plyny alebo iné palivá s nízkou teplotou vzplanutia (ďalej len „kódex IGF“). V roku 2016 boli prijaté zmeny dohovoru STCW v súvislosti s prípravou a kvalifikáciou námorníkov pracujúcich na palube osobných lodí a na palube lodí plaviacich sa v polárnych vodách.
- (3) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/106/ES ⁽³⁾ sa dohovor STCW začleňuje do práva Únie. Signatármi dohovoru STCW sú všetky členské štáty a harmonizované vykonávanie ich medzinárodných záväzkov sa má preto dosiahnuť prostredníctvom zosúladenia pravidiel Únie v oblasti prípravy a osvedčovania námorníkov s dohovorom STCW. Viaceré ustanovenia smernice 2008/106/ES by sa z toho dôvodu mali zmeniť tak, aby odzrkadľovali najnovšie zmeny dohovoru STCW, pokiaľ ide o prípravu a kvalifikáciu námorníkov pracujúcich na palube lodí patriacich pod kódex IGF, na palube osobných lodí a na palube lodí plaviacich sa v polárnych vodách.
- (4) Kódex o výcviku, kvalifikácii a strážnej službe námorníkov prijatý na základe rezolúcie č. 2 konferencie zmluvných strán dohovoru STCW v roku 1995, v aktualizovanom znení (ďalej len „kódex STCW“) už obsahuje pokyny týkajúce sa prevencie únavy (oddiel B-VIII/1), ako aj spôsobilosti na vykonávanie služby (oddiel A-VIII/1). V záujme bezpečnosti je nevyhnutné presadzovať a bez výnimky dodržiavať požiadavky uvedené v článku 15 smernice 2008/106/ES a náležite zohľadňovať uvedené pokyny.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 110, 22.3.2019, s. 125.⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 4. apríla 2019 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. júna 2019.⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/106/ES z 19. novembra 2008 o minimálnej úrovni prípravy námorníkov (Ú. v. EÚ L 323, 3.12.2008, s. 33).

- (5) Jedným z hlavných cieľov spoločnej dopravnej politiky v oblasti námornej dopravy je uľahčiť pohyb námorníkov v rámci Únie. Takýto pohyb okrem iného pomáha zatriktívniť námornú dopravu Únie pre budúce generácie a tým predísť nedostatku kvalifikovaných pracovníkov so správnou kombináciou zručností a spôsobilostí v európskom námornom sektore. Vzájomné uznávanie osvedčení námorníkov vydávaných členskými štátmi je zásadné na uľahčenie voľného pohybu námorníkov. Vzhľadom na právo na dobrú správu vecí verejných by členské štáty pri rozhodnutiach o akceptovaní osvedčení o odbornej spôsobilosti, ktoré námorníkom vydali iné členské štáty na účely vydávania národných osvedčení o spôsobilosti, mali vychádzať z dôvodov, ktoré dokážu posúdiť dotknutý námorník.
- (6) Smernica 2008/106/ES obsahuje aj centralizovaný systém uznávania osvedčení námorníkov vydaných tretími krajinami. Z hodnotenia Programu regulačnej vhodnosti a efektívnosti (ďalej len „REFIT“) vyplýva, že od zavedenia centralizovaného systému sa dosiahli značné úspory nákladov pre členské štáty. V hodnotení sa však tiež ukázalo, že pokiaľ ide o niektoré z uznaných tretích krajín, členské štáty vystavili len veľmi obmedzený počet potvrdení preukazujúcich uznanie osvedčení v súvislosti s osvedčeniami o spôsobilosti alebo osvedčeniami o odbornej spôsobilosti vydanými týmito tretími krajinami. Na to, aby sa dostupné ľudské a finančné zdroje využili efektívnejším spôsobom, by preto postup uznávania tretích krajín mal vychádzať z analýzy potreby takéhoto uznania, v ktorej sa bude okrem iného uvádzať aj odhadovaný počet kapitánov lodí, dôstojníkov a radistov pochádzajúcich z danej krajiny, ktorí pravdepodobne budú slúžiť na lodiach plávajúcich pod vlajkami členských štátov. Uvedená analýza by sa mala predkladať na preskúmanie Výboru pre bezpečnosť na mori a pre zabránenie znečisťovania z lodí (COSS).
- (7) Pokiaľ ide o skúsenosti získané pri uplatňovaní postupu uznávania tretích krajín, z hodnotenia REFIT vyplynulo, že v súčasnom časovom rámci 18 mesiacov sa neberie do úvahy zložitosť procesu, ktorého súčasťou je inšpekcia v teréne vykonávaná Európskou námornou bezpečnostnou agentúrou. Potrebné diplomatické opatrenia na plánovanie a vykonávanie takejto inšpekcie si vyžadujú viac času. Navyše časový rámec 18 mesiacov nestačí v prípade, ak tretia krajina musí vo svojom systéme vykonať nápravné opatrenia a prijať právne zmeny na dosiahnutie súladu s požiadavkami dohovoru STCW. Z týchto dôvodov by sa lehota na prijatie rozhodnutia Komisie mala predĺžiť z 18 na 24 mesiacov a ak tretia krajina musí vykonať významnejšie nápravné opatrenia vrátane zmien právnych predpisov, lehota by sa mala ďalej predĺžiť na 36 mesiacov. Okrem toho by sa mala žiadajúcemu členskému štátu ponechať možnosť predbežne uznať systém tretej krajiny týkajúci sa noriem výcviku, osvedčovania a strážnej služby námorníkov v snahe zachovať flexibilitu postupu uznávania.
- (8) S cieľom zabezpečiť právo všetkých námorníkov na dôstojné zamestnanie a obmedziť narušovanie hospodárskej súťaže na vnútornom trhu by sa pri budúcim uznávaní tretích krajín malo zohľadniť, či tieto tretie krajiny ratifikovali Dohovor o pracovných normách v námornej doprave z roku 2006.
- (9) S cieľom ďalej zvýšiť efektívnosť centralizovaného systému uznávania tretích krajín by sa prehodnotenie tretích krajín poskytujúcich nízky počet námorníkov lodí plávajúcich pod vlajkami členských štátov malo vykonávať v dlhších intervaloch, ktoré by sa mali zvýšiť na desať rokov. Toto dlhšie obdobie prehodnotenia systému takýchto tretích krajín by však malo byť spojené s kritériami priority, ktoré zohľadňujú obavy o bezpečnosť, čím sa dosiahne rovnováha medzi potrebou efektívnosti a účinným ochranným mechanizmom v prípade zhoršenia kvality výcviku námorníkov poskytovaného v príslušných tretích krajinách.
- (10) Informácie o námorníkoch zamestnaných z tretích krajín sa na úrovni Únie sprístupňujú prostredníctvom oznámenia členských štátov o príslušných informáciách uchovávaných v ich vnútroštátnych registroch týkajúcich sa vydaných osvedčení a potvrdení. Takéto informácie by sa mali využívať na štatistické účely a na účely tvorby politik, najmä na účely zvýšenia efektívnosti centralizovaného systému uznávania tretích krajín. Na základe informácií oznámených členskými štátmi by sa uznanie tretích krajín, ktoré počas obdobia minimálne ôsmich rokov neposkytli námorníkov lodiam plávajúcim pod vlajkami členských štátov, malo podrobiť opätovnému preskúmaniu. Postup opätovného preskúmania by mal zahŕňať možnosť ponechať alebo odobrať uznanie príslušnej tretej krajine. Okrem toho by sa informácie oznámené členskými štátmi mali použiť aj na účely uprednostnenia prehodnotenia uznaných tretích krajín.

- (11) S cieľom zohľadniť vývoj na medzinárodnej úrovni a zabezpečiť včasné prispôbenie pravidiel Únie tomuto vývoju by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o začlenenie zmien dohovoru STCW a časti A kódexu STCW prostredníctvom aktualizácie technických požiadaviek na prípravu a osvedčovanie námorníkov a zosúladením všetkých relevantných ustanovení smernice 2008/106/ES súvisiacich s elektronickými osvedčeniami pre námorníkov. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie uskutočňovala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽⁴⁾. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (12) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania ustanovení tejto smernice týkajúce sa uznávania tretích krajín, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽⁵⁾.
- (13) Ustanovenia týkajúce sa uznávania odborných kvalifikácií uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES⁽⁶⁾ sa v súvislosti s uznávaním osvedčení námorníkov podľa smernice 2008/106/ES neuplatňujú. Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/45/ES⁽⁷⁾ sa upravovalo vzájomné uznávanie osvedčení námorníkov vydávaných členskými štátmi. Vymedzenia osvedčení námorníkov uvedené v smernici 2005/45/ES sa však po zmenách dohovoru STCW z roku 2010 stali zastaranými. Preto by sa systém vzájomného uznávania osvedčení námorníkov vydávaných členskými štátmi mal zmeniť s cieľom zohľadniť medzinárodné zmeny a vymedzenia osvedčení námorníkov, ktoré sú zahrnuté v smernici 2008/106/ES. Okrem toho by sa do systému vzájomného uznávania mali zahrnúť aj osvedčenia o zdravotnej spôsobilosti námorníkov vydané v rámci právomoci členských štátov. V záujme odstránenia nejednoznačnosti a rizika vzniku nejednotnosti medzi smernicami 2005/45/ES a 2008/106/ES by malo byť vzájomné uznávanie osvedčení námorníkov upravené len smernicou 2008/106/ES. S cieľom znížiť administratívne zaťaženie členských štátov by sa okrem toho po prijatí príslušných zmien dohovoru STCW mal zaviesť elektronický systém na predkladanie kvalifikácií námorníkov.
- (14) Digitalizácia údajov je neoddeliteľnou súčasťou technologického pokroku v oblasti získavania údajov a komunikácie s cieľom prispieť k úsporám nákladov a efektívnemu využívaniu ľudských zdrojov. Komisia by mala zvážiť opatrenia na zlepšenie účinnosti štátnej prístavnej kontroly, medzi ktoré patrí aj posúdenie uskutočniteľnosti a pridanej hodnoty zriadenia a správy centrálnej databázy osvedčení námorníkov, ktorá by bola prepojená s inšpekčnou databázou uvedenou v článku 24 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/16/ES⁽⁸⁾ a ku ktorej budú pripojené všetky členské štáty. Uvedená centrálna databáza by mala obsahovať všetky informácie stanovené v prílohe V k smernici 2008/106/ES týkajúce sa osvedčení o spôsobilosti a potvrdení preukazujúcich uznanie osvedčení o odbornej spôsobilosti vydaných v súlade s predpismi V/1-1 a V/1-2 dohovoru STCW.
- (15) Vzdelávanie a odborná príprava európskych námorníkov na pozíciu kapitánov lodí a dôstojníkov by sa malo podporovať výmenou študentov medzi inštitúciami námorného vzdelávania a odbornej prípravy v celej Únii. Pre rozvíjanie a prehľbovanie zručností a kvalifikácií námorníkov pod európskou vlajkou je potrebná výmena osvedčených postupov medzi členskými štátmi. Pri vzdelávaní a odbornej príprave námorníkov by sa mali v plnej miere využívať príležitosti, ktoré poskytuje program Erasmus+.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/45/ES zo 7. septembra 2005 o vzájomnom uznávaní osvedčení námorníkov vydávaných v členských štátoch a o zmene a doplnení smernice 2001/25/ES (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 160).

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/16/ES z 23. apríla 2009 o štátnej prístavnej kontrole (Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 57).

- (16) Komisia by mala nadviazať dialóg so sociálnymi partnermi a členskými štátmi s cieľom vyvíjať iniciatívy v oblasti prípravy námorníkov, ktoré by dopĺňali medzinárodne dohodnutú minimálnu úroveň prípravy námorníkov a ktoré by členské štáty mohli vzájomne uznávať ako európsky diplom o námornej excelentnosti. Tieto iniciatívy by mali vychádzať z odporúčaní prebiehajúcich pilotných projektov a stratégií stanovených v koncepcii sektorovej spolupráce v oblasti zručností vypracovanej Komisiou a mali by byť vypracované v súlade s týmito odporúčaniami.
- (17) Smernica 2005/45/ES by sa mala v záujme zvýšenia právnej jasnosti a jednotnosti zrušiť.
- (18) Smernica 2008/106/ES by sa mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2008/106/ES

Smernica 2008/106/ES sa mení takto:

(1) V článku 1 sa dopĺňajú tieto body:

- „43. „hostiteľský členský štát“ je členský štát, v ktorom námorníci žiadajú o akceptovanie alebo uznanie svojich osvedčení o spôsobilosti, osvedčení o odbornej spôsobilosti alebo listinných dôkazov;
44. „kódex IGF“ je Medzinárodný kódex bezpečnosti pre lode používajúce plyny alebo iné palivá s nízkou teplotou vzplanutia, ako sa vymedzuje v predpise II-1/2.29 dohovoru SOLAS 74;
45. „polárny kódex“ je Medzinárodný kódex pre lode plaviace sa v polárnych vodách, ako sa vymedzuje v predpise XIV/1.1 dohovoru SOLAS 74;
46. „polárne vody“ sú arktické vody a/alebo antarktická oblasť, ako sa vymedzuje v predpisoch XIV/1.2 až XIV/1.4 dohovoru SOLAS 74.“

(2) Článok 2 sa mení takto:

a) v jedinom odseku sa úvodná veta nahrádza takto:

„1. Táto smernica sa uplatňuje na námorníkov uvedených v tejto smernici, ktorí slúžia na palube námorných lodí plávajúcich pod vlajkou členského štátu s výnimkou.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„2. Článok 5b sa uplatňuje na námorníkov, ktorí sú držiteľmi osvedčenia vydaného členským štátom, bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.“

(3) Článok 5 sa mení takto:

a) odsek 10 sa nahrádza takto:

„10. Pokiaľ sa v článku 19 ods. 7 neustanovuje inak, je každé osvedčenie požadované touto smernicou k dispozícii v origináli na palube lode, na ktorej jeho držiteľ slúži, v tlačenej alebo elektronickej forme a jeho pravosť a platnosť možno preveriť v rámci postupu stanoveného v odseku 12 písm. b) tohto článku.“;

b) odsek 13 sa nahrádza takto:

„13. Po nadobudnutí platnosti príslušných zmien dohovoru STCW a časti A kódexu STCW týkajúcich sa elektronických osvedčení námorníkov je Komisia splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 27a s cieľom zmeniť túto smernicu zosúladením všetkých jej relevantných ustanovení s uvedenými zmenami dohovoru STCW a časťou A kódexu STCW na účely digitalizácie osvedčení a potvrdení námorníkov.“

(4) Článok 5a sa nahrádza takto:

„Článok 5a

Informovanie Komisie

Na účely článku 20 ods. 8 a článku 21 ods. 2 a výlučne na použitie členskými štátmi a Komisiou pri tvorbe politík a na štatistické účely členské štáty každoročne predkladajú Komisii informácie uvedené v prílohe V k tejto smernici týkajúce sa osvedčení o spôsobilosti a potvrdení preukazujúcich uznanie osvedčení o spôsobilosti. Na dobrovoľnom základe môžu poskytnúť aj informácie o osvedčeniach o odbornej spôsobilosti vydaných členom posádky v súlade s kapitolami II, III a VII prílohy k dohovoru STCW, ako napríklad informácie uvedené v prílohe V k tejto smernici.“

(5) Vkladá sa tento článok:

„Článok 5b

Vzájomné uznávanie osvedčení námorníkov vydávaných členskými štátmi

1. Každý členský štát akceptuje osvedčenia o odbornej spôsobilosti a listinné dôkazy vydané iným členským štátom alebo v rámci jeho právomoci v tlačenej alebo elektronickej forme s cieľom umožniť námorníkom slúžiť na lodiach plávajúcich pod jeho vlajkou.

2. Každý členský štát uznáva osvedčenia o spôsobilosti alebo osvedčenia o odbornej spôsobilosti, ktoré vydal iný členský štát kapitánom lodí a dôstojníkom v súlade s predpismi V/1-1 a V/1-2 prílohy I k tejto smernici, a to potvrdením uvedených osvedčení na znak ich uznania. Potvrdenie preukazujúce uznanie sa obmedzuje na schopnosti, funkcie a úrovne spôsobilosti alebo odbornej spôsobilosti v ňom stanovené. Potvrdenie sa vydáva len vtedy, ak sú splnené všetky požiadavky dohovoru STCW, v súlade s bodom 7 predpisu I/2 dohovoru STCW. Použije sa vzor potvrdenia stanovený v odseku 3 oddielu A-I/2 kódexu STCW.

3. Aby umožnil námorníkom slúžiť na lodiach plávajúcich pod jeho vlajkou, každý členský štát akceptuje osvedčenia o zdravotnej spôsobilosti vydané v rámci právomoci iného členského štátu v súlade s článkom 11.

4. Hostiteľské členské štáty zabezpečia, aby sa rozhodnutia uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 prijímali v primeranej dobe. Hostiteľské členské štáty tiež zabezpečia, aby námorníci mali právo odvolať sa proti akémukoľvek odmietnutiu potvrdiť alebo akceptovať platné osvedčenie alebo proti nečinnosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi a aby bolo námorníkom v súvislosti s týmito odvolaniami poskytnuté primerané poradenstvo a pomoc v súlade s platnými vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi.

5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 tohto článku, príslušné orgány hostiteľského členského štátu môžu uložiť ďalšie obmedzenia týkajúce sa schopností, funkcií a úrovni spôsobilosti alebo odbornej spôsobilosti, pokiaľ ide o pobrežné plavby, ako sa uvádza v článku 7, alebo alternatívnych osvedčení vydaných podľa predpisu VII/1 prílohy I.

6. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, hostiteľský členský štát môže v prípade potreby povoliť námorníkovi slúžiť na palube lode plávajúcej pod jeho vlajkou, a to na obdobie nepresahujúce tri mesiace, ak je tento námorník držiteľom príslušného a platného osvedčenia vydaného a potvrdeného iným členským štátom, ktoré však ešte nebolo potvrdené ako uznané dotknutým hostiteľským členským štátom.

O tom, že žiadosť o potvrdenie bola predložená príslušným orgánom, sa uchováva ľahko dostupný listinný dôkaz.

7. Hostiteľský členský štát zabezpečí, aby námorníci, ktorí predložili na uznanie osvedčenia na funkcie na riadiacej úrovni, mali primerané vedomosti o námorných právnych predpisoch príslušného členského štátu zodpovedajúce funkciám, ktoré môžu zastávať.“

(6) Článok 12 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Od každého kapitána lode, dôstojníka a radistu, ktorí sú držiteľmi osvedčenia vydaného alebo uznaného podľa ktorejkoľvek kapitoly prílohy I s výnimkou predpisu V/3 kapitoly V alebo kapitoly VI a ktorí slúžia na mori alebo sa chcú vrátiť na more po určitom období na pevnine, sa v záujme zachovania ich spôsobilosti pre námornú službu vyžaduje, aby v intervaloch najviac päť rokov:

a) splnili normy zdravotnej spôsobilosti požadované článkom 11 a

b) uchovali si nepretržitú odbornú spôsobilosť v súlade s oddielom A-I/11 kódexu STCW.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2b. Každý kapitán lode alebo dôstojník musí na účely trvalej námornej služby na palube lodí plaviacich sa v polárnych vodách spĺňať podmienky odseku 1 tohto článku a je povinný v intervaloch najviac piatich rokov zabezpečiť udržanie si odbornej spôsobilosti pre lode plaviace sa v polárnych vodách v súlade s odsekom 4 oddielu A-I/11 kódexu STCW.“;

c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Každý členský štát porovná normy spôsobilosti, ktoré sa požadujú od kandidátov na osvedčenia o spôsobilosti a/alebo osvedčenia o odbornej spôsobilosti vydané do 1. januára 2017, s normami stanovenými pre príslušné osvedčenia o spôsobilosti a/alebo osvedčenia o odbornej spôsobilosti v časti A kódexu STCW a určí, či je potrebné požadovať od držiteľov týchto osvedčení o spôsobilosti a/alebo osvedčení o odbornej spôsobilosti, aby absolvovali vhodnú opakovaciu alebo rekvalifikačnú prípravu alebo hodnotenie.“;

d) vkladá sa tento odsek:

„3a. Každý členský štát porovná normy spôsobilosti, ktoré vyžadoval od osôb slúžiacich na lodiach poháňaných plynom pred 1. januárom 2017, s normami spôsobilosti uvedenými v oddiele A-V/3 kódexu STCW a rozhodne o tom, či je potrebné, aby si tieto osoby doplnili svoju kvalifikáciu.“

(7) V článku 19 sa odseky 2 a 3 nahrádzajú takto:

„2. Členský štát, ktorý chce potvrdením uznať osvedčenia o spôsobilosti alebo osvedčenia o odbornej spôsobilosti uvedené v odseku 1 tohto článku vydané tretou krajinou kapitánovi lode, dôstojníkovi alebo radistovi na vykonávanie služby na palube lodí plávajúcich pod jeho vlajkou, predloží Komisii žiadosť o uznanie takejto tretej krajiny, ku ktorej pripojí predbežnú analýzu plnenia požiadaviek dohovoru STCW tretou krajinou zozbieraním informácií uvedených v prílohe II k tejto smernici. V tejto predbežnej analýze uvedie členský štát na podporu svojej žiadosti ďalšie informácie o dôvodoch na uznanie tretej krajiny.

Po predložení takejto žiadosti členského štátu Komisia túto žiadosť bezodkladne spracuje a v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2 rozhodne o začatí hodnotenia systému prípravy a osvedčovania v tretej krajine v primeranej lehote s ohľadom na lehotu stanovenú v odseku 3 tohto článku.

V prípade prijatia kladného rozhodnutia o začatí hodnotenia Komisia s pomocou Európskej námornej bezpečnostnej agentúry a s prípadným zapojením členského štátu predkladajúceho žiadosť a akéhokoľvek iného zainteresovaného členského štátu zozbiera informácie uvedené v prílohe II k tejto smernici a hodnotí systémy prípravy a osvedčovania tretej krajiny, ktorej uznanie sa požaduje, aby overila, či dotknutá krajina spĺňa všetky požiadavky dohovoru STCW a či boli prijaté vhodné opatrenia na zabránenie vydávaniu podvodných osvedčení, a hodnotí rovnako, či dotknutá krajina ratifikovala Dohovor o pracovných normách v námornej doprave z roku 2006.

3. Ak Komisia pri hodnotení uvedenom v odseku 2 tohto článku dospeje k záveru, že všetky uvedené požiadavky sú splnené, prijme vykonávacie akty stanovujúce jej rozhodnutie o uznaní tretej krajiny. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2 do 24 mesiacov od podania žiadosti členského štátu uvedenej v odseku 2 tohto článku.

V prípade, že dotknutá tretia krajina musí vykonať významnejšie nápravné opatrenia vrátane zmien svojich právnych predpisov a systému vzdelávania, odbornej prípravy a osvedčovania s cieľom splniť požiadavky dohovoru STCW, vykonávacie akty uvedené v prvom pododseku tohto odseku sa prijímú do 36 mesiacov od podania žiadosti členského štátu uvedenej v odseku 2 tohto článku.

Členský štát predkladajúci uvedenú žiadosť môže rozhodnúť, že tretiu krajinu uzná jednostranne až do prijatia vykonávacieho aktu podľa tohto odseku. V prípade takéhoto jednostranného uznania členský štát oznámi Komisii počet potvrdení preukazujúcich uznanie vydaných v súvislosti s osvedčeniami o spôsobilosti a osvedčeniami o odbornej spôsobilosti uvedenými v odseku 1, ktoré vydala tretia krajina, až kým nebude prijatý vykonávací akt o uznaní uvedenej tretej krajiny.“

(8) V článku 20 sa dopĺňa tento odsek:

„8. Ak nie sú k dispozícii potvrdenia preukazujúce uznanie vydané členským štátom v súvislosti s osvedčeniami o spôsobilosti alebo osvedčeniami o odbornej spôsobilosti uvedenými v článku 19 ods. 1, ktoré vydala tretia krajina na obdobie viac ako osem rokov, uznanie osvedčení danej krajiny sa opätovne preskúma. Komisia prijme vykonávacie akty stanovujúce jej rozhodnutie po opätovnom preskúmaní. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 28 ods. 2 po tom, ako sa táto skutočnosť oznámi členským štátom, ako aj dotknutej tretej krajine aspoň šesť mesiacov vopred.“

(9) V článku 21 sa odseky 1 a 2 nahrádzajú takto:

„1. Tretie krajiny, ktoré boli uznané podľa postupu uvedeného v článku 19 ods. 3 prvom pododseku, vrátane štátov uvedených v článku 19 ods. 6, prehodnotí Komisia s pomocou Európskej námornej bezpečnostnej agentúry pravidelne a aspoň do desiatich rokov od posledného hodnotenia, aby overila, či plnia príslušné kritériá stanovené v prílohe II a či boli prijaté vhodné opatrenia na zamedzenie vydávaniu falošných osvedčení.

2. Komisia s pomocou Európskej námornej bezpečnostnej agentúry vykoná prehodnotenie tretích krajín na základe kritérií priority. Tieto kritériá priority zahŕňajú:

- a) údaje o činnosti štátnej prístavnej kontroly podľa článku 23;
- b) počet potvrdení preukazujúcich uznanie v súvislosti s osvedčeniami o spôsobilosti alebo osvedčeniami o odbornej spôsobilosti vydanými v súlade s predpismi V/1-1 a V/1-2 dohovoru STCW, ktoré vydala tretia krajina;
- c) počet inštitúcií vzdelávania a odbornej prípravy námorníkov akreditovaných treťou krajinou;
- d) počet programov prípravy a profesijného rozvoja námorníkov schválených treťou krajinou;
- e) dátum posledného hodnotenia tretej krajiny Komisiou a počet nedostatkov v rozhodujúcich procesoch identifikovaných počas tohto hodnotenia;
- f) akúkoľvek významnú zmenu v systéme prípravy a osvedčovania námorníkov v tretej krajine;
- g) celkový počet námorníkov s osvedčením tretej krajiny slúžiacich na lodiach plávajúcich pod vlajkou členských štátov a úroveň prípravy a kvalifikácie týchto námorníkov;
- h) informácie týkajúce sa noriem vzdelávania a odbornej prípravy v tretej krajine poskytované akýmkoľvek príslušnými orgánmi alebo inými zainteresovanými stranami v prípade, že sú dostupné.

V prípade neplnenia požiadaviek dohovoru STCW treťou krajinou v súlade s článkom 20 tejto smernice má prednosť prehodnotenie uvedenej tretej krajiny vo vzťahu k ostatným tretím krajinám.“

(10) V článku 25a sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty poskytujú Komisii informácie uvedené v prílohe V na účely článku 20 ods. 8 a článku 21 ods. 2 a na použitie členskými štátmi a Komisiou pri tvorbe politík.“

(11) Článok 26 sa nahrádza takto:

„Článok 26

Hodnotiaca správa

Komisia najneskôr 2. augusta 2024 predloží Európskemu parlamentu a Rade hodnotiacu správu vrátane návrhov nadväzujúcich opatrení, ktoré sa majú prijať s ohľadom na toto hodnotenie. Komisia v tejto hodnotiacej správe analyzuje uplatňovanie systému vzájomného uznávania osvedčení námorníkov vydávaných členskými štátmi, ako aj vývoj na medzinárodnej úrovni týkajúci sa elektronických osvedčení pre námorníkov. Komisia tiež posúdi vývoj týkajúci sa budúceho zvaženia zavedenia európskeho diplomu o námornej excelentnosti, ktorý vo svojich odporúčaníach podporili sociálni partneri.“

(12) Článok 27 sa nahrádza takto:

„Článok 27

Zmena

1. Komisia je oprávnená v súlade s článkom 27a prijímať delegované akty, ktorými sa mení príloha I k tejto smernici a súvisiace ustanovenia tejto smernice, aby sa dosiahol súlad tejto prílohy a týchto ustanovení so zmenami dohovoru STCW a časti A kódexu STCW.

2. Komisia je oprávnená v súlade s článkom 27a prijímať delegované akty, ktorými sa mení príloha V k tejto smernici, pokiaľ ide o špecifický a relevantný obsah a podrobnosti informácií, ktoré musia oznamovať členské štáty pod podmienkou, že takéto akty sú obmedzené len na zohľadnenie zmien dohovoru STCW a časti A kódexu STCW a že dodržiavajú záruky týkajúce sa ochrany údajov. Týmto delegovanými aktmi sa nesmú zmeniť ustanovenia o anonymizácii údajov stanovené v článku 25a ods. 3.“

(13) Článok 27a sa nahrádza takto:

„Článok 27a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 5 ods. 13 a článku 27 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 1. augusta 2019. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevzniesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 5 ods. 13 a článku 27 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Pred prijatím delegovaného aktu Komisia uskutoční konzultácie s odborníkmi určenými každým členským štátom v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 5 ods. 13 a článku 27 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.“

(14) Príloha I k smernici 2008/106/ES sa mení v súlade s prílohou k tejto smernici.

Článok 2**Zrušenie**

Smernica 2005/45/ES sa zrušuje.

Článok 3**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 2. augusta 2021. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 4**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 5**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

PRÍLOHA

V prílohe I k smernici 2008/106/ES sa kapitola V mení takto:

(1) Predpis V/2 sa nahrádza takto:

„Predpis V/2

Minimálne záväzné požiadavky na prípravu a kvalifikáciu kapitánov lodí, dôstojníkov, členov posádky a iného personálu osobných lodí

1. Tento predpis sa uplatňuje na kapitánov lodí, dôstojníkov, členov posádky a iný personál slúžiaci na palube osobných lodí používaných na medzinárodné plavby. Členské štáty určia, či sa tieto požiadavky budú vzťahovať na personál slúžiaci na osobných lodiach, ktoré pôsobia na domácich trasách.
2. Pred pridelením povinností na palube musia všetky osoby slúžiace na osobnej lodi spĺňať požiadavky stanovené v oddiele A-VI/1 ods. 1 kódexu STCW.
3. Kapitáni lodí, dôstojníci, členovia posádky a iný personál slúžiaci na palube osobných lodí absolvujú prípravu a oboznamovanie sa požadované v odsekoch 5 až 9 v súlade s ich funkciou, povinnosťami a zodpovednosťou.
4. Kapitáni lodí, dôstojníci, členovia posádky a iný personál, ktorí sú povinní absolvovať prípravu v súlade s odsekmi 7 až 9, absolvujú v intervaloch nepresahujúcich päť rokov príslušnú opakovanú prípravu alebo predložia dôkaz, že počas predchádzajúcich piatich rokov splnili normu spôsobilosti.
5. Personál slúžiaci na palube osobných lodí absolvuje oboznámenie sa s núdzovými situáciami na osobných lodiach primerané ich funkcii, povinnostiam a zodpovednosti v zmysle oddielu A-V/2 ods. 1 kódexu STCW.
6. Personál, ktorý zabezpečuje priame služby cestujúcim na osobných lodiach v priestoroch pre cestujúcich, absolvuje odbornú prípravu v oblasti bezpečnosti v zmysle oddielu A-V/2 ods. 2 kódexu STCW.
7. Kapitáni lodí, dôstojníci, členovia posádky s kvalifikáciou v súlade s kapitolami II, III a VII tejto prílohy a iný personál určený v zozname dôstojníkov a posádky na úlohy pomoci pasažierom v núdzových situáciách na palube osobných lodí absolvujú prípravu v oblasti riadenia davu na osobnej lodi v zmysle oddielu A-V/2 ods. 3 kódexu STCW.
8. Kapitáni lodí, prví strojní dôstojníci, prví palubní dôstojníci, druhí strojní dôstojníci a každá osoba určená v zozname dôstojníkov a posádky ako zodpovedná za bezpečnosť cestujúcich na palube osobných lodí v núdzových situáciách absolvujú schválenú prípravu v oblasti krízového riadenia a ľudského správania v zmysle oddielu A-V/2 ods. 4 kódexu STCW.
9. Kapitáni lodí, prví strojní dôstojníci, prví palubní dôstojníci, druhí strojní dôstojníci a každá osoba s pridelenou priamou zodpovednosťou za naloženie a vylozenie pasažierov, naloženie, vyloženie alebo zabezpečenie nákladu alebo za uzatvorenie otvárateľných častí trupu na palubách osobných lodí ro-ro absolvujú schválenú prípravu v oblasti bezpečnosti pasažierov, bezpečnosti nákladu a tesnosti trupu lode v zmysle oddielu A-V/2 ods. 5 kódexu STCW.
10. Členské štáty zabezpečia, aby sa každej osobe, ktorá získa kvalifikáciu v súlade s odsekmi 6 až 9 tohto nariadenia, vydal písomný doklad o príprave, ktorú táto osoba absolvovala.“

(2) Dopĺňajú sa tieto predpisy:

„Predpis V/3

Minimálne záväzné požiadavky na prípravu a kvalifikáciu kapitánov lodí, dôstojníkov, členov posádky a iného personálu lodí, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF

1. Tento predpis sa uplatňuje na kapitánov lodí, dôstojníkov, členov posádky a iný personál slúžiaci na palube lodí, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF.

2. Pred pridelením povinností na palube lodí, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, musia námorníci absolvovať prípravu požadovanú podľa odsekov 4 až 9 v súlade s ich funkciou, povinnosťami a zodpovednosťami.
3. Všetci námorníci slúžiaci na palube lodí, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, sa pred pridelením povinností na palube lodí primerane oboznámia s loďou a konkrétnymi zariadeniami v zmysle článku 14 ods. 1 písm. d) tejto smernice.
4. Námorníci zodpovední za pridelené bezpečnostné povinnosti súvisiace so starostlivosťou o palivo, používaním paliva alebo reakciou na palivo v núdzovej situácii na palube lodí, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, musia mať osvedčenie o absolvovaní základnej prípravy na vykonávanie služby na lodiach, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF.
5. Každý kandidát na vydanie osvedčenia o absolvovaní základnej prípravy na vykonávanie služby na lodiach, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, musí absolvovať základnú prípravu v súlade s ustanoveniami oddielu A-V/3 ods. 1 kódexu STCW.
6. Námorníci zodpovední za pridelené bezpečnostné povinnosti súvisiace so starostlivosťou o palivo, používaním paliva alebo systémom reagovania na núdzovú situáciu na palube lodí, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, a ktorí získali kvalifikáciu a osvedčenie v súlade s predpisom V/1-2 ods. 2 a 5 alebo predpisom V/1-2 ods. 4 a 5 na tankeroch na prepravu skvapalnených plynov, sa považujú za námorníkov spĺňajúcich požiadavky uvedené v oddiele A-V/3 ods. 1 kódexu STCW pre základnú prípravu na vykonávanie služby na lodiach, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF.
7. Kapitáni lodí, strojní dôstojníci a celý personál s priamou zodpovednosťou za starostlivosť o palivá a palivové systémy a ich používanie na lodiach, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, musia mať osvedčenie o absolvovaní vyššej odbornej prípravy na vykonávanie služby na lodiach, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF.
8. Každý kandidát na vydanie osvedčenia o absolvovaní vyššej odbornej prípravy na vykonávanie služby na lodiach, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, je držiteľom osvedčenia o odbornej spôsobilosti uvedeného v odseku 4 a zároveň:
  - 8.1. absolvoval schválenú vyššiu odbornú prípravu na vykonávanie služby na lodiach, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, a spĺňa normu spôsobilosti v zmysle oddielu A-V/3 ods. 2 kódexu STCW a
  - 8.2. absolvoval aspoň mesačnú schválenú námornú službu, ktorá zahŕňa najmenej tri operácie tankovania paliva na palube lodí, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF. Dve z troch operácií tankovania paliva sa môžu nahradiť schváleným výcvikom na simulátore tankovania paliva ako súčasť odbornej prípravy uvedenej v bode 8.1.
9. Kapitáni lodí, strojní dôstojníci a všetky osoby s priamou zodpovednosťou za starostlivosť o palivá a používanie palív na lodiach, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, ktorí získali kvalifikáciu a osvedčenie v súlade s normami spôsobilosti uvedenými v oddiele A-V/1-2 ods. 2 kódexu STCW pre službu na tankeroch na prepravu skvapalnených plynov, sa považujú za spĺňajúcich požiadavky uvedené v oddiele A-V/3 ods. 2 kódexu STCW na vyššiu odbornú prípravu pre lode, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, za predpokladu, že tiež:
  - 9.1. splnili požiadavky odseku 6
  - 9.2. splnili požiadavky na tankovanie paliva uvedené v odseku 8.2 alebo sa zúčastnili na vykonaní troch operácií s nákladom na palube tankera na prepravu skvapalnených plynov a
  - 9.3. absolvovali námornú službu v trvaní troch mesiacov počas predchádzajúcich piatich rokov na palube:
    - 9.3.1. lodí, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF;
    - 9.3.2. tankerov prevádzajúcich ako náklad palivá, na ktoré sa vzťahuje kódex IGF, alebo
    - 9.3.3. lodí používajúcich ako palivo plyny alebo palivo s nízkym bodom vzplanutia.
10. Členské štáty zabezpečia, aby sa osvedčenie o odbornej spôsobilosti vydalo námorníkom, ktorí majú kvalifikáciu v súlade s odsekom 4 alebo 7.
11. Námorníci, ktorí majú osvedčenia o odbornej spôsobilosti v súlade s odsekom 4 alebo 7, absolvujú v intervaloch nepresahujúcich päť rokov príslušnú opakovanú prípravu alebo musia predložiť dôkaz, že počas predchádzajúcich piatich rokov splnili požadovanú normu spôsobilosti.

Predpis V/4

Minimálne záväzné požiadavky na prípravu a kvalifikáciu kapitánov lodí a palubných dôstojníkov na lodiach plaviacich sa v polárnych vodách

1. Kapitáni lodí, prví palubní dôstojníci a dôstojníci zodpovední za navigačné hliadky na lodiach plaviacich sa v polárnych vodách musia mať osvedčenie o absolvovaní základnej prípravy pre lode plaviace sa v polárnych vodách, ako sa to vyžaduje v polárnom kódexe.
2. Každý kandidát na vydanie osvedčenia o absolvovaní základnej prípravy pre lode plaviace sa v polárnych vodách absolvoval schválenú základnú prípravu pre lode plaviace sa v polárnych vodách a spĺňa normu spôsobilosti uvedenú v oddiele A-V/4 ods. 1 kódexu STCW.
3. Kapitáni a prví palubní dôstojníci na lodiach plaviacich sa v polárnych vodách musia mať osvedčenie o absolvovaní vyššej odbornej prípravy pre lode plaviace sa v polárnych vodách, ako to vyžaduje polárny kódex.
4. Každý kandidát na vydanie osvedčenia o absolvovaní vyššej odbornej prípravy pre lode plaviace sa v polárnych vodách:
  - 4.1. spĺňa požiadavky na osvedčenie o absolvovaní základnej prípravy pre lode plaviace sa v polárnych vodách;
  - 4.2. absolvoval najmenej dva mesiace schválenej námornej služby v palubnej posádke na riadiacej úrovni alebo pri vykonávaní povinností strážnej služby na prevádzkovej úrovni v polárnych vodách alebo inej rovnocennej schválenej námornej služby a
  - 4.3. absolvoval schválenú vyššiu odbornú prípravu pre lode plaviace sa v polárnych vodách a spĺňa normu pre spôsobilosť uvedenú v oddiele A-V/4 ods. 2 kódexu STCW.
5. Členské štáty zabezpečia, aby sa osvedčenie o odbornej spôsobilosti vydalo námorníkom, ktorí majú kvalifikáciu v súlade s odsekom 2 alebo 4.
6. Námorníci, ktorí nastúpili na schválenú námornú službu v polárnych vodách pred 1. júlom 2018, musia do 1. júla 2020 vedieť preukázať, že spĺňajú požiadavky odseku 2 tým, že:
  - 6.1. absolvovali schválenú námornú službu na palube lode plaviacej sa v polárnych vodách alebo rovnocennú schválenú námornú službu pri vykonávaní povinností v rámci palubnej posádky na prevádzkovej alebo riadiacej úrovni v období celkovo najmenej troch mesiacov v priebehu predchádzajúcich piatich rokov alebo
  - 6.2. úspešne absolvovali kurz prípravy organizovaný v súlade s usmerneniami k príprave vypracovanými Medzinárodnou námornou organizáciou pre lode plaviace sa v polárnych vodách.
7. Námorníci, ktorí nastúpili na schválenú námornú službu v polárnych vodách pred 1. júlom 2018, musia do 1. júla 2020 vedieť preukázať, že spĺňajú požiadavky odseku 4 tým, že:
  - 7.1. absolvovali schválenú námornú službu na palube lode plaviacej sa v polárnych vodách alebo rovnocennú schválenú námornú službu pri vykonávaní povinností v rámci palubnej posádky na riadiacej úrovni v období celkovo najmenej troch mesiacov v priebehu predchádzajúcich piatich rokov alebo
  - 7.2. úspešne absolvovali kurz prípravy spĺňajúci usmernenia k príprave stanovené Medzinárodnou námornou organizáciou pre lode plaviace sa v polárnych vodách a absolvovali schválenú námornú službu na palube lode plaviacej sa v polárnych vodách alebo rovnocennú schválenú námornú službu pri vykonávaní povinností v rámci palubnej posádky na riadiacej úrovni v období celkovo najmenej dvoch mesiacov v priebehu predchádzajúcich piatich rokov.“

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1160**z 20. júna 2019,****ktorou sa mení smernica 2009/65/ES a smernica 2011/61/EÚ, pokiaľ ide o cezhraničnú distribúciu podnikov kolektívneho investovania****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 53 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Spoločné ciele smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽³⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ ⁽⁴⁾ zahŕňajú zabezpečenie rovnakých podmienok pre podniky kolektívneho investovania a odstránenie prekážok voľného pohybu podielových listov a akcií podnikov kolektívneho investovania v Únii a zároveň zabezpečenie jednotnejšej ochrany investorov. Hoci uvedené ciele sa už vo veľkej miere dosiahli, stále pretrvávajú určité prekážky, ktoré správcovi fondov bránia plne využívať výhody vnútorného trhu.
- (2) Táto smernica je doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1156 ⁽⁵⁾. V uvedenom nariadení sa stanovujú ďalšie pravidlá a postupy týkajúce sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (ďalej len „PKIPCP“) a správcov alternatívnych investičných fondov (ďalej len „správcovia AIF“). Uvedeným nariadením a touto smernicou by sa mali spoločne ďalej koordinovať podmienky pre správcov fondov pôsobiacich na vnútornom trhu a mala by sa uľahčiť cezhraničná distribúcia fondov, ktoré správcovia spravujú.
- (3) Treba zaplniť medzeru v regulácii a zosúladiť postup oznamovania zmien príslušným orgánom v súvislosti s PKIPCP s postupom oznamovania stanoveným v smernici 2011/61/EÚ.
- (4) Nariadením (EÚ) 2019/1156 sa ďalej posilňujú zásady uplatniteľné na marketingové oznámenia upravené smernicou 2009/65/ES a rozsah uplatňovania týchto zásad sa rozširuje na správcov AIF, čím sa dosiahne vysoká úroveň ochrany investorov bez ohľadu na typ investora. Zodpovedajúce ustanovenia smernice 2009/65/ES týkajúce sa marketingových oznámení a dostupnosti vnútroštátnych zákonov a iných právnych predpisov upravujúcich uvádzanie podielových listov PKIPCP na trh nie sú preto ďalej potrebné a mali by sa vypustiť.
- (5) Ustanovenia smernice 2009/65/ES, podľa ktorých musia PKIPCP poskytovať investorom zariadenia, sa vo forme, v akej boli transponované do niektorých vnútroštátnych právnych systémov, ukázali ako zaťažujúce. Investori navyše zriedka využívajú miestne zariadenia spôsobom zamýšľaným v uvedenej smernici. Uprednostňovaným

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 367, 10.10.2018, s. 50.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. júna 2019.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcovi alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1156 z 20. júna 2019, ktorým sa uľahčuje cezhraničná distribúcia podnikov kolektívneho investovania a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 345/2013, nariadenie (EÚ) č. 346/2013 a (EÚ) č. 1286/2014 (Pozri stranu 55 tohto úradného vestníka).

spôsobom kontaktu sa stala priama interakcia medzi investormi a správcami fondov – či už elektronicky alebo prostredníctvom telefónu – zatiaľ čo platby a vyplácanie sa uskutočňujú inými kanálmi. Zatiaľ čo uvedené miestne zariadenia sa v súčasnosti využívajú na administratívne účely, napríklad na cezhraničné vymáhanie regulačných poplatkov, takéto otázky by sa mali riešiť inými prostriedkami vrátane spolupráce medzi príslušnými orgánmi. Preto by sa mali stanoviť pravidlá, ktorými sa zmodernizujú a spresnia požiadavky na poskytovanie zariadení retailovým investorom, a členské štáty by nemali požadovať miestnu fyzickú prítomnosť na poskytovanie takýchto zariadení. V každom prípade by sa malo na základe pravidiel zabezpečiť, aby investori mali prístup k informáciám, na ktoré majú právo.

- (6) S cieľom zabezpečiť jednotné zaobchádzanie s retailovými investormi je potrebné, aby sa požiadavky týkajúce sa zariadení uplatňovali aj na správcov AIF, keď im členské štáty povolia, aby na ich území uvádzali na trh podielové listy alebo akcie alternatívnych investičných fondov (ďalej len „AIF“) pre retailových investorov.
- (7) V dôsledku neexistencie jasných a jednotných podmienok pre ukončenie uvádzania podielových listov alebo akcií PKIPCP, alebo AIF na trh v hostiteľskom členskom štáte čelia správcovia fondov hospodárskej a právnej neistote. Preto by sa v smerniciach 2009/65/ES a 2011/61/EÚ mali stanoviť jasné podmienky, za ktorých by bolo možné odvolať oznámenie o opatreniach prijatých na uvádzanie na trh, pokiaľ ide o niektoré alebo všetky podielové listy alebo akcie. Uvedenými podmienkami by sa na jednej strane mala vyvážiť možnosť podnikov kolektívneho investovania alebo ich správcov ukončiť ich opatrenia prijaté na uvádzanie akcií alebo podielových listov na trh, keď sú stanovené podmienky splnené, a na druhej strane záujmy investorov v takýchto podnikoch.
- (8) V dôsledku možnosti ukončiť uvádzanie PKIPCP alebo AIF na trh v konkrétnom členskom štáte by investorom nemali vzniknúť náklady ani by sa nemala znížiť ich ochrana podľa smernice 2009/65/ES alebo smernice 2011/61/EÚ, najmä pokiaľ ide o ich právo na presné informácie o pokračujúcej činnosti týchto fondov.
- (9) Stáva sa, že správca AIF, ktorý chce otestovať záujem investorov o konkrétny investičný nápad alebo investičnú stratégiu, sa v rôznych vnútroštátnych právnych systémoch stretáva s rozličným chápaním predmarketingu. Vymedzenie predmarketingu a podmienok, za ktorých je povolený, sa medzi jednotlivými členskými štátmi, v ktorých je povolený, značne líši. V iných členských štátoch pojem predmarketing vôbec neexistuje. V záujme riešenia uvedených rozdielov by sa malo stanoviť harmonizované vymedzenie predmarketingu a podmienky, za ktorých správca AIF z EÚ môže predmarketing vykonávať.
- (10) Na to, aby mohol byť predmarketing uznaný ako taký podľa smernice 2011/61/EÚ, mal by byť zameraný na potenciálnych profesionálnych investorov a mal by sa týkať investičného zámeru alebo investičnej stratégie s cieľom preveriť ich záujem o AIF alebo podfond, ktorý ešte nebol zriadený, alebo ktorý je zriadený, ale ešte nebolo vydané oznámenie na účely uvedenia na trh v súlade s uvedenou smernicou. V súlade s tým by investori nemali mať počas predmarketingu možnosť upísať podielové listy alebo akcie AIF a nemali by mať dovolené distribuovať potenciálnym profesionálnym investorom upisovacie formuláre alebo podobné dokumenty, či už v podobe návrhu alebo v konečnej forme. Správcovia AIF z EÚ by mali zabezpečiť, aby investori nenadobudli podielové listy alebo akcie v AIF prostredníctvom predmarketingu a aby investori kontaktovaní v rámci predmarketingu mohli nadobudnúť podielové listy alebo akcie len v danom AIF prostredníctvom uvedenia na trh, ktoré je povolené podľa smernice 2011/61/EÚ.

Každé upisovanie profesionálnymi investormi do 18 mesiacov po tom, ako správca AIF z EÚ začal predmarketing, vzťahujúce sa na podielové listy alebo akcie AIF, na ktorý sa odkazuje v informáciách poskytnutých v súvislosti s predmarketingom, alebo AIF zriadeného v dôsledku predmarketingu, by sa malo považovať za výsledok uvádzania na trh a malo by podliehať príslušným postupom oznamovania uvedeným v smernici 2011/61/EÚ. S cieľom zabezpečiť, aby príslušné vnútroštátne orgány mohli zabezpečovať kontrolu nad predmarketingom vo svojom členskom štáte, by mal správca AIF z EÚ do dvoch týždňov od začatia predmarketingu zaslať príslušným orgánom svojho domovského členského štátu neformálny list v tlačenej alebo elektronickej podobe, v ktorom by mal okrem iného uviesť, v ktorých členských štátoch je alebo bol zapojený do predmarketingu, obdobia, počas ktorých sa predmarketing uskutočňuje alebo uskutočnil, a prípadne aj zoznam svojich AIF a podfondov AIF, ktoré sú alebo boli predmetom predmarketingu. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF z EÚ o tom bezodkladne informujú príslušné orgány členských štátov, v ktorých správca AIF z EÚ je alebo bol zapojený do predmarketingu.

- (11) Správcovia AIF z EÚ by mali zabezpečiť, aby ich predmarketing bol primerane zdokumentovaný.
- (12) Vnútroštátne zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2011/61/EÚ a najmä s harmonizovanými pravidlami týkajúcimi sa predmarketingu by nemali žiadnym spôsobom znevýhodňovať správcov AIF z EÚ voči správcovi AIF z krajín mimo EÚ. To sa týka tak súčasnej situácie, keď správcovia AIF z krajín mimo EÚ nemajú právo získať európske povolenie, ako aj situácie, keď sa začnú uplatňovať ustanovenia o takom udelení európskeho povolenia v smernici 2011/61/EÚ.

- (13) Na zabezpečenie právnej istoty treba zosúladiť dátumy začatia uplatňovania vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktorými sa vykonáva táto smernica a nariadenie (EÚ) 2019/1156, pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa marketingových oznámení a predmarketingu.
- (14) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch ⁽⁶⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2009/65/ES

Smernica 2009/65/ES sa mení takto:

1. Do článku 17 ods. 8 sa dopĺňajú tieto pododseky:

„Ak by v dôsledku zmeny uvedenej v prvom pododseku správcovská spoločnosť prestala byť v súlade s touto smernicou, príslušné orgány domovského členského štátu správcovskej spoločnosti do 15 pracovných dní od doručenia všetkých informácií uvedených v prvom pododseku oznámia správcovskej spoločnosti, že danú zmenu nesmie vykonať. V takom prípade príslušné orgány domovského členského štátu správcovskej spoločnosti o tom informujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcovskej spoločnosti.

Ak sa zmena uvedená v prvom pododseku vykoná potom, ako došlo k zaslaní informácií v súlade s druhým pododsekom, a ak v dôsledku tejto zmeny správcovská spoločnosť prestala byť v súlade s touto smernicou, príslušné orgány domovského členského štátu správcovskej spoločnosti prijímú všetky primerané opatrenia v súlade s článkom 98 a bez zbytočného odkladu informujú o prijatých opatreniach príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcovskej spoločnosti.“

2. Článok 77 sa vypúšťa.
3. V článku 91 sa vypúšťa odsek 3.
4. Článok 92 sa nahrádza takto:

„Článok 92

1. Členské štáty zabezpečia, aby PKIPCP sprístupnil v každom členskom štáte, v ktorom má v úmysle uvádzať na trh svoje podielové listy, zariadenia na vykonávanie týchto úloh:

- spracovávanie pokynov na upísanie, odkúpenie a vyplatenie a vykonávanie iných platieb v prospech držiteľov podielových listov PKIPCP v súlade s podmienkami stanovenými v dokumentoch požadovaných podľa kapitoly IX;
- poskytovanie informácií investorom o tom, ako možno vykonať pokyny uvedené v písmene a) a ako sa vyplácajú výnosy z odkúpenia a vyplatenia;
- uľahčenie nakladania s informáciami a prístup k postupom a mechanizmom uvedeným v článku 15 týkajúcim sa uplatňovania práv investorov vyplývajúcich z ich investície do PKIPCP v členskom štáte, v ktorom sa PKIPCP uvádza na trh;
- sprístupnenie informácií a dokumentov požadovaných podľa kapitoly IX investorom za podmienok stanovených v článku 94, a to na účely kontroly a získanie kópií;
- poskytovanie informácií investorom v súvislosti s úlohami, ktoré uvedené zariadenia zabezpečujú, na trvalom médiu; a
- vykonávanie činnosti kontaktného miesta pre komunikáciu s príslušnými orgánmi.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Členské štáty od PKIPCP nevyžadujú fyzickú prítomnosť v hostiteľskom členskom štáte ani ustanovenie tretej strany na účely odseku 1.
3. PKIPCP zabezpečí, aby boli k dispozícii zariadenia na vykonávanie úloh, a to aj elektronicky, uvedených v odseku 1:
  - a) v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu, v ktorom sa PKIPCP uvádzajú na trh, alebo v jazyku schválenom príslušnými orgánmi uvedeného členského štátu;
  - b) prostredníctvom samotného PKIPCP, tretej strany, ktorá podlieha predpisom a dohľadu, ktoré upravujú úlohy, ktoré sa majú vykonávať, alebo oboch týchto subjektov;

Na účely písmena b) v prípade, že úlohy má vykonávať tretia strana, musí byť jej vymenovanie doložené písomnou zmluvou, v ktorej sa stanovuje, ktoré z úloh uvedených v odseku 1 nemá vykonávať PKIPCP, a že tretia strana dostane od PKIPCP všetky relevantné informácie a dokumenty.“

5. Článok 93 sa mení takto:

- a) V odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Oznámenie obsahuje aj údaje – vrátane adresy –, ktoré sú potrebné na fakturáciu alebo na oznamovanie akýchkoľvek príslušných regulačných poplatkov alebo výdavkov zo strany príslušných orgánov hostiteľského členského štátu, a informácie o zariadeniach na vykonávanie úloh uvedených v článku 92 ods. 1.“;

- b) odsek 8 sa nahrádza takto:

„8. V prípade zmeny v informáciách obsiahnutých v oznámení predloženom v súlade s odsekom 1 alebo zmeny týkajúcej sa triedy akcií, ktoré sa majú uviesť na trh, PKIPCP o tom podajú písomné oznámenie príslušným orgánom tak domovského členského štátu PKIPCP, ako aj hostiteľského členského štátu PKIPCP najmenej jeden mesiac pred vykonaním uvedenej zmeny.“

Ak v dôsledku zmeny uvedenej v prvom pododseku prestane PKIPCP dodržiavať túto smernicu, príslušné orgány domovského štátu PKIPCP do 15 pracovných dní od doručenia všetkých informácií uvedených v prvom pododseku informujú PKIPCP, že danú zmenu nesmie vykonať. V uvedenom prípade príslušné orgány domovského členského štátu PKIPCP o tom informujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu PKIPCP.

Ak sa zmena uvedená v prvom pododseku vykoná potom, ako došlo k zaslaní informácií v súlade s druhým pododsekom, a PKIPCP prestane v dôsledku tejto zmeny dodržiavať túto smernicu, príslušné orgány domovského členského štátu PKIPCP prijímajú všetky nevyhnutné opatrenia v súlade s článkom 98, v prípade potreby aj vrátane výslovného zákazu uvádzania PKIPCP na trh a bez zbytočného odkladu oznámia príslušným orgánom hostiteľského členského štátu PKIPCP prijaté opatrenia.“

6. Vkladá sa tento článok:

„Článok 93a

1. Členské štáty zabezpečia, aby PKIPCP mohol odvolať oznámenie o opatreniach prijatých na uvádzanie na trh, pokiaľ ide o podielové listy, a v prípade potreby aj triedy akcií, v členskom štáte, v prípade ktorých podal oznámenie v súlade s článkom 93, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
  - a) je predložená paušálna ponuka na odkúpenie alebo vyplatenie, bez akýchkoľvek poplatkov alebo zrážok, všetkých takýchto podielových listov v držbe investorov v uvedenom členskom štáte, je prístupná verejnosti počas najmenej 30 pracovných dní a je priamo alebo prostredníctvom finančných sprostredkovateľov adresovaná jednotlivým investorom v uvedenom členskom štáte, ktorých totožnosť je známa;
  - b) úmysel ukončiť opatrenia prijaté na uvádzanie takýchto podielových listov na trh v uvedenom členskom štáte sa zverejní prostredníctvom verejne dostupného média – vrátane elektronických prostriedkov –, ktoré sa bežne používa v prípade uvádzania PKIPCP na trh a je vhodné pre typického investora PKIPCP;
  - c) všetky zmluvné dojednania s finančnými sprostredkovateľmi alebo zástupcami sa menia alebo ukončujú s účinnosťou odo dňa odvolania opatrení s cieľom zabrániť akejkoľvek novej alebo ďalšej priamej alebo nepriamej ponuke alebo umiestneniu podielových listov určených v oznámení uvedenom v odseku 2.

Informácie uvedené v písmenách a) a b) prvého pododseku jasne popisujú dôsledky, ktoré budú musieť investori znášať, ak neprijmú ponuku na vyplatenie alebo odkúpenie ich podielových listov.

Informácie uvedené v písmenách a) a b) prvého pododseku sa poskytujú v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu v súvislosti, s ktorým PKIPCP predložil oznámenie v súlade s článkom 93, alebo v jazyku schválenom príslušnými orgánmi uvedeného členského štátu. K dátumu uvedenému v prvom pododseku písm. c) PKIPCP skončí s predkladaním nových alebo ďalších priamych či nepriamych ponúk alebo umiestňovaním podielových listov, ktoré boli predmetom odvolania v uvedenom členskom štáte.

2. PKIPCP predloží príslušným orgánom svojho domovského členského štátu oznámenie obsahujúce informácie uvedené v odseku 1 prvom pododseku písm. a), b) a c).

3. Príslušné orgány domovského členského štátu PKIPCP overia, či oznámenie, ktoré predložili PKIPCP na základe odsekov 1 a 2, je úplné. Príslušné orgány domovského členského štátu PKIPCP najneskôr do 15 pracovných dní po doručení úplného oznámenia zašlú toto oznámenie príslušným orgánom členského štátu určených v oznámení uvedenom v odseku 2 a orgánu ESMA.

Po zaslaní oznámenia podľa prvého pododseku príslušné orgány domovského členského štátu PKIPCP bezodkladne informujú PKIPCP o tomto zaslaní.

4. PKIPCP poskytuje investorom, ktorí v ňom naďalej majú investície, ako aj príslušným orgánom domovského členského štátu PKIPCP informácie požadované podľa článkov 68 až 82 a podľa článku 94.

5. Príslušné orgány domovského členského štátu PKIPCP zašlú príslušným orgánom členského štátu určených v oznámení uvedenom v odseku 2 tohto článku informácie o všetkých zmenách dokumentov uvedených v článku 93 ods. 2.

6. Príslušné orgány členského štátu určené v oznámení uvedenom v odseku 2 tohto článku majú rovnaké práva a povinnosti ako príslušné orgány hostiteľského členského štátu PKIPCP, ako sa stanovuje v článku 21 ods. 2, článku 97 ods. 3 a článku 108. Bez toho, aby boli dotknuté iné monitorovacie činnosti a právomoci v oblasti dohľadu uvedené v článku 21 ods. 2 a článku 97, príslušné orgány členského štátu určené v oznámení uvedenom v odseku 2 tohto článku od dátumu zaslania podľa odseku 5 tohto článku nevyžadujú, aby dotknutý PKIPCP preukázal súlad s vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami, ktorými sa riadia požiadavky na uvádzanie na trh uvedené v článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1156 (*).

7. Členské štáty umožnia, aby sa na účely odseku 4 mohli používať všetky elektronické komunikačné prostriedky alebo iné prostriedky komunikácie na diaľku, za predpokladu, že informácie a komunikačné prostriedky sú investorom k dispozícii v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu, v ktorom je investor usadený, alebo v jazyku schválenom príslušnými orgánmi uvedeného členského štátu.

(* Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1156 z 20. júna 2019, ktorým sa uľahčuje cezhraničná distribúcia podnikov kolektívneho investovania a ktorým sa menia nariadenia (EÚ) č. 345/2013, (EÚ) č. 346/2013 a (EÚ) č. 1286/2014 (Ú. v. EÚ L 188, 12.7.2019, s. 55).“

7. V článku 95 ods. 1 sa písmeno a) vypúšťa.

Článok 2

Zmeny smernice 2011/61/EÚ

Smernica 2011/61/EÚ sa mení takto:

1. V článku 4 ods. 1 sa vkladá toto písmeno:

„aea) „predmarketing“ je priame alebo nepriame poskytnutie informácií o investičných stratégiách alebo investičných zámeroch zo strany správcu AIF z EÚ alebo v jeho mene potenciálnym profesionálnym investorom s bydliskom alebo so sídlom v Únii, alebo priama či nepriama komunikácia s týmito investormi, s cieľom preveriť ich záujem o AIF alebo podfond, ktorý ešte nebol zriadený, alebo ktorý je zriadený, ale ešte nebolo vydané oznámenie na účely uvedenia na trh v súlade s článkom 31 alebo 32 v tom členskom štáte, v ktorom majú potenciálni investori bydlisko alebo sídlo, a ktoré v jednotlivých prípadoch nepredstavuje ponuku ani umiestnenie u potenciálneho investora vo vzťahu k investovaniu do podielových listov alebo akcií tohto AIF alebo podföndu;“

2. Na začiatku Kapitoly VI sa vkladá tento článok:

„Článok 30a

Podmienky uskutočňovania predmarketingu v Únii správcom AIF z EÚ

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z EÚ, ktorému bolo udelené povolenie, mohol v Únii vykonávať predmarketing, okrem prípadov, keď informácie predložené potenciálnym profesionálnym investorom:

- a) sú dostatočné na to, aby umožnili investorom zaviazat' sa k nadobúdaniu podielových listov alebo akcií konkrétneho AIF;
- b) predstavujú opisovacie formuláre alebo podobné dokumenty vo forme návrhu alebo v konečnej podobe; alebo
- c) predstavujú zakladajúce dokumenty, prospekt alebo ponukové materiály ešte nezriadeného AIF v konečnej podobe.

Ak sa poskytuje návrh prospektu alebo ponukové materiály, nesmú obsahovať informácie umožňujúce investorom prijať investičné rozhodnutie a musí sa v nich jasne uvádzať, že:

- a) nepredstavujú ponuku alebo výzvu na upísanie podielových listov alebo akcií AIF; a
- b) o informácie, ktoré sú v nich predložené, sa nemožno opierať, pretože nie sú úplné a môžu sa zmeniť.

Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z EÚ predtým, ako začne vykonávať predmarketing, nebol povinný oznámiť príslušným orgánom obsah alebo adresátov predmarketingu ani splniť iné podmienky alebo požiadavky než tie, ktoré sú stanovené v tomto článku.

2. Správcovia AIF z EÚ zabezpečia, aby investori nenadobudli podielové listy alebo akcie v AIF prostredníctvom predmarketingu a aby investori kontaktovaní v rámci predmarketingu mohli nadobudnúť podielové listy alebo akcie len v danom AIF prostredníctvom uvedenia na trh, ktoré je povolené podľa článkov 31 alebo 32.

Každé opisovanie profesionálnymi investormi do 18 mesiacov po tom, ako sa správca AIF z EÚ zapojil do predmarketingu, vzťahujúce sa na podielové listy alebo akcie AIF, na ktoré sa odkazuje v informáciách poskytnutých v súvislosti s predmarketingom, alebo AIF zriadeného v dôsledku predmarketingu, sa považuje za výsledok uvádzania na trh a podlieha príslušným postupom oznamovania uvedeným v článkoch 31 a 32.

Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z EÚ do dvoch týždňov po tom, ako začal predmarketing, zaslal príslušným orgánom svojho domovského členského štátu neformálny list v tlačenej podobe alebo elektronicky. V tomto liste sa uvedú členské štáty, v ktorých sa predmarketing uskutočňuje alebo uskutočnil, ako aj príslušné obdobie, stručný opis predmarketingu vrátane informácií o predložených investičných stratégiách a prípadne zoznam AIF a podfondov AIF, ktoré sú alebo boli predmetom predmarketingu. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF z EÚ o tom bezodkladne informujú príslušné orgány členského štátu, v ktorom správca AIF z EÚ je alebo bol zapojený do predmarketingu. Príslušné orgány členského štátu, v ktorom sa predmarketing uskutočňuje alebo uskutočnil, môžu o ďalšie informácie o predmarketingu, ktorý sa uskutočňuje alebo uskutočnil na jeho území, požiadať príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF z EÚ.

3. Tretia strana smie vykonávať predmarketing v mene správcu AIF z EÚ, ktorému bolo udelené povolenie, iba ak jej bolo udelené povolenie ako investičnej spoločnosti v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ (*), ako úverová inštitúcia v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ (**), ako správcovská spoločnosť PKIPCP v súlade so smernicou 2009/65/ES, ako správca AIF v súlade s touto smernicou, alebo ak koná ako viazaný sprostredkovateľ v súlade so smernicou 2014/65/EÚ. Na takúto tretiu stranu sa vzťahujú podmienky stanovené v tomto článku.

4. Správca AIF z EÚ zabezpečuje, aby sa predmarketing primerane zdokumentoval.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).“

3. V článku 32 ods. 7 sa druhý, tretí a štvrtý pododsek nahrádzajú takto:

„Ak v dôsledku plánovanej zmeny prestane byť spravovanie AIF správcom AIF v súlade s touto smernicou alebo ak správca AIF prestane inak dodržiavať túto smernicu, relevantné príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF do 15 pracovných dní od doručenia všetkých informácií uvedených v prvom pododseku informujú správcu AIF, že danú zmenu nesmie vykonať. V uvedenom prípade príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF o tom informujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF.

Ak sa napriek prvému a druhému pododseku vykoná plánovaná zmena alebo ak dôjde k neplánovanej zmene, v dôsledku ktorej prestane byť spravovanie AIF zo strany správcu AIF v súlade s touto smernicou alebo správca AIF prestane inak dodržiavať túto smernicu, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF prijímú všetky náležité opatrenia v súlade s článkom 46, ktorými je v prípade potreby aj výslovný zákaz uvádzania daného AIF na trh, a bez zbytočného odkladu o tom informujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF.

Ak zmeny nemajú dosah na súlad spravovania AIF správcom AIF s touto smernicou ani na inak dodržiavanie tejto smernice správcom AIF, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF do jedného mesiaca informujú o týchto zmenách príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF.“

4. Vkladá sa tento článok:

„Článok 32a

Odvolanie oznámenia o opatreniach prijatých na uvádzanie na trh podielových listov alebo akcií niektorých alebo všetkých AIF z EÚ na trh v iných členských štátoch ako v domovskom členskom štáte správcu AIF

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca AIF z EÚ mohol odvolať oznámenia o opatreniach prijatých na uvádzanie na trh, pokiaľ ide o podielové listy alebo akcie niektorých alebo všetkých jeho AIF v členskom štáte, v prípade ktorých podal oznámenie v súlade s článkom 32, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) s výnimkou uzavretých AIF a fondov, ktoré sú upravené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/760 (*), je predložená paušálna ponuka na odkúpenie alebo vyplatenie, bez akýchkoľvek poplatkov alebo zrážok, všetkých takýchto podielových listov alebo akcií AIF v držbe investorov v uvedenom členskom štáte, je sprístupnená verejnosti počas najmenej 30 pracovných dní a je priamo alebo prostredníctvom finančných sprostredkovateľov adresovaná jednotlivo všetkým investorom v uvedenom členskom štáte, ktorých totožnosť je známa;
- b) úmysel ukončiť opatrenia prijaté na uvádzanie podielových listov alebo akcií niektorých alebo všetkých jeho AIF na trh v uvedenom členskom štáte sa zverejní prostredníctvom verejne dostupného média – vrátane elektronických prostriedkov –, ktoré sa bežne používa v prípade uvádzania AIF na trh a je vhodné pre typického investora AIF;
- c) všetky zmluvné dojednania s finančnými sprostredkovateľmi alebo zástupcami sa menia alebo ukončujú s účinnosťou odo dňa odvolania opatrení s cieľom zabrániť akejkoľvek novej alebo ďalšej priamej alebo nepriamej ponuke alebo umiestneniu podielových listov alebo akcií určených v oznámení uvedenom v odseku 2.

K dátumu uvedenému v prvom pododseku písm. c) správca AIF skončí s predkladaním nových alebo ďalších priamych či nepriamych ponúk alebo umiestňovaním podielových listov alebo akcií AIF, ktoré spravuje v členskom štáte v prípade ktorých podal oznámenie v súlade s odsekom 2.

2. Správca AIF predloží príslušným orgánom svojho domovského členského štátu oznámenie obsahujúce informácie uvedené v odseku 1 prvom pododseku písm. a), b) a c).

3. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF overia, či je oznámenie, ktoré predložil správca AIF, v súlade s odsekom 2, úplné. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF najneskôr do 15 pracovných dní po doručení úplného oznámenia zašlú toto oznámenie príslušným orgánom členského štátu určených v oznámení uvedenom v odseku 2 a orgánu ESMA.

Po odoslaní oznámenia podľa prvého pododseku príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF bezodkladne informujú správcu AIF o tomto zaslaní.

Počas obdobia 36 mesiacov od dátumu uvedeného v odseku 1 prvom pododseku písm. c) sa správca AIF nesmie zapojiť do predmarketingu podielových listov alebo akcií AIF z EÚ uvedených v oznámení alebo pokiaľ ide o podobné investičné stratégie alebo investičné zámery v členskom štáte určenom v oznámení uvedenom v odseku 2.

4. Správca AIF poskytuje investorom, ktorí naďalej majú investície v AIF z EÚ, ako aj príslušným orgánom domovského členského štátu správcu AIF informácie požadované podľa článkov 22 a 23.

5. Príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF zašlú príslušným orgánom členského štátu určeným v oznámení uvedenom v odseku 2 informácie o všetkých zmenách dokumentácie a informácie uvedené v písmenách b) až f) prílohy IV.

6. Príslušné orgány členského štátu určené v oznámení uvedenom v odseku 2 tohto článku majú rovnaké práva a povinnosti ako príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF, ako sa stanovuje v článku 45.

7. Bez toho, aby boli dotknuté iné právomoci v oblasti dohľadu uvedené v článku 45 ods. 3, príslušné orgány členského štátu určené v oznámení uvedenom v odseku 2 tohto článku od dátumu zaslania podľa odseku 5 tohto článku nevyžadujú, aby dotknutý správca AIF preukázal súlad s vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami, ktorými sa upravujú požiadavky na uvádzanie na trh uvedené v článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1156 (**).

8. Členské štáty umožnia, aby sa na účely odseku 4 mohli používať všetky elektronické komunikačné prostriedky alebo iné prostriedky komunikácie na diaľku.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/760 z 29. apríla 2015 o európskych dlhodobých investičných fondoch (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 98).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1156 z 20. júna 2019, ktorým sa uľahčuje cezhraničná distribúcia podnikov kolektívneho investovania a ktorým sa menia nariadenia (EÚ) č. 345/2013, (EÚ) č. 346/2013 a (EÚ) č. 1286/2014 (Ú. v. EÚ L 188, 12.7.2019, s. 55).“

5. V článku 33 ods. 6 sa druhý a tretí pododsek nahrádzajú takto:

„Ak v dôsledku plánovanej zmeny prestane byť spravovanie AIF správcom AIF v súlade s touto smernicou alebo ak správca AIF prestane inak dodržiavať túto smernicu, relevantné príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF do 15 pracovných dní od doručenia všetkých informácií uvedených v prvom pododseku informujú správcu AIF, že danú zmenu nesmie vykonať.

Ak sa napriek prvému a druhému pododseku vykoná plánovaná zmena alebo ak dôjde k neplánovanej zmene, v dôsledku ktorej prestane byť spravovanie AIF zo strany správcu AIF v súlade s touto smernicou alebo správca AIF prestane inak dodržiavať túto smernicu, príslušné orgány domovského členského štátu správcu AIF prijímú všetky náležité opatrenia v súlade s článkom 46 a bez zbytočného odkladu o tom informujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu správcu AIF.“

6. Vkladá sa tento článok:

„Článok 43a

Zariadenia, ktoré sú k dispozícii retailovým investorom

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 26 nariadenia (EÚ) 2015/760, členské štáty zabezpečia, aby správca AIF sprístupnil v každom členskom štáte, v ktorom má v úmysle uvádzať na trh podielové listy alebo akcie AIF pre retailových investorov, zariadenia na vykonávanie týchto úloh:

- a) spracovávanie pokynov investorov na upísanie, platbu, odkúpenie a vyplatenie vo vzťahu k podielovým listom alebo akciám AIF v súlade s podmienkami stanovenými v dokumentoch AIF;
- b) poskytovanie informácií investorom o tom, ako možno vykonať pokyny uvedené v písmene a) a ako sa vyplácajú výnosy z odkúpenia a vyplatenia;

- c) uľahčenie nakladania s informáciami týkajúcimi sa uplatňovania práv investorov vyplývajúcich z ich investície do AIF v členskom štáte, v ktorom sa AIF uvádza na trh;
  - d) sprístupnenie informácií a dokumentov požadovaných podľa článkov 22 a 23 investorom na účely kontrol a na získanie ich kópií;
  - e) poskytovanie informácií investorom v súvislosti s úlohami, ktoré tieto zariadenia zabezpečujú, na trvalom médiu, ako sa vymedzuje v článku 2 ods. 1 písm. m) smernice 2009/65/ES; a
  - f) pôsobenie v pozícii kontaktného miesta pre komunikáciu s príslušnými orgánmi.
2. Členské štáty od správcu AIF nevyžadujú fyzickú prítomnosť v hostiteľskom členskom štáte ani ustanovenie tretej strany na účely odseku 1.
3. Správca AIF zabezpečí, aby boli k dispozícii zariadenia na vykonávanie úloh, a to aj elektronicky, uvedených v odseku 1:
- a) v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu, v ktorom sa AIF uvádza na trh, alebo v jazyku schválenom príslušnými orgánmi uvedeného členského štátu;
  - b) prostredníctvom samotného správcu AIF, tretej strany, ktorá podlieha predpisom a dohľadu, ktoré upravujú úlohy, ktoré sa majú vykonávať, alebo oboch.

Na účely písmena b) v prípade, že úlohy má vykonávať tretia strana, musí byť jej vymenovanie doložené písomnou zmluvou, v ktorej sa určuje, ktoré z úloh uvedených v odseku 1 nemá vykonávať správca AIF, a že tretia strana dostane od správcu AIF všetky relevantné informácie a dokumenty.“

7. Vkladá sa tento článok:

„Článok 69a

Posúdenie režimu európskeho povolenia

Pred nadobudnutím účinnosti delegovaných aktov uvedených v článku 67 ods. 6, na základe ktorých sa začnú uplatňovať pravidlá stanovené v článku 35 a článkoch 37 až 41, Komisia predloží správu Európskemu parlamentu a Rade, pričom zohľadní výsledok posúdenia režimu európskeho povolenia stanoveného v tejto smernici vrátane rozšírenia tohto režimu na správcov AIF z krajín mimo EÚ. V prípade potreby sa uvedená správa doplní legislatívnym návrhom.“

8. V prílohe IV sa dopĺňajú tieto body:

- „i) údaje – vrátane adresy –, ktoré sú potrebné na fakturáciu alebo na oznamovanie akýchkoľvek príslušných regulačných poplatkov alebo platieb prostredníctvom príslušných orgánov hostiteľského členského štátu;
- j) informácie o zariadeniach na vykonávanie úloh uvedených v článku 43a.“

Článok 3

Transpozícia

1. Do 2. augusta 2021, členské štáty prijímú a uverejnia vnútroštátne zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto ustanovenia sa uplatňujú od 2. augusta 2021.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 4

Hodnotenie

Komisia do 2. augusta 2024 na základe verejnej konzultácie a v nadväznosti na diskusie s orgánom ESMA a príslušnými orgánmi vykoná hodnotenie uplatňovania tejto smernice. Komisia do 2. augusta 2025 predloží správu o uplatňovaní tejto smernice.

Článok 5

Preskúmanie

Komisia do 2. augusta 2023 predloží správu, v ktorej okrem iného posúdi odôvodnenosť harmonizácie ustanovení uplatniteľných na správcovské spoločnosti PKIPCP, ktoré testujú záujem investorov o konkrétny investičný zámer alebo investičnú stratégiu, a či sú na tento účel potrebné nejaké zmeny smernice 2009/65/ES.

Článok 6

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 7

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1161**z 20. júna 2019,****ktorou sa mení smernica 2009/33/ES o podpore ekologických a energeticky úsporných vozidiel cestnej dopravy****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V súlade so závermi Európskej rady z 23. a 24. októbra 2014 je Únia odhodlaná dosiahnuť udržateľný, konkurencieschopný, bezpečný a dekarbonizovaný energetický systém. Oznámenie Komisie z 22. januára 2014 s názvom Rámec politik v oblasti klímy a energetiky na obdobie rokov 2020 až 2030 stanovuje pre Úniu ambiciózne záväzky ďalšieho znižovania emisií skleníkových plynov aspoň o 40 % do roku 2030 v porovnaní s úrovňami z roku 1990, zvýšenia podielu spotreby energie z obnoviteľných zdrojov aspoň o 27 %, dosiahnutia aspoň 27 % úspor energie a zvýšenia energetickej bezpečnosti, konkurencieschopnosti a udržateľnosti v Únii. Odvtedy sa v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 ⁽⁴⁾ stanovil podiel energie z obnoviteľných zdrojov na aspoň 32 % hrubej konečnej energetickej spotreby Únie do roku 2030 a v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2002 ⁽⁵⁾ sa stanovil nový cieľ Únie v oblasti energetickej efektívnosti do roku 2030 na úrovni aspoň 32,5 %.
- (2) Vo svojom oznámení z 20. júla 2016 s názvom Európska stratégia pre nízkoemisnú mobilitu Komisia oznámila, že aby Únia splnila svoje záväzky prijaté na 21. konferencii zmluvných strán Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy, ktorá sa konala v roku 2015 v Paríži, musí sa urýchliť dekarbonizácia odvetvia dopravy, a bude teda potrebné stabilne znižovať emisie skleníkových plynov a látok znečisťujúcich ovzdušie z dopravy, aby sa do polovice storočia dosiahli ich nulové hodnoty. Navyše je potrebné bezodkladne výrazne znížiť dopravné emisie látok znečisťujúcich ovzdušie, ktoré škodia zdraviu a životnému prostrediu. Možno to dosiahnuť rôznymi politickými iniciatívami vrátane opatrení, ktoré podporujú modálny prechod na verejnú dopravu, a využitia verejného obstarávania na podporu ekologických vozidiel.
- (3) Komisia vo svojom oznámení z 31. mája 2017 s názvom Európa v pohybe: agenda sociálne spravodlivého prechodu na ekologickú, konkurencieschopnú a prepojenú mobilitu pre všetkých zdôrazňuje, že posilnenie výroby a zavádzania ekologických vozidiel, infraštruktúry pre alternatívne palivá a nových služieb mobility, ktoré využívajú digitalizáciu a automatizáciu v Únii, prináša občanom Únie, členským štátom i priemyslu viaceré výhody. Medzi uvedené výhody patrí bezpečnejšie a plynulejšie riešenia mobility, ako aj zmiernenie vystavenia škodlivým znečisťujúcim látkam. Ako sa okrem toho uvádza v správe o stave Únie z 13. septembra 2017, jedným z hlavných cieľov Únie je, aby sa Únia stala svetovým lídrom dekarbonizácie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 25.7.2018, s. 58.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 387, 25.10.2018, s. 70.⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 18. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. júna 2019.⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 z 11. decembra 2018 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 82).⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2002 z 11. decembra 2018, ktorou sa mení smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 210).

- (4) Ako bolo uvedené v oznámení Komisie s názvom Európa v pohybe, táto smernica je súčasťou druhého balíka návrhov, ktoré prispejú k úsilíu Únie o nízkoemisnú mobilitu. Uvedený balík, ktorý bol prezentovaný v oznámení Komisie z 8. novembra 2017 s názvom Nízkoemisná mobilita sa stáva skutočnosťou – Európska únia, ktorá chráni planétu, posilňuje postavenie spotrebiteľov a obraňuje svoj priemysel a pracovníkov, zahŕňa kombináciu opatrení na strane ponuky i dopytu, ktoré Úniu navedú na cestu nízkoemisnej mobility a zároveň posilnia konkurencieschopnosť jej ekosystému mobility. Podpora ekologických vozidiel by mala prebiehať súbežne s ďalším rozvojom verejnej dopravy ako spôsob, ktorým možno znížiť počet vozidiel na cestách a vďaka tomu znížiť emisie a zlepšiť kvalitu ovzdušia.
- (5) Inovácia v oblasti nových technológií pomáha znižovať emisie CO₂ vozidiel a znižovať znečistenie ovzdušia a hlukové zafaženie, pričom zároveň podporuje dekarbonizáciu sektora dopravy. Intenzívnejším využívaním cestných vozidiel s nízkymi a nulovými emisiami sa znížia emisie CO₂, ako aj určitých znečisťujúcich látok (tuhé častice, oxidy dusíka a iné uhľovodíky ako metán) alepší sa tým kvalita ovzdušia v mestách a iných znečistených oblastiach a zároveň sa prispeje ku konkurencieschopnosti a rastu priemyslu Únie na rozvíjajúcich sa svetových trhoch vozidiel s nízkymi a nulovými emisiami. Komisia by mala vykonávať politické opatrenia na podporu širokého zavádzania takýchto nových technológií v priemyselnom odvetví a rozširovania ich výrobných kapacít vo všetkých členských štátoch s cieľom prispieť k vytvoreniu rovnakých podmienok a vyváženému rozvoju vo všetkých členských štátoch.
- (6) Trhové prognózy odhadujú, že nákupné ceny ekologických vozidiel budú naďalej klesať. Nižšie náklady na prevádzku a údržbu zahŕňajú už dnes konkurencieschopnejšie celkové náklady na vlastníctvo. Očakávané zníženie nákupných cien ešte viac zníži prekážky brániace dostupnosti a zavádzaniu ekologických vozidiel na trhu v nasledujúcom desaťročí.
- (7) Zatiaľ čo je Únia jedným z vedúcich regiónov v oblasti výskumu a vysokohodnotných ekoinovácií, v ázijsko-tichomorskom regióne sa nachádzajú najväčší výrobcovia batériových elektrických autobusov a batérií. Podobne aj vývoj na svetovom trhu batériových elektrických vozidiel vedú trhy v Číne a USA. Ambiciózná politika Únie na obstarávanie ekologických vozidiel pomôže stimulovať inovácie a ďalej podporiť konkurencieschopnosť a rast priemyslu Únie na rastúcich svetových trhoch s ekologickými vozidlami a so súvisiacou technologickou infraštruktúrou. Ako sa uvádza v jej oznámení z 3. októbra 2017 s názvom Za fungujúce a prínosné verejné obstarávanie v Európe, Komisia bude aj naďalej viesť úsilie o zabezpečenie rovnakých podmienok a na podporu lepšieho prístupu na trhy verejného obstarávania v tretích krajinách vrátane nákupu, lízingu, prenájmu alebo nákupu na splátky vozidiel cestnej dopravy.
- (8) Ak sa vezme do úvahy, že verejné výdavky na tovar, práce a služby predstavovali v roku 2018 približne 16 % HDP, verejné orgány môžu svojou politikou verejného obstarávania stimulovať a podporiť trhy s inovačnými tovarmi a službami. V záujme dosiahnutia uvedeného cieľa by sa v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/33/ES⁽⁶⁾ mali stanoviť jasné a transparentné požiadavky vrátane jasných, dlhodobých cieľových hodnôt obstarávania a jednoduchej metódy ich výpočtu. V smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ⁽⁷⁾ a 2014/25/EÚ⁽⁸⁾ sa stanovujú minimálne pravidlá verejného obstarávania, ktorými sa koordinuje spôsob, akým verejní obstarávatelia a obstarávateľské subjekty obstarávajú práce, tovar a služby. V uvedených smerniciach sa stanovujú najmä celkové peňažné prahy na učenie, ktoré verejné zákazky majú podliehať legislatíve Únie v oblasti verejného obstarávania. Uvedené prahy platia aj pre smernicu 2009/33/ES.
- (9) Dostupnosť dostatočnej nabíjacej a čerpacej infraštruktúry je nevyhnutná pre zavedenie vozidiel na alternatívne palivá. Komisia prijala 8. novembra 2017 akčný plán na podporu urýchleného zavedenia infraštruktúry pre alternatívne palivá v Únii vrátane posilnenej podpory zavedenia verejne dostupnej infraštruktúry prostredníctvom finančných prostriedkov Únie, čo pomôže vytvoriť priaznivejšie podmienky na prechod na ekologické vozidlá, a to aj vo verejnej doprave. Komisia do 31. decembra 2020 preskúma vykonávanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ⁽⁹⁾ a predloží legislatívny návrh na jej zmenu, ak to na základe tohto preskúmania bude považovať za potrebné.

⁽⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/33/ES z 23. apríla 2009 o podpore ekologických a energeticky úsporných vozidiel cestnej dopravy (Ú. v. EÚ L 120, 15.5.2009, s. 5).

⁽⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ z 26. februára 2014 o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a o zrušení smernice 2004/17/ES (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁽⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 28.10.2014, s. 1).

- (10) Smernica 2009/33/ES dopĺňa horizontálne právne predpisy Únie v oblasti verejného obstarávania a pridáva kritériá udržateľnosti, čím sa usiluje o stimulovanie trhu ekologických a energeticky úsporných vozidiel cestnej dopravy. Komisia v roku 2015 vykonala následné hodnotenie smernice 2009/33/ES a dospela k záveru, že uvedená smernica nevedla k trhovému vzostupu ekologických vozidiel v Únii, najmä pre nedostatky v oblasti rozsahu jej pôsobnosti a v jej ustanoveniach týkajúcich sa nákupu vozidiel. Z hodnotenia vyplynulo, že vplyv uvedenej smernice bol veľmi obmedzený pri znižovaní emisií skleníkových plynov a látok znečisťujúcich ovzdušie, ako aj pri podpore konkurencieschopnosti priemyselného odvetvia.
- (11) Posúdenie vplyvu vykonané Komisiou v súvislosti s revíziou smernice 2009/33/ES zdôrazňuje prínosy zmeny celkového riadiaceho prístupu k obstarávaniu ekologických vozidiel na úrovni Únie. Oproti spoliehaniu sa na internalizáciu externých nákladov v celkových rozhodnutiach o obstarávaní možno stanovením minimálnych cieľových hodnôt obstarávania účinne napomôcť dosiahnutiu cieľa, ktorým je propagácia a stimulovanie trhového uplatnenia ekologických vozidiel, pričom sa poukazuje na relevantnosť zohľadnenia environmentálnych aspektov vo všetkých rozhodnutiach o obstarávaní. Strednodobé a dlhodobé prínosy pre občanov a podniky Únie uvedený prístup plne odôvodňujú, pretože je verejným obstarávateľom a obstarávateľským subjektom ponechaná dostatočná pružnosť pri výbere technológie, ktorú využijú.
- (12) Rozšírenie rozsahu pôsobnosti smernice 2009/33/ES zahrnutím postupov, ako je lízing vozidiel, ich prenájom a nákup na splátky, ako aj zmlúv o určitých službách, zabezpečuje, aby boli pokryté všetky podstatné postupy verejného obstarávania. Služby, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ako napríklad služby verejnej cestnej dopravy, služby osobnej cestnej dopravy na osobitné účely, nepravidelná osobná doprava, ako aj konkrétne poštové a kuriérske služby či zber odpadu, by mali byť služby, pri ktorých vozidlá používané na poskytovanie uvedených služieb patria do kategórií vozidiel, na ktoré sa vzťahuje táto smernica a ktoré predstavujú významný prvok v zmluve. Uvedené služby by sa mali identifikovať použitím príslušných kódov spoločného slovníka obstarávania uvedených v prílohe. Existujúce zmluvy by nemali byť spätne dotknuté touto smernicou.
- (13) Kľúčoví zainteresovaní aktéri všeobecne podporujú definíciu ekologických vozidiel, ktorá zohľadňuje požiadavky na znižovanie emisií skleníkových plynov a látok znečisťujúcich ovzdušie z ľahkých vozidiel. Aby sa zaistili primerané stimuly na propagáciu trhového uplatnenia vozidiel s nízkymi a nulovými emisiami v Únii, ustanovenia o ich verejnom obstarávaní podľa tejto smernice by sa mali zosúladiť s vymedzením vozidiel s nulovými a nízkymi emisiami stanoveným v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/631⁽¹⁰⁾. Opatrenia prijaté na základe tejto smernice posilnia súlad s požiadavkami nariadením stanovenými v nariadení (EÚ) 2019/631. S cieľom zlepšiť kvalitu ovzdušia by ekologické vozidlá mali mať lepšie vlastnosti v porovnaní s minimálnymi požiadavkami na oxidy dusíka (ďalej len „NO_x“) a na ultrajemné častice – počet častíc (ďalej len „PN“) stanovenými v platných limitných hodnotách emisií v reálnych podmienkach jazdy. Okrem vozidiel s nulovými emisiami existuje v súčasnosti len málo ľahkých vozidiel s emisiami látok znečisťujúcich ovzdušie vo výške 80 % alebo menej v porovnaní so súčasnými emisnými limitmi. Očakáva sa však, že počet takýchto vozidiel sa v nasledujúcich rokoch zvýši, najmä hybridných vozidiel s možnosťou pripojenia na elektrickú sieť. Ambicióznejší prístup v oblasti verejného obstarávania môže byť významným dodatočným trhovým stimulom.
- (14) Ekologické ťažké úžitkové vozidlá by sa mali vymedziť prostredníctvom používania alternatívnych palív v súlade so smernicou 2014/94/EÚ. Keď sa v prípade obstarávaných vozidiel majú používať kvapalné biopalivá, syntetické alebo parafinické palivá, verejní obstarávatelia a obstarávateľské subjekty musia zabezpečiť prostredníctvom povinných zmluvných ustanovení alebo podobne účinných prostriedkov v rámci postupu verejného obstarávania, že v uvedených vozidlách sa budú používať len takéto palivá. Hoci uvedené palivá môžu obsahovať palivové prísady, ako je to napríklad pri palive na báze etanolu pre upravené dieselové motory (ED95), nemali by sa miešať s fosílnymi palivami.
- (15) V záujme zlepšenia kvality ovzdušia v mestách je nevyhnutné obnoviť vozový park tak, aby ho tvorili ekologické vozidlá. Podľa zásad obehového hospodárstva je potrebné predĺžiť trvanlivosť výrobkov. Preto by sa vozidlá, ktoré spĺňajú požiadavky na ekologické vozidlá alebo vozidlá s nulovými emisiami v dôsledku dodatočnej modernizácie, mali tiež započítavať k dosiahnutiu príslušných minimálnych cieľových hodnôt obstarávania.

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/631 zo 17. apríla 2019, ktorým sa stanovujú emisné normy CO₂ pre nové osobné vozidlá a nové ľahké úžitkové vozidlá a ktorým sa zrušujú nariadenia (ES) č. 443/2009 a (EÚ) č. 510/2011 (Ú. v. EÚ L 111, 25.4.2019, s. 13).

- (16) Lahké úžitkové vozidlá a ťažké úžitkové vozidlá sa využívajú na rôzne účely a líši sa pri nich aj úroveň zrelosti trhu, takže by bolo vhodné, aby ustanovenia o verejnom obstarávaní tieto rozdiely zohľadnili. Posúdením vplyvu sa zistilo, že pri mestských autobusoch s nízkymi a nulovými emisiami sú trhy zrelejšie, zatiaľ čo trhy s nákladnými vozidlami s nízkymi a nulovými emisiami sa nachádzajú v skorších štádiách vývoja. Vzhľadom na obmedzenú úroveň zrelosti trhu s autokarmy s nízkymi a nulovými emisiami, relatívne obmedzenú úlohu verejného obstarávania v tomto trhovom segmente a ich osobitné prevádzkové požiadavky by autokary nemali byť zahrnuté do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. V súlade s prístupom uplatňovaným v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009⁽¹⁾ a predpise Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov (EHK OSN) č. 107 sa vozidlá kategórie M₃ s miestami pre stojacich cestujúcich na umožnenie čiastočného pohybu cestujúcich považujú za autobusy, zatiaľ čo vozidlá kategórie M₃ s veľmi obmedzeným priestorom alebo bez priestoru pre stojacich cestujúcich sa považujú za autokary. Vzhľadom na veľmi obmedzený trh s poschodovými autobusmi a na ich špecifické konštrukčné obmedzenia je vhodné počas prvého referenčného obdobia, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, uplatňovať nižšie minimálne cieľové hodnoty obstarávania pre vozidlá s nulovými emisiami patriace do uvedenej kategórie ťažkých úžitkových vozidiel v členských štátoch, kde poschodové autobusy predstavujú významný podiel verejného obstarávania.
- (17) S cieľom zabrániť neprimeranému zaťaženiu verejných orgánov a prevádzkovateľov by členské štáty mali mať možnosť oslobodiť od požiadaviek tejto smernice verejné obstarávanie určitých vozidiel s osobitnými charakteristikami spojenými s prevádzkovými požiadavkami na ne. Medzi uvedené vozidlá patria obrnené vozidlá, sanitky, pohrebné vozidlá, vozidlá kategórie M₁ prístupné pre invalidné vozíky, pojazdné žeriavy, vozidlá navrhnuté a vyrobené na použitie najmä na staveniskách alebo v kameňolomoch, prístavoch alebo letiskách, ako aj vozidlá osobitne navrhnuté a vyrobené alebo upravené na použitie ozbrojenými silami, civilnou ochranou, hasičským zborom a silami zodpovednými za udržiavanie verejného poriadku. Takéto úpravy sa môžu týkať inštalácie špecializovaného komunikačného vybavenia alebo núdzových svetiel. Požiadavky stanovené v tejto smernici by sa nemali vzťahovať na vozidlá, ktoré sú osobitne navrhnuté a vyrobené na vykonávanie prác a ktoré nie sú vhodné na prepravu cestujúcich alebo na prepravu tovaru. Uvedené vozidlá zahŕňajú vozidlá na údržbu ciest, ako napríklad snehové pluh.
- (18) Určenie minimálnych cieľových hodnôt obstarávania ekologických vozidiel, ktoré majú byť dosiahnuté na úrovni členských štátov v dvoch referenčných obdobiach končiacich v roku 2025 a v roku 2030, by malo prispieť k politickej istote na trhoch, kde sú potrebné investície do mobility s nízkymi a nulovými emisiami. Minimálne cieľové hodnoty posilnia budovanie trhov s ekologickými vozidlami v celej Únii. Uvedené cieľové hodnoty poskytujú čas potrebný na prispôbenie postupov verejného obstarávania a zároveň vysielajú jasný trhový signál. Požiadavka, aby sa polovica minimálnych cieľových hodnôt pre autobusy obstarané v uvedených referenčných obdobiach splnila prostredníctvom obstarávania autobusov s nulovými emisiami, navyše posilňuje záväzok k dekarbonizácii odvetvia dopravy. Malo by sa poznamenať, že trolejbusy sa považujú za autobusy s nulovými emisiami za predpokladu, že sú poháňané len elektrinou alebo používajú výhradne hnaciu sústavu s nulovými emisiami, keď nie sú pripojené do siete, inak sa stále považujú za ekologické vozidlá. V posúdení vplyvu sa poznamenáva, že členské štáty v závislosti od svojich ekonomických možností a závažnosti problému čoraz viac využívajú stanovovanie cieľových hodnôt. Rôznym členským štátom by sa mali stanoviť rôzne cieľové hodnoty podľa ich ekonomických možností (hrubý domáci produkt na obyvateľa) a miery vystavenia znečisteniu (hustota mestského osídlenia). Z posúdenia územného vplyvu vykonaného pre túto smernicu vyplynulo, že dosah bude naprieč regiónmi Únie rovnomerný.
- (19) Členské štáty by mali mať flexibilitu rozdeliť úsilie na splnenie minimálnych cieľových hodnôt na svojom území v súlade s ich ústavným rámcom a v súlade s cieľmi svojej dopravnej politiky. Pri rozdeľovaní úsilia v rámci členského štátu by sa mohli zohľadniť rôzne faktory, ako sú rozdiely v ekonomických možnostiach, kvalita ovzdušia, hustota obyvateľstva, charakteristiky dopravných systémov, politiky dekarbonizácie dopravy a zníženia znečistenia ovzdušia alebo akékoľvek iné relevantné kritériá.
- (20) Vozidlá s nulovými výfukovými emisiami tiež zanechávajú environmentálnu stopu v dôsledku emisií pochádzajúcich z dodávateľského reťazca paliva, a to od ťažby až do nádrže, ako aj emisií pochádzajúcich z procesu výroby komponentov a úrovne ich recyklovateľnosti. V záujme súladu s cieľmi v oblasti udržateľnosti by sa batérie mali vyrábať s minimálnym vplyvom na životné prostredie, ako v Únii, tak aj mimo nej, najmä pokiaľ ide o proces ťažby nerastných surovín používaných na výrobu batérií. Propagácia technológií, ktoré riešia túto výzvu, napríklad udržateľných a recyklovateľných batérií, môže prispieť k celkovej udržateľnosti elektrických vozidiel

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 z 13. júla 2009 o požiadavkách typového schvaľovania na všeobecnú bezpečnosť motorových vozidiel, ich prípojných vozidiel a systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (Ú. v. EÚ L 200, 31.7.2009, s. 1).

prostredníctvom iniciatív, ako je Aliancia EÚ pre batérie a akčný plán EÚ pre batérie, a v kontexte revízie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES⁽¹²⁾. Malo by sa zväziť prípadné zohľadnenie emisií CO₂ počas životného cyklu a emisií CO₂ vozidiel od zdroja ku kolesám pre obdobie po roku 2030, berúc do úvahy príslušné ustanovenia práva Únie o ich výpočte v danom okamihu.

- (21) Európsky parlament vo svojom odporúčaní Rade a Komisii zo 4. apríla 2017 v nadväznosti na vyšetrowanie vo veci merania emisií v automobilovom priemysle⁽¹³⁾ vyzval členské štáty, aby podporovali politiky ekologického verejného obstarávania prostredníctvom nákupu vozidiel s nulovými emisiami a vozidiel s veľmi nízkymi emisiami orgánmi verejnej správy pre ich vlastné vozové parky alebo v rámci verejných alebo zmiešaných programov spoločného využívania vozidiel a aby postupne do roku 2035 eliminovali nové vozidlá emitujúce emisie CO₂.
- (22) Maximálny vplyv možno dosiahnuť, ak sa verejné obstarávanie ekologických vozidiel zameria na oblasti s relatívne vysokou mierou znečistenia ovzdušia a hlukového zaťaženia. Verejné orgány členských štátov sa vyzývajú, aby sa na tieto oblasti osobitne zamerali pri plnení domácich minimálnych cieľových hodnôt obstarávania. Verejné orgány sa tiež nabádajú k prijímaniu opatrení, ako je napríklad sprístupnenie dostatočných finančných zdrojov verejným obstarávateľom a obstarávateľským subjektom, s cieľom zabrániť tomu, aby náklady na dodržiavanie minimálnych cieľových hodnôt obstarávania stanovených v tejto smernici viedli k vyšším cenám cestovných lístkov pre spotrebiteľov alebo k zníženiu počtu dopravných služieb vo verejnom záujme, alebo aby odrádzali od vývoja necestnej ekologickej dopravy, ako sú električky a metro. Verejné orgány by mali zohľadniť súvisiace kroky v ich správach predkladaných podľa tejto smernice. Na to, aby sa zabránilo neprimeranej záťaži a optimalizovali sa potenciálne výsledky tejto smernice, by sa verejným orgánom mala poskytnúť primeraná technická pomoc.
- (23) Verejná doprava prispieva len k malej miere emisií pochádzajúcich z odvetvia dopravy. S cieľom ďalej podporovať dekarbonizáciu dopravy, zlepšiť kvalitu ovzdušia a zachovať rovnaké podmienky medzi jednotlivými prevádzkovateľmi môžu členské štáty v súlade s právom Únie rozhodnúť o uložení podobných požiadaviek aj na súkromných prevádzkovateľov a služby mimo rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ako sú taxislužby, požičovne áut a spoločnosti prevádzkujúce spolujazdu.
- (24) Náklady na životný cyklus sú významným nástrojom, pomocou ktorého môžu verejní obstarávatelia a obstarávateľské subjekty pokryť energetické a environmentálne náklady počas životného cyklu vozidla vrátane nákladov spojených s emisiami skleníkových plynov a iných znečisťujúcich látok na základe relevantnej metodiky na určenie peňažnej hodnoty. Keďže metodika výpočtu prevádzkových nákladov počas životnosti vozidla podľa smernice 2009/33/ES sa využíva málo a verejní obstarávatelia a obstarávateľské subjekty poskytli informácie o používaní vlastných metodík prispôbených ich konkrétnym okolnostiam a potrebám, nemalo by sa od verejných obstarávateľov a obstarávateľských subjektov požadovať, aby používali určitú povinnú metodiku, ale mali by mať možnosť zvoliť si akúkoľvek metodiku výpočtu nákladov na životný cyklus s cieľom podporiť ich postup obstarávania na základe kritéria ekonomicky najvýhodnejšej ponuky, ako sa stanovuje v článku 67 smernice 2014/24/EÚ a v článku 82 smernice 2014/25/EÚ, s prihliadnutím na nákladovú účinnosť počas životnosti vozidla, ako aj na environmentálne a sociálne aspekty.
- (25) V záujme účinného monitorovania vykonávania tejto smernice by podávanie správ o verejnom obstarávaní podľa tejto smernice malo poskytovať jasný prehľad o trhu. Takéto podávanie správ by sa malo začínať predbežným poskytnutím informácií členskými štátmi Komisii do 2. augusta 2022 a pokračovať prvou komplexnou správou o plnení minimálnych cieľových hodnôt obstarávania v roku 2026 a následne každé tri roky. Časový rámec by sa mal zosúladiť s existujúcimi povinnosťami v oblasti podávania správ podľa smerníc 2014/24/EÚ a 2014/25/EÚ. Aby sa minimalizovalo administratívne zaťaženie verejných orgánov a vytvoril funkčný prehľad o trhu, mala by sa presadzovať zjednodušená štruktúra správ. Komisia poskytne riešenia na registráciu a monitorovanie v rámci databázy elektronického vestníka verejného obstarávania (ďalej len „TED“ – Tender Electronic Daily) a zabezpečí podávanie komplexných správ o vozidlách s nízkymi a nulovými emisiami, ako aj o ostatných vozidlách s pohonom na alternatívne palivá v kontexte spoločného slovníka obstarávania Únie. Osobitné kódy v spoločnom slovníku obstarávania uľahčia registráciu a monitorovanie v rámci databázy TED.

⁽¹²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES zo 6. septembra 2006 o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch, ktorou sa zrušuje smernica 91/157/EHS (Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽¹³⁾ Ú. v. EÚ C 298, 23.8.2018, s. 140.

- (26) Trhové uplatnenie ekologických vozidiel a ich infraštruktúry možno ďalej podporiť cieľovou verejnou podporou opatrení na úrovni členských štátov i Únie. Takéto opatrenia zahŕňajú zvýšenie využívania finančných prostriedkov Únie na podporu obnovy vozových parkov verejnej dopravy a lepšiu výmenu poznatkov a zosúladenie obstarávaní, ktoré umožnia opatrenia v dostatočnom rozsahu na zníženie nákladov a vplyv na trhu. Možnosť verejnej podpory zameranej na podporu rozvoja infraštruktúry potrebnej na distribúciu alternatívnych palív je uznaná v usmernení o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020 ⁽¹⁴⁾. Na takúto verejnú podporu sa však naďalej uplatňuje Zmluva o fungovaní Európskej únie, najmä jej články 107 a 108.
- (27) Cieľové podporné opatrenia na obstarávanie ekologických vozidiel môžu pomôcť verejným obstarávateľom a obstarávateľským subjektom. V súčasnom viacročnom finančnom rámci (ďalej len „VFR“) na roky 2014 – 2020 Únia už disponuje množstvom rôznych fondov na podporu členských štátov, miestnych orgánov a dotknutých prevádzkovateľov pri ich prechode na udržateľnú mobilitu. Európske štrukturálne a investičné fondy sú predovšetkým kľúčovým zdrojom financovania projektov mestskej mobility. Horizont 2020, výskumný program Únie zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1291/2013 ⁽¹⁵⁾, financuje výskum a inovačné projekty v oblasti mestskej mobility a inteligentných miest a komunít, zatiaľ čo nástroj na prepájanie Európy zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1316/2013 ⁽¹⁶⁾ venuje podporu zavádzaniu príslušnej infraštruktúry v mestských uzloch. Zavedenie vymedzenia pojmu ekologické vozidlo a stanovenie minimálnych cieľových hodnôt pre ich obstarávanie v tejto smernici môže pomôcť zabezpečiť ešte cielenejšie využívanie finančných nástrojov Únie aj v budúcom VFR na roky 2021 – 2027. Uvedené podporné opatrenia pomôžu znížiť počiatočne vysoké investície do zmien infraštruktúry a podporia dekarbonizáciu dopravy.
- (28) S cieľom pomôcť zabezpečiť, aby sa potenciálne výhody plne využili, Komisia by mala poskytnúť členským štátom usmernenia týkajúce sa rôznych fondov Únie, ktoré by sa mohli využiť, a mala by uľahčiť a štruktúrovať výmenu poznatkov a najlepších postupov medzi členskými štátmi s cieľom podporiť nákup, lízing, prenájom alebo nákup na splátky ekologických a energeticky úsporných vozidiel cestnej dopravy verejnými obstarávateľmi a obstarávateľskými subjektmi. Komisia by mala aj naďalej poskytovať technické a finančné poradenské služby miestnym orgánom a prevádzkovateľom prostredníctvom nástrojov, ako sú Európske centrum investičného poradenstva, JASPERS a JESSICA. Takáto pomoc by mala zahŕňať nabádanie verejných obstarávateľov a obstarávateľských subjektov, aby spojili svoje zdroje v spoločnom obstarávaní vozidiel cestnej dopravy s nízkymi emisiami a energeticky úsporných vozidiel cestnej dopravy s cieľom dosiahnuť úspory z rozsahu a uľahčiť dosiahnutie cieľov tejto smernice.
- (29) V záujme maximalizácie vplyvu investícií musí prísť k lepšej koordinácii mobility a územného plánovania, napríklad využívaním plánov udržateľnej mestskej mobility. Plány udržateľnej mestskej mobility sú plány, ktoré sa vytvorili v jednotlivých oblastiach politiky a v spolupráci s rôznymi úrovňami riadenia s využitím kombinácie rôznych druhov dopravy, bezpečnosti cestnej premávky, nákladnej dopravy, riadenia mobility a inteligentných dopravných systémov. Plány udržateľnej mestskej mobility môžu pri dosahovaní cieľových hodnôt Únie zohrávať dôležitú úlohu, pokiaľ ide o znižovanie emisií CO₂, hlukového zafarbenia a znečistenia ovzdušia.
- (30) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci v súvislosti so stanovením spoločného formátu správ členských štátov a ich mechanizmov prenosu. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁷⁾.
- (31) Komisia by do 31. decembra 2027 mala preskúmať vykonávanie smernice 2009/33/ES. Toto preskúmanie by podľa potreby malo sprevádzať legislatívny návrh na zmenu uvedenej smernice na obdobie po roku 2030 vrátane stanovenia nových ambiciózných cieľových hodnôt a rozšírenia rozsahu pôsobnosti na ďalšie kategórie vozidiel,

⁽¹⁴⁾ Ú. v. EÚ C 200, 28.6.2014, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1291/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa zriaďuje program Horizont 2020 – rámcový program pre výskum a inováciu (2014 – 2020) a zrušuje rozhodnutie č. 1982/2006/ES (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽¹⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1316/2013 z 11. decembra 2013 o zriadení Nástroja na prepájanie Európy, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 913/2010 a zrušujú sa nariadenia (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Ú. v. EÚ L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽¹⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

ako sú vozidlá kategórie L a stavebné stroje. Komisia by vo svojom preskúmaní mala okrem iného posúdiť aj možnosť zosúladenia tejto smernice s akoukoľvek metodikou počítania emisií CO₂ počas životného cyklu a emisií CO₂ od zdroja ku kolesám vypracovanou v kontexte emisných noriem CO₂ pre vozidlá Únie, ako aj možnosť podpory udržateľných a recyklovateľných batérií a používanie najlepších tried pneumatík a protektorovaných pneumatík.

- (32) Hoci sa minimálne cieľové hodnoty obstarávania stanovené v tejto smernici neuplatňujú na inštitúcie Únie, je žiaduce, aby inštitúcie Únie išli príkladom.
- (33) Keďže ciele tejto smernice, a to zabezpečiť na strane dopytu stimul pre ekologické vozidlá v záujme podpory prechodu na nízkoemisnú mobilitu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu spoločného a dlhodobého politického rámca a z dôvodu rozsahu ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (34) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch ⁽¹⁸⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozíčných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozíčných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (35) Smernica 2009/33/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2009/33/ES

Smernica 2009/33/ES sa mení takto:

1. Názov sa nahrádza takto:

„Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/33/ES z 23. apríla 2009 o podpore ekologických vozidiel cestnej dopravy v záujme nízkoemisnej mobility“.

2. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Predmet úpravy a ciele

Táto smernica od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že verejní obstarávatelia a obstarávateľské subjekty budú pri obstarávaní určitých vozidiel cestnej dopravy zohľadňovať energetické a environmentálne vplyvy počas životnosti vozidla vrátane spotreby energie a emisií CO₂ a určitých znečisťujúcich látok s cieľom podporovať a stimulovať trh s ekologickými a energeticky úspornými vozidlami a zlepšiť príspevok odvetvia dopravy k politikám Únie v oblasti životného prostredia, klímy a energetiky.“

3. Článok 2 sa nahrádza takto:

„Článok 2

Výnimky

Členské štáty môžu oslobodiť od plnenia požiadaviek stanovených v tejto smernici vozidlá uvedené v článku 2 ods. 2 písm. d) a v článku 2 ods. 3 písm. a) a b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/858 (*) a v bodoch 5.2 až 5.5 a v bode 5.7 časti A prílohy I k uvedenému nariadeniu.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/858 z 30. mája 2018 o schvaľovaní motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, ako aj systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre takéto vozidlá a o dohľade nad trhom s nimi, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 715/2007 a (ES) č. 595/2009 a zrušuje smernica 2007/46/ES (Ú. v. EÚ L 151, 14.6.2018, s. 1).“

⁽¹⁸⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

4. Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na obstarávanie prostredníctvom:

- a) zmlúv o kúpe, lízingu, prenájme alebo nákupe na splátky vozidiel cestnej dopravy zadaných verejnými obstarávateľmi alebo obstarávateľskými subjektmi, pokiaľ sa na nich vzťahuje povinnosť uplatňovať postupy obstarávania uvedené v smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ (*) a 2014/25/EÚ (**);
- b) zmlúv o službách vo verejnom záujme v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 (***), ktorých predmetom je poskytovanie služieb osobnej cestnej dopravy nad rámec prahovej hodnoty, ktorú stanovujú členské štáty tak, aby nepresahovala uplatniteľnú prahovú hodnotu stanovenú v článku 5 ods. 4 uvedeného nariadenia;
- c) zmlúv o službách stanovených v tabuľke 1 prílohy k tejto smernici, pokiaľ sa na verejných obstarávateľov alebo obstarávateľské subjekty vzťahuje povinnosť uplatňovať postupy obstarávania uvedené v smerniciach 2014/24/EÚ a 2014/25/EÚ.

Táto smernica sa uplatňuje len na také zmluvy, pri ktorých sa výzva na súťaž zaslala po 2. auguste 2021, alebo v prípadoch, ak výzva na súťaž nie je plánovaná, ak verejný obstarávateľ alebo obstarávateľský subjekt začal postup obstarávania po uvedenom dátume.

2. Táto smernica sa neuplatňuje na:

- a) vozidlá uvedené v článku 2 ods. 2 písm. a), b) a c) a v článku 2 ods. 3 písm. c) nariadenia (EÚ) 2018/858;
- b) vozidlá kategórie M₃ okrem vozidiel triedy I a triedy A, ako sú vymedzené v článku 3 bodoch 2 a 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 (****).

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 65).

(**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ z 26. februára 2014 o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a o zrušení smernice 2004/17/ES (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 243).

(***) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 z 23. októbra 2007 o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 1191/69 a (EHS) č. 1107/70 (Ú. v. EÚ L 315, 3.12.2007, s. 1).

(****) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 z 13. júla 2009 o požiadavkách typového schvaľovania na všeobecnú bezpečnosť motorových vozidiel, ich prípojných vozidiel a systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (Ú. v. EÚ L 200, 31.7.2009, s. 1).“

5. Článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

1. „verejní obstarávatelia“ sú verejní obstarávatelia v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 1 smernice 2014/24/EÚ a v článku 3 smernice 2014/25/EÚ;
2. „obstarávateľské subjekty“ sú obstarávatelia v zmysle vymedzenia v článku 4 smernice 2014/25/EÚ;
3. „vozidlo cestnej dopravy“ je vozidlo kategórie M alebo N v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) 2018/858;

4. „ekologické vozidlo“ je
- vozidlo kategórie M_1 , M_2 alebo N_1 s maximálnymi výfukovými emisiami CO_2 v g/km a emisiami znečisťujúcich látok v reálnych podmienkach jazdy pod percentuálnou hodnotou platných emisných limitov stanovených v tabuľke 2 prílohy alebo
  - vozidlo kategórie M_3 , N_2 alebo N_3 využívajúce alternatívne palivá v zmysle vymedzenia v článku 2 bodoch 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ (*), s výnimkou palív vyrobených zo surovín s vysokým rizikom nepriamej zmeny využívania pôdy, pre ktoré sa v súlade s článkom 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 (**) pozoruje významné rozšírenie výroby na pôdu s vysokými zásobami uhlíka. V prípade vozidiel, ktoré používajú kvapalné biopalivá, syntetické a parafinické palivá, sa uvedené palivá nesmú zmiešavať s konvenčnými fosílnymi palivami;
5. „ťažké úžitkové vozidlo s nulovými emisiami“ je ekologické vozidlo v zmysle vymedzenia v bode 4 písm. b) tohto článku bez spaľovacieho motora alebo s motorom s vnútorným spaľovaním, ktoré emituje menej ako 1 g CO_2/kWh , merané v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 (***) a jeho vykonávacími opatreniami, alebo ktoré emituje menej ako 1 g CO_2/km , merané v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 (****) a jeho vykonávacími opatreniami.
-
- (*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 28.10.2014, s. 1).
- (**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 z 11. decembra 2018 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 82).
- (***) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 z 18. júna 2009 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel a motorov s ohľadom na emisie z ťažkých úžitkových vozidiel (Euro VI) a o prístupe k informáciám o oprave a údržbe vozidiel, a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 715/2007 a smernica 2007/46/ES a zrušujú smernice 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES (Ú. v. EÚ L 188, 18.7.2009, s. 1).
- (****) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2007, s. 1).“

6. Článok 5 sa nahrádza takto:

„Článok 5

Minimálne cieľové hodnoty obstarávania

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri obstarávaní vozidiel a služieb uvedených v článku 3 dodržali minimálne cieľové hodnoty obstarávania pre ekologické ľahké úžitkové vozidlá stanovené v tabuľke 3 prílohy a pre ekologické ťažké úžitkové vozidlá stanovené v tabuľke 4 prílohy. Uvedené cieľové hodnoty sú vyjadrené ako minimálne percentuálne podiely ekologických vozidiel na celkovom počte vozidiel cestnej dopravy zahrnutých do súhrnu všetkých zmlúv uvedených v článku 3 uzavretých od 2. augusta 2021 do 31. decembra 2025 pre prvé referenčné obdobie, a od 1. januára 2026 do 31. decembra 2030 pre druhé referenčné obdobie.

2. Na účely výpočtu minimálnych cieľových hodnôt obstarávania je dátumom verejného obstarávania, ktorý sa berie do úvahy, dátum ukončenia postupu verejného obstarávania, a to zadaním zákazky.

3. Vozidlá, ktoré spĺňajú vymedzenie pojmu ekologické vozidlo podľa článku 4 bodu 4 alebo pojmu ťažké úžitkové vozidlo s nulovými emisiami podľa článku 4 bodu 5 v dôsledku dodatočnej modernizácie, sa môžu považovať za ekologické vozidlá alebo ťažké úžitkové vozidlá s nulovými emisiami na účely dosiahnutia súladu s minimálnymi cieľovými hodnotami obstarávania.

4. V prípade zmlúv uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) sa počet vozidiel cestnej dopravy kúpených, kúpených na lízing, prenajatých alebo kúpených na splátky podľa každej zmluvy berie do úvahy na účely posúdenia súladu s minimálnymi cieľovými hodnotami obstarávania.

5. V prípade zmlúv uvedených v článku 3 ods. 1 písm. b) a c) sa počet vozidiel cestnej dopravy, ktoré sa majú používať na poskytovanie služieb podľa každej zmluvy, berie do úvahy na účely posúdenia súladu s minimálnymi cieľovými hodnotami obstarávania.

6. Ak sa neprijmú nové cieľové hodnoty pre obdobie po 1. januári 2030, cieľové hodnoty stanovené pre druhé referenčné obdobie sa budú uplatňovať naďalej a vypočítajú sa v súlade s odsekmi 1 až 5 v nasledujúcich päťročných obdobiach.

7. Členské štáty môžu uplatňovať alebo povoliť svojim verejným obstarávateľom alebo obstarávateľským subjektom uplatňovať vyššie vnútroštátne cieľové hodnoty alebo prísnejšie požiadavky, než tie, ktoré sú uvedené v prílohe.“

7. Články 6 a 7 sa vypúšťajú.

8. Článok 8 sa nahrádza takto:

„Článok 8

Výmena znalostí a osvedčených postupov

Komisia uľahčí a zorganizuje výmenu znalostí a osvedčených postupov medzi členskými štátmi v oblasti postupov týkajúcich sa podpory obstarávania ekologických a energeticky úsporných vozidiel cestnej dopravy verejnými obstarávateľmi a obstarávateľskými subjektmi.“

9. Článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený článkom 9 smernice 2014/94/EÚ.

Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (*).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v rámci lehoty na vydanie stanoviska rozhodne predseda výboru, alebo ak o to požiada jednoduchá väčšina členov výboru.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

10. Článok 10 sa nahrádza takto:

„Článok 10

Podávanie správ a preskúmanie

1. Členské štáty informujú Komisiu do 2. augusta 2022 o opatreniach prijatých na vykonávanie tejto smernice a o zámeroch členských štátov týkajúcich sa budúcich implementačných činností vrátane načasovania a možného zdieľania úsilia medzi rôznymi úrovňami riadenia, ako aj o akýchkoľvek ďalších informáciách, ktoré členský štát považuje za relevantné.

2. Členské štáty predložia Komisii do 18. apríla 2026 a následne každé tri roky správu o vykonávaní tejto smernice. Uvedené správy sa priložia k správam ustanoveným v článku 83 ods. 3 druhom pododseku smernice 2014/24/EÚ a článku 99 ods. 3 druhom pododseku smernice 2014/25/EÚ a musia obsahovať informácie o opatreniach prijatých na vykonávanie tejto smernice, o budúcich implementačných činnostiach a akékoľvek ďalšie informácie, ktoré členský štát považuje za relevantné. Uvedené správy obsahujú aj počet a kategórie vozidiel, na ktoré sa vzťahujú zmluvy uvedené v článku 3 ods. 1 tejto smernice, na základe údajov poskytnutých Komisiou v súlade s odsekom 3 tohto článku. Informácie sa uvedú podľa kategórií stanovených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 (*).

3. S cieľom pomôcť členským štátom pri plnení ich povinností podávať správy Komisia zhromažďuje a uverejňuje počet a kategórie vozidiel, na ktoré sa vzťahujú zmluvy uvedené v článku 3 ods. 1 písm. a) a c) tejto smernice, a to tak, že vyberie príslušné údaje z oznámení o zadaní zákazky uverejnených v databáze TED v súlade so smernicami 2014/24/EÚ a 2014/25/EÚ.

4. Komisia do 18. apríla 2027 a následne každé tri roky na základe správ uvedených v odseku 2 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tejto smernice, v ktorej uvedie opatrenia prijaté členskými štátmi v tejto súvislosti.

5. Komisia do 31. decembra 2027 preskúma vykonávanie tejto smernice a v prípade potreby predloží legislatívny návrh na jej zmenu na obdobie po roku 2030 vrátane stanovenia nových cieľových hodnôt a zahrnutia ďalších kategórií vozidiel, ako sú dvoj- a trojkolesové vozidlá.

6. Komisia prijme vykonávacie akty v súlade s článkom 9 ods. 2, ktorými stanoví formát správ uvedených v odseku 2 tohto článku a mechanizmy ich prenosu.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 z 5. novembra 2002 o spoločnom slovníku obstarávania (CPV) (Ú. v. ES L 340, 16.12.2002, s. 1).“

11. Príloha sa nahrádza textom uvedeným v prílohe k tejto smernici.

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 2. augusta 2021. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

PRÍLOHA

„PRÍLOHA

**INFORMÁCIE NA ÚČELY PLNENIA MINIMÁLNYCH CIELOVÝCH HODNÔT OBSTARÁVANIA
EKOLOGICKÝCH VOZIDIEL CESTNEJ DOPRAVY V ZÁJME PODPORY NÍZKOEMISNEJ MOBILITY
V ČLENSKÝCH ŠTÁTOCH**

Tabuľka 1: Kódy spoločného slovníka obstarávania (CPV - Common Procurement Vocabulary) pre služby podľa článku 3 ods. 1 písm. c)

Kód CPV	Opis
60112000-6	Služby verejnej cestnej dopravy
60130000-8	Služby osobnej cestnej dopravy na osobitné účely
60140000-1	Nepravidelná osobná doprava
90511000-2	Služby na zber odpadu
60160000-7	Cestná doprava poštových zásielok
60161000-4	Doprava balíkov
64121100-1	Služby doručovania poštových zásielok
64121200-2	Služby doručovania balíkov

Tabuľka 2: Prahové hodnoty emisií ekologických ľahkých úžitkových vozidiel

Kategórie vozidiel	Do 31. decembra 2025		Od 1. januára 2026	
	CO ₂ g/km	Emisie látok znečisťujúcich ovzdušie v reálnych podmienkach jazdy ⁽¹⁾ ako percento emisných limitov ⁽²⁾	CO ₂ g/km	Emisie látok znečisťujúcich ovzdušie v reálnych podmienkach jazdy ⁽¹⁾ ako percento emisných limitov ⁽²⁾
M ₁	50	80 %	0	neuplatňuje sa
M ₂	50	80 %	0	neuplatňuje sa
N ₁	50	80 %	0	neuplatňuje sa

⁽¹⁾ Deklarované maximálne hodnoty emisií v reálnych podmienkach jazdy (RDE) počtu tuhých častíc (PN) v #/km a oxidov dusíka (NOx) v mg/km, ako je uvedené v bode 48.2 osvedčenia o zhode, ako sa uvádza v prílohe IX k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES ^(*) pre úplné aj mestské jazdy v reálnych podmienkach.

⁽²⁾ Príslušné emisné limity stanovené v prílohe I k nariadeniu (ES) č. 715/2007 alebo jeho následnej úprave.

^(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (rámcová smernica) (Ú. v. EÚ L 263, 9.10.2007, s. 1).

Tabuľka 3: Minimálne cieľové hodnoty obstarávania pre podiel ekologických ľahkých úžitkových vozidiel v súlade s tabuľkou 2 na celkovom počte ľahkých úžitkových vozidiel, na ktoré sa vzťahujú zmluvy uvedené v článku 3 na úrovni členských štátov

Členský štát	Od 2. augusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januára 2026 do 31. decembra 2030
Luxembursko	38,5 %	38,5 %
Švédsko	38,5 %	38,5 %
Dánsko	37,4 %	37,4 %
Fínsko	38,5 %	38,5 %
Nemecko	38,5 %	38,5 %
Francúzsko	37,4 %	37,4 %
Spojené kráľovstvo	38,5 %	38,5 %
Holandsko	38,5 %	38,5 %
Rakúsko	38,5 %	38,5 %
Belgicko	38,5 %	38,5 %
Taliansko	38,5 %	38,5 %
Írsko	38,5 %	38,5 %
Španielsko	36,3 %	36,3 %
Cyprus	31,9 %	31,9 %
Malta	38,5 %	38,5 %
Portugalsko	29,7 %	29,7 %
Grécko	25,3 %	25,3 %
Slovinsko	22 %	22 %
Česko	29,7 %	29,7 %
Estónsko	23,1 %	23,1 %
Slovensko	22 %	22 %
Litva	20,9 %	20,9 %
Poľsko	22 %	22 %
Chorvátsko	18,7 %	18,7 %
Maďarsko	23,1 %	23,1 %
Lotyšsko	22 %	22 %
Rumunsko	18,7 %	18,7 %
Bulharsko	17,6 %	17,6 %

Tabuľka 4: Minimálne cieľové hodnoty obstarávania pre podiel ekologických ťažkých úžitkových vozidiel na celkovom počte ťažkých úžitkových vozidiel, na ktoré sa vzťahujú zmluvy uvedené v článku 3 na úrovni členských štátov (*)

Členský štát	Nákladné autá (vozidlá kategórie N ₂ a N ₃)		Autobusy (vozidlá kategórie M ₃) (*)	
	Od 2. augusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januára 2026 do 31. decembra 2030	Od 2. augusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januára 2026 do 31. decembra 2030
Luxembursko	10 %	15 %	45 %	65 %
Švédsko	10 %	15 %	45 %	65 %
Dánsko	10 %	15 %	45 %	65 %
Fínsko	9 %	15 %	41 %	59 %
Nemecko	10 %	15 %	45 %	65 %
Francúzsko	10 %	15 %	43 %	61 %
Spojené kráľovstvo	10 %	15 %	45 %	65 %
Holandsko	10 %	15 %	45 %	65 %
Rakúsko	10 %	15 %	45 %	65 %
Belgicko	10 %	15 %	45 %	65 %
Taliansko	10 %	15 %	45 %	65 %
Írsko	10 %	15 %	45 %	65 %
Španielsko	10 %	14 %	45 %	65 %
Cyprus	10 %	13 %	45 %	65 %
Malta	10 %	15 %	45 %	65 %
Portugalsko	8 %	12 %	35 %	51 %
Grécko	8 %	10 %	33 %	47 %
Slovinsko	7 %	9 %	28 %	40 %
Česko	9 %	11 %	41 %	60 %
Estónsko	7 %	9 %	31 %	43 %
Slovensko	8 %	9 %	34 %	48 %
Litva	8 %	9 %	42 %	60 %
Poľsko	7 %	9 %	32 %	46 %
Chorvátsko	6 %	7 %	27 %	38 %
Maďarsko	8 %	9 %	37 %	53 %
Lotyšsko	8 %	9 %	35 %	50 %

Členský štát	Nákladné autá (vozidlá kategórie N ₂ a N ₃)		Autobusy (vozidlá kategórie M ₃) (*)	
	Od 2. augusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januára 2026 do 31. decembra 2030	Od 2. augusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januára 2026 do 31. decembra 2030
Rumunsko	6 %	7 %	24 %	33 %
Bulharsko	7 %	8 %	34 %	48 %

(*) Polovica minimálnej cieľovej hodnoty podielu ekologických autobusov musí byť splnená prostredníctvom obstarávania autobusov s nulovými emisiami v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 5. Táto požiadavka sa znižuje na jednu štvrtinu minimálnej cieľovej hodnoty pre prvé referenčné obdobie, ak viac ako 80 % autobusov, na ktoré sa vzťahuje súhrn všetkých zmlúv uvedených v článku 3, zadanych počas tohto obdobia v členskom štáte, sú poschodové autobusy.“

II

(Nelegislatívne akty)

MEDZIINŠTITUCIONÁLNE DOHODY

Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie

Európsky parlament, Rada a Komisia konštatujú, že proces výberu miesta sídla Európskeho orgánu práce (ELA) nebol v čase prijatia jeho zakladajúceho nariadenia ⁽¹⁾ ukončený.

Pripomínajúc záväzok lojálnej a transparentnej spolupráce a pripomínajúc zmluvy, tieto tri inštitúcie uznávajú, že výmena informácií je od počiatkových fáz procesu výberu sídla ELA veľmi cenná.

Takáto včasná výmena informácií by uľahčila uvedeným trom inštitúciám uplatniť svoje práva podľa zmlúv prostredníctvom zodpovedajúcich postupov.

Európsky parlament a Rada berú na vedomie zámer Komisie podniknúť všetky vhodné kroky na to, aby zakladajúce nariadenie obsahovalo ustanovenie o umiestnení sídla ELA a aby sa zabezpečilo, že ELA bude fungovať samostatne v súlade s uvedeným nariadením.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 21.

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK